

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

Vi ber dig även att:

- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke
Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor
Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk <http://books.google.com/>

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

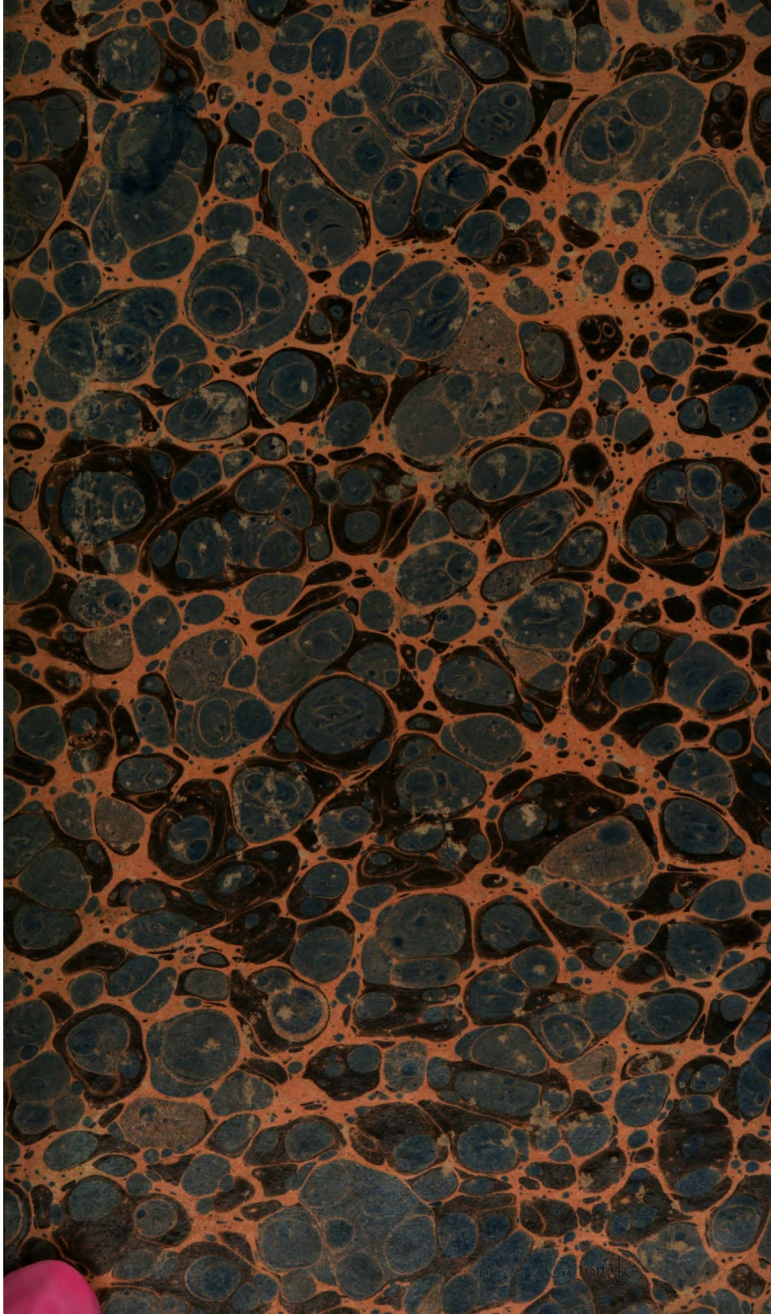
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

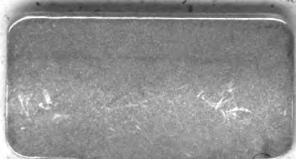
Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

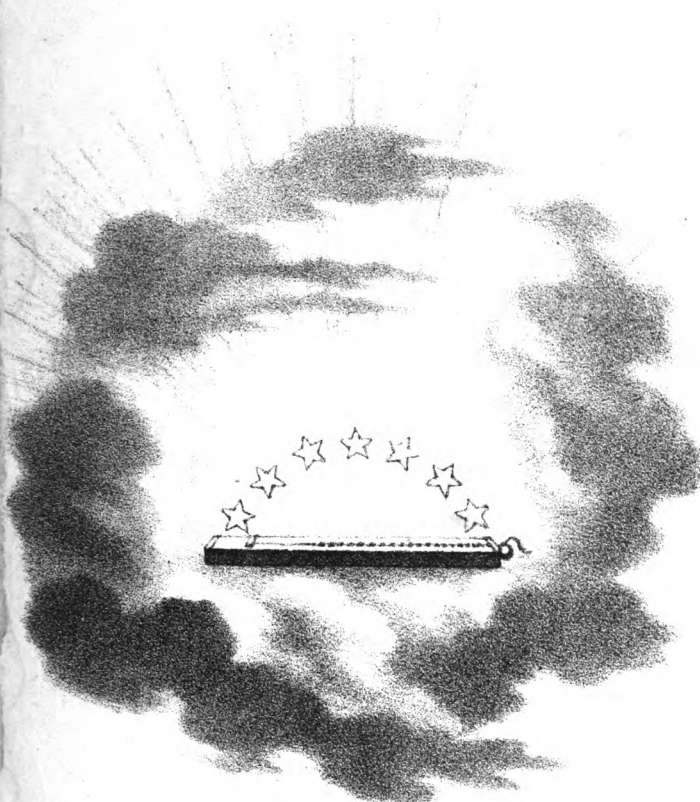
En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

11/12

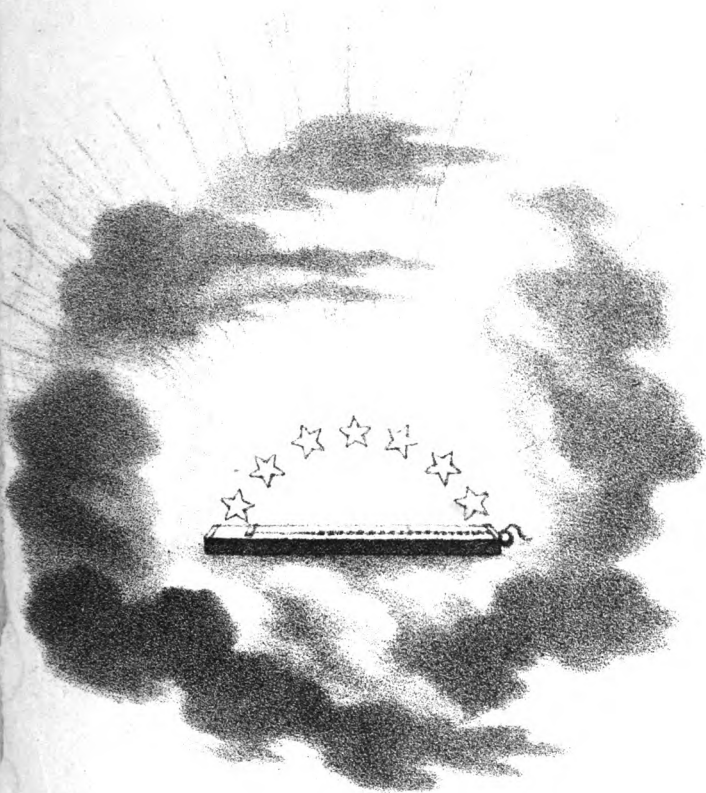
Psalmodikon

Handwritten scribbles or marks, possibly initials or a signature.

Psalmodikon

Melodierna

till

Swenska Kyrkans Psalmer,

Noterade med ziffror, för Skolor
och Menigheten.

51

STOCKHOLM,

Tryckt hos P. A. Norstedt & Söner, 1830.

Det Swenska Presterskapet.

Eder, Wördade Fäder och älskade Bröder! egnas
med rördt hjerta den späda förstlingen af ett wäg-
samt nit, som wille aldrig upphöra att, efter för-
mågan, tjena Församlingen och Eder.

I Christo Jesu,

Eder i lif och död tillgifne

wörbnadsfulle medtjenare

JOHANNES DILLNER.

Höspredikant och Kyrkoherde i
Såra Byd af Upsala Stift.

Handwritten title or header text, possibly in a historical script.

Handwritten text block, likely a preface or introductory section.

Handwritten title or section header.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Erinran.

Med tonkonsten och dess skriftspråk obekante, som för Psalmodikon begagna denna bok, bemärka följande:

I. Sådan ziffra till utseendet förekommer i boken, uppsökes den liktecknad wid fingerbrädet, der strängen å det rum, som numern, med eller utan bimarcken, utvisar, nedtryckes med fingret eller en rund, ej alltför tjock pinne, och får ett wänligen likmått sträck för hwar ziffra. Blott man wårdar taktten, kan man dock spela så många ziffror man förmår med uthållande stråke.

II. Har ziffra ett streck öfwer sig, då söles den till wenster, hwarest 4, å Psalmodikon den djupaste tonen, *) som ej finnes tecknad wid fingerbrädet, utmärker lösa strängen.

Har ziffra ett streck under sig, (1, 2, 3 m. fl.) då igenfinnes hon till höger; men

är hon bar, utan streck öfwer eller under, då träffas hon wid midten af strängbrädet.

8 och 1 äro samma ton; likså 8 och 1 längre till höger.

III. Bemärkes om ziffra före sig har tecken eller icke. Man finner 1, 4, 5 både utan tecken, och med tecken af ett snedt kors (X), i hwilket fall de kallas för öfjda, och stå ett wänligt längre fram till höger; utan tecken kallas de rena.

*) Högswaren har of utwidgadt systemet till 1, hwarigenom det tjänar till ledning afwen wid sång i stämwor.

V. Med bokstafwen till wenster om företeckningen behöfwer man ej befatta sig. Den angifwer tonhöjden hwari Psalmen efter Choral-Boken spelas på Orgelverket.

Strängen, som böt wara en reu tenor af jenn tjocklek, uppskrufwas till des den get höd ton. Befinnes, när man sjunger efter Psalmodikon, att tonen går för högt för rösten, så nedskrufwas strängen, men för djupt, så uppskrufwas den.

Psalmodikon får allt behagligare ton, ju längre och mer det nyttras, om det ej misshärdas, och låter, när det är uppspelt, som en god altviol. Ljudets skönhet, så widt ankommer på spelaren, beror till det mesta af skickligheten att föra stråken.

Will man till Fortepiano eller Claver, när Choral-Boken följes, spela en Psalm å psalmodikon, hwilket har ett eget behag, när det sker med skicklighet, då stämmes psalmodikon i den genom bokstafwen utmärkta ettstrufna tonens underliggande $\bar{4}$ *).

Konsten att spela Psalmodikon är naturligtwis lätt och snart lärd. Erfarenheten har mer än ofta bewist, att en i tonkonsten alldeles okunnig, men som älskar den, på mindre än en half timme lär att på Psalmodikon spela hwilken Psalm som helst. God ton, genom stråkens skickliga förtande, beror af öra, urskillning och någon öfning. Dock — detta enkla instrument är ej gjordt för wirtuoser. Wärte det snart på allwar få inträda i sin ädlare bestämmelse att tjena Skolan och Församlingen!

*) Men i samma ton eller 1, om Psalmodikon är till denna ton utlagdt, som då är lösa strängen.

Till fromhetens och sångens wänner i mitt fosterland.

Bland oss hafwa älskare af Kyrkosången, som förstå des högre mening, och erfarit den tjenst hon gör så wäl den offentliga, som enskilda gudaktigheten, länge och ömt beklagat des förfall, eller wäntare, des frånwaro, såsom werkelig Tempelsång, bristen af inre och yttre wärdighet, den okunnighet och det oskick, som i denna del af gudstjensten egentligen wärit alltid rådande, föga motarbetadt, men aldrig någonstädes öfwerwunnet. De få wälsmenta, men wanmäktiga försök, som blifwit gjorda till Kyrkosångens upphjelpande, hafwa för det mesta stannat inom skolorna, och i allmänhet litet eller intet tjänat Församlingen. Trötte af en så fäng möda, synas äfwen de mest nitiske, och af konsten högst förtjente i wår fädernebygd hafwa uppgifwit hoppet, och skatta saken, dels för swår i sig sjelf, dels i utförandet bunden wid kostnader, som skulle betunga Staten och öfwerstiga Församlingens förmåga. Kyrkosångens upphjelpande och des förände till enhet och skick, är dock lättare åstadkommit, än man föreställer sig. Af uppsåt och affigt war des första ursprung enfald, och det är endast i misskännande och glömska häraf, som swårigheten uppkommit.

I wårt Swenska alfabet räknar man 28 bokstäfwer; men tonerna i en skala äro ej flere än 7, och upptager man, om icke alla möjliga,

dock alla kända och brukliga skalor, — endast 6 i hela det för Kyrkosången antagna tonsystemet, *) — tillsammans icke flere än 12. Förutsatt, att man har ett stående och oombytligt tecken för hvarje ton, huru skulle det vara swårare att lära 12 sådana, än att lära 28? Det är menniskan hardt nära så naturligt att sjunga, som att tala, och talet lånar oupphörligt af tonerna och deras naturlagar alla röstens böjningar och modulationer. Swårare skulle det vara swårare att lära, weta och utsäga det oarticulerade ljudet af en bestämd ton från dess tecken, än af ett ord från dess bokstäfwer? Det sednare anses nödwändigt, öfwas flitigt, och lyckas derföre, det förra aktas ringa, ehuru obilligt, öfwas litet eller intet, och anses derföre swårt och för många omöjligt. Om man under Påfwedörets tid hade föreslagit att kräfwa af hela landets menighet läsning ur bok, så skulle detta säkerligen blifwit ansett, om icke farligt, dock omöjligt. Likwäl äger nu hela Sveriges allmoge, med få undantag, denna färdighet. Man gör tillämpning häraf emot det tänkesätt, som råder om möjligheten af Kyrkosångens allmänna förbättring. Skulle någon alldeles vara utan tonsinne och öra för sången, hwilket sällan inträffar — mindre fallenhet och sen fattning är ej brist af sinne — så är detta ett naturfel af samma art, som det, hwilket hindrar andra studiers öfning för dem, hwilka dertill sakna all förmåga och böjelse. Man afhyser icke derföre dessa kunskapsgrenar, eller försummar deras öfning wid lärowerken; de äro för många och de fleste fattlige, och om få hinna

*) Författaren känner wäl, att detta antal kan förökas, men han utesluter det, som utan saknad kan umbäras.

mästerskapet, så uppnår likväl mängden det behöfliga och närmast gagnande. Det är i sanning endast vår okunnighet och tröghet, *) som här frukta svårigheter, hvilka icke kunna öfvervinnas. Här är visserligen en höjd att öfverstiga, men den är icke ett berg. Funnes allmänt den ringa kunskap i Kyrkosången, som behöfdes hos dem, hvilkas kallelse och pligt det tillhör, att äga och använda den, och wore gifwen lag om Psalmernas inlärande af folket, lika bestämd och wärdad, som den om innanläsning i bok, så skulle Kyrkosången snart befinna sig i lika förswarligt skick, som denna, och alla af naturen icke alltför wanlottade bland menigheten skulle lika lätt ur boken sjunga en Psalm från dess tecken, som läsa den från dess bokstaf. Angelägenheten, att i Församlingen kunna med anständighet öppna sin mun till Guds lof, synes icke vara mindre än den, att läsa i bok. Det seduare, så gagneligt när det fromt användes, är dock blottstält för många wådör; för det förre är knappt ett misbruk tänkbart. Att lära menigheten Psalmen, blef pligt ifrån den stund, man tillät henne säng under Gudstjensten, hwilken for-

*) Måhända äfwen fördom. Allwarliga sinnen, för hvilka musiken, som wetenskap, är okänd, sätta derwid gerna föresällningen om någon lättfärdighet, som mer eller mindre wäsendtligt synes dem tillhöra denna konst. De weta icke, att tonläran är en kunskapsgren, som i djup och skarpsinnighet, i allwar och wetenskaplighet öfverstiger många, men icke ertergifwer någon bland menniskowettets forskningsämnen. Dock är henne hos oss ännu icke ett rum förunnadt bland lärdomens yrken, och hon har, såsom wetenskap, ingen lärostol i något enda bland våra undervisningswerk. Från Templet, der hon räknar sina anor, är hon bannlyst till lusthusen, och tillåtes fallan annorlunda, än misbländ och förnedrad, att ära sitt upphof och tjena menskligheten. Så länge förhållandet är sådant skall alltid en brist widläda all lärd bildning, i synnerhet den presterliga, och vår Skaldekonst adrig hinna, ja, i oräkneliga, de wigtigaste fall, icke ens weta sin bestämmeelse.

dom tillhörde Presterne och Choren. Hvilken frukt kan väntas till uppbyggelse från denna så betydliga del af vår offentliga Gudstjenst, hwari alle skola deltaga, så länge denna pligt försummas, och detta kraftmedel för menniskoandens wäckelse och Guds andes inwerkkan på menniskohjertat så alldeles åsidofattes och lemnas handlost åt sitt öde? **Nalkens Gud, så nalkas Han eder, säger Skriften.** Att, åtminstone i den yttre ordningen, gå sin Gud, blott såsom ordningens och sticklighetens Gud, till mötes, synes vara det ringaste af de offer, som ett christligt folk borde fram-bära för sin Fader och Skapare. Men äfwen detta wore icke utan stor och öfwerswinnelig lön. När rösten upphof sig af Herrans lof, heter det, 2 Chron. B. 5. 13, då uppfyllde Herrans härlighet Guds hus; och Herrans hand kom öfwer Guds tjenare, när sångaren slog sin harpa, 2 Kon. B. 3. 15. En sådan lön, om än i ringaste mått, är wärd mer än allt. Ett ögonkast af Guds wälbehag, ett besök af Guds ande kan från Konungahuset, från land och rike, från våra hus och våra hjertan afwända olyckor och sorgar, som ingen mensklig wisdom eller makt för-mår att motse och förekomma. Guds folk kände denna hemlighet; sångens makt upphöjde Herrans lof i helgedomen, och sångarne woro Prester, af hwilkas rena läppar och helgade röster Psalmen åter-skallade i Templet, att på Israel måtte tänkt warda i höjden, Sbr. 50. 18. m. fl.

Så stort är målet, så dyr kan frukten lätt blifwa, om den sökes, af de ringa, enkla, utwertes så oshnliga, men säkra medel för Kyrkosångens upphjelpande, hwilka nu med twelsam förhoppning

läggas under allmänhetens ögon. Hos Brödrasolket hafwa, för undervisning i kyrkosången, zifferor redan länge varit använda i stället för notskrift. Den korthet och lätnad, som härigenom vinnas, är förwånande. Med en nummerföljd af zifferor till och med 8; äro på en gång alla skalor af samma tonförhållanden uttryckta, tonen må inom octaven sänka sig så lågt, eller stiga så högt, som man behagar. Man finner således här en notskrift, som på en gång, med en och samma teckning, är afgjord för alla skalor, i hwilka förhållandet tonerna emellan är detsamma. När man, blott för vår wanliga Durskalor, i notskrift har minst 12, särskilda skalor, med många och tvåfalldiga, dem egna kännemärken, så har man i zifferskriften allena en enda. När kyrko-tonarterne, hwilka minst måste antagas att vara 6, i notskrift gifwa en swärfattlig mångfald af 6×12 , eller 72 skalor, så stannar zifferskriften inom det ringa antalet af blott 6. Men icke nog härmed: Notskriften är egentligen blott ett conventionelt, wiserligen ganska tjenligt chifferspråk, men som säger intet af tonernas wäsen och inbördes förhållande, blott för ögat deras höjd och djup, hwilket som en matt skugga wisar sig för begynnaren, men försvinner för den öfwade. Zifferskriften är deremot i musiken wetenskapens, förståndets och begreppets urgamla alfabet. På den fattar man tonen, wet dess egenskap och förhållande till andra toner, och har ett gifwet språk, hwari man kan öfwa och uttala sångens wisdom och hemlighet. Med öfning af sång från zifferor blifwa interwallerna lända, och det är säkert, att från en så stående stil, som aldrig ändras, skall hwar och en med sinne för

sång — och detta är dock de flestes gåfwa *) — blifwa sinåningom så kunnig i läsning af toner, som i läsning af ord, åtminstone för kyrkosång. Der folkskolor finnas, skall det ock, efter några år, blifwa en lätt sak att åstadkomma äfwen fyrstämig sång, om man så will, å de Psalmer, som dertill för högtider finnas tjenlige, och verkligt samsjud af flere hundrade, ja mer än ett tusende röster, efter Församlingarnes talrikhet.

Men will och wågar man, af fördom eller oersfarenhet, icke sträcka sina förhoppningar så långt, så gifwes ett enkelt medel, att, med begagnande af zifferskriften endast till hjelp för örat och gehöret, hinna det önskade målet af en-rew, enstämig kyrkosång. Detta kan ske genom bruket af Psalmodikon, ett instrument, som endast är egnadt åt kyrkosången. Det består af en enda sträng, wid hwilken skalornas zifferor äro tecknade, och wetskapen, att efter zifferboken tractera det, är i det mesta afgjord med kannedomen af zifferorna, till och med 8. Desz byggnad är ock så enkel, att hwar och en, som lärt handtera hyswel och knif, kan sjelf förfärdiga det. I en Församling, der menigheten för hwart hus skaffat sig zifferbok och Psalmodikon, — på landet en kostnad af två högst tre R:dr, om äfwen Psalmodikon köpes — behöfdes således icke mer, än uppgift af Psalmerna en helg förut, då hwar och en med röst begåfwad antingen sjelfmant lärde sig melodierna till nästa helg, eller kunde tillhållas att göra det. Likaledes wore ej mer af nöden för sång i stämmor, sedan rösternas egenkap af Sopran,

*) Att så är, bewisar den starka och någon gång correcta sång, som höres-i våra kyrkor, af de så Psalmer, som menigheten kunnat lära af ödet, naturen och klumpen.

Alt, Tenor, och Bas wöre känd *)), och stämmorna i färsksta böcker urdelade **) , än tillkännagifwande åtta dagar förut, att, instundande helg, det eller de nummer, som uppgifwas, fyrstämmit af sjungas. Sedan Alt- Tenor- och Bas-stämmart äro öfwade till färdighet, och deras säng blifwit natur, äro des ljud, med Psalmens ord förenade, lika närande för andakten, som melodien; hwilket desutom, under stämmornas säng, oupphörligt tillkännagifwer sig för sinnet, jemte accordet med de öfriga stämmorna, till förstärkning af sängens inre förmåga att tala till sinnet och känslan. Dock, för den enstämmiga sängens enfald och egna behag, böte ej säng i stämmor för ofta användas. En fyrstämmig Psalm hwarje Söndag och två eller tre wid större hödtider synes wara nog, wid sängens lyckligaste blomstring och det högsta. Dock är det egentligen melodiernas egen art, som i denna fråga har ordet.

*) Basröstens omfång går ifrån djupa F till ettstrukna c; Tenorens från ostrukna c till ettstrukna a; Altens från ostrukna g till tvåstrukna d; Soprans från ettstrukna c till tvåstrukna g eller f.

**) Dessa kunde, för de få psalmer, hwat om fråga är, med zifror tryckas i Psalmbooken, utan att med mer än några stielingar öka des pris. Om detta wöre gjordt, så skulle, när man wille, fyrstämmig säng blifwa hörd, åtminstone i Kyrkorna af Huswudstaden, der röster finnas till hundrade tal i hwar församling, som förstå sängen mer än tillräckligt för dessa enkla torgångar, hwilka wänligen icke öfwerfliga qwinten. Då skulle den antagna Choral-Booken, som nu för orgeln allena ofta förkommer mindre fullg och rik, blifwa känd och stättad efter sitt verkliga och obestrideliga wärde. Om en sådan rättwisa wedersfors Guds ofta så djupt försmädda hus, skulle sängen från Orgelverket icke accompagneras med för starkt andrag, som öfwerflöste eller nedtyllade den. Orgelns bestämmeelse wid säng i stämmor blif huswudsaktigen endast den att hålla de sjungande i tonen.

Genom så ringa medel, jemte gynnfsamhet, goda ord och uppmuntringar af dem, som äro fattede att waka för allmänt wäl, kan Kyrkosången lyftas ur sin förnedring, och hugnad och wälsignelse för Konung och folk, för lärare och åhörare, för land och rike, ja, en liknelse måhända af våra store Förfäders återwäckta dygd, enfald och fromhet blifwa småringom och snart den wifsa frukten af en hwarken staten eller Församlingen betungande åtgärd. Den, som blifwit bekant med den inre grunden för vår Kyrkosång skall icke anse en tanke af hopp om dessa wälgörande frukter af dess wärd såsom öfwerspänd.

”Men,” säger man, ”medgifwet, att Psalmernas melodier, ja, äfwen deras stämmor kunna, genom dessa medel, i en naken correcthet bibringås menigheten; hwarifrån skall röstens behaglighet komma, och det ädlare sinne, som en wärdig sång kräfwer, och som äfwen lyckligare naturer endast genom fortsatt öfning och möda kunna förwärfwa? Utan dessa egenfkap, som icke allmänt må förwäntas, blir äfwen denna sång intet annat, än ett nytt larm i stort, föga bättre, än det wi redan äge. Från himlen kommer intet till jorden.”

Jag swarar med wifhet och öfwertngelse: Jo, detta allt, så mycket som deraf behöfwes, skall komma från himlen. Det förhåller sig lyckligtwis icke så med Kyrkosången, som med den profana. För denna måste sångaren hemta allt af sin egen skicklighet och förmåga; för sången till Guds ära och hjertats uppbyggelse erbjuder sig i hwarje ögonblick den allestädes närwarande gode anden, som blott förbidar att wi gå honom till mötes, för att af sin

rike:

rikeedom bistå oss. Hwarifrån annars, under försumnelsen af all wård, den rörelse, hwarifrån de himmelska behag, som stundom möta oss af den för andakten, ehuru ännu så bristfälligt, uppstämda sången i våra Kyrkor? Kärleken skylar all öfwerträdelse, och fromheten, i det spädaste bemödande att gå sin Gud till mötes, döjer tusende swagheter, ja förvandlar stundom det, som war ett fel för det yttre, till skönheter för det inre sinnet, och, genom närwarelsen af ett Högre Namn, till talande uttryck af menckligheters allmänna jemmer. Härtill kommer egenkapen af en sång i mäska, hwilken utan saknad umbär den större skicklighet, som en sång af färre röster oundwirligen kräfwer.

En högt aktad författare säger: "Den enkla sång, som i forntiden af de orientalska folken nyttjades wid deras Gudstjenst, gjorde, efter alla beskrifningar, en för oss obegriplig werkan." Hyllom sångens gode ande, och wi skole ärfara den. Man öfwar ifrån barndomen Filologi och kannedom af språk, så Ieswande, som döda, ehuru minst det nödwändigaste af alla, som är modersmålet, hwilket man på allwar sällan wårdar sig att uppsöka i det källa. Språken äro förståndets tungomål, och kunna endast oegentligt och figurligt antyda kärleken och lifwet. Tonerna och sången äro deremot lifwets och känslornas egentliga modersmål, och finnes ett lif, åt hwilket dessa ej förmå att gifwa en röst, så finnes ock för detta intet uttryck på jorden. Betänker man nu, att våra Psalm-melodier äro ett arf genom tiderna, från menniskor, som varit beklädda med nådens och naturens ny-

persta gåfvor, uttryck af deras innersta lif och
och känslor, någon gång ingifwelse af Guds egen
Ande, så kan man göra sig en föreställning om de
skatter för det kännande hjertat och anande sinnet,
som här ligga förborgade. Det är tid att wi uppsöke
dem, och må föraktet af ensidighetens och egenhe-
tens misunsamma drake, som länge nog hwi-
lat deröfwer, icke längre hindra ett christeligt folk
ifrån besittningstagandet af des rättmätiga egen-
dom.

Herre! Sänk en blick af nåd till ditt Swen-
ska Zion; För ditt namns ära, uppbygg och wäl-
signa din Församling, af barmhertighet! Amen.

Östra Nyd. den 1 Jan. 1830.

Utgifwaren.

Om zifferornas och andra teckens betydelse i den här använda tonskrift.

I. Enligt det urgamla språkbruket i harmoniläran, användes i första tonen i en gifven skala, 2 den andra, 3 den tredje, 4 den fjärde, 5 den femte, 6 den sjätte, 7 den sjunde, 8 octaven eller den åttonde.

II. Tecknet plus (+) ger tillkänna, att tonen är stor, minus (-), att den är liten och X, att den är förhöjd. Det sista nyttias för den första, fjärde, och femte tonen; Men i skalorna förekommer det endast för den fjärde. Man har walt ett snedt kors, dels för att teckna missljudet (disonancen), eller det, så att säga, skewa förhållande, hwari en sådan ton står till den rena första tonen, dels och i synnerhet för att äga särskilt tecken för dessa trenne toner, som ej rätteligen kallas stora, utan förhöjda.

III. 3 följd häraf betecknar 1 rena primen, X 1 förhöjda primen; - 2 lilla secunden, + 2 stora secunden; - 3 lilla terzen, + 3 stora terzen; 4 rena qvarten, X 4 förhöjda qvarten; 5 rena qvinten, X 5 förhöjda qvinten; - 6 lilla sexten, + 6 stora sexten; - 7 lilla septiman, + 7 stora septiman; 8 rena octaven; flere toner förekomma, ej i våra Psalmers melodier. Man hade kunnat utbyta äfwen 8 mot 1; men af wisa skal har man infört den, såsom ett särskilt tecken af sångmeningens slut med octavens första ton. Det förekom sinnet otillfredsställande att icke fullända denna sångens lilla symboliska ewighet, der första tonen i den åttonde och första återfinner sig sjelf, och begynnelsen änden. Wid sång af zifferor är litwål åtta,

såsom tvåstafwigt, ett otienligt ord för en enda ton, helst det icke utan obehag kan apostroferas. Denna olägenhet är hulpen dermed, att man, i sång af ziffror, kallar 8 ett.

IV. När sången går ned ur mellanoctaven i en lägre octav, utmärkes det med ett streck öfwer ziffran; när den från mellanoctaven stiger i en högre octav, tecknas det med ett streck under densamma. Om således 1 wore ettstrukna f, så är $\overline{7}$ ettstrukna e, $\overline{6}$ ettstrukna d m. m.; 1 deremot wore tvåstrukna f, 2 tvåstrukna g, o. s. w.

Härigenom blir 8 och 1 endast olika tecken för samma ton, äfwenfå 8 och 1, en octav högre. Samma ton, såsom sttande en octav, är den åttonde, hwilken, såsom öfverjande en ny, är den första.

Grunden för octavbeteckningen är denna:

Man föreställer en sträng med ett streck, och tonernas nummer genour tre octaver tecknade under, på och öfwer densamma:

1 2 3 4 5 6 7 8

1 2 3 4 5 6 7 8

1 2 3 4 5 6 7 8

De åtta ziffrorna under strängen föreställa nedre octaven; de åtta ziffror på strängen, mellanoctaven, och de åtta öfwer strängen, öfre octaven. Den nedre har strängens bild af ett streck öfwer sig, mellanoctaven genousträses deraf, och den öfre har strecket under sig. Man flyttar nu octavernas nummer i bredd med hwarandra, och får för tre octaver — allt hwad kyrkosångens melodie behöfwer — följande bildtecken, när strecket för mellanoctaven, såsom öfwerlödigt, utelämnas:

1 2 3 4 5 6 7 8 1 2 3 4 5 6 7 8 1 2 3 4 5 6 7 8

Uppfinnaren af detta system är den wärldsbekante, äfwen som musikaliskt författare icke okände J. J. Rousseau.

V. De upprättstående linierna äro taktstreck. Tidmättet bestämmes af ziffrornas antal inom takten. Der en ziffra uppfyller takten, föreställer den, i analogi med ChoralBoken, en heltakts not i tvåtakt, och tvänne fö-

reställa halftaktsnoter; tvänne föreställa tretakt; och tre halftakts noter; fyra, fyrtakt, och fyra halftakts noter: En ziffra i tretakt — när öfverskriften icke tillännagifver ett annat förhållande — föreställer tre halftaktsnoter; twenne ziffror, i fyrtakt, föreställa två heltaktsnoter, och en, såsom allena uppfyllande taktens, en hrewis, eller hela taktens tid upptagande ton. Nollan betyder paus, med tidmått efter samma regel, som den för zifforna. Något tecken för taktarten är ei utsatt, emedan den säger sig sielf wid första ögonkastet på Psalmens teckning.

VI. Ett comma, som stundom förekommer i jämn takt, delar den i twenne lika delar. I fyrtakt, der commat gör en ziffra mindre, gäller den ensamma ziffran dubbelt emot vanligt; i twåtakt åter, der commat gör en ziffra mer, fördubblas de twennes hastighet, och den ensamma ziffran behåller sitt vanliga tidmått. I fyrtakt är således: | 32, 1 | tre och två halftaktsnoter, men ett heltakts not; i twåtakt deremot äro tre och två fjerdedelar, och ett en halftakts not.

VII. För att i Psalmen sielf undgå upprepadet af de fyra föränderliga tonernas skillnadstecken, — och + för 2, 3, 6, 7, är en företeckning utsatt öfver hwarje psalm, och gäller öfver allt, der ei undantag med särskilda tecken är utmärkt. Ett sådant tecken i texten gäller blott inom den takt, der det står, hvarigenom återställningstecknet blir öfverslödig.

VIII. Twenne punkter (:) i slutet af en zifferrad är repetitionstecken.

IX. När twenne melodier finnas för en och samma psalm, äro de utmärkte med bokstäfwer: a) och b).

Den sednare melodien wid N:o 59, 95, 100, 101, 117, 139, 153, 255, 282, 335 och 391 är författad af den älske, om sången så högt förtjente bland dem, som tjena henne i vårt Fosterlands Tempel, att dess för wäl kända namn knappt utan att såra granlagenheten kunde nämnas.

Wid melodiernas notering har man följt den antagna Choral Boken, utom å några få ställen, der en liten ändring är wågad för att gifwa sången något mer allwar och styrksamhet, samt rena den, der det låtit sig göra, från moderna tillsatser. I dessa frågor råda en sådan mängd af motsatta predilectioner, att alla omöjligt kunna förnjöas. Hwar och en, som med sin känsla införlifwat en melodie, sådan han funnit den, ifrar för sin kärlek, och har sällan öra eller sinne för en annans. Det är endast wetenskapen på religionens egen grund, som kan sluta twisten, och hon saknar i våra dagar så wäl Tempel, som Församling. Utgifwaren tror sig derföre äga någon rättighet till ett tålsamt och milde omböne, och hoppas att winna det hos dem, som pröfwat sakens djup och swårigheter.

I anseende dertill, att Psalmodikon, om det alltid blott mekaniskt efterbildas, lätt kan förfalskas, bifogas dess mått och indelning, som från wetenskaplig grund med ytterst möjliga noggranhet är utförd. På det att äfwen denna må kunna pröfwas af kunnige män, som dertill äro huggade, finnes den här i tabellarist form uppgifwen, alldeles sådan, som den wid uträkningen af Psalmodikons mått blifwit iakttagen, efter en af akustiken högt förtjent och ryktbar Författares system, upptäckaren af de underbara, ännu icke, hwarken af Fysik eller Filosofi förklarade Klangfigurerna.

Manochordens indelning efter Chladni.

	Tonerna af			Siffer- tecken.
	Namn.	Förhållande		
		natur- lgt.	jern- ladd.	
1) Unison c:c	c	1,000	1,000	$\frac{1}{1}$
2) Sværslig. Primen c:ciss	} ciss	0,960	} 0,944	$\times \frac{1}{2}$
3) Lilla Secunden c:dess		0,938		
4) Stora Secunden c:d eller	} d	0,900	} 0,891	$+\frac{2}{1}$
		0,888		
5) Förm. Terz. c:es ^b (ciss:es)	} diss	0,868	} 0,841	$-\frac{3}{1}$
6) Sværslig. Secund. c:diss eller		0,864		
7) Lilla Terzen c:ess	} e	0,833	} 0,794	$+\frac{3}{1}$
8) Stora Terzen c:e		0,800		
9) Förm. Qvarten c:fess	f	0,781	0,749	$\frac{4}{1}$
10) Rena Qvarten c:f	} fess	0,750	} 0,707	$\times \frac{4}{1}$
11) Sværslig. Qvarten c:fiss		0,720		
12) Förm. Qvinten c:gess	g	0,694	0,667	$\frac{5}{1}$
13) Rena Qvinten c:g	} giss	0,666	} 0,630	$\times \frac{5}{1}$
14) Sværslig. Qvinten c:giss		0,640		
15) Lilla Sexten c:ass	} a	0,625	} 0,595	$+\frac{6}{1}$
16) Stora Sexten c:a		0,600		
17) Förm. Sept. c:bb (ciss:b) eller	} b	0,586	} 0,561	$-\frac{7}{1}$
18) Sværslig. Sexten c:aiss		0,579		
19) Lilla Septiman c:b eller	} h	0,576	} 0,530	$+\frac{7}{1}$
20) Stora Septiman c:h		0,563		
21) Förm. Octaven c:cess	c	0,556	0,521	$\frac{8}{1}$
22) Rena Octaven c:c		0,533	0,500	$\frac{1}{8}$

Öfvermodifionsindelning.

Stallarnes afstånd $35\frac{1}{2}$ werktum.

Fingerbrädets hela längd $29\frac{9}{16}$ tum.

Indelningen sker med wanlig tumstock, enligt följande tabell, som visar wid hwilket tumtal (räknadt från skruffstallen, 1 eller lösa strängen) nytt steg bör uppskäras.

Töner.	tum.	Töner.	tum.	Töner.	tum.
$\times 1 - 2$	2	$+ 7$	$16\frac{11}{16}$	$- 7$	$1\frac{7}{8}$
$+ 2$	$3\frac{7}{8}$	$\bar{8} \quad 1$	$17\frac{3}{4}$	$+ 7$	$2\frac{7}{16}$
$- 3$	$5\frac{5}{8}$	$\times 1 - 2$	$18\frac{3}{4}$	$8 \quad \underline{1}$	$2\frac{15}{16}$
$+ 3$	$7\frac{5}{16}$	$+ 2$	$19\frac{11}{16}$	$\times 1 - 2$	$3\frac{7}{16}$
$\underline{4}$	$8\frac{7}{8}$	$- 3$	$20\frac{9}{16}$	$+ 2$	$3\frac{7}{8}$
$\times 4$	$10\frac{3}{8}$	$+ 3$	$21\frac{7}{16}$	$- 3$	$4\frac{5}{16}$
$\underline{5}$	$11\frac{13}{16}$	4	$22\frac{3}{16}$	$+ 3$	$4\frac{3}{4}$
$\times 5 - 6$	$13\frac{1}{8}$	$\times 4$	$22\frac{15}{16}$	$\underline{4}$	$5\frac{1}{8}$
$+ 6$	$14\frac{3}{8}$	5	$23\frac{11}{16}$ *	$\times 4$	$5\frac{1}{2}$
$- 7$	$15\frac{9}{16}$	$\times 5 - 6$	$\frac{5}{8}$	$\underline{5}$	$5\frac{7}{8}$
		$+ 6$	$1\frac{1}{4}$		

*) Emedan tumstocken ej räcker till för de öfriga delarne, bör jag ny mätning från denna punkt.

På wanlig tumstock stå wäl inga Sertondelar, men man har lätt att utmärka dem, blott man wet, att en Sertondel är hälften af en Ätttondel. Således äro $\frac{5}{16} = 2\frac{1}{2}$ Ätttondelar, $\frac{11}{16} = 6\frac{1}{2}$ Ätttondelar, $\frac{13}{16} = 4\frac{1}{2}$ Ätttondelar o. s. w.

Rättelser och tillägg.

Sid. 11, andra raden nedifrån, för aldrig läs aldrig.
 — 17, strecket efter ordet Sader utplånas.
 — 18, infattes ett comma i andra raden, efter ordet: Choralhöfen. Fjerde ziffran i första och tredje zifferraden ändras från 1 till 2. Anmärkningen öfver värieteten af N:o 25 är ofullständig uttryckt. Meningen är, att denna är såsom bönesång bättre, den förra åter såsom lofsång.

Sid. 29, i andra raden, ändras 7 till 6. 3 fjerde zifferraden äro tidmätt och takt förfelade, och ändras, som följer:

4	3	4	5	6	5	4	3	2	1
Heli-	ge	berne	ber-	tige	Frälse-	ret			

3 N:o 28, första och tredje zifferraden, är första nummerna 2, men ändras till 1.

Wid företeckningen till N:o 29 är + 6 utglömd, och tillsättes.

3 N:o 32 utplånas strecket öfver andra ettan i första raden.

N:o 33, första raden, för 7 läs 7.

Wid N:o 44 har utgifwaren mistagit sig om modus, hwilket må förlätas, ty psalmen är en bland de swåraste i hela vår Choral. Sången är dock correct, och tonerna, enligt vårt system, de samma. Endast för harmonisten är begreppet förfeladt. Psalmens är authentiskt mixolydiskt, som följer:

N:o 44. 8+2+3+6-7.

5	5	5	5	6	5
4	4	2	2	1	
5	5	5	5	6	4
7	7	6	6	5	
5	5	6	7	8	5
6	6	5	5	4	

5	5	5	6	5	3
4	4	2	2	1	
5	5	6	7	6	5
6	6	4	2	1	
5	5	6	7	5	5

N:o 50, både 7 och 6 borde stå i en column; de äro, enligt Ch. boken, ej beh- utan halftaktsnoter.

N:o 61, feante raden, för 7 läs 7.

N:o 62 är taktens oriffligt marquerad. Följande är, det rätta.

6-2-3-6-7.

1	1	2	1	4	5	4
4	5	6	5	4	2	1
1	4	5	2	1	6	5
5	2	3	3	4	3	2
	7	2	1	1		1

N:o 65, tredje raden, för 8 läs 3.

N:o 74, andra raden, för semicolon (;) läs comma (,). Sjsta raden, för 1 läs 1.

N:o 92 är tecknad sådant den förefinnes å fista sidan i Ch. B.

N:o 93 b) uteglömd.

6-2-3-6-7.

5	8	8	7	3	6	6	5	1
6. För	än	ditt	hufvud	ses	ned-	falla,		
Du	man,	med	ätti-	fa	och	galla,		
3	4	4	3	1	3	4	5	:
Mig	törstar,	man	dig	sucka		hör,		
En	swamp	mot	dina	läppar		för.		
3	4	5	6	5	3	4	5	3
D	färleks-		fullel	när	du	lider,		
7	6	5	4	5	3	4	5	
För	dig	en	wattus	drick	ej	fin.		
5	8	8	7	3	6	6	5	1
På	plågans		läger	när	jag	qwider,		
3	4	4	5	3	2	2	1	
Sif	akt	din	fista	kund	jag	mins.		

N:o 96, första raden, för 6 läs 7.

N:o 98, andra raden, för 1 läs 7.

N:o 111, fette raden, för 43|4, läs 43|2

N:o 131, fjerdre zifferraden, bora 3 och 2, såsom halftakts noter, så hvardera midt under 4 och 4 i raden öfverförre. Den femte raden är taktens förfelad, och rättas sålunda:

5 | 3 3 3 5 | m. m.

3 | tronb. lins. för | tröghare

Sid N:o 180 är +2 giömd i företeckningen.

N:o 187. Från de trenne sista cadenserna af denna melodie har Halleluja i vår Messa uppkommit. N:o 21 i andra delen af Ch. Boken är den ursprungliga, oändligt skön, sungen af denna psalm, som af harmonien är mer förhärligas. Under N:o 347 är melodien här upptagen.

Sid. 96, N:o 188 se 186, N:o 189 se 166.

N:o 187. Bruket har förskiftat denna Melodies construction. Rätteligen skulle antingen första cadensen vara:

5 | 5 5 | 6 6 | 5

eller den femte, om mel. efter bruket bibehålles:

2 | x 1 2 | 3 x 1 | 2

N:o 226. Af försynthet wille utgifswaren icke ändra +7 till -7, i sista cadensen, men ångraer sin svaghet och anhåller, att läsaren wille uppfylla den pligt han försunnat. Så spunges psalmen öfwerallt af församlingens och hwarföre då modernisera och förfälska dess modus? Tiden och forskningen skall wist upptäcka och bewisa, att vårt Moll och Dur äro mera konst, än natur. De gamla tonarterna, icke alltid såsom de nu af oss upställas och insättas i vårt antagna system, utan sådana de ursprungligen wäro, äro naturen troghare. Dersfore uppvisa de, oaktadt vår förfälskning, skarpare åtskillnader och rikare mångfald. Du någon finner sig särad af detta omhöne, han betänke, att här talas om kyrkosången. Den profana musiken uppwise mentrisko-konst och förmåga i all dess rikaste och ädlaste blomstring — detta kan ei wära fel i dess bestämmeelse; — kyrkosången deremot måste wära naturens ensald trogen,

lyd hos affigt är att insjåa sinnet i åminnelsen af den
 frid, som är hos naturens Herre och Fader.

N:o 336 b) är N:o 33 i andra delen af *Ch. N.*

N:o 337 och 338. I anseende dertill, att de i *Ch. N.*
 anvisade melodierna, N:o 197 och 296, äro använta
 de i psalmer af för högstämb natur, är här med N:o
 171 i stället vald, hvilken har den nästa tonen för dese
 ja psalmers ämne, betraktelsen af det frommas ättenska-
 pets välsignelse och frid.

N:o 340. Samma förhållande.

N:o 421, sjuende sångråden, läs: 15 6, 7

N:o 431, se N:o 347.

N:o 436. Churn melodien för denna nummer i *Ch. N.*
 D:s första del är ganska flytande och wacker, dock, för
 det alltför wänliga i tonfallen, som i så många andra
 psalmer förekomma, är här den ursprungliga melodien
 af 492 i stället införd. Den utslutna följer här:

Ch. N. 1 2 3 6 7

3	2	3	4	2	3	4	5
5	6	7	8	7	6	6	5
5	6	5	6	5	4	3	2
3	4	5	4	3	2	2	1

N:o 439, läs: se 206.

Sid. 199, tredje sångråden, för 7 läs 7.

Sid. 209, andra sångråden, har i tenorstämmen 7
 undfallit lyd tryckningen, och bör tillsättas.

Sid. 212, första sångråden, likaså en 8 i melodi-
 stämman, och tillsättes.

Sid. 236, raden 10, är ordet icke undfallit, hvilket
 af sammanhanget lätt inses.

Sidan 237 hade orden: Små sekunder, bort utmär-
 kas af samma stil, som de öfrige interwallernas namn.
 Meningen är att underwisaren bör utropa interwallers-
 nas namn, och skolan swara honom med deras sång.
 Det är nödigt och godt i många afseenden, att så sker.

Bid skoltaslan anmärkes att skalornas zifferor målas stora, så att de synas öfver hela skolrummet, och +6, +7 i femte raden, samt $\times 1$, $\times 4$ och $\times 5$, i sjette raden, mycket mindre, att de ej förwilla ögat under sången och läsningen.

Utgifwaren beklagar på det högsta att tryckfel finnas i en bok, som skall utgå till menigheten, hwilken fallan besitter förmåga att sjelf med pennan rätta det felaktiga. Det har, i anseende till utgifwarens wistelse på ett afstånd af tre mil från tryckeriet, icke kunnat förekommas för denna och första gången af ett så eget tryck, oaktadt all uppmärksamhet både å tryckeriet och hos utgifwaren. Saken har varit ny, och icke så lätt från början, som den nu är. Felen äro ej heller så många, och, utom ett par, som här bland rättelserna kunna läsas, lätt afhjelpna. Wanligen har dock hwar och en bland allmogen någon bekant och wän, som tillräckligt kan störa pennan för att rätta ett tryckfel, om ingen annan, åtminstone sin alltid tjenstwillige själsförsjare.

Älswen beklagar utgifwaren, att boken faller sig nog dyr för fattige bland menigheten; men detta skall hjälpas framdeles, om Gud förlånar helset och lifwet. Det war nödvändigt, när systemet skulle första gången framföras inför allmänheten, att uppvisa åtminstone des närmaste fördelar, hwilket har gjort någon widlyftighet oundwiflig. Utgifwaren hoppas att kunna föranstalta en ny upplaga, efter en annan, insträcktare plan, men fullt motswarande behofwet, hwarwid exemplaret skall kunna säljas till 12 a 16 st. För saken fart, hwilket den synes förtiena, då är lätt att nedsätta priset ännu lägre och så lågt, som man anser behöfligt.

Ps. 1.

A+2+3+6+7.

1	8 7	6 5	1 2	3
Upp,	psalta-	re och	har-	pa!
3	3 3	3 2	1 7	8
Upp,	kraftens	ord, du	Andans	swärd,
1	8 7	6 5	1 2	3
Ewe-	ägga-	de och	skar-	pa!
3	3 3	3 2	1 7	8
Ur	dwalan	wäck en	syndig	werld.
1	1 3	2 3	1 7	6
Dch,	nådens	mslda	ld.	ra!
6	2 7	8 6	5	
De	wäckta	hjertan	bjud,	
5	8 1	2 2	3 1	
Allt	känna,	älska,	ära	
1	4 5	3 3	2	
Barm	hertig-	hetens	Gud,	
2	3 3	4 2	5 1	
Som	huld i	Zions	gårdar,	
3	2 7	8 6	5	
Med	Andan	och sitt	ord,	
5	8 7	6 5	2 3	2
Allt-	som en	herde	wär-	dar
3	4 2	3 2	1 7	8
Sin	dyra	äter-	lösta	hjord.

No 2.

G+2+3+6+7.

1	1	6	6	7	5	8	1
	Hela	werlden	fröjdes		Herran		
3	4	2	5	5	4	5	
	Lidigt	och af	hertans		grund!		
1	1	6	6	7	5	8	1
	Kommer	ifrån	orter		fferran,		
3	4	2	5	5	4	5	
	J som	står i	hans för-		bund!		
5	3	6	5	4	3	2	
	Träder	fram med	lust och		fröjd,		
3	1	4	3	2	2	1	
	Sjunger	Gud i	himmels-		höjd.		

No 3.

D+2+3+6+7.

	1	3	5	5	5	5	6	5
	Dj wäl-	signa	och be-		wara:			
5	8	7	1	3	2	3	2	5
	J nåd ditt	ansig-	te för-		klara			
5	8	5	6	3	4	2	1	
	Dch wänd det	till ditt	folk med		frid!			
	1	3	5	5	5	5	6	5
	Här ditt	namn wi	wilje		sjunga;			
5	8	7	1	3	2	3	2	5
	Dch sedan,	med en	helig		tunga,			
5	8	5	6	3	4	2	1	
	Dig lofwa,	Gud! till	ewig		tid,			

5	5	4	3	2	1
Med	dina		Cheru-		bin
5	5	4	3	2	1
Och	dina		Sera-		fin.
	2	3	4	3	
	Hoff-		anna!		
5	6	7	8		
He-	lig är.		Gud,		
<u>1</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>		
All	werldens		Gud,		
5	8	5	6	3	4
All	krafts och		nåds och		wisdoms
					1
					Gud!

No 4.

Eft+2+3+6+7.

5	3	5	6	5	4	3	2	1
För	Dig, o		Gud! mitt		hjerter		brinner	
3	2	1	2	3	4	3	2	
Och	äffar		hwad Du		mig be-		fallt.	
5	3	5	6	5	4	3	2	1
Jag	salnar		Dig: och		allt för-		svinner:	
3	2	1	2	3	4	3	2	
Jag	finer		Dig: och		äger		allt:	
2	2	2	3	5	5	4	5	
Jag	glömmet		Dig: och		ängren		tär:	
5	3	1	6	4	3	2	1	
Jag	lyder		Dig: och		lytflig		är.	

No 5.

B+2+3+6+7.

8	7	6	5	3	6	6	5
We	den, som		säger:		"Gud ej		är;"
8	7	6	5	3	6	6	5
Hans	mörka		wäg till		döden:		bär
5	6	7	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>2</u>		<u>1</u>
J=	genom		jämmer=		da=		len.
8	7	6	5	3	6	6	5
Med	kropp och		själ till		jorden		böjd,
8	7	6	5	3	6	6	5
Han	har i		lyckan		ingen		fröjd,
5	6	7	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>2</u>		<u>1</u>
Och	ingen		störst		qwa=		len.
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	6	8	8	7
Han	känner		ej den		ljuswa		lott,
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	6	8	8	7
För	Herrans		skull att		göra		godt,
3	4	2	3	1	8	7	8
Och	af os		döblig		hetens		hopp
7	8	7	6	5	5 x 4		5
Hans	flagna		mod ej		friskas		opp.
3	2	1	7				
D	Gud, wår		Gud!				
3	4	2	3	1	1	7	8
Hur	jämmer=		lig, För=		alte=		lig,
8	8	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	8	7	8
Ur	masken		meniskan		utan		Dig!

N:o 6. *)

2+2-3-6-7.

1	3	3	4	5	4	3	4
Gud!	Du	af	inga		skiften		vet,
5	3	1	3	5	4		3
Äf	ingen		tidens		skrans		ka.
1	3	3	4	5	4	3	4
Du	är	och	blir	i	ewig-		het,
5	3	1	3	5	4		3
Högt	öfwer		menfko-		tan-		ka.
4	5	3	2	4	3	1	7
Den	fwindlar,		då	den	wågar		fig
7	4	3	4	5	3	1	7
På	djupet,		till	att	fatta		Dig,
7	3	4	5	3	2		1
Som	war,	som	är	och	blif-		wer.

*) Efter N:o 37 i Choral Boken.

N:o 7.

G+3+3+6+7.

1	1	2	7	5	6	7	1
D	ändli-		ge!	o	Du, hwars		hand,
7	1	2	3	4	3	2	4
Från	slägt	till	slägt,	från	land	till	land,
3	2	1	7	1	6		5
All	werlden		hågnad		gif-		wer!
1	1	2	7	5	6	7	1
Förrn	jorden		folk	och	ffördar		bar,

7 Förrn	1 2 bergen	3 4 woro	3 2 till, Du	1 war,
3 Och	2 1 ewigt	7 1 Du för=	6 blif=	5 wer.
5 Men	6 4 jordens	2 5 barn, men	4 2 stoftets	1 son,
6 Knappt	7 1 fröjdas	2 1 får af	7 6 lifwets	5 lån,
5 När	1 2 honom	3 4 genast	2 å=	1 ter
5 Till	6 4 stoft Du	2 5 warda	4 2 lå=	1 ter.

N:o 8.

3+2+3+6+7.

5 1 Dig af=	7 1 lena	2 5 ware	3 1 ära,
3 5 Werldars	1 7 Konung,	6 1 härars	2 Gud!
5 1 Från din	7 1 thron; den	2 5 himlar	3 1 bära,
3 5 Ewigt	1 7 klädd i	6 1 ljufets	2 skrud,
2 2 Du din	5 4 allmäfts	3 1 spira	4 4 sträcker
3 2 Till ett	×1 2 rife	2 × 1 utan	2 gräns;

5 1	7 1	6 1	2 2
3 din	höghet,	som för-	sträcker,
3 1	4 3	2 2	1
Doc ^e din	mildhet.	ses och	fäns.

R:0 9.

D+2+3+6+7.

5 5 3 1	3 4 5 5	6 6 5
Esa: i as	säg den Aldra.	helig: ste
0 5 5 4	5 1 4 3	2 2, 1
3 Helge:	domen sig med:	sänkande
0 5 5 5	8 8 6 5	6 5, 3
På Majes	stättens thron. Allt	Zions hus
0 3 4 5	3 4 3 1	2 2, 1
Uppsyldes	af Hans städa:	fäll med ljus.
0 1 3 2	3 4 5 5	3 4, 5
Kring den, för	hvilken himlen	ej är ren,
0 8 8 7	6 5 5 4	5 4, 3
Ge: rg: fer	syntes i för:	dunkladt sterr:
0 2 3 4	5 5 6 5	6 7, 8
För Konun:	garuas Konung	skulte de
0 5 5 4	3 4 5 1	3 2, 1
Med vingar	två stt klara	anle: te,
0 3 4 5	6 5 5 6	7 6, 5
Sin fot med	två, med två oå	åbgo de,
0 8 7 6	2 1 7 5	6 7, 8
Hans namn, som	Ewig är los:	söngo de:
0 8 7 6	5 6 7 5	4 5, 3
"Zelig är	Gud, Jehovah	Zebaoth!"
0 8 7 6	5 6 7 5	4 5, 3
"Zelig är	Gud, Jehovah	Zebaoth!"
0 8 7 6	5 6 7 5	4 5, 3
"Zelig är	Gud, Jehovah	Zebaoth!"
0 6 5 4	5 1 4 3	2 2, 1
"Allt skapadt	ner: der: falle	till hans fot!"

0 1 5 5	3 4 5 5	6 6, 5	
Allt neder-	fdll. Af rök i	samma stund	
0 5 4 3	4 2 3 2	1 7	1
Wäf templet	fullt och skälfde	på sin	grund.

No 10.

A+2-3-6-7.

5	7 7	1 3	2 2	1
D	Gud, som	hånden	hörer	till!
5	4 3	2		
Hur	länge	will.		
3	2 1	7 1	6	5
Du	skona	dem Dig	gäc-	ka?
5	7 7	1 3	2 2	1
Be-	te Dig!	werldens	Doma-	re!
5	4 3	2		
Din	makt be-	te,		
3	2 1	7 1	6	5
Som	trotsas	af de	fräc-	ka.
7	1 2	3		
Din	arm ut-	räck		
5	4 4	3		
Till	deras	skräc;		
5	3 2	1		
Låt	deras	brott,		
4	2 1	7		
Ditt	namn till	spott,		
7	2 3	4 1	2	1
Ej	wäldet	länge	fräc-	ka.

N:o 11.

6-2-3-6-7.

1 Du,	2 Herre!	3 ser	4 och	6 känner	5 2	6 mig,
3 Mitt	6 hjerter	4 Du	3 ran-	2 sa-	1 lar;	1 6
1 Min	2 hwilo-	3 bädd,	4 min	6 wandrings	5 2	6 stig
3 Du	6 allt om-	4 kring be-	3 4	2 wa-	1 3	1 lar.
1 Hwad	4 steg jag	4 går, hwad	5 6	6 råd jag	4 4	3 hör,
3 Hwad	4 före-	6 sats jag	3 6	4 wäl-	2 7	1 jer;
1 Det	3 ord, som	6 på min	6 3	7 tunga	7 4	6 dör,
6 Den	5 suck jag	3 hemligt	4 6	4 swäl-	3 3	4 jer,
1 Du	3 wet och	6 ser och	4 6	3 täl-	2 2	1 jer.

N:o 12.

8+2+3+6+7.

5 3	1 det	2 djupa,	3 3	4 i	3 det	2 höga
1 Råder	2 5	3 en o-	5 2	4 synlig	3 4	2 hand,
5 Och	1 ett	2 aldrig	3 4	4 slutet	3 2	2 öga

1	2	3	5	4	3	2
Wakar		öfwer		minsta		grand.
5	5	8	7	6	6	7
Intet.		hwalf dig		ihne		stänger,
6	5	4	3	2	1	2
Dit den		handen		icke		når;
5	3	6	5	4	3	2
Ingen		natt om		kring dig		står,
5	5	8	7	6	6	7
Dit det		ögat		icke		tränger,
6	5	4	3	2	1	2
Hwart du		flyr och		hwat du		är,
3	3	4	3	2	2	1
Före		dig är		Herren		der.

R:d 13.

C+2+3+6+7.

8	5	6	5	6	7	8
Dig, o		Gud! en		ewig		dag,
7	1	2	7	1	7	6
Dig en		ewig		klarhet		höljer;
8	5	6	5	6	4	3
Ewig		sanning		är den		lag,
5	6	5	3	4	3	2
Du i		nåd och		wisheit		1
3	2	3	5	6	6	5
Ränslan		af din		sannings		följer.
6	7	1	1	2	2	5
Du i		detta		hjerter		makt
						1
						lagt.

No 14.

6+2+3+6+7.

5 3	6 7	8 8	7
Fader!	under	detta	namn
6 8	6 5	4 3	2 1
Makas	jag med	hopp och	gjuter
5 3	6 7	8 8	7
Mina	suckar	o din	famn,
6 8	6 5	4 3	2 1
Wiß att	Du mig	ej för-	skjuter.
3 x 4	x 5 6	6 x 5	6
Du en	Faders	hjerta	bär
7 1	2 3	2 2	1
För ditt	barn, som	hjelp be-	går.

No 15.

6+2+3+6+7.

1 5	1 2	3 5	4 3
Allt det	goda,	som mig	fägnar,
2 1	7 1	6 6	5
Allt, o	Fader!	Du mig	ger.
1 5	1 2	3 5	4 3
Dig mitt	rörda	bröst till-	egnar
2 1	7 1	6 6	5
Kran	för all	nåd mig	sker.
5 5	6 7	1 2	7
Mig Du	ur mitt	intet	bragt;

1	2	3	5	4	3	2
Mig	din	wisshet,	nåd	och	maft	
5	5	5	5	× 4	5	5
Tillmätt		detta	lif	wets	dagat,	
3	3	6	2	2	1	1
Mig	Du	skyddar	och	leds	sagar.	

N:o 16. se N:o 1.

N:o 17.

D+2-3+5-7.

1	5	2	3	2	1+7	1	
Wi	tro	på	en	alls-	mätrig	Gud,	
	5	5	8	7	6	7-6	5
	Af	hwars	Anda,	genom	Dr:	det,	
6	7	5	5	2	3	2	
Allt	skapadt		är,	och,	på hwars	bud,	
	1	2	3	4	3	2	1
	Allt	är	godt	och	härligt	wor-	det:
	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	
	Öf	en	Fader		will	han	
	<u>2</u>	<u>6</u>	7	5	5	2	
	Öf,	ut-	af	sin	goda	wilja,	
	5	4	5	6	7	6	5
	Skall	Han	alltid		öf	be-	ra,
	6	7	8	5	5	2	
	Aldrig		öf	i-	från	sig	
4	3	4	5	6	7	6	5
På	allt	Hans	öga		gifwer		akt,
2	3	4	3	2	1+7	1	
Öf	ingen		står	e-	mot	hans	maft.

Sista versen.

1	+7	1
2	- -	men!

N:o 18.

D+2-3+6+7.

1	3 2	3 4	5 4	5 6	7 6	5
Sag	tror up-	på den	Gud, som	med sitt	ord be-	fallt
5	6 7	5 5	4 5	3 2		
Na-	trens	prakt och	tingens	stara		
5	3 4	5 5	7 5	4 3		
Dh	warel-	ser och	werdbar	wara,		
5	6 7	8 7	7 6	7		
Dh	styr och	uppe-	håller	allt.		
7	2 1	7 6	7 5	4 4		
D	kraft och	wisshet	utan	life!		
1	2 1	7 5	5 3	2 3	4 3	2
D-	ändli-	ge! Du	gdms för	tankens	stumma	syn,
6	7 6	5 4	5 3	2		
Men	hjärtat	wörbar	din Gds-	syn		
2	3 4	5 3	4 3	2 1		
Så	widsträckt	som ditt	allmaktss-	rike.		

N:o 19.

G+2+3+6+7.

5	1 2	3 1	5 5	3 4
D-	ändli-	ge, i	ljusets	strålar
3	2 5	3 6	5 × 4	5
För	dödlig-	hetens	blickar	skymd!
5	1 2	3 1	5 5	3 1
Ditt	wäsens	härlig-	het sig	målar

3	2	5	3	6	5 × 4	5
Kring	himlens		hwalf, kring		jordens	rymd.
2	2	2	7	5	1 2	3 1
Upp	till	din	höjd	ej	tanken	hinner,
3	2	3	1	7	6 6	5
Ner	till	ditt	djup	ej	tanken	når;
5	1	2	3	1	5 5	3 1
Men	hjertat		i	ditt	verk Dig	finnet,
5	1	4	7	1	2 2	1
Och	dyrkar		Dig	i	dina	spår.

N:o 20.

G+2+3+6+7.

1	3	4	5	4	3	2	3
D.	Ewi-		ge!		Gud! till		Dig
3	3	2	4	2	1	7	1
Ditt	folk	sin	lofsång		hö-		jer;
1	3	4	5	4	3	2	3
Af	nådens		lys. det		fröjdar		sig
3	3	2	4	2	1	7	1
Och	för	din	thron sig		bö-		jer,
1	1	2	4	3	2 × 1		2
Du,	som, med		wished,		nåd och		makt,
2	3	4	5	4	3	2	3
Den	werld, Du		sjelf ur		intet		bragt,
1	2	4	3	2	1	7	1
Bes	skyddar		och re-		ge-		rar!

No 21.

E-2-3-6-7.

5	6	5	4	5	7	6	5
D	Fader		vår, barm-		hertig,		god,
7	6	5	6	4	3	2	1
Som	oß till		Dig will		kal-		la
5	6	5	4	5	7	6	5
Och	stänka		oß med		Christi		blod,
7	6	5	6	4	3	2	1
Som	rena		kan oß		al-		la!
3	2	1	7	1	6	7	1
Låt	komma,		Gud! till		oß ditt		ord,
5	6	4	3	5	6		5
Det	heli-		ga och		fla-		ra;
8	7	5	7	4	3	2	1
Låt	det i		mörkret		på vår		jord
7	3	4	5	7	6	5	4
En	leda-		re oß		wa-		ra,
6	5	4	3	1	3	2	1
Att	wi ej		wilse		fa-		ra.

No 22.

D+2+3+6+7.

5	5	6	7	8	8	7
Gud	tre-	faldig!		stätt	oß	bi
6	8	3	4	2		1
Och	låt oß	ej för-		derf-		was.
5	5	6	7	8	8	7
Gör	vår	själ från		synden		fri,

6	8	5	3	4	2	-1
Låt	himlen		af	of	ärf=	was.
	1	2	3	2	1 2	3
	Styrke		of	din	kraft, att	wi
8	7	8	2	1	7 - 6	5
Det	onda		öfwer=		win=	ne,
5	5	8	7	5	6 - 4	3
Dch	så med		christligt		sin=	ne
2	3	4	5	4	2	1
Det	sälla		målet		hin=	ne.
	1	2	3	2	1 2	3
	Hjelp, att		Dig wi		älsta	må
8	7	8	2	1	7 - 6	5
Dch,	så som		of,	wår	nä=	sta;
5	5	8	7	5	6 - 4	3
Wår	tro, wårt		hopp be=		fä=	sta;
2	3	4	5	4	2	1
Gud!	hjelp of		till det		bä=	sta!
	1	2	3	2	1 2	3
	Amen,		amen,		ffe allt=	så!
4	5	5	3	4	2 2	1
Hal=	lelu=		jah! Hal=		lelu=	jah!

N:o 23.

6+2+3+6+7.

1	1	7	6	5	1	2	3
D	Herre		Gud, o=		ände=		lig!
1	3	4	5	3	4	2	1
Gif	of	din	nåd	att	prisa		Dig
							5

5	3 × 4	5	6	5 × 4	5
Och	sätta	all	vår	tro	der.
5	3	2	7	1	6
Att	Du är	ewigt	god	och	mild.
	1	2	1		
	God	och	mild.		

N:o 24 se N:o 20.

N:o 25.

D+2-3+6-7.

Första varietetten.

5	1	2	3	2	1 + 7	1
D	Skapa-	re!	o	gode	God!	
2	3	2	1	4	5	
D.	Fader,	hådens		täl-	la!	
5	1	2	3	2	1 + 7	1
För-	låt hvard	gjort är	mot din		bud	
2	3	2	1	5	4	5
Låt	Christi	förbon	gäl-		la.	
5	7	1	2	7	6	6
Ej	handla	med oss	efter		rätt,	
7	7	5	4	4	3	
Fäst	mera	uppå	Faders		sätt,	
5	7	6	5	8	8 + 7	8
Och,	som ditt	barn, låt	hvar och		en,	
2	2	2				
Från	synden	ren				
3	2	1	+7	8	8 + 7	8
Dig	framgent	tjena	utan		men.	
					3	

Andra varieteten.

Se Choral-Boken sista sidan.

Denna är bättre än den första och uppdrifwer ef rösten i höga toner.

5	1 2	3 1	1 + 7	1
Wäl-	signa.	of, o	Helge	And'!
2	3 4	5 8	7 - 6	5
Låt	of din	nåd ej	mi-	sta;
5	1 2	3 1	1 + 7	1
Låt	kärle-	kens och	fridens	band
2	3 4	5 8	7 - 6	5
Ej	i ditt	samsfund	bri-	sta.
5	7 8	5 3	5 4	3
D	Gud, af	tröst och	glädje	rif!
5	5 3	4 5	3 2	1
J	nöden	Du ej	från of	wil.
7	3 4	5 8	7 - 6	5
Wår	själ gör	ren och	wäl för-	nöjd,
5	4 3	2		
Gif	ewig	fröjd,		
1	3 4	5 4	3 2	1
För	Jesu	skull, i	himmels	höjd.

No: 26.

E-2-3-6-7.

3 3	4 5	6 5	4
Wi på	jorden	lefwe	här,
5 6	7 4	3 - 2	1
Under	döden	fång-	ne:
3 3	4 5	6 5	4
Hvem få	wi, som	hjelpen	är,
5 6	7 4	3 - 2	1
Att ej	bli för-	gång-	ne?

7	1	2	3	2	1	7	6	8
D	Fader!	Dig	al-	tes	na.	ni	ni	ni
7	3	3	4	5	6	5	4	3
En	må vi	sörja	bitter	lig,	1	1	1	1
	5	6	7	4	3	2	1	1
	Att vi	sa för-	gärn	Dig.				
4	3	1	2	3	1			
He-	lige	Herre	Gud!					
4	3	1	2	3	1			
He-	lige	starke	Gud!					
4	3	4	5	6	5	4	3	2
He-	lige	barmher-	tige	Frälsa-	re!			
7	4	3	2	1				
Du	e-	wige	Gud!					
	4	3	4	5	6	4	3	2
	Låt of	icke	störta	hed				
	6	5	7	4	3	2	1	1
	J den	bittra	dödsens	nöd.				
4	3	1	2	1				
Var	of barm-	her-	tig!					

N:o 27. se N:o 7.

N:o 28.

C+2+3+6+7.

5	8	5	6	6	5	4	3	2
Dig	skall	min	sjal	sitt	offer	bära,	5	
3	4	3	2	5	6	6	5	
D	Fader,	Skapa-	re och	Gud!				
5	8	5	6	6	5	4	3	2
Dig	will jag	med mitt	hjerter	ära,				

3 Och	4 Dig	3 med	2 mina	5 1	6 läppars	6 3	5 Gud,
5 Med	1 tjörnad	2 6	3 tänka	1 8	4 på din	3 7	2 nåd,
3 Din	1 makt, Ditt	6 under-	5 8	8 fulla	8 7	7 råd.	8 råd.

N:o 29.

8 dyr utan B.

$$3+2+3 \times 4+7.$$

5 Lofwa	3 2	6 Herran	6 5	5 Gud, min	5 4	3 själ!
2 Hwad	2 Han	4 gör, är	5 3	5 rätt och	4 1	5 wäl;
2 Lofwa	2 5	2 Honon,	3 8	2 allan	1 7	7 tid,
5 Ly	5 Han	6 nädig	8 7	8 är och	7 8	8 blid.

N:o 30 se N:o 8.

N:o 31.

$$D+2-3+6-7.$$

5 Du,	5 Herre!	3 4	5 i din	3 hägnad	2 4	1 tar
5 Allt	5 hwad som	4 7	5 lif och	3 anda	4 8	5 har,
5 Och	7 allas	1 ögon	2 7	1 wända	+7 5	8 sig
1 med	2 bön och	1 och	6 stilla	5 hopp till	4 Dig,	5 Dig,

8	9	5	7	3	5	4	3
Till	Dig, som	allas	Fäder	är			
5	-6	5	3	4	3	2	1
Och	är en	hvar sin	del be-	skär.			

N:o 32.

2+3+6+7.

1	1	7	5	1	2	3	1
Dig	Herre	Gud! är	ingen	lik			
5	1	2	3	4	2		1
J	himlen	och på	jor-	den.			
1	1	7	5	1	2	3	1
Så	härlig	hög, och	nåde-	rik			
5	1	2	3	4	2		1
Är	ingen	konung	wor-	den.			
1	6	7	8	6	7	6	5
Stor	är Du	och ditt	namn är	stort,			
5	1	2	3	4	3	2	3
Och	stora	ting med	oß Du	gjort,			
2	3	4	5	3	2		1
Du	alla	werldars	Her-	re!			

N:o 33.

5+2-3+6-7.

5	1	2	3	2	1	7
Jag	lyfter	mina	händer			
3	2	1	3	4	5	
Upp	till Guds	berg och	hus,			

4	5	6	7	8	6	5
Från	dem,	Hans	hjelpen	sänder		
6	7	5	5 × 4	5		
Och	skickar		ut sitt	ljus		
6	7	5	4	3	2	1
Mig	Herren		hjelp be-	jafar,		
4	4	2	3	1	7	
Som	jord och		himmel	gjort;		
7	3	4	5	5	6	5
Min	bön Hans		ej för-	sakar,		
4	3	1	3	2	1	
Men	skyddar		mig allt	fort.		

N:o 34 se N:o 3.

N:o 35.

G+2+3+6+7.

1	1	3	2	1	2	2	3
Gud	låter	sina	trogna	här			
1	3	4	5	3	2		1
Allt	godt af	nåd er-	fa-	ra,			
1	1	3	2	1	2	2	3
Och	budskap	af Hans	färlig	är			
1	3	4	5	3	2		1
Mång	tusen	englars	skas	ras			
3	2	1	7	8	6	1	2
Lj	sjunge	wi med	godt be-	hag:			
3	1	7	8	5	1	2	3
Guds	englar,	från vår	barndoms-	dag,			
1	3	4	5	3	2		1
Öf	följa,	och be-	wa-	ra.			

N:o 36.

E+2-3-6-7.

1	1	2	3	4	5	5
Gud	ware		tack och		ära	
<u>1</u>	<u>2</u>	7	+6	6	5	
För	helga		englars		makt,	
1	1	2	3	4	5	5
Som	Han mig		täcks be-		skära	
<u>1</u>	<u>2</u>	7	+6	6	5	
E	mot all		ondskans		makt.	
7	7	5	4	3	2	1
Han	bjuder;		och de		fara,	
<u>1</u>	<u>2</u>	7	+6	6	5	
Som	wädrén,		på Hans		bud,	
7	7	5	4	3	4	4
Att	hägna		och för-		swara	
5	4	3	2	2	1	
Den	rättsligt		fruktar		Gud.	

N:o 37 se N:o 6.

N:o 38.

Eß+2+3+6+7.

3	1	5	6	4	3	2
Store	Gud! mitt	hjer		ta		lär
3	5	6	7	8	7	6
Mot din	kärlek	rätt	att			swara.
3	1	5	6	4	3	2
Du, som	gjorde	att jag				är,
3	5	6	7	8	7	6
Och att	jag skall	ewigt				wara!

8	5	6	5	4	3	2
Du, att		styra		lifvets		lopp,
5	1	4	3	2	2	1
Gaf o=		dödlig=		hetens		hopp.

N:o 39.

G+2-3+6-7.

5	4	3	2	1	3	4	5
Hvad	Herren	äskar,	hvad	är	rätt,		
5	7	5	5	3	3		
För=	kunnadt	är från	ätt	till	ätt;		
1	3	4	5	3	1		
D	menska!	det be=	sin=		na.		
5	4	3	2	1	3	4	5
Då	till Hans	bild Du.	skapad		Blef,		
5	7	5	5	3	3		
Sin	lag Han	i ditt	hjerter		skref,		
1	3	4	5	3	2		
Att	dig din	pligt på=	min=		na.		
1.	+7	1	3	4	3	2	1
An	höjer	sig u=	ti ditt		bröst		
1	+7	1	3	4	3	2	1
Af	Herrans	hellig=	het en		röst,		
1.	5	3	4	5	4		
Som	öfver	lustan	lju=		der		
5	3	4	5	3	2		
och	dig det	rätta	bju=		der.		

N:o

N:o 40.

E+2+3+6+7.

3	3	5	5	1	2	3
Menska!		i ditt		hjersta		står
6	7	8	3	2		1
Herrans		budord		skrif-		wet.
3	3	5	5	1	2	3
Håll det		heligt!		deraf		går
6	7	8	3	2		1
Wishes		ten och		lif-		wet.
5	5	3				
Känslans		röst				
6	6	× 4				
I ditt		bröst		5	× 4	5
5	2	3	5	Di-		far
Högt din		pligt pres		2		1
6	7	8	3	2		1
Emot		Gud och		li-		far.

N:o 41.

E+2-3-6-7.

5	3	4	3	1	3	4	5
För	tidens		forta		qual och		fröjd
5	7	5	3	4	6		5
Jag	är ej		ännad		wor-		dens
5	3	4	3	1	3	4	5
Ej	blott en		matk, till		jorden		höjd,
5	7	5	3	4	6		5
Och	genast		gömd i		jor-		den
							4

7	8	7	3	3	5	4	3
Till	Dig, o	Gud! jag	skådar	opp,			
5	5	4	2	1			
Till	Dig, på	tankens	win-	gar,			
2	3	1	7				
Jag	mig upp-	swin-	gar				
7	3	4	5				
Och	full af	saligt	hopp,				
6	5	3	2	1			
Dig	känslans	offer	brin-	gar.			

N:o 42, se 33.

N:o 43.

D+2-3-6-7.

1	1	3	3	4	4	5	5
Jorden,	full af	Herrans	ära,				
7	6	4	3				
Skön i	fägring,	rif i	prakt,				
4	5	2	1				
Tollar	Skaparns	nåd och	maft;				
8	7	+6	5				
Himlens	rymder	wittne	bära				
7	6	4	3				
Om den	Gudens	Maje-	stät,				
4	5	2	1				
Som strött	hus i	sina	sjät.				

N:o 44.

B+2+3+6+7.

2	2	2	2	3	2
Ack!	wi	äre		alla	
1	1	6	6	5	
Adams		barn,	o	Gud!	
2	2	2	2	3	1
Såsom		han	wi	falla,	
4	4	3	3	2	
Bryta		mot	ditt	bud.	
2	2	3	4	5	2
Lust	och	högmod		höra	
3	3	2	2	1	
Demens		smicker		än.	
2	2	2	3	2	7
Att	hwar	an	för	störa,	
1	1	6	6	5	
Wän	för	leder		wän	
2	2	3	4	3	2
Herre,		Dig	för	barma!	
3	3	1	6	5	
War	of	nåde		lig!	
2	2	3	4	2	2
Herre,		hjelp	of	arma!	

N:o 45.

Eß+2+3+6+7.

3	2	1	2	3	5	4	3
Häru		länge		Höll.	mitt	hjerter	
5	3	4	3	1	3	2	1
Sucka,		söta		efter		friden,	

3	2	1	2	3	5	4	3
Dch med		out-		säglig		smärta,	
5	3	4	3	1	3	2	1
Aldrig		finna		den i		tiden?	
5	5	8	7	6	7	6	5
Huru		länge		Kall mitt		öga	
5	5	8	7	6	7	6	5
Efter		ljus. för-		gäfwes		spana	
2	3	4	4	3	3	2	2
J det		molnde-		täckta		höga	
5	3	4	3	1	3	2	1
Dch på		lifwets		dunkla		hana?	

N:o 46, se N:o 35.

N:o 47.

3+2-3-6-7.

3	7	7	3	4	3	1	7
D	Jesu	Christ, Du	nådens				'brunn!
7	3	4	5	6	4	3	3
Du	lifsens	rena	käl-			la!	
3	7	7	3	4	3	1	7
En	bön, som	går af	hjertats			grund,	
7	3	4	5	6	4	3	3
Låt,	Herre!	för Dig	gäl-			la.	
4	5	3	2	4	3	1	7
Din	stora	nåd, ditt	ljuswa			namn,	
7	1	2	3	3	4	4	3
Mig	locka	till din	öppna			famn,	
7	3	4	5	3	2	1	1
Min	höd för	Dig att	stäl-			la.	

N:o 48, se 15.

N:o 49.

G+2+3+6+7.

1	7	1	2	2	1	2	3
D	Jesu	Christ, som	mandom	tog,			2
4	3	2	1	1	2		1
Att	lif åt	werlden	gif	wa!			
1	7	1	2	2	1	2	3
Din	kärlek	blott dig	dertill	drogs			
4	3	2	1	1	2		1
Wårt	hopp Du	wille	blif	wa.			
1	2	4	3	1	2	7	6
Du	såg vår	synd och	stora	nöd:			
7	5	5	2	3	4	2	1
Öf	föres	stod en	ewig	böd,			
5	3	2	1	1	2		1
Och	helfwe	ter låg	öp	pet.			

N:o 50.

G+2+3+6+7.

1	1	3	2	1	7	6
För	lofnin	gen är	wun	nen:		
3	4	2	3	2	1	
Guds	Son från	ewig	het			
1	1	3	2	1	7	6
Äf	Fadren	är upp	run	nen		

3	4	2	3	2	1
Till	werldens		salig-		het.
1	3	3	4	2	5
Han	är den		morgon-		stjerna,
5	3	1	2	1	7
Som	lysa		kan och		wärna
3	4	2	3	2	1
J	mörker		och i		qwal.

N:o 51.

G+2-3+6-7.

1	1	5	5	4	5
Glad	dig,	du	Christi		brud!
5	5	4	3	3	2
Och	möt din		Herre		Gud.
2	3	4	5	5	4
Den	stora		dag du		skadat
2	3	4	5	5	4
Som	de Pro-		feter		bådat.
5	7	5	5	3	4
Hosi-	anna,		pris och		ära
4	5	4	3	3	2
Wår	Konung		wi hem-		bära.

N:o 52.

G+2-3-6-7.

1	3	4	5	1	1	+	7	1
Gör	porten		hög, gör		dörren			bred,
3	4	5	6	5	4	3		2
Och	djupt i		stoftet		böj dig			nöd.

2	3	2	1	4	4 + 3	4
Din	Frälsa-		re, din	Gud det		är,
2	3	4	5	5	5 × 4	5
Som	på ditt		hjerta	klappar		här.
7	3	6	4	3	2	3
Höj	opp din		röst med	helig		fröjd,
2	3	4	5	1	1 + 7	1
Stäm	opp din		sång till	himlars		höjd:
2	3	3	4	5	4	3
Dig	ware		pris, o	Jesu		fär!
5	1	4	5	3	2	2
Som	komma		will och	blifwa		när.

No 53.

2+2+3+6+7.

1	1	1	1	6	5	5
Be-	reden		wäg för	Herran!		
5	6	1	1	7	1	
Berg,	sjunken!		djup, stån	opp!		
1	1	1	1	6	5	5
Han	kommer,		han, som	sjerran		
5	6	1	1	7	1	
War	sedd af		Fädrens	hopp:		
3	3	3	5	3	2	2
Kätt-	färdig-		hetens	Förste,		
2	2	2	2	7	6	7
Uf	Davids		hus den	störste		
6	5	1	2	2	5	
Wäl-	signad		ware	Han,		
3	3	3	2	2	1	
Som	kom i		Herrans	namm!		

N:o 54.

G+2+3+6+7.

1	3	4	5	6	4	4	3
Jes	rusa=		lem!	häf	upp	din	röst,
2	2	3	1	7	6	6	5
Dch	Zions=		dotter!		fatta		tröst:
2	2	3	4	4	3	3	2
Dit	konung		kommer,	och	Hans		hand
3	4	5	1	3	2	2	1
Skall	råda		öfver		alla		land.

N:o 55.

F+2+3+6+7.

1	5	3	1	5	6	6	5			
Var	helsad,		stona		morgon=		stund,			
5	6	7	8	7	6	6	5			
Som	af Pro=		feters		helga		mun			
3	6	5	4	3	2		1			
fr	of be=		bådad		wor=		den!			
1	5	3	1	5	6	6	5			
Du	stora		dag, du		sälla		dag,			
5	6	7	8	7	6	6	5			
På	hwilken		himlens		wälbe=		dag			
3	6	5	4	3	2		1			
An=	nu be=		söker		jor=		den!			
	5	3	0	0	5	3				
	Unga				Sjunga					
	3	3	2	2	3	3	2	2	3	3
	Med de		gahla;		Sig för=		samla		Jordens	2
	8	7	6	5	4	3	2	1		1
	Kringden		förste		af des		söner.			höner

N:o

No 56.

Denna melodi anses vara den älska, af dem wår kyrka äger,
och äldre än Te Deum.

D+2-3+6-7.

1	3	4	5	1	4	3	2
Se,	natten		flyr	för	dagens		fröjd,
4	5	7	6	4	5	6	7
Och	englars		röst	från	himlens		höjd,
4	7	6	5	4	3	4	5
Det	bud till		fromma		herdar		bär,
1	3	5	7	5	4	3	2
Att	född den		gode		Herden		är.

No 57.

v. 3.

Eß+2+3+6+7.

1	1	2	3	1	3	4	5
Dig	kläd i		helig-		hetens		skrud,
5	4	3	2	1	3	4	5
D	Zion!		låt ditt		harpo-		ljud
6	5	4	3	1	2		1
Nu	flinga		när och		fjer-		ran;
1	1	2	3	1	3	4	5
Brist	ut och		sjung, du		Christi		brud:
5	4	3	2	1	3	4	5
Min	ande		fröjdar		sig i		Gud,
6	5	4	3	1	2		1
Mitt	hjerta		prisar		Her-		ran.
8	8	8	7	5	6	6	3
Han	kungjort		har sitt		helga		råd:
							5

8 Hans 3	8 8 sanning, 5 6	7 5 ewig 5 3	6 6 som Hans 4	5 nåd, 3
Stall 2	aldrig 3 4	åter= 5 4	wän= 3 3	da! 2
Han 5	öppnat 6 7	har sin 8 7	hulda 6 6	famn: 5
Hans 1	lof skall 2 3	wara, 4 3	som Hans 2	namn, 1
Allt	intill	werldens	än:	da.

N:o 58.

A+2-3-6-7.

1 1 Werldens 1 3	7 3 Frälsa= 4 3	2 2 re kom 4 5	1 här: 3
Kena 3 4	jungfrun 5 3	moder 4 2	är: 1
En en 1 1	börd så 7 3	under= 2 2	lig, 1
Herre	Jesu	höfdes	Dig.

N:o 59.

D+2-3+6-7.

1 Gläd 2	3 1 dig, du 3 2	5 8 helga 1 7	8 + 7 Christen= 6 6	8 het! 5
Be: 5	känn, be= 3 7	sjung din 6 6	salig: 5	het:
En	Jesus	kommen	är,	

3	1 5	5 3	2	
Som	dig det	budskap	bär,	
2	6 7	5 8	8+7	8
Att	Herren	dig har	ewigt	fär.

v. 2.

B+2+3+6+7.

1	2 1	4 2	1 7	1
Fyll-	borbadt	är det	loftes	ord,
3	5 3	2 7	1 6	5
Som	Herren	gaf en	fallen	jord;
3	1 2	1 7	6	
En	född är	qwinneans	fäd;	
6	2 7	1 6	5	
D	Adams	flägt! dig	gläd,	
1	4 3	2 1	1 7	1
Lill	nådens	thron med	loffång	träb.

No 60.

G+2+3+6+7.

5	1 1 1	2 2 3	4 2	1
En	Jungfru	födde ett	barn i	dag,
3	2 3 2	6 6 7	1	1
Det	wi skole	prisa och	ä-	ra.
5	1 1 1	2 2 3	4 2	1
J	det hafwer	Gud ett	godt be-	hag
3	2 3 2	6 6 7	1	1
Och	bjuder of	höra des	läs	ra.

*) Uthållas som en ton. S de fyra första cadencerna omwärla tretakt och tvåtakt.

1	5 5	6 5	3 × 4	5
Dch	wore	ej det	barnet	födt,
5	5 5	6 5	3 2	1
För-	tappadt	blefwe	då allt	fätt;
1	<u>6</u> <u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>5</u> <u>6</u>	<u>5</u>
Nu	frälsning	hjuds år	al-	la.
<u>5</u>	1 1	2 3	4 2	1
Pris	ware	Dig, v ^s	Jesus	Christ!
3	2 2	<u>6</u> <u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>5</u> <u>6</u>
Du	är vårt	enda	hopp för-	wist?
<u>5</u>	<u>6</u> <u>5</u>	<u>6</u> <u>7</u>	<u>8</u>	<u>8</u>
Wi	för din	tot neda	fal-	la.

N:o 61*).

3+2+3+6+7.

	5 3	1 3	5 6	5 0		
	SwartChrist:	trogen	fröjde	sig		
	5 3	1 3	5 6	5 0		
	Utaf	hjerat	inner-	lig!		
	4 4	4 5	4 3	2 0		
	Gud är	oß mi-	stunde-	lig:		
3	5 3	1 3	4 3	2 3	2	1 0
Han	är oß	när, Hans	härilig-	bet wi	fås	go-

*) Denna Psalm är alltigenom tretakt, hwari första ziffran tar dubbelt tid emot den andra. En ziffran, ensam i spalten, gämler således tre halwa. Detta inträffar i 4, 6 och 7 cadeneen, eller wersraben, wid ordet Eja! En wacker, glammande, from och barnslig munterhet råder genom hela denna melodi, hwarigenom våra Christna fåder wille gifwa röst åt det rena sunnets menlösa Julers. De hafwa här lifsom medgiftit naturen all loslig glättighet. Julen är den enda Christliga högtid som tillika är en högtid i naturen. Man stämme ej tonen alltid så högt wid ett barns wagg.

1 2 Här wi	3 4 sporde	3 2 Det kun-	3 2 gjorde	1 7 Gabri-	1 0 el.
5 Ej-	3 0 a!	5 Ej-	3 0 a!		
1 2 Ordet	3 4 är nu	3 2 wordet	3 0 fött,		
1 2 Af en	3 4 jungfru	5 4 är det	3 4 föbt: Hal-	2 2 Iesu	1 0 ja!
5 5 Oß är	6 7 född För-	8 7 lofa-	6 5 ren, För-	8 7 barna-	6 5 ren i
1 2 Gud blef	3 4 man; Sjelf	5 4 Herren,	3 4 Han blef	2 2 Här en	1 0 träl.
5 3 Sjufåg	1 3 hamn är	5 6 oß Hans	5 8 namn: Im-	7 6 manu-	5 0 el!
1 2 Han oß	3 4 huder	5 4 frid oß	3 4 fröjd oß	2 2 ewigt	1 0 wäl.

N:o 62.

G+2+3+6-7.

0 1 Lof	1 1 2 1 ware Dig, o	4 5 4, 0 Jesu Christ,
4 Som	5 5 6 5 menska blef, dock	4 2, 1 utan brist!
0 1 J	4 3 5 2 oskuld Dig en	1 6 5, 0 jungfru bar,
5 Stor	2 2 3 3 fröjd derwid i	4 3, 2 himlen war.
	7 1 2 1 Ira ware	1 Gud!

(inhäftas efter pag. 3)

63.

3+6+7.

	6	7	8
þ	fommet		är
	5	4	3
ll	jorden		bär:
	8	4	5
	höra		få,
3	4	2	1
ör	akta		på.

5 × 4 5 0
 3bra= el.

64.

-6-7.

j	4 + 3	4
	Jesu	Manm,
	2	1
	än=	da:
	4 + 3	4
	forad	hamn,
	2	1
	wän=	da.
	4 - 5	6
	Idn=	da,
	8 7	8
d	stade=	lig,
	6 4	3
s	barn med	sig
	2	1
	fän=	da.

N:o 65.

D+2+3+6+7.

3	1	5	6	5	4	3
Jesu		Namn be-		gynna		skall
8	7	6	6	5		
Allt mitt		före-		tag,		
8	1	5	6	5	4	3
Styrka		mig i		lifvets		skall,
8	7	6	6	5		
Hugna		ntidans		dag:		
	6	8	7	6		
En		Han är		den,		
5	5	6	5	6	8	7
Som ger		krafter		till allt		godt
8	5	6	5	4	3	2
Dch åt		trohe-		ten sin		lott
	2	7	7	8		
J		himme-		ten.		

N:o 66.

A+2+3+6+7.

1	1	2	1	5	1	2	3
Si,	Jesus		är ett		tröstligt		namn
3	3	5	4	3	2	2	1
Dch	i all	nöd vår			säkra		hamn.
3	3	3	2	5	5 × 4		5
J	genom	Jesum			få wi		nåd
3	4	3	2	1	2	2	1
Dch	sinne	pa det			bästa		råd.

No. 67.

1+2-3-6-7.

1 En	1 1 Stjerna 4 Hal-	1 2 gief på 3 2 lesu-	3 1 himlen 3 ja!	7 fram,
3 För	3 3 Stjerns	2 2 Wise	1 1 under-	7 sam.
5 Hal-	7 8 lesu-	3 2 ja! Hal-	1+7 lesu-	1 ja!

No. 68.

3+2+3+6+7.

1 Statt	1 2 upp, o	3 4 Zion!	5 6 och lof-	5 stung
1 Din	1 2 Frälsa-	3 4 re, Pro-	5 6 fet och	5 Kung.
	5 6 Du Hans	5 4 stjerna	3 (2 stäm-	1 dar:
1 Stäm	2 2 upp i	3 2 helig	1 2 fröjd din	3 röst!
	5 6 Glädje-	5 4 rif hon	3 (2 bå-	1 dar,
1 Att	2 2 kommen	3 2 är, till	1 2 werldens	3 tröst,
	6 6 Herren,	7 7 som be-	1 nå-	5 dar
		3 3 Alla	2 2 trogna	1 bröst.

N:o 69, se N:o 55.

N:o 70.

A+2-3-6-7.

1 5 Helga, 1 2 Att jag 5 7 För den 7 6 Den för. 7 5 Du på 1 2 Att för:	1 2 Jesu! 3 4 måtte 6 5 nåd Du 5 7 nedring 1 2 jorden 3 4 sona.	3 1 röst och 3 3 tacka. 4 4 wisat 6 5 och den 3 4 under: 5 + 7 mina	7 5 hjerter 2 Dig 5 mig, 4 smär: 2 gått, 8 brott.	3 ta,
---	--	--	--	----------

N:o 71.

E+2-3-6-7.

5 4 Dig jag 5 + 6 Jesu! 5 4 Och på 5 + 6 Som till	3 2 ödmjukt 7 8 i ditt 3 2 dina 7 8 himlen	1 3 will be: +6 6 lesnads: 1 3 fotspår +6 6 leda	2 1 trahta, 5 lopp, 2 1 akta, 5 opp.
--	---	---	---

5 7	3 3	4 4	3
Lägens	bud Du	uppsitt	har;
5 7	3 5	4 4	3
Helig-	het ditt	wäsen	war;
5 + 6	7 5	8 7	+6 5
Uti	Dig, sin	bild på	jorden,
1 2	3 1	4 3	2 1
Fadren	är för	klarad	worden.

No 72, se 35 eller 49.

No 73.

8+2-3-6-7.

1 2	3 5	4 3	2 1
Wänligt	öfwer	jorden	glänset
5 7	3 5	4 4	3
Strålen	af ett	himmelst	hopp;
1 2	3 5	4 3	2 1
Stilla	indm,	tidens	gränser
5 7	3 5	4 4	3
Ewig-	hetens	Sol går	opp:
2 1	2 4	4 + 3	4 4
Å! så	stilla,	att mitt	öga
3 2	3 5	5 + 4	5
Hennes-	stien för-	draga	må
2 4	3 3	2 2	1 2
Och Guds	dolda	råd för	frå.

No

N:o 74.

D+2+3+6+7.

8 7	8 6	5 5	3 1
Christe! som ditt	ursprung	leder	
5 3	6 5	8 6;	5
Ewigt från din	Faders	sköt,	
8 7	8 6	5 5	3 1
Och, från himlen	stigen	neder,	
5 3	6 5	8 6,	5
Dig i jordisk	sköpnad	stöt!	
6 4	5 6	-7 5	6 4
O Guds Son och	menskers	life!	
8 7	8 5	6 4,	3
Hör ett stoft, som	lyfter	sig,	
6 5	1 2	4 2,	1
Erängtande, att	nalkas	Dig.	

N:o 75.

F+2+3+6+7.

5 5	4 4	3 3	2 2
Jesu!	lär mig	rätt be-	tänka
3 4	5 1	2 2	1
Din tänk-	wärda,	swära	död
8 5	6 7	6 6	5
Och din	bittra	pinas	nöd:
5 8	6 5	4 5	3 3
Hjelp, att	jag mig	nu må	sänka
4 5	6 4	3 3	2
Ned i	dina	helga	får,
3 4	5 1	2 2	1
Der jag	lif och	helsa	får.
			6

No 76.

D+2-3-6-7.

5 1	6 5	4 7	5 3
Jesu!	Du mitt	lif, och	helsa,
<u>3</u> <u>2</u>	<u>1</u> <u>2</u>	<u>1</u> + 7	8
Jesu!	Du för	mig är	död:
5 1	6 5	4 7	5 3
Du dig	utgaf,	mig att	frälsa,
<u>3</u> <u>2</u>	<u>1</u> <u>2</u>	<u>1</u> + 7	8
I den	djupsta	själa=	nöd.
<u>3</u> 7	8 5	6 5	4 4
Intet	skall mig	nu för=	derfwa,
7 5	<u>1</u> <u>2</u>	+7 <u>1</u>	<u>2</u> 5
Lif och	sällhet	skall jag	ärfwa.
5 5	6 5	4 4	5
Pris. och	ära	ware	Dig,
<u>3</u> <u>2</u>	<u>1</u> <u>2</u>	<u>1</u> + 7	8
Herre	Jesu!	inner=	lig.

No 77.

G+2+3+6+7.

1 2	3 2	1 7	6 5
Jesu!	djupa	såren	dina,
1 2	3 4	3 2	1
Dina	qwal, din	bittra	död,
1 2	3 2	1 7	6 5
Gifwa	i lifs=	dagar	mina
1 2	3 4	3 2	1
Tröst i	kropp= och	själa=	nöd.

3 4	5 4	3 2	3
Faller	något	ondt mig	in,
5 5	6 5	4 3	2
Tänker	jag på	pmån	din:
3 5	4 3	1 2	3 1
Deruts	af kan	jag wäl	hämta,
3 5	4 3	2 3	2 1
Att man	skall med	synd ej	skämta.

N:o 78.

A+2-3-6-7.

Orden af N:o 257, v. 10.

1 1	5 3	4 3	2 1
Säll är	den, som	sina	händer
3 3	2 1	3 4	5
I Guds	händer	sluter	in:
1 1	5 3	4 3	2 1
Swart hans	werld och	lycka	wänder,
3 3	2 1	3 4	5
Har han	dock ett	roligt	sin:
5 5	7 7	7 + 6	7
Han är	nöjd i	sorg och	nöd,
1 2	3 3	3 2	3
Han har	tröst i	lif och	död:
5 1	4 2	3 1	7* 5
Allting	till hans	bästa	länder,
3 4	5 3	4 3	2 1
Han är	alltid	i Guds	händer.

*) I Ch. B. är misstrykt gif för g, ett fel, hvilket här, som på några få andra ställen, med författarens minne, rättas.

N:o 79, se N:o 123.

N:o 80, se N:o 43.

N:o 81.

G+2-3-6-7.

5	3	1	1	+7	1	2	
Milde		menni-		fornas		wän!	
3	5	6	5	4	2	3	3
Hur Dig		lif i		alla		öden!	
5	3	4	3	4	4	5	3
Hur i		lifwet,		hur i		döden,	
3	4	5	6	4	4	5	
Detta		hjerta		fäns i-		gen!	
5	6	7	5	4	-3	2	2
När Du,		alla		qwal att		smaka,	
1	2	3	4	2	2	3	
Uppgår		till Jes		rusa-		lem:	
3	2	3	6	6	5	4	3
När de		dina		Dig för-		saka,	
5	3	1	1	1	+7	1	
Du Doct		ej för-		sakar		dem.	

(N:o 46 i andra Delen af Hæffners Choral-Bok).

N:o 82.

G+2-3+6-7.

1	2	3	4	5	4	3	2
D	Gud!hward-	hän ett	hjerta				drifs,
2	3	1	7	3	2		1
Som	syndig	åtrå	le-				der!

1	2	3	4	5	4	3	2
Det	fall,	det	afgrunds-	djup	ej		gifs,
2	3	1	7	3	2		1
Dit	ej	det	störstas	nes			ber.
1	2	7	6	5	7	1	2
En	Jesu	wän, som	njöt	hans			bröd,
2	5	4	7	5	6		5
Så	syndig	winning	wäl-				jer,
6	7	6	7	5	4	3	2
Att	till	en	grym, o-	skuldig			död,
5	3	4	5	3	2		1
Sin	Frälsa-	re	han	fäl-			jer!

No 83.

D+2-3-6-7:

5	5	8	8	7	7	5	3
Öffret	stundar:	blöd, mitt	sinne!				
7	5	8	7	6	6	5	
Lambet	till för-	soning	går.				
4	4	4	2	3	4	5	5
Örtas-	gården,	fallets	minne,				
5	+6	7	8	7	+6	5	
Hemsk i	nattens	svepning	står.				
2	2	+7	1	2	5		
Uck! de	fallnas	wän der-	inne				
3	2	+7	8	8	+7	8	
Sweetas	blod, och	tröst	ej				får.

N:o 84.

G+2-3-6-7.

1	1	7*	1	3	3	2	3
Min	Frälsa		re!	hwad	själa-		we
3	4	5	2	3	1	2	7
Du	lider		i	Geth-	sema-		ne,
5	7	3	6	5	4		3
Ho	kan det		rätt be-		skrif-		wa?
1	1	7	1	3	3	2	3,
Hur	helwe-		tets och		dödsens		qwal
3	4	5	2	3	1	2	7
Och	alla		bäckar		Beli-		al
5	7	3	6	5	4		3
Dig,	Jesu!		der om-		gif-		wa!
	4	5	0	0	4	5	
	Du går,				En står,		
	7	5	4	3	7	5	4 3
	Qwider,		bäfwar,		Och upp-		häfwer
	4	3	4	5			
	Dina		händer				
	3	5	4	3	2	2	1 1
	Till de		himmels		tröste-		länder.

*) Ändrat från fih till f, som är den rätta tonen.

N:o 85.

A+2+3+6+7.

1	1	7	5	6	7	8	1
Jesu!		Dig i		djupa		nöden	
3	3	4	4	3	3	2	
Dina		egna		öfwer-		ge;	

1	1	7	5	6	7	8	1
Dig, som		går för		dem i		döden,	
3	3	4	4	3	3	2	
Swika		och för-		neka		de.	
3	4	5	1	7	6	7	5
Ack! jag		sielf, som		bland de		dina	
3	3	2	3	1	8	7	7
Du will		frälsta		med din		pina,	
1	1	2	2	3	3	4	
Öfwer-		ger Dig		för en		werld,	
3	3	2	1	2	2	1	
Full af		dårskap,		synd och		flärd.	

N:o 86.

§+2+3+6+7.

1	3	4	5	5	6	5	
Du	går, Guds	Lamb, Du	milda,				
5	1	2	3	4	2	1	
D=	skyldi-	ga och	rena!				
1	3	4	5	5	6	5	
Att	os, från	Gudi,	skilda,				
5	1	2	3	4	2	1	
Med	Gud i-	gen för-	ena.				
3	3	3	2	3	6	5	
Ditt	hjerta	bär vår	swes			da,	
5	5	4	3	6	4	3	
Att	våra	hjertan	fre-			da.	
6	5	3	4	3	2	1	
Preis	ware	Dig, o	Jesu!				

N:o 87.

A+2-3-6-7.

	0 1 3 2	1, 0 5	4 3, 2	
	Se menni-	kan! ad,	hwilken lott	
	0 2 3 3	4 4 5 5	4 3, 2	1, 0
	Den kärleks-	fulle Medla-	rens är wor-	det!
5	4 3, 2	0 3 4 3	2, 0	
Af,	hwilken lön	den Gode	fätt,	
2	3 3 4 4	5 5 4 3	2 1	
Som	fleg med himlens	salighet till	jorden!	

N:o 88, se N:o 5.

N:o 89.

F+2-3-6-7.

5	5 5	4 4	3 3	2
Du	bar ditt	fors, o	Jesu	mild!
2	3 4	5 6	4	3
Då	dödsens	wäg Du	träds	de
5	5 5	4 4	3 3	2
Till	frälsning	för den	werld, som	wild
2	3 4	5 6	4	3
Och	full af	hat Dig	hads	de.
4	4 4	5		
O	kärleks-	höjd!		
5	5 5	6		
Du	blöder	böjd,		
5	4 5	4 3	2	1
För	dem, som	Dig för-	föl-	ja.

N:o

N:o 90.

E-2-3-6-7.

5	3	6	5	7	8	8	
Din	synd:	o	werld!	be	sinna:		
8	8	7	6	7	6	5	
Se	här	det	blodet	rinna:			
4	3	1	2	2	1		
Som	frälsar		Adams	slägt.			
3	1	2	3	5	4	3	
Se	höjden		af alk:	smärta:			
3	1	2	3	5	4	3	
D!	mätte		dock hwart	hjerter.			
8	7	6	5	6	4	2	1
af	Jesu:		sista	suck bli	wärf.		

I stället för denna till ämnet föga passande melodi, kan i stället nyttjas N:o 433.

N:o 91.

N:o 395 i Ch. B.

E-2-3-6-7.

1	4	3	2	1	7	1
Ditt	hufvud,		Jesu!		höjes:	
5	6	6	5	5	4	
Ditt	werk fall-		bordadt		är.	
1	4	3	2	1	7	1
Till	Dig mitt		hjerter		höjes	
5	6	6	5	5	4	
Ditt	är en		blick be-		går.	

6	5	3	4	5	6	6
Till	forset		jag	Dig	följer,	
3	4	3	2	2	1	
Dit	kärle:		ken	Dig	brägt,	
6	5	7	6	5	4	5
Der	Du	din	höghet		döljer	
1	2	1	7	7	8	
Och	dör	us	ti	för:	akt.	

N:o 92.

E-2-3-6-7.

5	8	+3	4	5	7	6	6
Skåder,	skåder			nu	här	alle,	
5	6	4	5	+3	4	5	
Huru	Jesus			plågad		är.	
5	8	+3	4	5	7	6	6
Lärar	flyte,			flagan		skalle,	
5	6	4	5	+3	4	5	
Då vår	synda:			skuld	Han	bär.	
5	5	6	4	+3	4	5	
Så, som	Jesu			smärta		var,	
-3	4	5	3	2	2	1	
Aldrig	någons			warit		har.	

N:o 93, se N:o 31.

N:o 94, se N:o 86.

N:o 95.

E+2+3+6+7.

5	5	3	4	5	6	7	8	8
Wi	följt	i	dag	med	heta		tårar	
5	8	7	6	5	5	× 4	5	
Till	korset		wåra		själars		Wån:	
5	5	3	4	5	6	7	8	8
E:	huru		djupt. Hans		åsyn		fårar,	
5	8	7	6	5	5	× 4	5	
För:	blifwom		der; Han		andas		än.	
5	2	3	4	3	4	5	6	5
An,	under		ångest,		swett och		möda,	
5	6	7	8	6	5	4	3	
Stall	Han öf		hugna		med sin		röst.	
7	8	7	6	5	4	4	3	3
Må	ljudet		in i		själen		flöda	
3	4	5	6	8	8	7	8	
Och	orden		ristas		i vårt		bröst.	

N:o 96.

a) E+2-3-6-7.

5	5	8	6	3	8	+	7	8
Wi	tacke		dig,	o	Jesu			geb,
3	7	7	8	5	6	4		3
Som	rinna		låt ditt		dpra			blod!
7	5	8	+7	8	2	3		2
Från	Satans		makt och		arga			list
3	1	2	+7	8	8	+	7	8
Har	du	öf	löst,	o	Jesu			Christ.

b) 5-2-3-6-7.

1	1	2	3	1	2	3	1
Du	Jesu,		Du	vär-	broder		fär!
1	3	4	6	5	4	4	1
Du	will	of		alltid	wara		när,
3	4	3	3	1	3	3	7
J	wårt e-			lände	hos of		blif
3	3	2	1	4	3	2	1
Och	hjelp	of	till	ett	ewigt		lif.

No 97.

5+2+3+6+7.

1	3	3	4	4	5	5	
Med	tördt	och	tröstadt		hjerter		
5	5	3	4	2	1		
Jag	prisar		Jesu!		Dig;		
1	3	3	4	4	5	5	
En	all din		ångst	och	smärta		
5	5	3	4	2	1		
Du	utstår		och för		mig.		
5	4	3	2	3	1	2	3
För	mig och		mina		synders		skull,
5	6	5	4	3	4	3	
Du	kämpar		och Du		lider,		
5	5	3	4	2	1		
Till	döden		kärleks-		full.		

No 98.

G+2-3-6-7.

Lektad såsom den förekommer å sista sidan i Choralboken.

5	4	3	2		
Ad!	hjer- tans		we,		
1	8	8	7		
Att	jag	skall	se		
5	5	3	6	5	4
Guds	egen		Son för-	smä-	das,
	2	3	4	5	4
	Dch. Hans		wäfsens	belä-	te
	1	2	3	4	2
	Under		föttren	trä-	das.

No 99.

G+2-3+6-7.

1	3	2	1	5	4	3	2
Så	är	full-	komnad,	Jesu	fär-		
2	3	2	1	5	5	4*)	5
Swad	om	dit	död för-	kunnadt	är:		
5	6*)	7	5	8	+7	8	2
Swad	Guds	Pro-	feter	förut-	sagt,		
2	3	4	5	1	3	2	1
Det	är	nu	i full-	bordan	bragt.		

*) Denna olikhet mot Choralboken är af des Författare self örfad.

No 100.

a) E-2-3-6-7.

5 Ditt	6 5 tidan-	4 5 de har	7 6 nått sitt	5 slut;
6 D	7 5 Jesu!	6 4 Du har	4 2 kämpat	1 ut,
7 För	1 2 oß, den	3 3 swåra	1 2 stri-	3 den.
5 Ej	6 5 förr, än	4 3 frid åt	4 2 oß Du	1 wann,
7 Du	1 3 wille	4 4 njuta	3 2 fri-	1 den.

b) G+2-3-6-7.

5 Ditt	4 6 tidan-	5 3 de har	2 2 nått sitt	1 slut;
1 D	7 3 Jesu!	2 7 Du har	+6 6 kämpat	5 ut,
3 För	+6 +7 oß den	1 3 swåra	2 stri-	1 den.
5 Ej	5 4 förr, än	4 3 frid åt	4 3 oß Du	2 wann,
1 Du	2 3 wille	4 3 njuta	2 fri-	1 den.

No 101.

F+2+3+6+7.

No: 5 i andra Delen af Choralboken.

3 Den	1 2 munn är	3 5 tyst, som	5 × 4 bad så	5 önt
----------	----------------	------------------	-----------------	----------

3	4 3	2 3	2	1
För	menſfors	arma	fläg	te,
3	1 2	3 5	5 × 4	5
Och	kärle	ken den	kall har	tömt,
3	4 3	2 3	2	1
Som	helig	heten	räck	te.
2	2 3	4 4	3 3	2
Till	ro den	gode	Herden	går,
3	3 3	6 6	6 × 5	6
Som	gaf sitt	lif för	ſina	får;
7	8 5	6 5	4 (3	2
Från	qual och	ſtrid och	mö	da
5	6 5	4 3	2	1
Han	hvilat	hos de	dö	da.

v. 2.

B+2+3+6+7.

1	1 5	6 2	1 7	1
Men	ewigt	ej, o	menſfors	wän!
3	2 5	1 7	6	5
Din	hjord Du	öſwer	gif	wer;
1	1 5	6 2	1 7	1
En	liten	tid, och	ſå af	den
3	2 5	1 7	6	5
Du	åter	funnen	blif	wer.
2	2 3	4 4	3 3	2
Det	korn, ſom	dödt i	jorden	war,
7	1 2	3 3	2 2	1
Stall,	efter	korta	wäntans	dar,
3	5 1	4 2	3	2
Stå	upp och	frukter	bäs	ra,
3	6 7	1 3	2	1
Att	hela	werlden	nä	ra.

N:o 102.

D+2+3+6+7.

1	5 5 6	7 5 5	8 7 6	5	
Swad.	Ljus öfver	gristen! Han	leswer, o	fröjd!	
3	4 5 5	6 5 5	4 3 2	1	
Full:	kongad är	Skriften, D	salighets-	höjd!	
1.	5 5 6	7 5 5	8 7 6	5	
Från.	himmelen	helsad, Han	framgår i	glans,	
3	4 5 5	6 5 5	4 3 2	1	
Dö	werlden är	frälsad, Dö	segren är	Hans.	
1	5 5 2	3 3×4	5 5 6	5	
Wort:	wältad är	stenen och	inseglet	brädt,	
5	8 6 6	7 5 5	6	5	3
Dö	walten har	flytt för Hans	An-	bas	flägt,
2	3 4 4	5	1	4 3 2	1
Dö	afgränden	bäfs	war.	Hallelu-	iqh!

Takten omverlar mellan tretakt och jemu takt. När en ziff-
ra står ensam i spalten gäller den som två af tre i de öfrige.

N:o 103.

D+2-3+6-7.

5	4 5	7 8	7 6	5	
Sitt	öga	Jesus	öppnat	har,	
5	3 4	5 3	2	1	
Dö	mörkret	är för-	drif-	met.	
5	4 5	7 8	7 6	5	
Det	helga	lif Han	äter-	tar,	
5	3 4	5 3	2	1	
Som	war för	öf ut-	gif-	met.	
	3 4	1 7	3 4	5	
	Hjerten	fram ur	grafwen	går,	
				5	

5	8	7	8	2	7	6	5
Dch	på	Hans	seger=		fana		står;
6	7	5	7	4	3	2	1
Upp=	ståndel=		sen och		Lif=		wet.
5	3	2	1				
Hal=	lelu=		ja!				

N:o 104.

F+2+3+6+7.

1	1	2	3	5	4	3	2
Nu	kommen		är	vår	Påska=		fröjd:
5	8	7	6	5	5	4	5
Pris,	Jesu,		Dig	i	himmels		höjd!
5	3	5	6	5	4	4	3
Ur	grafwens		djup	be=	frias		wi,
2	3	4	5	1	2	2	1
När	sjelf	der=	ur	Du	framgår		fri.

N:o 105, se N:o 50.

N:o 106.

F+2+3+6+7.

1	2	3	1		
Upp, min	tunga!				
3	4	5	3		
Att lof=	sjunga				
4	5	6	5	5	4
Sjelten,	som på	korsets		5	stam

1	2	3	1		
För	of	blödde,			
3	4	5	3		
Led	och	dödde,			
4	5	6	5	5 × 4	5
Som	ett	menlöst		offer=	lam;
8	7	6	5	4 3	2 2
Han	ur	griften,		Efter	Skriften,
3	4	5	3	2 2	1
Nu	i	ära		träder	fram.

N:o 107.

§+2+3+6+7.

1	3	4	5	2	3	4	5
Sig	fröjde		nu	hvar	Christen		man,
5	4	3	2	5	3	2	3
Att	Jesus		Christus		seger		wann.
3	5	4	3	2	1	7	8
Hans	Gudom		nu	är	uppen-		bar,
2	3	4	3	2	1	7	8
Lif=	som	en	morgon=		stjerna		klar.

N:o 108.

§+2+3+6+7.

3	1	5	3	2	1	7	1
Han	lefwer!		o	min	ande,		känn
1	1	4	2	5	5 × 4		5
Din	Herre		och	din	Gud	i=	gen!

5	8	5	4	3	2 × 1	2
Han	lemnat		har	stt	hvilos	rum,
3	3	4	2	1	1	8
Och	rösten		höres,		som war	stum,
3	1	4	2	5	5 × 4	5
Och	handen		räcket,		som war	Fall:
5	8	5	4	3	2	1
Han	leswer,		och du		leswa	skall.

N:o 109.

D+2-3+6-7.

1	1	5	8	8 + 7	8	8
Låt of		fröjdas,		gladlig	sjunga,	
3	1	7	8	7	5	5
Låt of		nu med		själ och	tunga	
7	8	-6	5	4	3	
Prisa		Gud på		denna	dag,	
3	3	4	-6	5	5	
För war		owäns		neder-	lag.	
7	5	8	8	+7	2	2
Låt of		lofwa		Herran,	Herran;	
3	1	+7	8	8 + 7	8	8
Låt of		fröjdas,		när och	fjerran.	

N:o 110.

v. 7.

G+2+3+6+7.

1	3	4	5	6	4	3
Nu	är	den	store		dagen,	
2	3	4	2	2	1	
Som	Herran		sjelf	har	gjort,	

1	3	4	5	6	4	3
Wår	fiens		de	är	flagen,	
2	3	4	2	2	1	
Och	Christi		rike		stort.	
4	4	3	2	5	×4	5
Låt	oss med		fröjdfull		tunga	
5	6	5	4	3	2	3
Om	sådan		seger		sjunga	
5	4	3	2	2	1	
Och	prisa		Herran		Gud.	

N:o III.

3+2+3+6+7.

v. 9.

1	5	3	2	1	7	1	1
Wårdes		Jesu,		sjelf	mig	möta,	
3	4	2	5	5	×4	5	
Att jag		Dig med		hugnad		ser	
1	5	3	2	1	7	1	1
J	din	ord	och	löften		söta,	
3	4	2	5	5	×4	5	
Der Du		Dig med		kraft	be-	ter	
5	8	6	5	4	5	3	3
Och mig		kungör		liffens		wägar,	
4	3	4	5	5	×4	5	
Dem jag		wandra		må	till	ro,	
6	7	5	8	8	7	8	
Att jag		glad hos		Dig	må	bo.	

N:o 112.

v. 9. a) D+2+3+6+7.

8 5	6, 4	2 5	3 1
Upp, min	själ, min	mun och	tunga!
2 2	3 6	5 × 4	5
Upp, mitt	hjerter	och min	röst!
8 5	6 4	2 5	3 1
Till att	prisa	och lof-	sunga
2 2	3 6	5 × 4	5
Jesum,	som of	åter-	loft,
8 8	6 6	6 × 5	6 6
Jesum	tacka	och be-	römma,
5 5	6 2	1 7	8 8
Jesu	godhet	aldrig	glömma.

Samma Psalm, i en annan melodie, efter bruket i de flesta församlingar. N:o 264 i Choralboken.

b) G+2-3-6-7.

5 1	3 2	1 2	7 5
Denne	är den	store	dagen,
3 4	5 6	4 4	3
Som of	Herren	hafwer	gjort:
5 1	3 2	1 2	7 5
Mörkrets	förste	är nu	flagen,
5 6	7 3	3 2	3
Neder-	lagd är	dödens	port,
2 3	4 5	1 4	2 7
Grafvens	mörker	har för-	svunnit,
3 4	5 1	4 3	2 1
Lifvets	sol har	nu upp-	runnit.

N:o 113.

8+2+3+6+7.

1.	3	4	5	5	4	3	2
Ett	härli-		hetens		land i		gen
5	6	7	8	7	6		5
Jag	ser Dig,		Jesu!		fa-		ra;
1	3	4	5	5	4	3	2
Men	jag på		jorden.		måste		än
5	6	7	8	7	6		5
En	gäst och		främling		wa-		ra.
5	8	7	6	5	4	3	2
Långt	från mitt		hem jag		wandrar		här:
5	4	3	4	5	3	2	1
Mitt	fällskap		sorg och		moda		är.

N:o 114.

8+2+3+6+7.

5	1	2	3	2	1	7	8
Du,	som of		frälst ur		syndens		band,
3	2	3	1	7	6	6	5
Ur	dödens		natt och		afgrunds		brand!
5	2	3	4	4	3	3	2
Du	höjs ur		wanflig		hetens		land
3	6	7	8	1	2	2	1
Ett	ära		på Guds		högra		hand.

N:o 115, se N:o 107.

N:o 116, se N:o 9.

N:o 117, se 12 eller följ.

B+2+3+6+7.

5 5	1 7	6 7	1 1
Upp, att	Christi	seger	fra,
2 3	1 7	6 6	5
Frälsta	sälla	mensko-	slägt!
5 5	1 7	6 7	1 1
Oför-	gänglig	är den	spira,
2 3	1 7	6 6	5
Som han	öfwer	werlden	sträckt.
2 2	5 3	2 3	4 4
Lif en	Kippa,	mot hwars	grunder
3 2	1 1	7 7	6
Wägen	fåfångt	wredgad	slår,
2 1	7 7	6 6	5
Christi	kyrka	tryggad	står,
5 1	6 7	1 2	7 5
Sannin-	gens och	nådens	under,
2 7	1 2	3 4	2
Bland be-	gars och	willors	swall
5 7	1 4	2 2	1
Menin-	gars och	throners	fall.

N:o 118.

Kan sjungas som N:o 35.

v. 3.

D+2-3+6-7.

1	5 5	6 4	6 7	8
Kom,	Jesu!	war i	we och	wäl,

8	7	5	7	8	6	5
3	lif	och	död	öf	nä:	ra,
1	5	5	6	4	6	8
Dch	gjut	i	hvar	för:	krosad	själ
8	7	5	7	8	6	5
Din	Anda		med	din	lä:	ra.
5	6	7	8	5	4	3
Öf	styrka		gif	till	helig	strid,
4	3	1	5	4	5	7
Dch	samla		öf	i	ewig	frid,
6	5	4	3	4	2	1
När	Du	all	werlden		döm:	mer:

N:o 119.

v. 4.

A+2-3-6-7.

1	1	6	5	3	2	1	7
D	du,	som	sade:		Jugen		tan
7	1	3	2	1	1	+	1
De	mina		från	mig	ta:		ga;
1	1	6	5	3	2	1	7
Dig	mot	en	werld	jag	ropar		an,
7	8	3	2	1	8	+	8
Som	will	mig	från	Dig	dra:		ga.
1	2	3	4	2	3	4	5
Låt	mig	ej	willas		bort	från	dem,
5	4	3	4	2	1	6	5
Som	till	din	Faders		sälla		hem,
7	8	2	3	4	2		1
Du	lofwat		att	led:	sa:		ga.

N:o

N:o 120, se N:o 99.

N:o 121, se N:o 47.

N:o 122.

E-2-3-6-7.

1	3 3	4 6	5 5	4
D	Guds vår	broder	Abels	blod
3	6 7	8 4	3 (2-	1
Lill	Dig från	jorden	ro=	par.
1	3 3	4 6	5 5	4
An	rasar	ondskans	öfver=	mod,
3	6 7	8 4	3 (2	1
An	brott på	brott hon	ho=	par.
5	7 6	5 6	7 6	5
Dock,	wid allt	otrons	öfver=	dåd,
4	5 6	7 3	4	3
De	dina	Du hug=	swa=	lar.
3	6 6	3 3	4 2	1
Lill	jorden	ser Du	än i	nåd,
7	1 2	3 4	3 2	1
En	Jesu	blod der	ta=	lar.

N:o 123.

G+2-3-6-7.

5 2	2 4	3 2	1 7
Zion	klagar	med stor	smärta,
2 3	4 3	2 2	1
Kopar	i sin	tröstlös=	het,

9

5 2	2 4	3 2	1 7
Gjuter	ut sitt	sorgse	hjerter
2 3	4 3	2 2	1
För den,	som des	hjerter	wet;
5 6	7 3	5 4	3
Säger:	"Herron	hafwer.	sig"
2 3	4 7	8 8	7
"Bortwändt,	öfwer-	giftwit	mig."
4 4	5 + 6	7 7	+ 6 5
"Han ej	mer sig	låter	finna;"
1 1	2 3	4 3	2 1
"Fåfängt	mina	tårar	rinna."

№:o 124.

v. 4.

D+2+3+6+7.

8	8 8	5 7	8 6	5
Guds	ord och	löfte	skall be-	stå;
8	7 6	5 6	4 3, 2	1
Wi	det i	hjerter	bä-	re.
8	8 8	5 7	8 6	5
För	himmel,	ej för	jord, wi	gå
8	7 6	5 6	4 3, 2	1
Till	strids och	glade	ä-	re;
	1 3	5 6	5 × 4	5
	Äre	alltid	wäl till	mods,
	1 5	6 7	8	
	Fäst wi	wåge	gods	
7	8 7	6 6	5	
Dch	ära,	lif och	allt:	
6	6 5	6 4	3	
Ele	blott som	Gud be-	fallt!	
8	7 6	5 6	4 3, 2	1
Hans	rike	wi be-	hål-	le.

N:o 125.

③+2-3-6-7.

1	1	2	3	4	5	2	1
Haf	i	ditt	minne	Jesum	Christ,		
1	5	+ 6	7	+ 6	5	+ 6	5
Som	of	från	mörkstens	maft och	list,		
5	+ 6	4	7	5	4	3	2
För-	lofat		och för-	wa-	rat		
2	1	3	2	3	5	4	5
Och,	of	till	ljus och	salig-	het,		
5	3	1	5	4	3	2	1
Guds	wilja		uppen-	ba-	rat.		

N:o 126.

Orden äro 3 versen af N:o 332.

③+2+3+6+7.

3	1	3	5	4	3	2
Gud!	wår	utgång	salig	gör,		
1	7	1	2	3	4	2
Wåra	brister	3	5	4	3	1
3	1	3	5	4	3	2
Och	all	satans	list för-	list för-		stör,
1	7	1	2	3	4	2
Dagligt	bröd lät	1	2	3	4	1
5	5	6	7	1	2	7
Låt of	wål wår	wandring	of ej	wandring		fela;
1	2	3	1	4	3	7
Och till	Dig i	himlen	lända.	lända.		5

N:o 127, se N:o 111.

N:o 128.

v. 4.

A+2-3-6-7.

5	5	1	7	1	2	3
Jag	mitt	kött	kors=	fästa		will
2	3	4	5	3	2	1
Med	des	onda		lu=		sta:
5	5	1	7	1	2	3
Jesu!		wärdes		mig	der=	till
2	3	4	5	3	2	1
Med	din	kraft	ut=	ru=		sta.
4	4	4	7	7	6	7
Dig	jag	will,	i	fröjd	och	nöd,
3	4	5	3	4		3
Älska,		kärleks=		ful=		le!
1	2	3	1	7	6	5
Dig,	som	lidit		bitter		död,
1	2	3	4	3	2	1
Att	jag	leswa		skul=		le.

N:o 129, se N:o 77.

N:o 130.

G+2-3+6-7.

5	3	4	2	1	5	4	5
Du,	som	af	Gudoms=		skötet		går,
5	3	4	5	3	2		1
Att	men	skor	åter=		fö=		ra

5	3	4	2	1	5	4	5
Lill	Gud i=		från för=		derfwets		spår
5	3	4	5	3	2		1
Och	syndens		makt för=		stö=		ra:
1	1	1	2	4	3	1	7
Kom	Hjelpe		Ande!		füll mitt		bröst,
7	3	3	4	2	3	4	5
Mitt	hjersta		rena,		stäm min		röst,
5	7	5	4	3	2		1
Att	dina		under		sjun=		ga.

N:o 131.

G+2-3-6-7.

1, + 7 1	2	2		
He= liga	Ande!			
2, 3 5	× 4 5			
Sanningens	Ande!			
3 3 4 4	5 3			
Kom, att of led=	saga.			
0 5 4 4	4 2 3 2	1 + 7, 1	2	
Låt of ej	falla eller	of förwil=	la,	
3 2	1 + 7, 1	2,		
Men till	målet dra=	ga,		
0 5 3 3	3 5	4 3 2 1	+ 7 1	
I trones	ljus, för=	tröstande och	stilla.	
1, + 7 1	2 2			
Wishet, o	Herre!			
2, 3 5	× 4 5	5		
Gif of af	höjden!			

No 132.

G+2+3+6-7.

	D du Helge	Ande! Kom	till oss in;	
	1 6 7 5	7, 2 1	7 1, 1	
	Veni, Sancte	Spi-	ri- tus!	
	Med nåd och	frid i dina	trognas hjertan	blif;
	0 1 1 1	2 1 2 4	1 2 1 7	7, 0
	Reple tu-	orum cor-	da fi- deli-	um,
Din	les wande	Kärles låga	der upptänd och	ups pe:
7	1, 2 4	4 3 2 4	2 1 7 6	7 1
Et	tui a-	mo- ris in-	eis ignem	accen-
Du	som af alla	tungomål och	land församlar	folken
7	1 2 4 5	4 3 2 3	4 2 1 2	1 7
Qui	per diversi-	tatem lingua-	rum cunctarum	gentes
	3 Herrans	Jesu Christi	tro enbrägte-	liga!
	0 7 1 2	4 5 4 3	2 1 7 1	1 1
	In uni-	tate fi-	dei congre-	gasti!
	7, 1 2	7 6, 5		
	Hal- le-	lus ja!		
	2, 3 4	2 1	1	
	Hal- le-	lu-	ja!	
				håll:
				1, 0
				de:

No 133.

A+2-3+6-7.

1	1 1	2 5	4 3	2
Kom,	Helge	Ande!	Herre	god!
2	5 5	4 2	3 2	1
Bez	söl wårt	hjerta,	gif oss	mod:

1	7 3	2 1	7 6	5
För=	läna	of din	helga	nåd,
5	5 5	4 2	3 1	7
För=	läna	of din]	helga	nåd
5	1 2	3 5	3 2	1
Och	var med	of i	råd och	dåd.

N:o 134.

③+2+3+6+7.

5	6 5	3 2	3 4	5
Kom,	Helge	Ande!	Herre	Gud!
5	6 5	2 4	3 2	1
Gif	lust att	hålla	dina	bud.
1	2 4	3 2	1 6	5
Wår	köld, wår	tröghet	öfwer=	winn,
5	1 2	3 5	4 2	3
Och	kom i	wåra	hjertan	in.
3	5 6	5 2	3 4	5
Du	helga	kraft! med	nådens	sken
5	6 5	2 4	3 2	1
Gör	wiljan	god, gör	själen	ren;
1	2 4	3 2	1 6	5
Att	lifsens	wäg wi	glade	gå
5	1 2	3 2	6 7	8
Och	heligt	rörde	sjunga	må:
2	3 1	6		
Hal=	le= lu=	ja!		
2	6 7	8		
Hal=	le= lu=	ja!		

N:o 135.

A+2+3+6+7.

1	2 2	1 5	6 7	8
Dig,	Helge	Ande!	bedje	wi,
3	5 6	5 3	2 2	1
Att	med din	kraft Du	står of	bi
	2 2	2 3	2 1	
	Under	pröföb=	tider	
2	2 3	2 1		
Dch	swära	strider:		
	2 2	3 2	1 7	6
	Helst u=	ti den	ytter=	sta,
5	1 1	2 3	1 7	6
När	det till	änden	li=	der.
5	6 8	8 7	8	
D	Gud, för=	barna	Dig.	

N:o 136.

Orden af N:o 443 v. 4.

G+2+3+6+7.

3 4	5 5	4 3	2 2
Herre!	hela	rifet	akta,
3 4	5 3	2 2	1
Led wår	Konung,	i ditt	ljus,
3 4	5 5	4 3	2 2
Dina	englar	sänd, att	wakta
			3 4

3 4	5 3	2 2	1
Hans re=	gering	och hans	hus:
2 3	4 5	4 3	2
Var hans	tröst u=	ti all	sorg,
4 5	6 6	5 5	4
3 all	nöd hans	fasta	borg;
3 4	5 5	4 3	2 2
Styr hans	råd med	dinom	Ande,
3 4	5 3	2 2	1 1
Styrk hans	makt till	watn och	lande.

N:o 137.

N:o 39 i Andra Delen af Choral-Boken.

v. 5.	G+2-3-6-7.		
1 2	3 4	2 1	
Hjorten	häftigt	långtar	
3 4	5 3	4 3	
Och till	wattnet	trängtar	
2 1	1+7	8	
När han	jagad	är;	
1 2	3 4	2 1	
Själen	samma=	lunda	
3 4	5 3	4 3	
När be=	kymren	stunda,	
2 1	1+7	8	
Tröst af	Dig be=	går.	
5 6	7 3	6 5	4 3
Hon sitt	hopp då	mände	ställa
4 4	5 1	4 3	2 1
Till den	enda	glädje=	fälla.

N:o 138.

v. 5.

G+2-3+6-7.

1.	1 1	5 4	5 3	2
Jag	kännes	wid min	swaghet	all,
1.	3 2	3 5	4 3	2
Jag	wet ej	hwad jag	bedja	skall,
3	1: 1	4: 2	1	7
Hwad	gagnar	eller	skas	dar;
7	3 2	3 5	4 3	2
D	Helge	Ande!	brd för	mig,
1	3 2	3 5	4 3	2
Och	lär mig	sucka	inner-	lig
5	3 2	1 3	2	1
Mitt	Abba	färe	fas	der!

N:o 139.

a) E-2-3-6-7.

1	2 1	7 8	6 7	8	
Wi	lofwe	Dig, o	store	Gud!	
3	1 6	7 8	2 2	1	
Med	maft och	ära	går ditt	bud,	
5	6 4	5 6	4 4	3 4	5
Ditt	helga	ord, kring	himlar	och kring	jord.
8	7 5	3 1	6 7	8 2	1 7 8
Se-	lig, Se-	lig, Se-	lig är	Herren	Herren Gud! *)

*) För att göra sången syllabisk har Choral-Bokens författare förkortat sista cadaneen i denna melodie. Genom upprepande af ordet Herre, hwilket har kraft och betydelse, minnes ändamålet, utan att stympa sången.

b). 1+2+3+6+7.

1	1 2	7 1	6 7	1	
Wi	lofwe	Dig, o	store	Gud!	
3	2 2	6 7	1 6	5	
Med	makt och	ära	går ditt	bud,	
5	6 7	1 7	1 2	3 4	2
Ditt	helga	ord, Kring	himlar	och fring	jord.
5	3 4	2 3	1 1	2 2	1
He-	lig, He-	lig, He-	lig är	Herren	Gud!

N:o 140.

1+2+3+6+7.

1	3 4	5 6	4 4	3
Af	himlens	här den	Högstes	makt
2	1 1	4 3	2	1
För-	täljs med	tusen	mun-	nar,
1	3 4	5 6	4 4	3
Det	wida	fästets	ljusa	prakt
2	1 1	4 3	2	1
Hans	händers	werk för-	fun-	nar,
3	5 3	1 3	2 1	7
Och	dagen,	som i-	från es	styr,
7	1 2	3 6	7 6	5
Be-	bådar	för den	dag, som	grnr,
5	1 2	3 4	2	1
Hans	ära	och Hans	un-	der.

Mel. N:o 144 eller 35 synas bättre motsvara innehållet af denna Psalm.

N:o 141.

v. 9.

G+2+3+6-7.

1	1 4	3 2	3 4	5
D.	menni-	ffa! det	är dig	sagt,
5	6 5	4 4	3	
Hwad	Gud af	dig be-	går;	
5	4 2	3 4	3 3	2
Hwad	Han up-	på ditt	hjerter	lagt,
2	1 2	1 1	1	
Din	egen	fällhet	är.	

För denna Psalm nyttjas i Stockholm Mel. N:o 420.

N:o 142.

G+2+3+6-7.

1	1 1	1 1	2 3	4
Be-	traftom	wäl de	tio	bud,
4	5 5	4 1	2 3	4
Dem	himme-	lens och	jordens	Gud
4	5 5	4 1	2 -1	7
Ut-	giftwit	har från	Sina-	i;
7	2 3	4 4	1 2	3
An-	nu i	dag för	nimme	wi
2	1 1			
De	helga	1 1		
		ljub.		

N:o 143, se N:o 7.

N:o 144.

3 Choral-Boken satt i F.

D+2+3+6+7.

5	5 5	5-7	6 5	4
Gud	har af	sin barm=	hertig=	het
5	3 1	3×4	5-6	5
Till	nåd of	arma	ta=	git
5	5 5	5-7	6 5	4
Och	all vår	orätt=	färdig=	het
5	3 1	3×4	5-6	5
Med	Christi	blod af=	twa=	git.
5	8 7	6 7	8 6	5
All	vår för=	tjenst är	ute=	lyckt:
5	8 5	5 3	5 4	3
Vår	själ, af	syndens	börda	tryckt,
1	2 4	3 2	1-7	8
Till	nåden	måste	fal=	la.

N:o 145.

G+2+3+6+7.

1	1 5	2 3	4 2	1
Om,	Jesu!	på min	wandrings=	stig
3	2 3	4 2	5 6	5
Ditt	dyra	ord ej	leder	mig,
3	3 5	4 3	1-3	2
Min	själ af	natt om=	gif=	wes,
2	1 2	3		
Och	mitt be=	gär		

3	2 3	4		
Likt	bölsjan,	är,		
5	3 2	1 3	2	1
Som	utaf	wädret	drif=	wes.

N:o 146.

2+2-3-6-7.

1	1 3	2 5	4 3	2
När	werldens	hopp för=	twinadt	stod,
2	2 2	3 4	2	1
Likt	blomman	uti	san=	den,
4	4 4	4 2	3 4	5
Kann	upp så	klar en	helfo=	stod,
5	4 3	2		
Gaf	kraft och	mod		
2	2 2	3 4	2	1
Ut	fallna	menfö=	an=	den.

N:o 147, se N:o 41.

N:o 148, se N:o 71.

N:o 149.

2+2-3+6-7.

1	3 4	5 4	7 6	5
Låt	barnen	komma	hit till	mig:
4	7 6	5 4	3-2	1
Så	Du, o	Jesu!	hju=	der,

1	3 4	5 4	7 6	5
Så,	menlös	hetens	wän! från	Dig
4	7 6	5 4	3 2	1
Den	milda	stämman	lju-	dér.
1	4 4	2 5	5 × 4	5
Din	Anda	utgår	hvarje	stund,
5	8 8	2 7	6	5
Att	fromma	hjertan	glä-	da,
5	7 6	5 4	5 3	2
Men	först u-	ti din	nåds för-	bund-
1	3 4	5 3	2	1
Upp-	tager	Du de	spä-	da,
8	8 8	2 7	6	5
Dem	himme-	len till-	hö-	ret.

N:o 150, se N:o 97.

N:o 151.

v. 4.

D+2-3+6-7.

1	5 4	7 6	5 × 4	5
Var	Du mitt	skydd mot	verldens	skärd,
5	8 8	7 5	3 2	1
Mot	syndens	makt och	wil-	la,
1	5 4	7 6	5 × 4	5
Att	Kronan,	som mig	är be-	skärd,
5	8 8	7 5	3 2	1
Sag	icke	må för-	spil-	la.
7	3 4	5 6	7 6	5
D	Jesu!	Du, som	frälsat	mig!

6 Mitt	7 7 hela	5 3 lif jag	4 4 helgar	3 Dig,
7 Din	5 2 död. att	4 3 ewigt	2 pri-	1 sa!

N:o 152.

Denna Melodie är den enda som vår Kyrka westerligen äger efter Johan Hus. Den upptages med skäl i första rummet, både för sin underfamman originalitet, och författarens skul.

a) D+2-3+6-7.

	1 5 Jesus	4 5 Christus	1 3 är vår	2 1 helsa,
	3 3 Som of	3 4 alla	5 3 wille	2 1 frälsa.
	3 3 Med sin	3 3 pina	3 4 och sin	3 död
7 Han	8 7 of för-	5 3 löst ur	4 2 dödsens	1 nöd.

b) A+2-3-6-7.

1 2 Jesus	3 1 Christus	7 2 är vår	7 5 helsa,	
3 1 Som of	7 2 alla	3 1 wille	+7 1 frälsa.	
3 4 Med sin	3 2 pina	1 2 och sin	3 död,	
7 Han	1 2 of för-	3 1 löst ur	1+7 dödsens	1 nöd.

N:o

N:o 153.

v. 10. a) 2+2-3-6-7.

1	1 3	2 5	4 3	2
Hwad	ffabar	mig all	jordiskt	qual,
3	1 5	4 5	1+3	4
Som	mig be	tungar	utan	tal
3	2 5	4 3	2	
J	denna	Jämrens	döl?	
1	3 3	4 4	5 5	3
Det	böjer	ned en	dödlig	kropp,
5	4 3	2 1	3 2	1
Men	lyfter	själen	till Dig	opp.

b) 3+2+3+6+7.

1	3 5	2 4	3 2	1
Hwad	röst, hwad	ljuslig	röst jag	hör!
2	3 2	1 7	6 6	5
Upp,	själ! och	fira,	som sig	bör,
5	6 1	1 7	1	
Den	dag, sont	Herren	gör!	
3	5 4	3 2	1 2	3
J	dag till	dig ffer	Herrans	ord:
1	4 2	3 2	1 7	1
"Kom	i min	famn, kom	till mitt	ford."

N:o 154.

2+2-3-6-7.

5	8 7	1 2	3 1	2
Wär	Herras	Jesu	Christi	döl

2	3 4	5 3	3 2	3
Hug=	swalar	of i	all wår	nöd,
3	2 1	7 8	6 6	5
Och	når wi	tånke	derup=	på,
2	3 4	5 1	1+7	8
En	hertans	glädje	wi då	få.

N:o 155.

B+2+3+6+7:

5	8 2	3 6	2 8	7
Du	liffens	bröd, o	Jesu	Christ,
5	6 7	8 3	2	1
Som	låter	Dig här	sin=	na
5	8 2	3 6	2 8	7
Den	nådig,	som sin	synd och	brist
5	6 7	8 3	2	1
Will	ångra	och bes	sin=	na!
8	7 6	5 6	4 5	3
Dig	beder	jag så	inner=	lig,
5	6 7	8 7	6 6	5
Du	wille	nu bes	reda	mig,
5	8 2	4 3	2	1
Att	jag må	wärdig	wa=	ra.

N:o 156, se N:o 51.

N:o 157, se N:o 154.

N:o 158.

G+2+3+6-7.

1	2 4	3 1	2 7	8
Af	helig	längtan	hjärtat	står:
3	5 4	3 5	4 2	1
Min	Jesum	jag till	mötes	går;
1	2 7	8 6	7 5	4
Min	själ skall	se och	smaka	här,
1	2 4	3 1	2 7	8
Hur	ljuslig	Du, o	Herre!	är.

Kan sjungas såsom N:o 154.

N:o 159.

G+2+3+6-7.

1	1 1	2 1	4 5	4 3	2 1
Gud	ware.	lofswad	och af	hjärtat	prisad,
	2 4	1 6	7 6	5 4	
	Att min	själ har	blifwit	spisad	
1	1 1	2 1	4 5	4 3	2 1
Wid	Herrans	helga	bord, hwars	himlas	gäswor
	2 4	1 6	7 6	5 4	
	Swer-	gå all	jordens	håswor!	
	1	1 1	2 2	1 7	1
	Dig	ware	pris, o	Herre	Gud!
	1 1	2 3	4 1	2 2	1
	Du, som	allt kan	ge och	sjelf Dig	gaf,
	3 4	5 5	4 2	1 6	5
	Öf min?	Råd af	Kärlek	planat.	af!
	6 7	8 8	6 7	8	
	Att Dig	lemnar	jag och	mig:	

	$\bar{5}$ $\bar{7}$	$\bar{6}$ $\bar{5}$	$\bar{6}$ $\bar{5}$	$\bar{4}$
	Hwad jag	är, jag	är i	Dig.
1	1 1	2 2	1 $\bar{7}$	$\bar{8}$
Dig	ware	pris, o	Herre	Stad.

N:o 160.

Orden af 238 v. 9.

A+2-3-6-7.

$\bar{5}$	1 $\bar{7}$	1 2	3
Gif	mig det	nyttigt	är
4	5 2	3 1	$\bar{7}$ $\bar{5}$
Dch	hwad Dig	helst be-	hagar;
$\bar{5}$	1 $\bar{7}$	1 2	3
Hjelp	och att	ingen	ting
4	5 2	3 1	$\bar{7}$ $\bar{5}$
Mig	från din	fruktan	drager.
3	2 3	4 2	3
3	motgång	styrk' min	tro,
4	5 2	3 1	$\bar{7}$
3	medgång	led Du	mig,
$\bar{5}$	1 $\bar{7}$	1 2	3
Att	jag af	öfwer-	mod
2	1 1	1+ $\bar{7}$.	$\bar{8}$
Ej	må för-	lora	Dig.

N:o 161, se N:o 35.

N:o 162.

v. 5. A+2-3-6-7:

5	1 2	3 2	1 2	7 5
Gj	böden	skall mig	nu för:	skräcka:
7	7 6	5 1	1+7	8
Min	själ, o	Jesu!	tillhör	Dig.
5	1 2	3 2	1 2	7 3
J	grafwen	will Du	sjelf mig	wäcka,
7	7 6	5 1	1+7	8
J	dommen	sjelf för:	swara	mig;
2	3 4	5 3	3 2	3
En	är jag	nöjd med	hwad Du	gör:
5	4 3	2 1	1+7	8
J	Dig jag	leswer	och jag	dör.

N:o 163.

v. 3. G+2-3-6-7.

1 2	3 1	4 3	2 1
Ja, Du	wid Dig	sjelf har	swurit,
3 2	1+7	1 3	2
Att Du	ej will	syndarns	död.
1 2	3 1	4 3	2 1
Denna	ed' har	Jesus	burit
3 2	1+7	1 3	2
Till'en	syndig	werld i	nöd.
5 4	3 4	6 5	4
Den är	skrifwen	med Hans	blöd:

6 4	2 3	4 4	3
D, min	sjal! så	fatta	mod.
5 3	4 4	4 3	2 2
Den till	ändan	trogen	blistwer,
5 5	4 2	3 2	1 1
Honom	Herren	listwet	giftwer.

N:o 164.

v. 5.	Eß+2+3+6+7.		
3 2	1 5	4 3	2 1
Gud, min	Frälsa-	re! jag	beder:
5 6	8 8	7 6	5
Låt ditt	ord led-	saga	mig,
3 2	1 5	4 3	2 1
Att mig	werlden	ej för-	leder
5 6	8 8	7 6	5
Till ett	äter-	fall från	Dig:
2 3	×4 5	5×4	5
Din le-	kamen	och Ditt	blod
3×4	×5 6	6×5	6
Mig för-	läne	kraft och	mod,
6 7	8 6	5 6	4 3
Till att	segra	i all	fara,
5 1	4 4	3 4	2 1
Att jag	din må	ewigt	wara!

N:o 165.

G+2+3+6-7.

1	1 1	2 1	3 4
Was	upp! hör	wälten	ljuder

3	2 1	4 3	4
Från	Bions	murar	än.
4	3 3	4 4	5 5
Se	nådens	Sol dig	bjuder
4	3 4	3 2	1
En	bättrings	dag i	gen.
1	2 2	5 4	3 4
Men	snart skall	budet	fara
2	1 7	1 6	5
Från	liffens	Förste	ner,
5	2 2	3 4	5 5
Och	i Hans	namn för	klara,
4	3 4	3 2	1
Att	ingen	tid är	mer.

Den som fattat affmat för de gamla kyrkotonerna, behaga de fåta uppmärksamhet, wid denna Psalm. Det är deras offliga anwändande som väckt fördomen. Här har ordet sunnit fången, såsom wän sin wän.

N:o 166.

D+2-3+6-7.

8 5	8 8	2 7	6 5
Gud, min	Gud, som	Dig för	barmar!
3 5	4 3	2 2	1
Du som	icke	will min	död,
8 5	8 8	2 7	6 5
Jesu!	rädd mig	dina	armar,
3 5	4 3	2 2	1
Der jag	ligger	i min	nöd.
3 4	5 5	-6 5	4 3
Synd och	qual mig	öfwer	hopa:
3 4	5 5	-6 5	4 3
Låt mig	icke	fåfångt	ropa.

5+6 Jesu, 8 3 Var mig	7 5 Du min 2 1 nådig,	8 8 hjelp och 8+7 hör min	7 tröst 8 röst
--------------------------------	--------------------------------	------------------------------------	-------------------------

N:o 167.

G+2-3+6-7.

1 En	3 4 syndig	5 man,	
5 Som	5 5 låg i	4 3 syndens	2 1 dwala,
1 En	4 3 himla-	2 röst	
1 Så	3 3 hörde	4 5 till sig	4 3 tala:
3 "Waf	2 3 upp, waf	4 upp!	
3 Hör	2 1 ordet,	4+7 som hug:	1 5 swalar;
3 Se,	3 4 hvilket	5 ljus	
4 Be-	3 2 skiner	1 3 berg och	2 1 dalar."

N:o 168, se N:o 111.

N:o 169, se N:o 95.

N:o

N:o 170.

Jemn takt och tre-takt omwärla. När en siffra förefinnes i taktan, gäller den som två af de andra.

E+2-3-6-7.

8	5 5 5	8 8 7	<u>3</u> <u>2</u> <u>1</u>	7
Hwärt	flyr jag för	Gud och Hans	ewiga	lag?
<u>2</u>	<u>3</u> <u>2</u> 8	+7 8 <u>2</u>	8	8
Den	drabbar mig	nära och	fjer-	ran.
8	5 5 5	8 8 7	<u>3</u> <u>2</u> <u>1</u>	7
Hur	skall dock på	domens för-	färliga	dag,
7	5 4 3	4 5 4	3	3
Jag	kunna be-	stå inför	Her-	ran?
4	5 6 7	3 3 4	5	5
Gud	ware mig	syndare	nå-	dig!

N:o 171.

F+2+3+6+7.

1	3 4	5 5	3
Be-	pröfwa	mig, min	Gud!
4	5 1	2 3	2 1
För-	nim hur	jag det	menar?
1	3 4	5 5	3
Om	werlden	eller	Dig,
4	5 1	2 3	2 1
J	håg och	werk jag	tjenar.
5	×4 5	5×4	5
Se	till, om	ej äns	nu
7	6 5	5×4	5
Nå	orätt	wäg jag	är;

5 Och	3 1 led mig	2 3 på den	4 väg,
3 Som	2 1 till ditt	1 $\overline{7}$ rife	$\overline{8}$ bär.

N:o 172.

G+2-3-6-7.

1 2 Tiden	3 5 flyr: när	4 3 will du	2 2 börja,
2 2 O min	3 själ!		
4 4 För ditt	5 väl		
5 7 Att med	6 5 allvar	4 3 förja?	
5 5 Gud dig	4 5 ropat,	3 2 och Han	1 $\overline{7}$ ropar
2 2 Dig än-	3 nu.		
4 4 Hvad gör	5 Du?		
1 2 Skuld på	3 4 skuld du	2 1 hopar.	

N:o 173.

v. 4.

E-2-3-6-7.

5 Fly	6 5 werlden,	7 5 innan	6 5 hon dig	4 flyr,
----------	-----------------	--------------	----------------	------------

3	4 4	3 1	2 1	7
Och	nådens	tid, så	fort och	dyr,
6	7 1	3 2	1	1
För	dig ej	mera	da=	gas.
5	6 5	7 5	6 5	4
Dig	bättra,	medan	du för=	mår,
3	4 4	3 1	2 1	7
En	dag från	dag och	år från	år,
6	7 1	3 2	1	1
Din	kraft, din	håg för=	swa=	gas;
5	6 6	5 6	7 7	4
Äck,	synda=	träl! Din	arma	själ
3	1 4	3 2	1	1
Stall	då ic	från dig	ta=	gas.

Num 174.

Mel. 162 tydes bättre passa till denna Psalm.

G+2-3-6-7.

5	1 2	3 3	4 5	3 1
Jag	arma	men ska!	ho skall	skilja
7	3 4	5 6	4 4	3
Min	själ från	denna	syndens	fropp?
5	1 2	3 3	4 5	3 1
Jag	löfte	gaf, jag	hade	wilja,
7	3 4	5 6	4 4	3
Att	bräta	af mitt	synda=	lopp;
5	5 7	6 6	5 5	4
Men,	ack! min	trohet	blef ej	lång:
2	3 4	5 1	2 2	1
Jag	föll; jag	föll och	denna	gång.

N:o 175, se N:o 167.

N:o 176, se N:o 458.

N:o 177, se N:o 75.

N:o 178.

Orden af N:o 342 v. 4.

D+2-3+6-7.

1	3 4	5 8	7 5	7 8	6 5
Hvad	nyttigt	är, gif	Gud! jag	må det	lära,
8	8 8	7 5	5 3	-6 5	4 3
Be-	flita	mig der-	hos om	dnygd och	ära;
3	2 1	5 6	7 8	6 6	5
Min	ungdoms	tid ej	nöta	fåfängt	bort:
6	7 8	7 5	4 3	2 2	1
Det	läras	bör är	drngt, men	tiden.	fort.

N:o 179, se N:o 78.

N:o 180.

Både sång och arb af Konung Eric XIV.

G-3+6-7.

1	1 1	6 6	7 5
Be-	klaga	af allt	sinne
2	3 1	1+7	8
Må	jag min	själa-	nöd.
1	1 1	6 6	7 5
Med	Dauids	sorg jag	sinne

2	3	1	1+7	8
Hur	jag	är	andligt	död.
2	3	4	2	
Jag	det	wäl	wet:	
2	3	4	3 2	1 7
Det	gör	min	synd als	lena,
5	7	7	1 2	3 4
Äk,	mitt	be-	går o-	rena
3	2	1	1+7	8
Gör	all	min	ufel-	het.

N:o 181.

☉—2—3—6—7.

1	4	4	3	1	3	4	5
D	Herre	Gud!	gör	nåd	med		mig!
3	5	6	7	5	6	5	4
För	den	miss-	kund	som	är	i	Dig,
3	4	5	6	4	5		1
Du	will	ju	hjelpa	als			la,
6	4	3	4	1	2		1
Som	Dig	i	nöd	å-	tal-		la.
1	4	4	3	1	3	4	5
Min	nöd	är	stor:	med	skräck	och	qual
3	5	6	7	5	6	5	4
Jag	ser	på	mina	synders			tal.
3	4	5	6	4	5		1
Hwad	är,	att	jag	dem	göm-		mer,
6	4	3	4	1	2		1
När	Du	mig	ser	och	döm-		mer?

8 För 4	8 8 Dig jag 5 6	7 5 syndat, 7 3	6 4 Dig, som 4 5	5 ser 6
3 S	mörkret 4 3	och i 1 3	hjärtat 2 7	ner. 6
Not 3	Dig jag 4 5	brutit, 6 3	Dig, hvars 4 2	lag, 1
Rätt= 7	färdi= 1 4	ge! till 4 3	domens 2	dag 1
Ej	skall en	prick för= lo=		ra.

N:o 182.

☞—2—3—6—7.

5 Af 5	1 5 djupsens 6 7	6 5 nöd, o 6 4	3 4 Gud! till 3 2	5 Dig 1
Jag 5	ropa 1 5	må och 6 5	fla= 3 4	ga; 5
Din 5	milda 6 7	öron 6 4	wänd till 3 2	mig, 1
Min 4	röst låt 3 6	Dig be= 5 4	ha= 7 5	ga: 4
En 6	om Du 5 6	synden 7 3	räkna 6 4	will 3
Och 3	blott din 6 5	stränga 4 1	rätt se 3 2	till, 1
Ho	kan då	för Dig	blif= wa?	

N:o 183, se N:o 33.

N:o 184, se N:o 39.

N:o 185.

D+2-3+6-7.

5	5 1	5 4	3 4	5
När	jag be=	sinnar,	store	Gud!
8	5 3	5 4	3 2	3
Hur	ofta	dina	helga	bud
5	3 4	5 3	2	1
Af	mig för=	gätne	blif=	wie;
5	5 1	5 4	3 4	5
Hur	framgent	uppå	lastens	stig,
8	5 3	5 4	3 2	3
Jag	samlat	skulder	öfwer	mig
5	3 4-	5 3	2	1
Och	Herran	öfwer=	gif=	wit:
3	2 3	4 5	5×4	5
Då	ser jag	mina	synders	tal
8	7 6	5 7	3 4	5
Med	fasa,	bligd och	samwets=	qual.
7	5 4	5 3	2	1
D	Gud!hwad	står mig	å=	ter,
5	-6 5	4 3	2	1
Om	Du mig	ej för=	lä=	ter?

N:o 186.

G+2+3+6+7.

1	6 5	1 2	3 4	2
Min	högsta	skatt, o	Jesu	fär!
5	3 1	4 3	2	1
Du	wärdes	mig be=	nå=	da.

1	$\overline{6}$ $\overline{5}$	1 2	3 4	2
Jag	swedan	af de	synder	bär,
5	3 1	4 3	2	1
Som	wid mitt	hjerta	lå-	da.
2	2 2	3 2	3×4.	5
D	Jesu!	min för-	hoppnings-	grund!
1	1 2	$\overline{7}$ $\overline{5}$	1 2	3
War	Du min	tröst i	qwalens	stund,
5	3 1	4 3	2	1
Min	hjelp i	själens	wä-	da.

N:o 187.

v. 5.

B+2+3+6+7.

1	$\overline{7}$ $\overline{6}$	$\overline{5}$		
D	Jesu	god!		
$\overline{5}$	$\overline{6}$ $\overline{7}$	$\overline{8}$		
Gif	tåla-	mod,		
1	2 $\overline{7}$	$\overline{8}$ $\overline{7}$	$\overline{6}$	$\overline{5}$
Sann	tro och	lydigt	hjer-	ta.
1	$\overline{7}$ 1	2		
Låt	aldrig	mig		
1	4 3	2		
För-	lora	Dig,		
$\overline{5}$	$\overline{6}$ $\overline{7}$	1 3	2	1
J	glädje	eller	smär-	ta.

I sitt ursprungliga skick förekommer denna Melodie under N:o 347.

N:o

N:o 190.

G+2-3+6-7.

1	1 1	1 2	7 5
D	Gud! jag	nödgas	flaga
6	7 2	1+7	1
För	Dig min	själa	nöd.
1	1 1	1 2	7 5
Mitt	bön låt	Dig se	haga
6	7 2	1+7	1
1	Jesu!	Hr din	död
2	2 4	5 4	3 2
Min	tro af	trokan	drifwes
2	3 1	4 3	2
Och	fwigtar	af och	an:
2	3 1	4 2	1 7
Din	mig ej	styrka	gifmes,
3	2 1	1+7	8
Des	wels	sockna	kan.

N:o 191.

v. 10.

D+2+3+6+7.

5	3 2	1 8	7 6	5
Slätt	ingen,	utan	Jesus	fär,
5	6 3	×4 5	5×4	5
I	himlen	och på	jorden	är,

5	8 8	7 6	6×5	6
Som	glädja	kan en	sorgsen	själ:
6	<u>2</u> <u>1</u>	7 7	6 6	5
J	Christo	är of	ewigt	wäl.
5	8 8	7 6	5 4	3
Häll	dig med	tron wid	Honom	fast:
3	6 5	4 3	2 2	1
Hän	hjelper	dig från	all din	last.

N:o 192, se N:o 77.

N:o 193, se N:o 160.

N:o 194.

2+2-3-6-7.

3	<u>7</u> 1	3 5	4 4	3
Till	Dig al-	lena,	Jesu	Christ!
5	3 1	4 3	2	1
Mitt	hopp står	här på	jor-	den.
3	<u>7</u> 1	3 5	4 4	3
J	all min	wåda,	sorg och	brist,
5	3 1	4 3	2	1
Ar	Du min	tillflykt	wor-	den.
5	6 4	5 3	4 5	1
Du	är till	mensfors	frälsning	sänds:
5	6 4	5 3	4 5	1
För-	utan	Dig är	ingen	känd,
3	2 1	<u>7</u> 1	<u>6</u> <u>6</u>	<u>5</u>
Som	kan af	nöden	hjelpa	mig:

	0 1	7 2	3	
	Sag	styr till	Dig;	
7	1 2	3 2	1+7	8
Du	kan, Du	will för,	lösa	mig.

N:o 195.

v. 8.

A+2-3-6-7.

1	1 1	5		
Hjelp	oh, o	Gud!		
3	2 1	7		
S	dina	Gud		
7	5 7	1+6	+7	8
Här	wandra	så till,	sam,	man,
2	2 2	2		
Att	wi hos	Dig,		
7	1 2	3		
E.	winner-	lig		
2	1 1	7		
Må	glade-	lig		
7	5 7	8+6	+7	8
Så	samman-	leswa!	A	men.

N:o 196.

E-2-3-6-7.

5	6 5	4 8	7 6	5
Säll	den, hwars	öfwer-	trädel-	se

5	6	5	4	7	6	5	4
Den	Ewi-		ge	för-	lä-		ter!
5	6	5	4	8	7	6	5
Säll	den,	som	sin	för-	wille-		se
5	6	5	4	7	6	5	4
Be-	känner		och	be-	grä-		ter,
4	5	3	+2	1	3	4	5
Och	med	ett	hjer	ta	utan		flärd,
5	4	6	5	6	4+3		4
J-	från	en	ond	och	syndig		werld,
4	8	6	7	8	7	6	5
Till	Herran		wänder		å-		ter.

N:o 197.

Orden äro tagne af N:o 272 v. 2.

6+2+3+6+7.

5	×	4	5	6	×	4	5
Den		nåde-		rife			Gub,
3		4	3	2	3	2	1
Han		oß	oß	här	för-		länet,
5	×	4	5	6	×	4	5
Att		wi	med	hjer	tans		fröjd
3		4	3	2	3	2	1
J		frid	städs	Honom			tjene;
2		2	2	3	3	2	2
Och		Herren,		stor	af		nåd,
2		3	5	5	×	4	5
Oß		ware		alltid			blid,
5		6	5	4	3	4	4
Oß		ware		Herren			när,
3		2	3	2	2	1	1
Mu		och	till	ewig			tid.

N:o 198.

N:o 13 i Horat-Botens Andra Del.

G+2+3+6+7.

1	3 5	3 2	3 × 4	5
Jag	tackar	Dig, min	högste	Gud!
6	5 3	2 1	1 7	1
För	nåde-	ordets	fröjde-	lyb,
2	3 3	2 5	5 × 4	5
Svar:	af mitt	hjerter	gläder	sig,
3	4 3	2 1	1 7	1
D	all an-	fästning	stade-	sig.

N:o 199.

G+2+3+6+7.

5	5 5	3 5	6 6	5
Ett.	jordiskt	sinne-	tryckes	per
5.	3 5	4 3	2 2	1
Af	egen	tyngd till	jor-	den;
5	5 5	3 5	6 6	5
Dch	den, i	Gud ej	lestver	mer,
5	3 5	4 3	2	1
Ar	död i	synden	wor-	den.
1	5 5	6 5	6 7	8
Be-	gärens	brand Tar	öfwer-	hand,
8	8 5	6 5	4	3
Der	Andans	lif ej	wäc-	kes;
3	5 5	6 7	8 6	5
Den	bryter	ut, Dch	blir till	slut
5	3 5	4 3	2	1
En	eld, som	aldrig	fläc-	kes.

N:o 200.

6+2+3+6+7.

1 2	3 5	4 3	2 1
Twiflet	ur min	själ för:	swinne:
2 2	3 5	5×4	5
Ewig	trofast	Herren	är.
1 2	3 5	4 3	2 1
Om Hans	hulda	Faders:	sinne
2 2	3 5	5×4	5
Anden	kraftigt	wittne	bär.
2 3	4 4	5 5	6 6
Till en	själ, som	troget	beder,
5 5	6 8	8 7	8 8
Skådar	Han i	mildhet	neder.
5 3	6 5	4 3	2
Fäst jag	idel	skulder	har,
3 1	4 3	2 2	1
Är han	dock min	Gud och	Far.

N:o 201, se N:o 166.

N:o 202.

v. 6.

2+2-3+6-7.

1	1 5	5 4	5 4	3
Du	gode	Gud! upp:	wärm mitt	bröst,
4	5 4	3 1	3 2	1
Blif	mitt be:	skydd, mitt	hopp, min	tröst.
5	7 1	3 1	2 1	7
Om	hela	werldens	byggnad	brast,
4	4 4	5 1	3 2	1
Du	klippan	är, som	dock står	fast.

N:o 203.

E+2-3-6-7.

5 5	<u>1</u> <u>3</u>	<u>2</u> <u>1</u>	+7 5
Hjelp mig,	Jesu!	troget	wandra
8 8	5 6	4 4	3
Då den	wäg Du	anbe-	fällt:
5 3	7 7	8 <u>1</u>	<u>2</u> <u>2</u>
Att, som	mig, jag	älskar	andra,
<u>2</u> <u>7</u>	+6 7	+6 6	5
Älskar	Dig ut-	öfwer-	allt.
8 7	6 6	7 6	5 5
Gif, ett	jag din	röst må	höra.
5+5	+7 8	8+7	8 8
Och din	wilje	gera	göra.

N:o 204.

Till denna Psalm hör Mel. N:o 407 nyttjas, iället för denna, som är till ämnet mindre passande.

v. 2.

G+2+3+6+7.

3 4	5 6	4 4	3 3
Jesu!	låt mig	fädse	örja
5 2	3 1	<u>7</u> 1	2
I ditt	Namn, allt	hwad jag	gör,
<u>5</u> <u>5</u>	<u>6</u> <u>7</u>	1 2	<u>7</u> <u>7</u>
Att jag	mätte	framgång	örja,
1 1	2 <u>7</u>	<u>6</u> <u>6</u>	<u>5</u>
Och så	sluta,	som jag	ör.
<u>7</u> <u>5</u>	1 2	3 3	2
Kom, o	Jesu!	blif mig	när,

6 6	5 4	1 7	1
Låt mig	blifwa	det Du	är.

N:o 205.

G+2+3+6+7.

1 2	3 5	2 4	3 1
Jesu!	Du, som	själen,	spisar
5 4	3 1	7 1	2 2
Med ditt	ord, och	nåd be-	wisar!
3 2	1 7	6 2	7
Allt godt	finner	jag hos	Dig.
1 2	3 4	2 2	1
Blif, o	Jesu!	städs hos	mig.

N:o 206.

v. 5.

A+2-3+6-7.

5	1 2	3 4	2 7
Lär	mig din	rena	lära
7	1 1	2 2	5
Rätt	fatta	och för-	stå,
5	1 2	3 4	2 7
Den	i mitt	hjerta	bära,
7	1 1	2 2	5
Ej	wifa	peri-	frå:
5	4 3	3 2	3
Att	jag med	werk och	mun,

2

2	3 4	5 5	4 2
Din	Sabbat	helig	håller
2	3 2	1 1	2 7
Dch	helar	hwad mig	wåller
6	5 8	8+7	8
J	Zions	helfo-	brunn.

N:o 207, se N:o 160.

N:o 208, se N:o 41.

N:o 209.

G+2+3+6+7.

3	1 5	4 3	2 1
Du	skall ej	synden	mera
3	2 1	7 1	2
J	tråldom	hålla	mig:
3	1 5	4 3	2 1
Gud!	Du skall	mig re-	gera,
3	2 1	7 1	2
Jh	jag till-	hörer	Dig.
2	3 5	5×4	5
Min	synd jag	ånger-	full
5	2 1	2 3	4 3
Har	inför	Dig be-	gråtit;
3	4 6	5 4	3 2
Dch	Du har	allt för-	låtit
2	4 4	3 2	1
För	Jesu	Christi	skull.

N:o 210.

2+2+3+6+7.

	1 1	7 1	2
	Waka,	själ! och	bed,
	1 2	3 2	1
	Och till	strids dig	red.
3 4	5 4	3 2	3 2
Räds, att	frestarn	lägger	snaran,
1 2	3 2	1 7	1 7
Der du	minst för-	modar	faran:
	1 1	7 1	2
	Sådan	är hans	sed.
	1 2	3 2	1
	Waka,	själ! och	bed.

N:o 211.

3+2+3+6+7.

1	1 5	1 2	3 2	1
Upp,	Christen!	upp till	kamp och	strid,
1	4 2	5 4	3 2	1
Med	Andans	swärd dig	ru-	sta,
1	1 5	1 2	3 2	1
Mot	föttet	och en	farlig	tid,
1	4 2	5 4	3 2	1
Mot	werlden	och des	lu-	sta.
1	6 5	2 1	3×4	5
Den	es med	allwar	kämpa	will,

5	3 3	4 2	1 7	8
Han	hörer	ej den	Herren	till,
1	5 3	6 4	3 2	1
Som	seger	of bes	red-	de.

N:o 212.

v. 3.

A+2-3-6-7.

1 2	3 1	4 3	2 1
Nu det	mig bes	kyrrar	föga
1 5	7 7	+6 6	5
Hur mig	werlden	dömma	will:
1 2	3 1	4 3	2 1
Wittnet	har jag	i det	höga,
1 5	7 7	+6 6	5
Wittnet,	som jag	wädjar	till.
3 4	5 3	6 5	4 3
Mensför	mina	brister	minnas;
2 3	4 5	4 4	3
Gud min	tro och	bättring	ser:
2 3	4 5	4 4	3
Med Hans	hjelp skall	jag allt	mer
1 3	2 5	8 7	+6 5
Wakan-	de och	trogen	finnas,
5 5	4 4	3 3	2
Hugnas	i all	nöd och	strid
3 1	4 3	2 2	1
Af Hans	Andas	fröjd och	frid.

N:o 213, se N:o 8.

N:o 214, se N:o 70.

No 215.

2+2+3+6+7.

1 5	6 7	1 2	7
Jesum	allt mitt	goda	är,
1 2	3 5	4 3	2 2
För mig	har Han	sig ut-	gifwit;
3 7	1 2	7 6	5
Honom	will jag	blifwa	när:
6 7	8 1	2 2	3 3
J sin	bof har	Han mig	frifwit.
2 2	5 1	4 3	2
Annat	allt för-	gängligt	är;
3 7	1 2	1 7	8
Jesum	will jag	hafwa	fär.

No 216.

v. 5.

D+2-3+6-7.

5 5	4 3	2 1
Allt hwad	werlden	lofwar,
5 6	7 5	8 7
Hwarmed	den be-	gåsvar,
1 3	2 2	1
Ära,	pris och	gull,
5 5	4 3	2 1
Jag ej	efter-	traktar,
5 6	7 5	8 7
Jag det	icke	aktar
1 3	2 2	1
Mer än	stoff och	null.

5 5	—6 5	4 4	3
Innan	fort Det	hastar	bort:
5 6	7 5	8 7	6 5
Jesus	ewigt	hos mig	blifwer,
3 5	4 3	2 1	
Dch mig	lifwet	gifwer.	

N:o 217, se N:o 77.

N:o 218, se N:o 38.

N:o 219, se N:o 200.

N:o 220, se N:o 28.

N:o 221, se N:o 5.

N:o 222.

A+2-6-6-7.

1	5 1	7 3	2 1
Till	Dig, som	hjertat	gläder,
1	4 4	1 3	2
Dch	all deß	tillflykt	-är,
2	3 4	5 4	3 2
D	Gud! jag	tacksam	träder
5	5 1	2 2	1
Dch	dig mitt	offer	bär.

No 223.

2+2-3-6-7.

3	1	2	3	4	2	1
D	Gud!	det	är	min	glädje,	
1	5	3	4	3	2	
Att	mild	Du	hör	min	röst.	
2	5	3	4	2	1	7
Du	nådigt		mig	till=	städje,	
3	2	3	4	2	1	
Hos	Dig	att	söka		tröst.	

No 224, se No 33.

No 225.

3+2+3+6+7.

1.	5	6	5	8	7	6	5
Säll	du,	som	dig	åt	Gud	be=	tror,
5	6	8	5	3	2		1
Och	tröst	till	Herran		ä=		ger!
1	5	6	5	8	7	6	5
U=	ti	hans	vård	du	fredad		bor,
5	6	8	5	3	2		1
Du	trygg	och	tålig		fä=		ger:
1	3	4	5	5	6×4		5
"Gud	är	min	tillflykt		och	min	borg,"
1	5	6	7	8	6		5
"På	Gud	mitt	hopp	jag	byg=		ger;"
8	5	4	3	6	5	4	3
"U=	ti	all	fara,		nöd	och	sorg,"

3	2	1	4	3	2	3
"Hans	sköld	mig	öfvet-		styg-	ger :"
		1	5	6	5	
		Säll	du, som		har	
8	7	6	5	3	4	2
J	Gud	din	fröjd	och	dit för-	1
						swar.

N:o 226.

v. 7.

E+2-3+6-7.

1	1	5	2	4	3	2	1
Lof,	ära,		pris	och	härlig-		het
1	5	6	7	6	5	4	5
Dig	tillhör		i	all	ewig-		het,
5	8	6	7	5	4	3	2
D	Fader,		Son	och	An-		de!
3	1	5	2	4	3	2	1
Din	nåd	och	makt,	Din	wård	och	waft,
1	+7	1	3	4	3	2	1
Ele	pris	i	allo		lan-		de.

N:o 227, se N:o 144.

N:o 228, se N:o 232.

N:o 229.

Den wänliga.

A+2-3+6-7.

1	5	1	7	3	1	2	3
Min	Gud!	på	Dig	för-	tröstar		jag

3	2 1	4 3	2	1
J	alla	mina	da=	gar.
1	5 1	7 3	1 2	3
Jag	lemnar	mig, åt	ditt be=	hag
3	2 1	4 3	2	1
Och	wördar	dina	la=	gar.
4	4 4	4 7	7 6	7
O!	war mig	huld, För	Jesu	ffull,
7	1 2	3 1	2	2
Och	låt mig	bistånd	fin=	na.
1	5 1	7 3	1 2	3
Du	är den	borg, Der	jag all	sorg,
3	2 1	4 3	2	1
All	nöd kan	öfwer=	wln=	na.

Den ursprungliga enklare, och wärdigare melodien.

p. 5.

5	7 1	7 3	3 2	3
Min	hydda,	utaf	stoftet	byggd,
3	2 1	4 3	2	1
Till	stoftet	går till=	ba=	ka;
5	7 1	7 3	3 2	3
Men	själen	skall, i	nådens	ffydd,
8	2 1	4 3	2	1
För=	gängel=	sen ej	sma=	ka.
1	1 1	2 7	7 6	7
Min	fot, min	hand Kan	slås i	band,
7	1 2	3 2	1	2
Men	ej min	håg och	wil=	ja.

5 Mig 3	7 1 ondskans 2 1	7 3 råd Från 4 3	3 2 mensfors 2	3 nåd, 1 ja.
Men	ej från	Guds, kan	skil-	

N:o 230, se N:o 199.

N:o 231.

A+2-3-6-7.

1 2 Ack, min 3 4 Tvisla 2 3 Att dig 4 3 Ligger	3 4 själ! haf 5 6 ej, att 4 2 werlden 2 3 föga	2 2 gladligt 4 4 Gud är 3 4 hata 2 2 makt up-	1 med; 3 god. 5 må, 1 på.
---	---	--	--

N:o 232.

G+2-3+6-7.

1 Påt 2 Att 1 Och 2 Så	3 2 icke 3 4 de, som 3 2 åt sin 3 4 ofta	5 4 det för= 5 3 wäld, be= 5 4 ondska 5 3 skonte	7 6 tröta 2 drif= 7 6 glädja 2 blif=	5 dig, 1 wa 5 sig, 1 wa. 15
---	---	---	---	---

1 De	2 3 skola	4 2 dock en	3 4 dag för=	2 gås,
1 Och	2 3 såsom	4 2 gräs till	3 4 jorden	2 flås,
5 Och	5 4 wisna	5 3. och för=	2 tram=	1 pas.

N:o 233.

Es+2+3+6+7.

1 Haf	3 4 tåla=	5 mod,		
6 War	4 5 from och	3 god,		
5 Och	6 2 efter=	4 3 följ Guds	2 wil=	1 ja.
1 Den	3 4 detta	5 hör,		
6 Och	4 5 detta	3 gör,		
5 Stall	6 2 Gud ej	4 3 från sig	2 skil=	1 ja.
1 Ett	5 5 himla=	3 bröd		
3 J	6 6 jordiff	× 5 nöd		
× 5 Dig	6 7 tåla=	8 7 modet	6 gif=	5 wer.
5 Af	3 3 denna	4 spis		
4 Du	3 3 lugn och	2 wis,		

2	3 4	5 6	4	3
För=	nöjd och	ödmjuf	blif=	wer,
5	3. 1	4 3	2	1
Och	fåfång	förg för=	drif=	wer.

N:o 234, se N:o 10.

N:o 235.

v. 4.

Eß+2+3+6+7.

1	5 5	3 5	4 2	3 1
Ju	större	fors, ju	flera	böner;
5	8 7	6 5	5×4	5
Ju	mera	bön, deß	mera	nåd:
1	5 5	3 5	4 2	3 1
Ju	mörka=	re du	jorden	röner,
5	8 7	6 5	5×4	5
Deß	ljusa=	re blir	himlens	råd:
7	7 7	8 7	6 6	5
Ju	mindre	stöd dig	werlden	ger,
5	6 5	5 3	4 2	1
J	Gud du	äger	det deß	mer.

N:o 236, se N:o 81.

N:o 237.

v. 3.

D+2-3+6-7.

5	5 5	4 5	3 2	1
Jag	will ej	om den	glädje	be,

5	7 8	5 6	7 6	5
Som	föls af	synda=	trä=	len:
5	5 5	4 5	3 2	1
Att	förja,	bättre	är än	le,
5	7 8	5 6	7 6	5
En	forg för=	bättror	sjä=	len.
7	7 7	5 3	5 4	3
Du	stunden.	vet, att	från all	nöd
5	5 5	4 5	3 2	1
Ditt	barn för	ewigt	skil=	ja;
5	5 4	5 6	7 5	4
En	är min	bön,	lif och	död:
8	2 1	5 7	6	5
Ste,	Herre!	blott din	wil=	ja.

De 2 sista Cabencerna, efter bruket.

7	3 4	5 6	7 6	5
5	3 4	5 3	2	1

N:o 238, se N:o 160.

N:o 239.

v. 7.

D+2-3-6-7.

5	8 8	6 5	4 5	3 1
Sjung,	läs och	gack på	Herrans	wägar
2	3 4°	5 8	7 6	5
Och	gör din	falle=	se med	flit;
5	8 8	6 5	4 5	3 1
För=	tro dig	till hwad	Herren	säger,
2	3 4	5 8	7 6	5
Och	haf till	himme=	len din	lit;

3	4	5	6	4	3	4	5
En	den	blir	en	lyck-	salig		mar,
3	2	5	4	5	3	2	1
Som	fast	på	Gud	för-	trösta		kan.

N:o 240, se N:o 33.

N:o 241.

2+2-3-6-7.

1	1	1	5	5	4	5	3	2
Mitt	öga!		spar	nu	dina		tårar.	
3	1	1	+7	1	5	3	2	
Qwäf	dina		suckar,		klända		bröst!	
1	1	1	5	5	4	5	3	2
Den	ängslan		som	mitt	hjerta		fårar,	
3	1	1	+7	1	5	3	2	
För-	wandlas		skall	i	ymnig		tröst.	
2	2	2	3	2	1	1	7	
Fast	nöden		kännes		tung	och	swår,	
2	2	5	3	2	4	2	1	
Guds	nåd	den	wida		öfwer-		går.	

N:o 242.

3+2+3+6+7.

5	6	5	3	5	4	4	3
När	werld	och	wänner		lemna		dig
2	3	4	5	3	2		1
All-	lena		med	din	smär-		ta,

5	6 5	3 5	4 4	3
Så:	ropar	Herren:	"Kom till	mig,"
2	3 4	5 3	2	1
"Kom,	slut dig	till mitt	hjer-	ta."
1	2 3	4 2	3 2	1
Han	skiftar	både	fröjd och	nöd,
1	3 4	5 6	3 × 4	5
Han	bruter	och i	nåd det	bröd,
3	5 6	5 3	4	3
Som	du med	suckan	ä-	ter.
6	6 6	2 5	4 3	2
Med	allt Han	syftar	till ditt	wäl:
4	3 2	1 2	-7 6	5
För-	gät ej	Honom;	o min	själ!
5	1 2	3 4	2	1
Han	aldrig	dig för-	gä-	ter.

NO 243.

B+2+3+6+7.

1	3 2	1 2	7 1	2 1
D	säg, min	själ! hwi	du för-	färas?
3	2 1	7 2	6 6	7
Hwi	suckar!	du lå	djupt, mitt	bröst?
1	3 2	1 2	7 1	2 1
Fler,	än de	qwal som	dig be-	skäras,
3	2 1	7 2	6 6	7
Var	Han, som	dig har	åter-	löst:
7	3 1	7 6	1 7	6
Gack	till Hans	fors och	se och	lär:

3	5 4	3 3	2 2	1
Och	sedan	ditt med	lydnad	bär.

N:o 244, se N:o 206.

N:o 245.

G+2—3—6—7.

1 2	3 5	1 3	2 1
Hvarför	sörja?	hvarför	klaga?
3 4	5 5	4 4	3
Se mot	höjden,	och haf	tröst?
1 2	3 5	1 3	2 1
Herren	styrker	än -de	swaga,
3 4	5 5	4 4	3
Hörer	de be-	tryktas	röst.
5 5	4 4	3 3	2 7
Ur det	moln, din	dag be-	täcker.
4 5	6 6	5 4	5
Stall en	stråle	än gå	fram,
2 5	3 2	1 2	+ 7 5
Och den	kalk, dig	sorgen	räcker,
1 2	3 5	3 2	1
Bitter	är, men	helso-	sam.

N:o 246, se N:o 76.

N:o 247, se N:o 245.

N:o 248, se N:o 38.

N:o 249, se N:o 223.

N:o 250, se N:o 104.

N:o 251, se N:o 229.

N:o 252.

G+2+3+6+7.

5	1 2	3 6	5 4	3
På	Gud, och	ej på	eget	råd,
6	5 4	3 4	2	1
Will	jag min	lycka	byg-	ga
5	1 2	3 6	5 4	3
Och	till Hans	wisheit,	makt och	nåd
6	5 4	3 4	2	1
Med	barnsligt	hopp mig	trng-	ga.
5	6 6	2		
Han	allt för-	mår,		
2	5 5	1		
Han	allt för-	står,		
3	2 1	7 8	6	5
Och	allt, hwad	Han för-	lä-	nar,
5	6 5	4 3	2	1
Hans	barntill	nytta	tje-	nar.

N:o 253, se N:o 155.

N:o 254, se N:o 229.

N:o

N:o 255.

a) E-2-3-6-7.

1	1 4	3 1	3 4	5
E,	hwad Du	tager	eller	ger,
3	5 6	7 5	6 5	4
Så	wärdes	Gud! mig	mer och	mer
3	4 5	6 4	5	1
U-	ti den	tro be-	fä-	sta,
6	4 4	1 3	3 1	<u>6</u>
Att	hwad mig	med din	wilja	sker,
<u>6</u>	3 3	4 1	3-2	1
Sker	alltid	till mitt	bä-	sta.

v. 2. b) D+2+3+6+7.

3	4 4	3 5	6 7	8
Min	blindhet	är så	ofta	röjd,
8	7 6	<u>2</u> 7	6 6	5
Af	egen	wilja	ledd och	böjd,
5	6 8	7 <u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>
Jag	mitt för-	derf be-	re-	der;
8.	5 6	5 3	4 3	2
Jag	må för-	densfull	wara	nöjd
3	4 6	5 3	2	1
Hwart	Herrans	hand mig	le-	der.

N:o 256.

G-2-3-6-7.

1	2 1	<u>7</u> 3	2 1	<u>7</u>
D	Herre!	för allt	godt Du	mig
				16

4	3 1	2 3	7	1
Har	wärdi=	gats be=	wi=	sa,
1	2 1	7 3	2 1	7
Mitt	hjerta	ödmjuft	täckar	Dig
4	3 1	2 3	7	1
Och	skall Dig	ewigt	pri=	sa:
4	4 3	4 6	5 5	4
Men	när din	wisshet	fann be=	hof,
5	6 7	5 6	4 4	3
Mig	före=	lägga	korsets	prof,
5	6 3	4 1	2	1
Du	och mitt	lof för=	tjen=	te.

N:o 257, se N:o 78.

N:o 258, se N:o 31.

N:o 259.

6+2+3+6+7.

1 1	7 1	6 7	1
Skapa=	re! att	nalkas	Dig
3 3	2 5	4 3	2 1
Genom	bönen,	Du mig	lärde.
1 1	7 1	6 7	1
Ingen	lära	kan för	mig,
3 3	2 5	4 3	2 1
Uga	mera	tröst och	wärde.
3 2	1 2	3 3	2
Stoftet	ur sin	wanmakt	fann

3 5	4 3	2 2	1
Wäg till	werldars	upphofs-	man.

N:o 260.

6+2-3-6-7.

1	3 1	3 4	5 5
D	Gud! all	sannings	fälla!
5	6 5	4 4	5
Jag	tror ditt	löftes	ord.
1	3 1	3 4	5 5
Hwad	Du har	sagt, skall	gälla
5	6 5	4 4	5
J	himmel	och på	jord:
5	5 5	4 5	3 2
A-	fälla	mig i	nöden,
5	4 2	3 1	7
Så	får du	hjelp af	mig;
5	5 7	7 3	4 5
Ja,	Herre!	intill	döden
6	5 3	4 2	1
Will	jag å-	fälla	Dig.

N:o 261, se N:o 197.

N:o 262.

A+2+3+6+7.

1 1	5 5	4 5	3 1
Herre!	Du, som	från det	höga,
3 3	2 2	1 2	7 5
Allt be-	walgt	med ditt	öga;

2 2	1 7	6 6	5
Allt be-	warar	i din	famn!
2 2	5 3	4 5	3 1
Sader	wår! wi	Dig å.	falla:
3 3	2 2	1 2	7 5
Heligt	ware	för oss	alla
1 1	4 3	2 2	1
Ditt till-	bedjans-	wårda	namn.

N:o 263.

Le Deum.

6-2-3-6-7.

F. Ch. 1	3 4	6 4	4	
D	Gud! wi	lofwe	Dig.	
A. Ch. 6	6 5	4 4	3	
D	Gud! wi	tade	Dig.	
F. Ch. 6	6 6	5 4	5 5	4
Du	är, och	genom	Dig är	allt,
A. Ch. 4	4 3	4 5	6 4	3
All	werlden	rörs som	Du be-	fallt:
F. Ch. 6	6 6	5 4	5 5	4
J-	från din	thron går	ljuset	ut,
A. Ch. 4	4 3	4 5	6 4	3
Då	formen	wåntar	ditt be-	lut.
F. Ch. 6	6 6	5 4	5 5	4
Hvem	gör, att	allt i	detta	nu,
A. Ch. 4	4 3	4 5	6 4	3
Ej	blir till	intet?	Endast	Du.
F. Ch. 1	3 4	5 5	4	
He-	lig är	Herren	Gud!	
A. Ch. 1	3 4	5 5	4	
Se-	lig är	Herren	Gud!	

Gemensamt:

5	5	6	7	4	4	3	4	5	6	4	3
He-	lig är	Gud, den	store	store	Herren	Zeba-	oth!				
He-	lig är	Gud, den	store	store	Herren	Zeba-	oth!				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	Så	husens	Englar		Dig vår		Gud				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	Rof-	sunga	högt i		himlens		sal,				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	Bland	Christi	trogna		Sände-		bud,				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	Bland	beli-	ga Mar-		tyrers		tal,				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	Och,	från den	låga		jordens		dal,				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	Ditt	folk upp-	stämmer		samma		ljud,				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	Och	redan	här bland		strid och		qwal,				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	Rof-	sjunger	Dig, all		werldens		Gud!				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	D,	Herre,	Du vår		skap-		re!				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	D	Herre,	du vår		frälsa-		re!				
F. Ch. 6		6 6	5 4		5 5		4				
	D	Herre,	du vår		Trösta-		re!				
A. Ch. 4		4 3	4 5		6 4		3				
	Dig	pris och	taå och		ära		ste!				
F. Ch. 4		4 4	3 5		5 4		4				
	Dig	prife	wi, att		ewigt		mild,				
A. Ch. 4		4 3	4 6		3 3		1				
	Du	till den	fallna		menstan		såg				
F. Ch. 4		4 4	3 5		5 4		4				
	Som	genom	synden		från Dig		skild,				
A. Ch. 4		4 3	4 6		3 3		1				
	S	mörker,	nöd och		wanmakt		låg.				

F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
D	du! hvars	färlef	war sä	stor,
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Att	du din	ende	Son ut-	gaf,
F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
På	det att	hvar och	en som	tror
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Dö	från det	onda	mänder	af,
F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
Ej	fall för-	gås, men	wid din	hand
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Sed-	sagas	till ditt	fröjde-	land!
F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
Dig	prise	wi med	enig	röst,
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
För	lius och	helgel-	se och	trösf.
F. Ch. 2	7 2	1 7	1 2	3
Låt	öf, o	Gud! din	Anda	fä,
A. Ch. 3	3 3	4 2	3 2	1
Som	helig,	mächtig,	wis. och	god,
F. Ch. 6	7 2	1 7	2 7	6
Dö	lärer	Christi	ord för-	stå,
A. Ch. 1	2 3	4 2	3 2	1
För-	soning	finna	i hans	blod
F. Ch. 2	2 2	1 7	2 7	6
Dö	i hans	helga	fotspår	gå,
A. Ch. 1	2 3	4 2	3 2	1
Med	frid och	fröjd och	christligt	mod.
F. Ch. 1	3 4	4 4	6 4	4
Hjelp	öf, i	färlef,	tro och	hopp,
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Full-	borða	wäl wårt	wandrings-	hopp.
F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
Dig	bedje,	dig an-	rope	wi:
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Du	ewigt	Gode!	fatt öf	bi

F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
Sträck	öfwer	öf din	starke	hand,
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Be=	håll öf	i din	nåds för=	bund.
F. Ch. 4	4 4	3 5	5 4	4
Be=	wara	wåra	fäders=	land,
A. Ch. 4	4 3	4 6	3 3	1
Wäl=	signa	hela	jordens	rund.
F. Ch. 2	7 2	3 4	3 2	1
Till	dig, till	dig står	all wår	tröst;
A. Ch. 2	2 3	4 2	3 2	1
D	Herre!	hör wår	böne=	röst!
Gemens:t	3 1	6 7	1	1
	A =	=	=	men.
	A =	=	=	men.

N:o 264, se N:o 112.

N:o 265, se N:o 139.

N:o 266.

3+2+3+6+7.

5	3 5	4 3	2 1	7 2	3 2	1
lof=	sjungom	Herran!	lätom	öf med	fröjdes=	ljub
5	3 5	4 3	2 1	7 2	3 2	1
Knä=	bdja,	neders=	falla	och till=	bedja	Gud:
3	3 2	3 4	5 6	5 4	3	
lof=	sjungom	Herran	den Alls=	wälbd=	ge,	
3	3 3	2 4	3 2	1		
Wår	Skapa=	re, Wår	Frålsa=	re,		
3	5 4	3				
Wår	Trösta=	re:				
2	1 7	2 3	2	1		
Högt=	lofwad	ware	Her=	ren!		

N:o 267, se N:o 131.

N:o 268, se N:o 2.

N:o 269, se N:o 35.

N:o 270.

B+2+3+6+7.

$\overline{8}$ $\overline{5}$	1 2	3 1
Lofwad	ware	Herran,
$\overline{7}$ $\overline{8}$	$\overline{6}$ $\overline{6}$	$\overline{5}$
Wära	Fäders	Gud!
$\overline{5}$ $\overline{5}$	$\overline{6}$ $\overline{7}$	$\overline{8}$ $\overline{7}$
Både	när och	fierran
2 3	2 2	1
Stalle	detta	ljud:
$\overline{8}$ $\overline{5}$	3 1	5 3
Lofwad,	upphöjdt,	prisadt
5 5	4 4	3
Ware	Herrans	råd!
2 2	3 4	5 2
Han har	oß be-	wisat
4 3	2 2	1
Dut-	säglig	nåd.
3 3	2 2	1 $\overline{7}$
Priser	och be-	römmet

8 8	7 7	6 5
Gud, som	rättröst	dömmar
1 2	3 4	2 1
Du sitt	folk ej	glömmar.

N:o 271, se N:o 29.

N:o 272, se N:o 197.

N:o 273, se N:o 167.

N:o 274, se N:o 199.

N:o 275 *).

p. 9.	C + 2 + 3 + 6 + 7.		
1 2	3 1	3 4	5 5
Sälla	och mitt	stoff må	gömmas
8 6	5 3	2 2	1 1
I den	tysta	jordens	fäktar,
1 2	3 1	3 4	5 5
Nå det	rum af	världen	glömmas,
8 6	5 3	2 2	1
Der jag	hvilat	utan	namn:
3 3	2 2	1 1	7 7
Rum och	namn väl	Herren	känner,
6 6	5 8	8 7	8 8
Då han	ropar	hina	wänner!

*) N:o 34 i Choral-Bokens Andra Del; Kan och sjungas som 369 i denna bok, efter sinnessämningen för tillfället.

N:o 276, se N:o 28.

N:o 277.

2+2-3-6-7.

5 5	1 2	3 4	2 7
Ho är	den, som,	trött af	striden,
1 2	7 5		
Sår med	friden,		
3 2	1 4	3 3	2
Sårre,	i din	hydda	ho?
7 7	1 2	3 4	5 3
Ho skall,	upphöjd	öfwer	nöden,
3 2	3 3		
Sorgen,	döden,		
5 1	+7 8	8+7	8
Blifwa	på ditt	berg i	ro?

N:o 278, se N:o 124.

N:o 279, se N:o 31.

N:o 280.

b. 4.

2+2-3-6-7.

3 1	1	3 5	4 4	3
In-	om mig	sjelf, i	detta	bröst,
3 2	1	4 3	2	1
Will-	lag den	fallhet	hng-	ga,

3	2 1	3 5	4 4	3
Som	himlens	ord och	nådens	tröst
3	2 1	4 3	2	1
Be-	reda	och be-	trng-	ga:
4	5 5	4 2	3 3	2
Så	räds jag	inga	fators	hot,
2	3 4	3 2	1 8	7
Men	tar för-	nöjd och	lugn es	mot
3	2 1	4 3	2	1
Swad	Herren	helst för-	lä-	nar:

N:o 281, se N:o 101.

N:o 282.

v. 3. a) 8+2+3+6+7.

1	1 2	3 2	3 4	5
War	arbet-	sam! i	nyttans	wärf
5	6 8	7 5	6	5
Ditt	mod, din	kraft sig	da-	ne.
5	3 5	6 6	5 3	2
Wet,	lättjan	är din	själs för-	derf,
4	3 1	7 2	1 6	5
Din	offulds	wiða	ba-	ne:
5	1 2	3 2	3 4	5
Då	pligten	är så	lätt, så	fär,
5	3 6	5 1	2	1
För	den wid	bördan	wa-	ne.

b) 8+2+3+6+7.

5	3 1	2 3	4 5	3
Ej	större	bröd of	kommer	till,

5	×4	5	6	7	6	5
Än	Gud	will	of	till-	mä-	ta;
5	3	1	2	3	4	3
Men	den,	som	ej	ar-	beta	will,
5	×4	5	6	7	6	5
Skall	icke		heller		ä-	ta:
5	7	8	6	5	4	3
Oh	detta		bud	Från	Herren	Gud
3	5	1	4	3	2	1
Du	aldrig		må	för-	gå-	ta.

N:o 283.

2+2+3+6+7.

1	1	6	5	1	2	3	1
Christen!		flandra		ej	din	lycka,	
3	1	4	2	1	2	1	
Fäst en		mindre		del	du	fått:	
1	1	6	5	1	2	3	1
Verldens		trälar		blott	för-	tycka	
3	1	4	2	1	2	1	
Nästans		ymni-		gare		lott.	
2	2	3	1	4	4	3	3
Gud, som		afmätt		dina		dagar,	
1	1	7	7	6	6	5	
Skådar		hwad	dig	nyttigt		är.	
3	3	1	1	4	3	2	2
Med för-		tröstan		till	Hans	lagar,	
3	5	1	3	2	2	1	
Tag för-		nöjd	hwad	han	be-	skär.	

N:o 284, se N:o 40.

N:o 285, se N:o 19.

N:o 286, se N:o 78.

N:o 287, se N:o 101.

N:o 288.

v. 2.

D+2—3+6—7.

<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>5</u>
Fall,	Christen!		för din		Fader		ned
6	7 8		5 3		2		1
Och	bed för		dina		brö-		der;
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>5</u>
En	bön för		hvarje		hjerta		bed,
6	7 8		5 3		2		1
Som	under		korset		blö-		der.
5	5 4		7 6		5×4		5
När	se'n du		handlar,		som du		ber,
5	6+7		8 8		8+7		8
Din	tro du		rätt be-		wi-		far;
8	8 8		5 7		7 7		3
När	du en		usling		bistånd		ger,
4	5 3		4 3		2		1
När	du en		sjukling		li-		far,
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>6</u>		<u>5</u>
Du	bäst din		Fader		pri-		far.

N:o 289, se N:o 113.

N:o 290, se N:o 283.

N:o 291.

v. 3.

D+2+3+6+7.

1	3 4	5 5	6 7	8
Swad	du för=	tär i	öfwer=	flöd,
1	3 4	5 5	4 3	2
Du	från din	nästa,	i hans	nöd,
3	1 1	4 3	2	1
Med	gudlös	hårdhet	röf=	war;
1	3 4	5 5	6 7	8
Och	på din	egen	kropp och	själ
1	3 4	5 5	4 3	2
Med	detta	rån, o	lustans	träl!
3	1 1	4 3	2	1
Ett	sjelfmord	du för=	öf=	war.
5	2 3	4 4	3 3	2
Uck!	rusa	ej så	blind och	djerf,
5	6 7	8 3	2, 2	1
D	synda=	re! till	ditt för=	derf.

N:o 292, se N:o 140.

N:o 293, se N:o 8.

N:o 294, se N:o 45.

No 295.

v. 3.

E-2-3-6-7.

1	1 3	1 7	3 4, 5
Jag	will mitt	wäl be=	fin= na,
4	5 6	7 6	5
Då	jag än=	nu har	tid,
4	5 6	7 5	4 5
Och	lifwets	lycka	finna
5	6 5	4 4	3
J	dygd och	samwets=	frid.
2	1 4	4 1	7
Då	äger	jag en	skatt,
7	3 4	5 5	4 5
Som	icke	skall för=	swinna
4	3 1	3 2	1
J	sjelfwa	dödens	natt.

No 296.

v. 4.

G+2+3+6+7.

3	3 6	5 4	3
För=	nuffet	lag och	gräns
3	5 1	2 3	2 1
Ut	mina	nöjen	gifwe,
3	3 6	5 4	3
Guds=	fruktan	helge	dem,
3	5 1	2 3	2 1
Och	samwets=	frid dem	lifwe.
2	2 3	4 4	3
Då	skall ett	oskulds=	fullt,

3	2 5	5 × 4	5
Ett	mättligt	tidsför-	drif
5	5 3	4 5	6
För-	nya	hug och	kraft
5	4 3	2 2	1
Till	verksam	dygdes	lif.

N:o 297, se N:o 160,

eller föregående.

N:o 298.

Ursprungliga Melodien, efter N:o 32 i Choral-Bokens Andra Del.

2+2-3-6-7.

5	1 2	3 2	+7	1
2	5 4	3 2	1	:
2	3 2	3 4	5	1
3	2 3	4 2	+7	1
2	5 4	3 2	1	

3 omvärlande tretakt och tvåtakt, för verslagets full. En siffra ensam i spalten gäller som två af tre i de öfrige.

v. 2.

5	1 1 2	3 3 2	+7	1
Att	tjena två	Herrar til-	li-	ka,
2	5 5 4	3 3 2	1	
Så	skilda som	Mammon och	Gud,	

5

5	1 1 2	3 3 2	+ 7	1
Det	kan ingen,	utan att	stör	fa
2	5 5 4	3 3 2	1	
Och	wanwårda	enderas	bud.	
2	3 3 2	3 3 4	5	1
D	menniska!	wälj, till ditt	bä	sta,
3	2 2 3	4 4 2	+ 7	1
Wid	hwilken du	tänker dig	fä	sta;
2	5 5 4	3 3 2	1	
Och	honom ditt	hjerter till	hjud.	

N:o 299, + se N:o 239, b,
eller 28.

N:o 300.

D+2+3+6+7.

8	5 5	6 5	6 7	8
Hell	Konung!	fäll och	lycko	sam
8	8 7	6 5	5 3	2
För	Herrans	folk du	brage	fram,
2	3 4	5 8	8 7	8
Och	Herrens	för dig	gån	ge!
8	5 5	6 5	6 7	8
Till	Folkets	Fader	Han dig	gjort
8	8 7	6 5	5 3	2
Ditt	kall är	högt, ditt	hus är	stort
2	3 4	5 8	8 7	8
Och	E: dina	barn: få	stör	ge.

5	5	6	5	3	4	4	3
D	må	från	Zion		öfver		dig
3	4	3	5	5	6×4		5
Hans	wisdoms		Ande		gjura		sig!
5	8	6	5	5	3-4		5
Hans	starkhet		dig om-		gjors		da:
8	3	2	1	8	8	7	8
Hell	dig, du		Herrans		smor-		da!

N:o 301.

5	3	1	4	2	7	7	1
Dig,	wära		Fäders		göda		land!
2	3	2	1	7	6	6	5
Wäl-	signe,		Öre		Herrans		hand;
2	3	2	1	7	6	2	7
Frid	dina		gränfor		irriga		göre,
1	4	4	3	3	2	2	1
Och	sällhet		dina		tjäll till		höre!
5	6	4	5	3	4	5	3
S	ljus, i		dygd, i		ära		stig:
2	3×4		5	5	5×4		5
Dem	gånge		wäl, som		älsta		dig,
5	3	1	4	5	3	1	2
Och	önka		dig af-		hjärtat		lycka!
5	4	5	3	1	1	7	1
Wet	dem, dig		hata		och för		tycka!

N:o 302, se N:o 64.

303

v. 1.

~~6+2+3+6=7.~~

1	1	1	7	1	3	2	1	1
För=	län	o ^g	Gud!	din	helga		frid	
3	3	4	5	3	4		5	
3	kärl		o ^g	led=	sa=		ga	
5	5	4	5	3	4	2	1	
En	hat	och	afund,		split	och	stid	
1	7	1	3	4	3	2		
Ej	kunne		wi	för=	ta=		ga:	
4	5	4	1	3	2		1	
Du	det:	för=	mår	al=	le=		na.	

v. 2.

1	1	7	3	3	4	4	5	3	4	4	5
Gud	gifwe		wårom	Konung	och	all	öfwer=	het			
5	6	5	4	4	3						
Frid	och godt		rege=	ment:							
	5	3	4	5	6	5					
	Att wi		under	honom							
	7	5	6	5	4	5	6	5	7	5	4
	Må en		stilla,	rolig	lesnad	alltid	föra,				
5	3	4	3	2	1	7	1	2	3	2	1
3	all gud=		äftig=	het och	är=	lig=	het!				
	7	1	2								
	A=		men.								
	3	1	1+7		1	1					
	A=		=		=	men.					

No 304.

1-2-3-5-7

1	3	1	5	6	5	4	3
D	Gud!	wär	Konung		Incellig		gör,
5	8	5	6	5	5	4	5
Wär	Fader		wäl be-		ma-		ra;
1	3	1	5	6	5	4	3
Hans	rådslag		styr, hans		härar		för,
5	8	5	6	5	5	4	5
Hans	folk och		land för-		swa-		ra.
3	3	6	5	6	7	5	6
Wär	Du hans		klippa		och hans		borg,
3	3	3	2	5	5	4	5
Wär	du hans		tröst u-		ti all		forg,
5	6	4	2	3	2		1
Hans	wärn u-		ti all		fa-		ra.

No 305.

1-2-3-6-7

1	3	3	4	5	6	
Wäl-	sig-	na,	Gode		Gud!	
Gif	enig-		het, gif		frid,	
7	5	3	4	2	1	
Wär	Konung		och vårt		land,	
D	i din		fruktan		stärk,	
5	6	4	3	5	4+3	
Och	sträck din		milda		allmatts	4
Be-	främja		wära		händers	hand
1	3	3	4	1	2	werk
Ut-	öfwer		Slott och		hyd-	1
Och	wära		hem be-		styd-	da!
						da!

1	6	7	4	3	1	2	3
Gif	tåla=		mod,	gö	manne=		mod
3	4	5	6	5	4		3
3	motgång		och	i	fa=		ra!
3	6	5	6	4	3	2	1
Gif	allom		kräft,	att	tif och		blod,
3	2	1	2	7	6	7	6
För	allmänt		wäl,	ej	spa=		ra!
6	3	3	4	3	4	5	6
D	Gud! war		dino		folke		god,
5	4	4	3	1	2		1
Din	arfwe=		del	be=	ma=		ra.

N:o 306, se N:o 199.

N:o 307, se N:o 35.

N:o 308, se N:o 126.

N:o 309, se N:o 160.

N:o 310 *).

6-2-3-6-7.

5	6	7	6	4	4+3	4
3	Guds för=		samling		Herren	Gud
5	6	4	3	1	2	1
För=	funnar		desa		or=	ien

*) Lik behna Psalm funna Melodierna 199, 229 och 27 äfwen begagnas efter Anneskämningen för tillfället.

5	6	7	6 : 4	4 + 3	4
Att	dem,	som	fattes,	på hans	bud,
5	6	4	3 1	2	1
Till	doma-		re på	jor-	den:
8	7	6	7 5	6 4	3
Upp!	skiper		lag för	hög och	låg,"
3	4	5	6 5	4	3
Be-	straffer		eller	sko-	ner;"
1	3	3	4 3	4 3	6
Rem	wäger		dem på	samma	wäg"
5	6	4	3 1	2	1
"Dch	ser ej		till pers	so-	ner."

No 311, se No 386,
eller 8.

No 312, se No 256,
eller 182.

No 313, se No 160.

No 314.

	G+2-3-6-7.					
	1	2	3	3	4	2
D	Gud,	som	herdar		giftvit,	
5	4	3	2	2	1	
Att	föra,		med ditt		ord,	

1	1	2	3	3	4	2
Lill	sannit	gen	och	lifwet,		
5	4	3	2	2	1	
Dim	äten	lösta		hjord!		
3	4	5	6	4	5	
Må	off	din	färlers	hjä		
2	3	4	5	1	+7	1
Mot	dem	till	färlers	red,		
1	2	3	1	4	+3	4
Att	de	fret	kall	ej	göte	
2	3	4	1+7		1	
Med	suckan,	män	med	fröjd.		

N:o 315, se N:o 51,

eller 458.

N:o 316, se N:o 35.

N:o 317, se N:o 314.

N:o 318, se N:o 283,

eller 245.

N:o 319.

v. 3. C+2+3+6+7.

8	5	6	5	6	7	8	1
Var	för	tidens		tecken	waken,		
2	1	7	8	6	6	5	
Var	wid	des	för-	derf	ej	ljum.	

8 5	6 5	6 7	8 1
Rät den.	helga	ljusa	stafn
2 1	7 8	6 6	5
Jefe	stötas	från sitt	rum.
8 7	6 2	7 6	7
Bästoa	ej i	stormig	tid,
5 15	6 8	2 3	2
Manligt	emot	ulfvar	strid,
8 5	6 8	8 7	8
Fäligt	Christi	smälet	lid.

R:o 320, se R:o 197.

R:o 321, se R:o 7.

R:o 322, se R:o 35.

R:o 323, se R:o 4.

R:o 324, se R:o 140.

R:o 325, se R:o 51.

R:o 326.

3+2+3+6+7.

1	3 1	5 5	6 5	3 4
Här	fröjdar	sig i	templets	famn
7	8 6	5 3	2	1
Mitt	hjerter	och min	tun-	ga!

1	3 1	5 5	6 5	3
Hur	ljufvigt,	att den	Högstes	namn
7	8 6	5 3	2	1
J-	bland Hans	folk lof-	sjun-	ga!
1	3 4	5 5	6 6	5
Hvar	morgon	Hans barm-	herrig-	het,
3	5 5	1 1	3×4	5
Hvar	afton	Hans sann-	färdig-	het,
5	6 7	8 5	4-2	1
Hur	saligt	att för-	kun-	na!

N:o 327.

v. 2.

E-2-3-6-7.

1	4 5	6	0 5	4+3	4
D	synda-	träl,	Som	kropp och	hal
4.	1 4	3 4	2	1	1
J	verldens	sorg be-	graf-	wer!	
1	4 5	6	0 5	4+3	4
Hvart	ärnar	du,	Händ	om! än-	nu
4	1 4	3 4	2	1	
En	liten	tid du	shaf-	wer.	
6	5 6	7	0 6	5 4	3
Guds	wilja	hör	Och	bättring	gör!
3	4 5	6 7	5	6	
J	dag sin	sann Han	räc-	ker:	
6	6 7	8	0 7	6 5	4
En	annan	dag	Dig	wredens	lag
5	6 3	4 1	2	1	
Ej	nådens	stämma,	wäc-	ker.	

N:o 328.

v. 2.

⊕+2-3-6-7.

1 2	3 5	4 3	2
Wårt för-	nust för-	blindadt	är,
5+6	7 5	8 7	+6 5
Wörter	all wår	själ. be-	täcker,
1 2	3 5	4 3	2
Om din	ande.	ej är	när,
5+6	7 5	8 7	+6 5
Som nytt	ljus i	henne	wäcker,
3 4	5 3	6 5	4 3
Jesu!	wärdes	oß nu	stärka,
4 4	5 1	4 3	2 1
Och nytt	hjerter	i oß	verka.

N:o 329, se N:o 140.

N:o 330.

v. 4.

⊕+2+3+6+7.

1	1 2	3 1	4 2	1
A:	ra ske	Fadren	och Hans	Son,
3	4 3	2 1	7 1	2
Den	Selge	And' i	samma	thron!
5	4 3	2 7	1 6	5
Den	heli-	ga Tres	enig-	het
3	4 3	2 1	3 2	1
Ske	pris och	lof i	ewig-	het!

N:o 331, se N:o 328.

N:o 332, se N:o 126.

N:o 333 *).

v. 5. G+2-3+6-7.

1	1	5	4	7	6	5	4
En	dag	skall	tjena	re och	fri		
5	3	4	5	3	2		1
För	Dig	till	rätta	stäl	las:		
1	1	5	4	7	6	5	4
D!	hjälp	öf	leswa	så, att	wi		
5	3	4	5	3	2		1
Ej	må	i	domen	fäl	las!		
3	7	1	3	4	3	2	1
Då	skall	du,	Gud! ej	dertill	se		
5	5	1	4	3	2		2
Hvem	här	en	Herre	he	tat,		
4	4	2	4	7	3	1	2
Men,	som	din	gode	tjena	re,		
5	3	4	5	3	2		1
Din	wilja	gjert	och	we	tat.		

N:o 334, se N:o 31.

N:o 335.

a) E+2+3+6+7.

1	3	5	5	4	4	3	3
Gud!	wäl-	figna	de	de	de	de	de

*) Kan också sjungas som N:o 199.

3 8	6 5	5×4	5
Helga	deßa	wänners	band,
1 3	5 5	4 4	3 3
Och, i	glädjen	som i	smärtan,
5 8	6 5	5×4	5
Hägna	dem med	faders-	hand.
5 8	6 5	4 4	3
Västa	skatt i	deras	bo,
5 1	2 4	3 3	2
Mödans	lön och	hvilans	ro,
5 5	6 8	8 7	8
Blifwe	kärlek	dygd och	tro.

v. 2.

b) Eß+2+3+6+7.

3 1	5 5	6 7	8 8
Blifwe	många,	blifwe	lugna
8 6	×4 5	6 6	5
Deras	oåt-	skilda	år!
3 1	5 5	6 7	8 8
Barn, som	deras	hjertan	lugna,
8 6	×4 5	6 6	5
Träde	framt i	deras	spår!
4 4	3 6	6×5	6
Endragt,	flit och	christligt	hopp
8 7	6 5	5×4	5
Bygge	deras	lycka	opp
1 1	4 3	2 2	1
Trygge	deras	hela	lopp!

No 336.

a) Eß+2+3+6+7.

3	1	2	3	6	5	3	2	2
0	du,	hwars	kärlek	sig	för-	klarar		

5	3	2	3	5	5×4	5
3	allt, som		andas		lif och	tröst,
3	1	2	3	6	5	2
Men	ljusli-		gast sig		uppen-	barar
5	3	2	3	5	5×4	5
3	hulda,		rena		mensko-	bröst!
5	6	7	8	6	5	3
D!	wärdes		sjelf den		läga	nära,
3	4	3	4	5	6	5
Som	till wår		sällhet		och din	ära,
5	6	5	4	4	5	3
Du	i för-		trogna		hjertan	tåndt;
6	4	2	5	3	4	2
D	Jesu!		låt de		ömna	banden
3	1	2	3	6	5	2
Be-	fästas		af den		gode	Anden,
5	3	2	3	4	2	2
Som	till wår		helgel-		se Du	såndt,

1	3	3	2	5	1	4	3	2
Med	fromma		böner,		dora		eder,	
3	5	3	2	3	1	1	7	
Som	utaf		rörda,		hjertan		gå,	
1	3	3	2	5	1	4	3	2
De	sälla		två sig		böja		neder,	
3	5	2	2	3	1	1	7	
Af	Dig wäl-		signel-		sen att		få.	
2	2	2	5	1	1	7	6	5
På	deras		dunkla		wäg till		griften,	
5	1	1	2	3	4	4	3	3
Dem	före-		stå så		många		skiften:	

5	5 3	6 2	3 2	1
Men	lifwe	dem din	färlefe	opp,
5	1 5	6 7	1 2	7 5
Så	fall dett	stilla	dygdens	trefnad
2	2 3	1 4	3 3	2 2
För	sköna	beras	samman-	leshad
3	1 6	4 2	3 2	1
Och	sälhet	fröna	deras	lopp!

N:o 337 och N:o 338,

se N:o 171.

N:o 339.

8+2+3+6+7.

1	5 5	3 2	3 4	5
Säll	är den	man, som	fruktar	Guds
5	3 5	4 5	3 2	1
Och	gera	wandrar	i hans	huds,
5	6 6	3 5	4 4	3
Hans	händers	werk, hans	hus och	fall
8	7 6	5 6	4 2	1
Af	Herran	Gud wäl-	signas	skall.

N:o 340, se N:o 171.

N:o 341, se N:o 126.

N:o 342, se N:o 178.

N:o 343, se N:o 71.

N:o 344, se N:o 11.

N:o 345, se N:o 256.

N:o 346, se N:o 433.

N:o 347 *).

Orden af N:o 434, v. 7.

2+2-3+6-7.

1	$\overline{7}$ $\overline{6}$	$\overline{5}$	0 $\overline{5}$	$\overline{6}$ $\overline{7}$	1
Wår	Dfwer,	het	Med	trofast=	het
1	2 $\overline{7}$	1 $\overline{7}$	$\overline{6}$	$\overline{5}$	
Wi	dig, o	Gud! be=	fal=	le:	
1	$\overline{7}$ 1	2	0 1	4 3	2
Gif	henne	ro	Dch	låt öf	bo
$\overline{5}$	$\overline{6}$ $\overline{7}$	1 3	2	1	
3	frid och	hugnad	al=	le.	

N:o 348, se N:o 28.

N:o 349, se N:o 15.

N:o 350, se N:o 392,

*) Se N:o 21 i Andra Delen af Choral-Boken.

eller 260.

N:o 351, se N:o 45.

N:o 352, se N:o 283.

N:o 353, se N:o 199.

N:o 354.

6-2-3-6-7.

1	5	2	3	2	1	1	4	5	3	2
Du,	som,	förr	än	min	mun	Dig	nämna	kunnat,		
2	3	4	5	3	7	4	6	5	4	3
En	Christens	namn	och	rätt	åt	mig	för-	unnat!		
5	4	5	3	1	2	5	5	4	5	
Wäl-	signa,	Gud!	en	dye	och	helig	stund,			
1	1	2	3	3	4	3	2	2	1	
Då	jag	med	Dig	för-	nyar	mitt	för-	bund.		

N:o 355, se N:o 162.

N:o 356, se N:o 15,

eller 136.

N:o 357, se N:o 28.

N:o

N:o 358, se N:o 71.

N:o 359, se N:o 354,
eller 463.

N:o 360.

6-2-3-6-7.

5	6 8	7 5	3 5	4
Jag	hafwer	en gång	warit	ung:
5	6 1	4 4	2	1
Nu	är jag	gammal	wor-	den.
5	6 8	7 5	3 5	4
Min	tropp sig	böjer,	trött och	tung,
5	6 1	4 4	2	1
Till	allas	moder,	jor-	den;
3	3 1	6 3	2 7	6
Och	själen	långtar	till det	land,
6	3 3	4 6	2 7	1
Der	huden	på en	fredad	strand
6	1 1	4 4	2	1
För-	samlar	spridda	hjer-	den.

N:o 361.

6+2-3-6-7.

1 7	3 2	1 7	6 5
Herre!	mäktig	att be-	fälla
			20

5 2	3 3	4 3	2
Öfwer	lif och	öfwer	död!
1 7	3 2	1 7	6 5
Låt oss	ej för-	derfwas	alla,
5 2	3 3	4 3	2
Hör vår	jemmer,	se vår	nöd!
5 3	2 2	1+7	1
Sjuka,	böda,	wid hwat-	ann,
1 1	7 7	1 2	3
Knappast	mer man	räfna	kan:
3 4	5 4	3 1	2 2
Gud vår	Gud, som	hjelp kan	sända!
1 7	3 4	5 3	2 1
Låt dock	plågan	åter-	wända!

**N:o 362, se N:o 354,
eller 463.**

N:o 363, se N:o 361.

N:o 364, se N:o 160.

N:o 365, se N:o 160.

N:o 366, se N:o 216.

N:o 367, se N:o 197.

N:o 368, se N:o 13.

N:o 369.

N:o 2 i Andra Delen af Choral-Boken.

v. 3. D+2-3+6-7.

1 3	1 2	3 4	5 5
Jesu!	Dig i	nåd för=	barma
6 6	7 5	4 3	2
Öfwer	alla	plågans	rof;
1 3	1 2	3 4	5 5
Herre	Gud! låt	ej de	arma
6 6	7 5	4 3	2
Ställas	på för	hårda	prof;
7 6	5 7	5 5	4 2
Hjelp dem,	gif dem	tröst i	nöden,
3 5	1 2	3 3	2 1
Mod i	striden,	frid i	däden.

N:o 370.

v. 4. G+2+3+6+7.

1	1 2	3 5	4 3	2
Wår	Herras	Jesu	Christi	frid
2	3 5	3 1	3 2	1
Leds	sage	oß till	ewig	tid.
3	3 1	2 5	5×4	5
Gud	tröste	den be=	dröfwad	är,
5	6 5	4 3	2×1	2
Han	ware	fierran	eller	när.
2	3 1	2 3	4 2	3
Be=	wara,	Gud! din	Christen=	het,
3	5 5	4 3	2 2	3
Så	oß wår	kära	Öfwer=	het;

3	1 2	3 2	1 7	1
Gif	lycka,	Gud! och	salig-	het.

N:o 371.

G+2+3+6+7.

3 5	1 2	3 2	1
Nu far=	wäl, wårt	foster=	land!
2 2	3 1	6 2	7 5
Dina	dalar,	berg och	stränder,
2 2	3 1	6 2	7 5
Wi be=	falle	Den i	händer,
2 5	3 5	5×4	5
Som wäl=	signar	haf och	land.
2 2	2 7	1 3	2 2
Wärdes,	gode	Gud! be=	wara
7 1	2 2	3 5	2
Wära	wänner	i wår	bygd;
3 4	3 2	1 7	1 6
Hjelp dem	i all	nöd och	fara,
3 5	1 2	3 2	1
Slut dem	i ditt	milda	fflygd.

N:o 372, se N:o 1.

N:o 373.

Både ord och sång af Konung Erik XIV. i hans fångelse.

F+2+3+6+7.

1	1 1	3 5	4 3
D	Gud! hwem	skall jag	klaga

3	5 5.	2 3	1 7
Den	sorg jag	måste	draga,
1	1 1	2 3	2
Så	arm och	synda=	full?
3	1 1	3 5	4 3
Ät!	hwad jag	har be=	drifwit,
3	5 5	2 3	1 7
Kan	endast	bli till=	gifwit,
1	7 1	2 3	4 3
Kan	endast	bli till=	gifwit,
5	3 1	2 2	1
För	Jesu	Christi	full.

N:o 374.

G+2-3+6-7.

1	1 3	1 7	3-4, 3
Ät	Herre!	Dig för=	bar= ma;
5	7 5	5 3	4 3
För=	tyng ej	på mig	arma
7	1 3	2 1	5
Din	wredes	hårda	hand.
5	7 5	4 3	2 1
Ät	Herre!	mig ej	krofsa,
4	4 3	2 1	2 7
För	Jesu	full för=	lofsa
5	5 3	2 2	1
Min	sjal från	syndens	band.

N:o 375, se N:o 186.

N:o 376.

v. 8.

2+2-3-6-7.

1 2	3 5	2 3	2 2
Hjelp of	Du, o	färleks-	rike,
3 2	1 2	1+7	1
Styrk of	med din	Andas	mod,
1 2	3 5	2 3	2 2
Du wår	Konung,	i det	rike,
3 2	1 2	1+7	1
Som Du	föpts	med ditt	blod!
3 4	5 1	4 3	2
Där med	of mot	synden	strid
3 2	1 2	1+7	1
Tills wi	nå en	ewig	frid.

N:o 377 *).

v. 3.

3+2+3+6+7.

1	5 4	3 3	2 2	1
Du,	härars	Gud! Den	makt för=	bjud,
2	3×4	5 5	5×4	5
Som	blott will	skada	gö=	ra:
5	6 5	4 5	3 3	2
Dig	till of	wänd, Din	engel	sänd,
5	1 2	3 4	2	1
Att	friden	åter=	fö=	ra.

*) Kan sjungas som N:o 347.

No: 378.

v. 3.

a) D+2+3+6+7.

1	3 2	1 5	6 7	8
3	Jesu	namn värt	hopp är	wist,
8	7 6	5 3	4 3	2
Att	de gud-	lösas	wäld och	tist
3	5 5	6 6	7 6	5
Ej	of, men	lfig för-	stö-	rer,
5	2 7	8 6	6×5	6
Till	hån och	spott de	skola	bli!
7	8 7	8 6	5 4	3
Med	of är	Gud, med	honom	wi:
3	6 5	7 8	4 2	1
Och	segren	of till-	hö-	rer!

b) D+2+3+6+7.

1	3 2	1 5	6 4	3
För-	färas	ej, du	lilla	hop!
5	6 7	8 7	6 2	5
Fäst	fien-	deras	larm och	rop
3	4 5	6 7	8 8	
Från	alla	sdor	falla.	
7	2 6	8 7	6 6	7
De	fröjdas	åt din	under-	gång,
6	8 5	6 8	4 6	5
Men	deras	fröjd ej	blifwer	lång:
3	4 5	6 7	8 8	
En	låt ej	modet	falla.	

No 379.

v. 2.

G-2-3-6-7.

1	2 1	4 3	2 7	1
Må	andre	prisa	svärd och	spjut
1	3 1	6 1	2	1
Och	tro på	sina	hå-	rar:
1	2 1	4 3	2 7	1
Med	of skall	Herren	draga	ut;
1	3 1	6 1	2	1
Of	ingen	då för-	fä-	rar.
5	6 4	5 6	4 4	3
De	skola	störta	i sitt	lopp,
3	4 5	6 3	4	1
De	skola	neder-	fal-	la;
1	3 3	6 6	3 5	6
Men	of skall	Herren	hålla	opp,
5	4 5	6 5	4 \times 3	4
En	wi Hans	namn ä-	kal-	la:
4	3 1	3 4	2	1
Gud!	gif vår	Konung	ses	ger!

No 380.

E+2+3+6+7.

	0 8 8 8	7 6 8 6	5, 0
	Jag tror på	Gud, och wet att	han
3	5 6 5 4	3 2, 1	
Har	afmått mina	ö-	den;

0 8

	0 8 8 8	7 6 8 6	5 0
	Jag fruktar	Gud, och ingen	ann,
3	5 6 5 4	3 2, 1	
Ja!	icke sjelfwa	döden.	
	0 3 3 3	3 5 3 2	1 0
	För frihet,	rätt och foster-	byggnad
8	7 1 2 1	7 6, 5	
Jag	wapen trygg skall	bära	
	0 5 6 6	6 6 5 5	3 0
	Gudaktig-	het är krigarns	dygd,
1	3 4 5 4	3 2, 1	
Och	menlighet hans	ära,	
	0 3 5 6	7 8 7 6	5
	Och hjertats	frid hans min-	ning,

N:o 381.

v. 2.

3+2+3+6+7.

1	3 1	5 6	4 4	3
U-	öfwer	Konung,	folk och	land
5	6 7	6 5	5×4	5
Du,	Herre!	sträcker	ut din	hand,
3	4 3	2 1	1 7	1
Och	gjuter	glädje	ne-	der.
1	3 1	5 6	4 4	3
Swad	är wäl-	all wår	styrka	wård,
5	6 7	6 5	5×4	5
Du	Du ej	föret	sjelf wårt	swård
3	4 3	2 1	1 7	1
Och	wåra	härar	le-	der?
5	5 5	3 6	6×5	6
Din	starkhet	fattar	herdens	staf,

7	8	2	7	7	6	6	5
Och	resen		stupar		i sin		graf.
5	5	5	5	3	4	3	2
Väst	man för:		tryckarn		blomstra		ser,
2	3×4		5	6	5×4		5
Hans	rum är		icke		funnit		mer,
5	3	1	4	3	2	2	3
Och	den för:		tryckte,		frälst och		glad,
3	4	5	2	3	2	2	1
Får	höja		sången		i hans		stad:
5	3	3	4		0	3	2
Hal-	lelu-		ja!		Hal-	lelu-	ja!

N:o 382, se N:o 197.

N:o 383.

Ömmerlande två- och tretakt. Der blott en siffra finnes i spalten, gäller den, som två af de tre i de andra.

v. 6.

6+2+3+6+7.

3	1	5	3	2	1	7	6	5	6	7	1	2	1
Lyka	ste		Konungen!			Herrn	hans		wägar	be-		re-	de,
3	1	5	3	2	1	7	6	5	6	7	1	2	1
Styre	hans		råd, och hans			hjerter	för		forgerna			fres	det
5	5	5	6			3	4	5	5	4	3	2	
Herrn	wärt		land			Hägne	med		faderlig			hand	
5	6	7	1	2	3	2			1				
Dö	i sin		fruktan of			le-			de!				

Wärom för Herran det offer, som Gonom behagar:

Saktmod i Lykan, och tålmod när Han of agar,

Ganning och bygd,

Kärlek för Fädernesbygd,

Bydnad för Konung och lagar.

N:o 384, se N:o 283,
eller 245.

N:o 385.

v. 6.

G—2—3—6—7.

1	3 3	4 5	6 5	4
Uf,	gör of,	Herre!	till ett	folk,
3	6 5	6 4	3 2	1
Med	fromhet	wist, med	wisshet	fritt,
1	3 3	4 5	6 5	4
Der	hwarje	röst är	hertats	tolf
3	6 5	6 4	3 2	1
Dch	hwarje	hjerter,	Gud! är	ditt:
1	4 4	3 6	5 4	3
Ett	folk, som	städs be-	flitar	sig,
3	6 3	4 1	2 2	1
Att	willigt	göra	det Du	böd,
1	4 4	3 1	2 7	6
Dch	blott på	Dig för-	litar	sig
6	3 5	6 3	4 2	1
J	wäl och	we, i	lif och	död!

N:o 386.

G+2—3—6—7.

8 5	6 6	5 4	5 5
Hör ditt	Zions	bittra	flagan,

3 4	5 3	2 2	1
Hette!	hör vårt	böns	ljud.
8 5	6 6	5 4	5 5
Vi för:	tjent den	swära	agan,
3 4	5 3	2 2	1
En wi	syndat	mot vår	Gud.
3 4	5 5	6 7	5 5
Du har	skäl att	straffa,	rifa,
8 5	6 5	4 4	3
Lägga	of i	stoft och	mull;
5 5	4 3	2 1	2 2
Men of	wärdes	nåd be-	wisa,
5 1	4 3	2 2	1
För din	Sons för:	skyllan	skull.

N:o 387.

G+2-3-6-7.

1, 1 3	2 7
Wänd af din	wrede,
1 2 3 2	1 7
Gud, som straffet	sänder!
3, 2 3	4 5
Wänd af din	wrede
3 3 4 5	4 3
Från bestörta	länder;
3, 2 1	2 7
Wänd af din	wrede,
1 2 3 4	2 3
Gud, som har i	händer
5, 4 3	2 1
Lif wet och	döden!

N:o 388, se N:o 75.

N:o 389, se N:o 71,

eller 136.

N:o 390.

⊕+2-3+6-7.

1	5 3	5 7	6×4	5	
En	Gud med	Faders	hjerter	lag	
5	4 4	3			
Och	wälbe-	hag			
1	3 4	5 3	2	1	
Har	skickat	wåra	stun-	der;	
1	5 3	5 7	6×4	5	
Han	profwar	oß i	nödens	dag	
5	4 4	- 3			
Med	hårda	slag,			
1	3 4	5 3	2	1	
Men	styrker.	oß der-	un-	der.	
1	1 7	3	0 3	5×4	5
Hans	ord står	fast,	Om	klippan	brast
5	7 8	5	0 7	6×4	5
Och	jorden	skalf	Och	himlens	hwalf
5	×4 5	8 7	6	5	
Spred	lågor,	skräck och	dun-	der:	
3	5 3	4 3	2	1	
Han	gör stor	ting och	un-	der.	

N:o 391.

v. 7.

a) E+2-3-6-7.

5	5 5	7 5	4 5	3	
D	menſkor!	menſkor!	frukter	Gud,	
5	5 5	7 5	4 5	3	
Som	ensam	ewig	spira	bär!	
5	6 5	4 3	5 2	1	
Hans	lfsten	blifwa	och Hans	bud;	
5	6 5	4 3	5 2	1	
Allt	annat	under	solen	är	
5	4 4	3	0 1	3 4	5
Fåz	fänglig	het!	Förz	gängligz	het!

b) E-2-3-6-7.

1	4 4	3 6	5 5	4	
En	jemmerz	lig och	usel	ting	
5	6 5	4 3	2 2	1	
Är	lifwet,	och tar	snarligt	flut.	
1	2 2	1 4	4×3	4	
Dödsz	engeln	ſwäſwarz	alltomz	kring	
5	6 7	5 6	4 4	3	
Dch	öfwer	werlden	ropar	ut:	
3	6 6	5	0 4	3 2	1
Fåz	fängligz	het!	Förz	gängligz	het!

N:o 392.

D+2+3+6+7.

1	5 5	6 7;	8 8
Den	blida	wår är	inne;

<u>3</u> Dch 1	<u>2</u> nytt 5	<u>1</u> blir 5	<u>1</u> 7 jordens 6 7	8 hopp. 8 8
<u>3</u> Ny 3	fröjd 2	får 1	hvarje 1 7	sinne, 8
<u>1</u> Nytt 1	lif 3	får 3	hvarje 2 2	knopp. 1 7
<u>7</u> Hur 7	lifligt 8		soler 6 6	frålar! 5
<u>5</u> Hur 5	maje= 3		stätt 5 6	mild 5 5
<u>3</u> För 3	döbli= 4		ga hon 2 2	målar 1
<u>2</u> D= 2	döblig= 2		hetens 2 2	bild! 2

N:o 393, se N:o 1.

N:o 394.

③+2+3+6+7.

3 Den 3	3 2 blomster= 5 5	1 7 tid nu 4 4	1 2, 3 kommer 3
3 Med 3	lust och 3 2	fägring 1 7	stor, 1 2, 3
3 Du 3	nalkas, 5 5	ljuswa 4 4	sommar! 3
5 Då 5	gräs och 6 5	gröda 4 3	gror, 2 2
3 Med 3	blid och 4 4	liflig 3 3	wärma 2
3 Till 3	alle, som 3 3	warit 3 3	dödt, 3

2	3 2	1 7	6 6
Sig	solens	strålar	närma:
5	6 1	1 7	1
Dch.	allt blir	åter:	föd.

N:o 395 *)

D+2-3+6-7.

1	3 2	3 4	5 5
D	Gud! din	himmel	gråter
7	6 5	6×4	5
Wid	jordens	swåra	skuld.
1	3 2	3 4	5 5
Fil	Dig wi	wände	åter:
7	6 5	6×4	5
D	Fader!	war of	huld!
5	6 7	8 7	6 5
Wår	fröjd Du	låt it	sånkas
5	4 5	-6 4	3
U:	ti en	synda:	flod:
5	3 4	5 4	3 2
D!	må wår	synd ock	drånkas
3	4 5	3 2	1
S	Jesu	dyra	blod!

*) Efter N:o 97 i Choral-Boken. Efter samma nummer i denna Bok kan öf denna Psalm sjungas.

N:o

N:o 396 *).

v. 6.

G+2+3+6-7.

1	2 1	7 1	4 5	4
D	Gud! med	ånger,	bön och	bot
4	1 3	4 5	6 6	5
Wi	ödmjukt	falle	till din	fort.
5	6 4	2 1	3 4	5
Se	till vår	jemmer,	brist och	nöd,
1	4 2	7 2	1 1	1
Dch	gif oss	än ett	dagligt	bröd.

N:o 397, se N:o 1.

N:o 398.

v. 4.

G+2+3+6+7.

1 2	3 2	4 3	2 1
3 all	känd och	okänd	fara,
7 1	2 4	3 3	2
Under	tusen	döders	hot,
1 2	3 2	4 3	2 1
Herre!	lär mig	redo	wara,
7 1	2 4	3 3	2
Att gå	döden	nöjd e:	mot;
5 3	1 1	4 2	7 7
Hjelp, att	jag ej	må för:	sträckas,
1 1	2 5	7 6	5
När Du	fordrar	in ditt	lån,

*) Kan sjungas som N:o 56, 96 b) eller 399.

1	1	6	6	7	1	2	2
Hur	och	när	det	Dig	må	täckas,	
2	4	3	1	1	7	1	
Att	jag	skiljes		här,		från.	

N:o 399.

F+2-3+6-7.

5	4	5	3	1	1+7	1
Gif	of,	o	Gud!	ett	dagligt	bröd,
5	6	7	4	5	6	5
För-	skona		of	för	hungers-	nöd;
5	6	7	8	5	4	3
För-	läna		of	hwad	nyttigt	är,
5	2	3	7	1	2	2
D	Du	wär	Gud	och	Fader	fär!

N:o 400.

E+2+3+6+7.

8	8	8	7	5	6	4	5		
J	nåd	Du,	Herre!		på	of	tänkt:		
5	8	5	6	3	2		1		
Wär	jord	din	rikdom		hy-		ser.		
8	8	8	7	5	6	4	5		
Den	frukt	u-	ti	des	sköt	wi	sänkt:		
5	8	5	6	3	2		1		
J	gylne		mognad		ly-		ser.		
1	3	4 *)	5		0	5	6	7	8
Wäl-	signel-		se		Blott	du	kan	ge	

*) J Choral-Noten är Jk, men bör utbytast mot F.

5	6 4	3	6 6	5 4 3
Din	högra	hand	Att	våra land
5	3 1	4 3	2	1
Har	giftvit	forn och	färs	na.

N:o 401, se N:o 326,
eller 155.

N:o 402.

5+2-3+6-7.

1	1 1	5 6	7 5	4
Gud	öfver	öf för	barmar	sig,
4	8 8	5 6	7 6	5
Han	låter	för de	st	na,
1	1 1	5 6	7 5	4
Så	kärleks	rif och	nåde	lig,
4	8 8	5 6	7 6	5
Sitt	flara	anlet	ski	na:
4	5 6	7 5	4 3	2
Att	wi Hans	wägar	känna	må,
1	3 4	5 4	3 2	1
Hans	helga	wilja	läs	ra;
8	8 8	7 5	7 6	5
Att	wi på	jorden	må för	stå
4	5 6	7 5	4 3	2
Hans	salig	het och	ä	ra,
1	3 4	5 4	3 2	1
Och	Honom	lof hem	bä	ra.

N:o 403, se N:o 39.

N:o 404, se N:o 242.

N:o 405, se N:o 185,

N:o 406.

6+2+3+6+7.

	1 1	2 2	3 1	
	Du som	härtilig	stälde	
1	5 5	6 4	5 3	
Din	thron högt	öfwer	tiden,	
3	5 5	6 4	5 3	
Der	sällhe-	ten och	friden	
2	1 3	2 1	7 6	5
Ej	werla	om, ej	sluta	sig!
	1 1	2 2	7 6	5
	Ewi-	ge! ditt	wäl-	de
5	1 1	2 2	3 1	
Ej	ljus och	mörker	stiftat;	
1	5 5	6 4	5 3	
Den	lag, för	oß Du	stiftat,	
2	1 3	2 2	1	
För-	wandlar	icke	Dig.	

N:o 407.

v. 6.

2+2+3+6+7.

1 2	3 5	1 7	6 5
Isra-	el på	Herran	trodde

6̄ 7̄	1 2	3 2	1
Då han	genom	öfnen	drog;
1 2	3 5	1 7̄	6̄ 5̄
Gud i	tjäll med	Aron	bodde,
6̄ 7̄	1 2	3 2	1
Och Hans	folk då	ägde	nog:
3 3	2 3	4 3	2
Det sitt	bröd från	himlen	stef,
6̄ 7̄	1 2	3 2	1
Och ur	klippan	tog sin	drick.

N:o 408, se N:o 200.
eller 166,

N:o 409, se N:o 28.

N:o 410, se N:o 206.

N:o 411, se N:o 370.

N:o 412, se N:o 55.

N:o 413, se N:o 136.

N:o 414.

☞—2—3—6—7.

1	1 7̄	3 3	4 4	3
Af,	jordens	barn! vår	tid är	fort

5	6 3	4 1	2	1
Och	våra	dar för	rin-	na-
1	1 7	3 3	4 4	3
De	som en	flugga,	hast	bort,
5	6 3	4 1	2	1
Och	som en	röf för	svin-	na.
8	8 8	7 5	6 4	5
Wi	se of	om; och	äter	är
5	6 7	6 5	4	3
Ett	är till	ända	lu-	pet:
3	6 7	8 6	7 5	4
Deß	nöjen,	lifsom	deß be-	swär,
4	3 4	5 3	4	1
De	fonto	ned i	dju-	pet,
5	6 7	5		
3	tidens	haf,		
5	4 5	6 3	4 2	1
Den	wida,	allom	öppna	ögrat.

No 415.

G+2-3-6-7.

1	1 1	5 3	1 3	2
Så	lyftar	än ett	är sitt	lopp:
2	3 2	3 5	5×4	5
Deß	dagar	gå ej	mera	öpp:

*) Denna terz är förhöjd i Choral-Boken. Deß lärde och sakkunnige Författare har eftergivit för tidens lynne, som beherrikas af sin wana wid moderna durskalan, och twertemot Psalmens modus förhöjt denna ton. Wi driste återtaga det rätta, och uppmane hwar och en älskare af Kyrkosången, som i själen hört rösten af deß höghet, att just på detta ställe fråga sitt sinne, hwad som är sanning eller icke.

5	5 3	2 3	1	2	
Def	timmar	häfwa	fla=	git;	
2	1 2	3	0 3	2 3	4
Och	tidens	flod	Har	ond och	god
5	3 2	1 2	3 2	1	
Med	sig i	farten	dra=	git.	

N:o 416.

3+2+3+6+7.

1	1 2	3 2	3 4	5
Lof,	pris och	ära	ware	Dig,
5	6 7	8 7	6	5
O	Gud! att	från det	hö=	ga,
5	3 5	6 5	4 3	2
Du	wakar,	dag och	natt, på	mig
3	5 3	4 3	2	1
Med	nådigt	Faders=	ö=	ga.

N:o 417.

8+2+3+6+7.

8	8 5	6 8	8 7	8
När	jag om	morgo=	nen upp=	står,
8	7 8	2 5	6 6	5
Om	afto=	nen till	hwila	går,
5	5 7	8 6	7 8	2
Till	Dig, o	Gud! mitt	öga	ser,
1	1 2	3 1	8 7	8
Till	Dig mitt	rörda	hjerta	ber.

N:o 418.

v. 4.

3+2+3+6+7.

1	1 3	5 5	4 4	3 1
Låt	för din	röst, som	till mig	ljuder,
5	8 7	6 5	4 3	2
Mitt	hjerter	aldrig	fluta	sig:
2	3 4	5 3	4 5	6 6
Gör	mig så	from, din	lära	bjuder,
3	4 5	6 4	2 2	1
Så	lycklig,	som hon	lofvar	mig.

N:o 419.

v. 5.

6+2+3+6+7.

1	1 5	3 1	6 1	2
Hjelp	mig, att	jag ej	frän-	ker
2	3 4	2 2	1	
Min	nästas	minsta	rätt,	
1	1 5	3 1	6 1	2
Ej	talas	eller	tän-	ker
2	3 4	2 2	1	
På	lastas	renas	fätt;	
3	3 5	4 3	2	
Att	jag för-	stundens	ro,	
2	3 4	5 2	3	1
Ej	spiller	samtvets-	fri-	den,
				3

3 Ej 2 Men	5 2 håglös 3 4 gör mitt	3 1 dräper 2 2 fall med	6 1 ti- 1 tro.	2 den,
---------------------	----------------------------------	----------------------------------	-------------------------	-----------

N:o 420.

E♯+2+3+6+7.

5 Din 5 Sag 5 Med 5 Sag	3 5 klara 8 7 taftar 8 5 kraft och 1 3 höjer	6 5 sol går 6 6 Dig, mitt 6 5 mod och 2 2 glädjens	4 2 äter 5 Gud! 4 3 myddt 1 ljud.	8 opp: 2 hopp
--	---	---	--	----------------------------

N:o 421 *).

E+2-3+6-7.

1 Pris 4 O♯ 1 Och	1 1 ware 5 4 glade 1 1 öfver	+7 5 Gud, som 3 2 vakna +7 5 jorden	1 2 låter 1 opp, 1 2 äter
----------------------------------	---	--	--

*) Ehurin väcker denna sång är, påsar, den bod icke för en morgonpsalm. Rättare var den förut använd för en aftonpsalm. 392 eller 165 föreslås i stället.

4	5 4	3 2	1
En	nåde=	dag gå	opp:
3	2 1	+7 1	2 5
En	dag, som	skall för=	swinna
2	3 2	4 3	2
Lif	den i	går för=	gick;
4	3 2	1 1	56, 7
D!	må wi	då be=	sinna
4	5 4	3 2	1
Deß	dyra	ögon=	blick.

N:o 422, se N:o 416.

N:o 423, se N:o 200,

eller 76.

N:o 424.

8+2-3+6-7.

1	3 3 4	5 5 4	5 3 2	1 1
Den	signade	dag, som	wi nu här	se
1	4 5 4	7 1 2	3 3	
Af	himmelen	till oss ned=	komma,	
1	3 3 4	5 5 4	5 3 2	1 1
Han	blifwe oss	säll, han	låte sig	te
1	4 5 4	1 7 6	5 5	
Oss	allom till	glädje och	fromma!	

6	7	7	7	1	1	7	3	4	5	4	4
Jä,	Herren	den	Högste	öf	alla	i				dag	
2	1	1	1	7	7	6	5	5			
För	synder	och	sörger	be-	ware!						

N:o 425, se N:o 165.

N:o 426, se N:o 136.

N:o 427, se N:o 66.

N:o 428, se N:o 419,
eller 206.

N:o 429.

B+2+3+6+7.

1	1	1	6	1	2	1
Waf	upp,	min	själ!	gift	ä-	ra
3	2	7	1	7	6	5
Din	Gud	och	Fader	fära:		
3	3	1	4	3	2	2
Han,	som	allt	godt	öf	giftver,	
1	4	3	2	1	7	1
En	wakta		re	öf	blifwer.	

N:o 430, se N:o 55.

N:o 431, se N:o 187.

N:o 432.

Efter N:o 10 mid b i Andra Delen af Choral-Boken.

D+2-3+6-7.

1	1	2	3	1	3	4	5
D	Gud,	som	allt	med	wisshet		styr!
5	5	5	7	5	4	4	3
Haf	tack	för	hwarje		dag	som	styr,
2	3	5	4	2	3	4	5
Hwärt	steg	som	mig, i		Jesu		nänn,
5	5	5	5	4	3	1	7
För	närma-		re din		faders-		famn,
7	3	5	4	5	3	2	1
För	närma-		te din		faders-		famn.

N:o 433.

G+2+3+6+7.

3	1	2	3	5	4	3
När	allt	om-	kring	mig	hwilar,	
3	5	5	2	3	1	7
Lill	Dig	min	ande		llat	
7	1	2	3	3	2	
D	Gud!	och	lofwar		Dig.	
F	1	2	3	5	4	3
När	werldens		lärm	för-	fwinter	

3	5 5	2 3	1 7	
Dch	jag mig	ensam	finner,	
5	1 2	3 4	3 2	1
Är	Du, Varm-	herti-	ge! hos	mig.

N:o 434.

G+2-3-6-7.

5	1 2	3 3	4 4	5
Så	går en	dag än	från vår	tid
5	4 4	5 3	2	
Dch	kommer	icke-	mer,	
5	3 2	3 1	+7 1	2
Dch	än en	natt med	Herrans	frid
5	4 3	2 2	1	
Till	jorden	sänkes	ner.	

N:o 435, se N:o 136.

N:o 436 *).

G+2+3+6+7.

1	4 2	3 2	1 2	1
Din	Sol går	bort, men	du blir	när,
1	2 3	5 4	3 2	3
D	Gud! du	alltid	hos oss	är;
1	3 2	1 7	6 6	5
S	mörket	ser du	oss än-	nu

*) N:o 24 i Andra Delen af Choral-Boken.

5 Dch	6 när	4 vi	5 sofve	3	2 wakar	2	1 du.
----------	----------	---------	------------	---	------------	---	----------

N:o 437, se N:o 200.

N:o 438.

v. 4.

G+2-3+6-7.

1 Gud,	1 låt	3 oß,	2 i	1 vårt	5 stilla	4	5 bo,
4 S	3 natt	2 din	1 mård	2 ej	3 sak-		2 na:
2 För-	5 läna	5	4 oß	2 en	3 ostörd	1	7 ro,
7 Dch	1 låt	1 oß	7 glade	6	5 wak-		5 na.
	1 Blif	2 oß	3 när,	5 o	4 Herre	3	2 1 Jesu!

N:o 439, se N:o 426.

N:o 440.

D+2-3+6-7.

1 Nu	3 hafwer	3	4 denna	4	5 dag,
7 Allt	6 efter	5	5×4 Guds be-		5 hag,
5 Sin	6 ända	7	8 äfven	6	7 nått,

5	-6	5	4	4	3
Och	natten,		sömnens		wän,
7	8	7	-6	5	4
Har	nu för		oß i=		gen
7	5	8	8+7		8
S	ljusets		rum upp=		stått.

N:o 441 *).

Esß+2+3+6+7.

1	4	4	5	6	5	4	5
Nu	denna		dag	för=	liden		är:
3	5	4	3	2	1	2	1
Jag	Dig, o		Gud!	mitt	lof	hem=	bär
1	5	7	8	5	6	4	3
För	all den		nåd,	jag	njutit		har,
1	2	4	3	2	1	2	1
Så	denna		dag,	som	alla		dar.

N:o 442, se N:o 433.

N:o 443, se N:o 136.

N:o 444, se N:o 392,

eller 165.

N:o 445, se N:o 53.

*) Kan sjungas såsom N:o 436.

N:o 446.

G+2+3+6+7.

1	3 2	3 4	5 4	3 3	2 1
Dig	prise	wi, o	Herre	Gud, som	äter
3	2 3	2 7	1 1	7 1	6 5
Din	faders-	hand för	dina	barn upp-	låter!
5	3 4	2 3	1 7	1 2	3 2
Må	wåra	hjerter,	som af	Dig för-	nöjas,
	1	4 3	2	1	
	Till	Dig upp-	hö-	jas.	

N:o 447.

G+2-3+6-7.

1 3	2 3	4 3	2
Herre!	Du för	oß i	nåd
2 3	4 5	3 2	1
Öpnat	hafwer	ditt för-	råd;
2 3	4 3	2 1	7
Druck och	spis åt	oß Du	räckt,
4 5	7 6	5×4	5
Oß Du	styrkt och	weder-	gweckt;
5 5	4 2	3 1	2
Själ och	kropp Du	dagligt	när
5 5	4 2	3 1	2
Och hwad	godt och	nyttigt	är,
2 3	4 5	3 2	1
Oß din	milda	hand be-	skär.

N:o

N:o 448.

3+2+3+6+7.

1	3	4	5	5	4.	3
Gud!	lär	mig	dock	be-	sinna,	
4	3	1	2	2	1	
Hur	snart	mitt	lif	för-	går!	
1	3	4	5	5	4	3
Lif-	som	en	ström	för-	rinna	
4	3	1	2	2	1	
Deß	dag	och	deß		år.	
5	8	7	6	5	× 4	5
Om	flera		eller		färre	
3	5	5	4	3	2	
Ut	mig	Du	mätte		ut,	
3	1	1	2	3	4	3
De	lifna		dock,	9	Herre!	
5	4	3	2	2	1	
En	flyktad		bröm,	till	slut.	

N:o 449.

v. 3.

E+2-3-6-7.

5	1	6	5	3	4	3	2	1
När	rösten,		skälfwan-		de	och	bruten,	
2	3	3	4	5	6	6	5	
U-	fallar,		Skapar-		re!	ditt	namn,	
7	3	6	5	4	3	4	2	3
D!	sträck	mot,	mig	i	dödsmi-		nuten	
5	5	3	4	3	2	2	1	
Din	hulda,		fader-		liga		famn.	

N:o 450.

3+2-3-6-7.

1	3 1	7 1	3 2	1
Uaf!	att i	synd wi	slumre	bort
3	4 4	5 3	4 4	5
Ett	lif, så,	wigtigt	och så	fort,
5	6 5	7 5	4 4	3
Och	glömme,	för ett	timligt	wäl,
5	3 4	3 2	1+7	1
Att	samla	skatter	för wår	själ.

N:o 451, se N:o 386.

N:o 452.

3+2-3-6-7.

5	1 2	3 5	5×4	5
Jag	går mot	dbben,	hwart jag	går.
5	4 3	2 3	2	1
Min	wäg, bland	dolda	skif-	ten,
5	1 2	3 5	5×4	5
Må	löpa	jennad	eller	swår
5	4 3	2 3	2	1
Så	bär den	dock till	grif-	ten.
2	3 4	5 3	2	
Jag	har ej	annat	wal.	
2	3 5	5×4	5	
J-	genom	fröjd och	qwal	
5	6 5	4 3	2 1	2
Min	gång sig	närmar	till min	bår.

5	6	5	4	2	3	2	1
Jag	går	mot	döden	h	wart	jag	går.

N:o 453.

Efter N:o 47 i andra Delen af Choral-Noten.

Es+2+3+6+7.

5 5	4 3	2 2	1
Menska!	o, hwi	dröjer	du?
2 2	3 2	3 6	×4 5
Ser du	ej hur	tiden	ilar?
8 8	7 7	6 6	5
Några	ögon-	blick än-	nu;
6 6	5 5	4 3	2 2
Och du	i det	tysta	hvilas.
3 2	3 3	×4 4	5
Menska!	om ditt	hus be-	styr.
5 5	4 3	2 2	1
Dagen	sjunker,	tiden	styr.

N:o 454, se N:o 173.

N:o 455, se N:o 76,

eller 166.

N:o 456.

Es+2+3+6+7.

1	3	5	2	3	2	1
Far	din	wäg,	du	onda		werld!

2 2	3 5	5x4	5
Med din	oro,	synd och	flärd.
8 5	6 3	4 5	3 3
Ingen	skad min	sjat för-	mena
4 5	8 4	3 3	2
Till den	helga	himmel	gå,
3 3	5 5	1 2	3 3
Der de	goda,	der de	rena
5 5	6 8	8 7	8
Ärfwet	bland de	fälla	fä.

No 457.

E+2-3-6-7.

5 3	2 1	1+7	1
Är! hwad	är dock	isfwet	här?
3 5	4 3	3 2	3
Jemmer,	plåga,	stort be-	swär.
7 5	4 3	8 4	5
Är som	bäst det	warit	har,
3 5	4 3	2 2	1
Weder-	möda.	blott det	war.

No 458 *).

v. 7.

E+2-3-6-7.

1	3 3	4 4	5
J	himlen	är min	wän:
5	7 5	6 6	5
Dit	långtar	jag och	hän.

*) No 315 i Choral-Boken.

5	3 3	4 5	4 3
Han	mig sitt	hjerter	gifwer
5	5 5	<u>1</u> <u>2</u>	7 5
Och	trofast	hos mig	blifwer.
5	7 8	4 6	5 5
Han	mig med	glädje	mättar
5	5 3	2 2	1 1
Och	alla	forger	lättar.

N:o 459, se N:o 280.

N:o 460, se N:o 77.

N:o 461, se N:o 89.

N:o 462, se N:o 295.

N:o 463 *).

E+2-3-6-7.

1	3 2	1 5	4 5	3 3	2 1
D	ewig-	het! din	längd mig	fast för-	sträcker
5	7 6	5 7	4 4	6 5	4 3
Som	början	har, men	aldrig	ändan	räcker.
5	+7 7	1 2	3 3	4 4	5
D	ewig-	het! en	tid för-	utan	tid!
5	6 5	4 5	1 3	2 2	1
Din	hugkomst	gör, att	jag den	hifnar	wid.

*) N:o 38 c) i Choral-Bokens andra del, och Psalmsens egna melodie.

N:o 464, se N:o 237.

N:o 465, se N:o 463.

N:o 466, se N:o 180.

N:o 467, se N:o 71.

N:o 468 *).

v. 4.

E-2-3-6-7.

5	6 4	4 1	4 6	5
Hvad	är, min	sjal! all	jordisk	makt,
5	6 7	8 4	4+3	4
Allt	jordisk	rikdom,	lust och	prakt?
6	6 6	4 3	4 5	6
En	spis, som	dig ej	näring	ger,
6	5 4	5		
En	börda	mer,		
4	8 6	6 4	3 2	1
Som	trycker	dig till	jorden	ner.

N:o 469.

F+2+3+6+7.

1	1 2	3 2	3 4	5
D	Jesu	Christ, sann	Gud och	Man,
3	4 5	6 5	5×4	5
Som	dödsens	wälde	öfwer:	wann

*) Kan och sjungas som 146.

5	3 3	4 4	4 3	2
Dch	fräste	oß från	syndens	nöd,
2	3 4	5 6	5×4	5
När	Du led	korsens	bittra	död!
5	3 3	4 4	3 3	2
Uck!	i min	sista	stund mig	stark
5	3 3	4 3	2 2	1
Dch	på mitt	hjärtas	suckar	märk.

N:o 470, se N:o 196.

N:o 471, se N:o 280.

N:o 472, se N:o 335.

N:o 473, se N:o 296.

N:o 474, se N:o 73.

N:o 475, se N:o 283.

N:o 476, se N:o 360.

N:o 477, se N:o 395,

eller 91.

N:o 478.

D+2-3+6-7.

1	5 5	4 8	7 6	5
Så	får jag	nu med	frid och	fröjd

7	6 5	6 5		
Mig	hådan	ffilja!		
6	7 6	7 5	4 2	1
Jag	är med	Herrans	wägar	nöjd:
	5 4	3 2		
	Ste Hans	wilja!		
	5 3	7 5	3 4	5
	Döden	är mig	ingen	död:
4	3 1	7 3	2	1
Han	är en	sömn al-	le-	na.

N:o 479, se N:o 196.

N:o 480.

2+2-3-6-7.

1	3 4	5 2	3 4	2
3	Christi	får jag	sonnar	in,
7	1 2	+6 7	5×4	5
De	rena	mig från	synder	min:
5	+6+7	1 2	3 4	2
Jag	Christi	död och	dyra	blod,
2	5 2	3 1	1+7	1
Det	är mitt	lif, min	prydnad	god.

N:o 481.

2+2-3-6-7.

1	1 1	7 5	1 2	3 3	4 2
Svar	är den	wän, som	öfwer	allt jag	söker?
					2

2	3 4	5 3	6 5	4 3	2 3
När	dagen	gröt, mit	längtan	blott sig	öfer;
3	2 1	7 5	7 7	1 7	6 5
När	dagen	stör, jag	än ej	honom	finer,
5	4 3	2	1		
Fast	hjärtat	brins	ner.		

N:o 482, se N:o 70.

N:o 483 *).

$C+2+3 \times 4+6+7.$

8	5 7	6 5	6 7	8	
En	fridens	engel	ropar:	kom!	
När	döden	sakta	vänder	om	
1	2 7	6 5	5 4	5 :	
Och	hjärtat	skall ej	wack-	la,	
Den	bleka	lifwets	fact-	la.	
5	7 6	5 3	4 5	4	3
Så	nöjd jag	far den	tysta	fär-	den:
5	6 8	7 3	2 1	8 7	8
Jag	är så	trött, så	mätt på	werl-	den.

N:o 484, se N:o 55.

N:o 485, se N:o 136.

*) Denna och N:o 29 anses vara de enda Psalmer vi äga i den tredje eller Sydiska kyrktonen. De öfriga sägas under tidernas lopp blifwit förblandade med den Joniska tonsarten, och den Nykyrlydiska.

N:o 486.

2+2-3-6-7.

1	5 5	4 4	3 3	2
3	himme=	len, i	himme=	len,
1	2 3	4 3	2	
Der	Herren	Gud sjelf	bor,	
2	3 3	4 4	5 4	3
Hur	härlig	blifwer	sällhe=	ten!
3	6 5	4 4	3	
Hur	out=	sägligt	stor!	
5	5 5	4 4	3 3	2
Der	ansig=	te mot	ansig=	te,
5	5 5	4 2	3 4	5
Sag	ewigt,	ewigt	Gud får	se,
3	2 1	1+7	1	
Se	Herran	Zeba=	oth.	

N:o 487.

v. 7.

2+2-3-6-7.

1	3 3	4 4	5 5	4 3	2 1
Be=	redd håll	mig, o	Jesu	Christ! att	wänta
1	3 3	4 4	5 5	4 3	2 1
Din	ljuswa	ankomst	när Du	sist will	hämta,
5	4 3	2 2	0 3	2 1	7 7
Ur	täre=	dalen	Från	jorde=	awalen,
7	3 3	4 4	5 5	4 3	2 1
Din	brud till	Dig i	ljusa	fröjde=	salen!

N:o 488, se N:o 392.

N:o 489 *).

G+2+3+6+7.

1	5 1	7 1	2 3	1
Kom,	jordens	barn, es	ho du	är!
3	5 5	3 5	4	3
Din	bortgång	ätt be-	sin-	na:
3	4 3	2 1	3 2	1
Den	kropp, som	figger.	liffös	här,
3	5 5	3 5	4	3
Må	dig der-	om på-	min-	na.
3	4 3	2 1	3 2	1
J	grafven,	dit han	gått för-	ut,
2	3 3	6 7	1 6	5
Kan	hända	innan	årets	stut
5	1 2	3 4	2	1
Man	också	dig skall	sin-	na.

N:o 490, se N:o 256.

N:o 491, se N:o 335.

N:o 492.

Omvekslande tretakt och tvåtakt. När en siffra är i spalten gäller den som två af tre i de andra.

G+2+3+6+7.

1	1 4 2	3 2 1	2	1
Nu	tystne de	flagande	lju-	den

*) Kan också sjungas såsom 280.

1	2	3	4	5	4	3	2	3
Och	stille	sig	tårarnes	flö-	den!			
1	3	2	2	1	7	7	6	5
Till	lif	och	dö-	dödlighet	bu-	den	2	1
5	5	6	4	5	4	3	dö-	den.
Är	meniskan	af	Gud	genom				

N:o 493, se N:o 487.

N:o 494, se N:o 14.

N:o 495.

v. 6.

G+2+3+6+7.

1	2	1	7	1	2	3	1
Om	afstö-	nen	är	pust	och	gråt,	
1	2	3	4	3	1	2	3
Då	wänner	skola	skillas	år;			
1	2	2	3	2	1	7	6
Men.	Gud	en	bättre	morgon	ger,		
2.	3	2	1	6	1	2	1
Då	ingen	gråt	skall	wara	mer.		

N:o 496, se N:o 3.

N:o 497 *).

G+2+3+6+7.

1	1	7	6	5	1	2	3
D	meniska!	till	en	Fader!	kom,		

*) N:o 237 synes vara en mera passande melodie för denna Psalm.

2	5 4	3 2	4 2	1
Som	än i	nåd dig	kal=	lar=
1	1 7	6 5	1 2	3
D	synda=	re till	Gud wänd	om,
2	5 4	3 2	4 2	1
Förr'n	domsba=	sunen	skal=	lar.
1	2 3	1 2	2 3	1
Han	kommer,	ljungelbs=	lik, den	stund,
1	2 7	1 7	6	5
Då	himlens	kraft sig	gif=	wer
5	1 7	6 5	1 2	3
Och	jorden	darrar	på sin	grund:
2	5 4	3 4	2	1
För	sen din	bot då	blif=	wer.

N:o 498.

D+2-3-6-7.

5	8 8	7 5	7 6	5
En	dag skall	uppgå	för wår	syn,
4	3 1	3 3	4	5
Må	wi det	ej för=	glöm=	ma!
5	8 8	7 5	7 6	5
Då	Herren	komma	skall i	syn,
4	3 1	3 3	4	5
All	jordens	krets att	döm=	ma.
3	4 5	6 5	4 4	3
Be=	tänk dig,	arme	synda=	träal!
4	5 6	7 6	5 5	4
Hwar	will du	din för=	sträcka	själ
4	3 2	1 3	2	1
För	Herrans	blickar	göm=	ma?

N:o 499, se N:o 15.

N:o 500, se N:o 136.

Den Swenska Mässan *).

D+2-3-6-7.

5 6 5 4	5 1 3 4	5 0		
Herz - -	- - - -	re,		
0 5	6 5	4 3 2 1	2+7	1 0
Förz	barma	Dig - -	öfwer	öf!
5 4	5 8 7 8	7 6 5 4	5 0	
Chriz	- - - -	- - - -	ste,	
0 5	6 5	4 3 2 1	2+7	1 0
Förz	barma	Dig - -	öfwer	öf!
1 2	3 2 1 7	3 4	5 0	
Herz	- - - -	- -	re,	
0 5	6 5	4 3 2 1	2+7	1 0
Förz	barma	Dig - -	öfwer	öf!

E+2+7.

8 8	2, 88	7 8
Med dig	ware öf	Herren!
8 2	+7 8	8 0
Az	- -	men!

Till Nattwarden.

A+2-3-6-7.

1 2	3, 2 1	+7 1
Med dig	ware öf	Herren!

*) Här upptagas blott de delar af Mässan, som sjungas af Församlingen.

1 1	2 3	2 1	+7-1
Vi upp-	lyfte	våra	hjärtan.

Sögtidligt och stilla.

1 1	0 0		
Helig!	7 0		
2 1	lig!		
2 3	4 2 3 1	1+7	1 0
Helig	Herre Gud alls-	måttis	ge?
5 7	1 1	1 2 3 2	1 7
Fulle	äro	himlarna och	jorden
0 1 1+7	1 2	1	
Utaf din	bärlig	het.	
1 3 4 3 1	1+7	1	
Gif salighet af	höj-	den!	
7 1 1 3 1	7, 0 3	4, 3 1	1+7 1
Wäl- signad wære	Han, som	Kommer i	Herrans namn!
1 3 4 3 1	1+7	1 0	
Gif salighet af	höj-	den!	

0 1	2+7	1 0
U-	s s	men.

Sent och lifsom bröjande, med stilla röst.

1 1	2	0	
D Guds	Lamm!		
2 2 2 2	3 2	1 2	0
Som borttager	werldens	synder!	
1 2	3 2	1+7	1 0
Fräls of	milda	Herre	Gud!
1 1	2	0	
D Guds	Lamm!		

2 2 2 2	3 2	1 2	0
Som borttager	verldens	synder!	
1 2	3 2	1+7	1 0
Hör oss	milde	Herre	Gud!
1 1	2	0	
O Guds	Lamm!		
2 2 2 2	3 2	1 2	0
Som borttager	verldens	synder!	
1, 1 2	3, 2 1	1+7	1
Gif oss din	frid och wäl-	signel-	se!

Tækom.

C+2+3+6+7.

8 7	8 8	7 1	2
Herrens	ware	tack och	lof!
0 8 7 1	2, 0 1	4 3, 2	0 5 6 7 8 0
Hallelu-	jah! Hal-	lelujah!	Hallelu- jah!

Litanien

Litanien af Luther.

Swaret, som har sin plats i choret kan sjungas utan accompagnement, eller beledsagadt af Orgeln med swagt andrag; Likaså Prestens mässa, hwilken äfwen kan sjungas af en Soloröst från choret, eller läktaren. Den finnes här blott i ord utförd, till besparing af rum. Den sjunger i tredje tonen; och faller någon gång, för afwerling, i den andra, men slutar meningen i första och andra tonen ömsom, och kan, endast med denna uppgift, sjungas på fri hand. Om afmått takt är ej fråga i mäsan; men rythmen skapar sångaren af sin känsla för ögonblicket, blott med iakttagande af ordens tonwigt och betydelse.

Genswaret, som har sin plats på läktaren, eller ned i Kyrkan, beledsagas af Orgeln med något starkare andrag, dock ej så starkt, att sången öfweröstas. Om Församlingen sjelf sjunger hwilket är det rättaste, delas Kyrkan i twenne delar wid någon bänk, som utmärker åtskilnaden.

Litanien kan nyttjas Bönsöndagen och årets tre första Bönedagar; Den sjerde kan Te Deum sjungas, i swar och genswar, som Litanien.

Att framträda för Altaret efter predikan för sång af Litanien är presterkapet icke förment af något påbud, eller analogie af ett sådant; ej heller är det i sig motsägende någon vår Kyrkas ritus. Twertom är hwarje Prest, som äger gåfwa dertill, och dertill uppmanad af Doctor M. Luthers eget wördnadsbjudande föredöme, äfwensom allmän sed i vår Protestantiska kyrka, wid tillfällen af dylikt art. För uppbyggelsen är detta bruk ett af de dyrbaraste man wet och känner.

Litaniën.

Svaret.

3+2+3+6+7.

			1 2, 3
			Herre Gud!
			2 3
			Christe!
			1 2, 3
			Herre Gud!
			2 3
			Christe!
			3 3
			himlom!
1, 1 2	1, 2 2		3 3, 3
Hers re Gud	Fader i		Frälsare!
1, 1 2	1, 2 2	3	3 3
Hers re Guds	Son, världens		3 3
1 1	2, 1 2		Ande!
Herre	Gud, Helge		3 3
	1 2		nådig!
	Var och		3 3
	1 2		nådig!
	Var och		3 3
	0 1 1 2		synder
	För alla		3 3
	0 1 1 2		vilkor
	För alla		3 3
	0 1 1 2		onda
	För allt det		2 2, 3
0 1	1 2 1 1		liff och hat
För	afundsandens		2 2, 3
	0 1		olafsdböb
	För		2 2, 3
	0 1 2 1		hungersnöb
	För pest och		2 2, 3
	0 1 2 1		fjends hand
	För krig och		2 2, 3
	0 1 2 1		frid och måld
	För uppro, frid och måld		

Litaniën.

Genswaret.

3+2+3+6+7.

0 3 2 1	2 0		
Förbarma	Dig!		
0 3 2 1	2 0		
Förbarma	Dig!		
0 3 2 1	2 0		
Förbarma	Dig!		
0 3 2 1	2 0		
Förbarma	Dig!		
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dig förs	barma öfwer	öf!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dig förs	barma öfwer	öf!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dig förs	barma öfwer	öf!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö förs	stana, Herre	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Hjelp öf	milde Herre	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	
3 3	3 2 2 1	2 0	
Dö bes	wara, milde	Sub!	

Svaret.

	0	1	2	1	2	2,	3	
	0,	1	1		För högel	och	hjungelb	*)
					2	2	3	0
					ewig		död	
1, 1 1	1	1			2	2	3	0
Genom din					födelse		se	
1, 1 1	2,	1	7	1,	2	2	3	0
Genom din	döds	kamp	och	blodiga		svett		
	1,	1	1	2	2	3	0	
				Lors	och	död		
	1	1	1	2	1	1	2	2, 3
	Genom	din	upp-	födelse	och	himmelsfärd		
	1	1		2	2	3	0	
				sta		nöd		
				1	1	2	2	3
				Uppå		domens		dag
0 3	3	3		3,	3	2	2	1
Vi		arma		syndare		bedje		Dig.

Efter Choral-Bokens Andra Del sjunger Presten från Altaret, eller ensam röst från Choret: **).

Att Du din helga Korfa wärdes regera och beskydda! Att Du alla Färare wärdes wid sund lära och hellig wandel behålla! Att Du alla åhörare i from tro och kristligt lefwerne wärdes be-
wara! Att Du allt kätteri och förargelse wärdes afwända! Att Du alla wilssefarande och förförda wärdes återföra! Att Du Satan under våra fötter trampa wille! Att Du till din förd wärdes trogne arbetare sända! Att Du din Andes kraft wärdes med ordet gifwa! Att Du alla bebröswade wärdes hugsmala och trösta!

Att Du alla Konungar och Förstär wärdes frid och endragt gifwa!

*) En liten ändring af Choral-Boken för att gifwa ordet ewig sin tillhöriga tonwigt; likaså i följande rad, för ordet födelse.

**) Under öfningen i werelstolan kunna dessa ord talas af läraren, om han ej sjunger notskrift, eller icke äger Choral-Bokens Andra Del; eller också omfaras, tillika med gonswaren.

Genswæret.

3	3	3	2	2	1	2	0
Öß	ber	wara,	milbe	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Öß	ber	wara,	milbe	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Hjelp	öß,	milbe	Herre	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Hjelp	öß,	milbe	Herre	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Hjelp	öß,	milbe	Herre	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Hjelp	öß,	milbe	Herre	Gub!			
3	3	3	2	2	1	2	0
Hjelp	öß,	milbe	Herre	Gub!			
1	1	1	2	2	1	2	0
Hör	öß,	milbe	Herre	Gub!			

1	1	1	2	2	1	2
Hör	öß,	milbe	Herre	Gub!		

(Samma genswar upprepas.)

Presten från Altaret, eller en ensam röst från Choret.

Att Du vår hufda öfverhet, vår dyre Konung och des byra hus wärdes skydda, wälsigna och gläda!

Att Du alla trogna Embetsmän wärdes med din wisshet leda och deras goda råd befrämja!

Att Du mot Rikets fiender wärdes seger förläna! Att Du alla som nöd lida wärdes din hjelp tillkänna!

Att Du modrens rop i nöden wärdes höra, och Dig förbarma! Att Du alla enkor och wärnlösa wärdes försörja och skydda!

Att Du alla sjuka wärdes tröst och wärd förkunna!. Att Du alla ofsyldiga fångar wärdes frlösa och befria!

Att Du öfwer alla menniskor wärdes dig förbarma! Att Du våra förföljare wärdes omvända och försöna! Att Du landets frugt wärdes wälsigna och bewara! Att Du oss wärdes nådigt höra!

Swaret återinträder:

	0	3	3	3	3, 3	0	2	3	0
		D		Jesu!	Christe!		Subs	Son!	
3	3	3	0	3 3 3 3	1 2	2	3	3	0
D	Subs	Samm!		Som borttager	werldens		syns	der!	
3	3	3	0	3 3 3 3	1 2	2	3	3	0
D	Subs	Samm!		Som borttager	werldens		syns	der!	
3	3	3	0	3 3 3 3	1 2	2	3	3	0
D	Subs	Samm!		Som borttager	werldens/		syns	der!	

2	3
Christe!	
1	2, 3
Herre	Sub!
2	3
Christe!	

Gemensamt på

	3	1		6	0
	Herre			Sub!	
0	2	2	1	1	0
	Förbarma			Dig!	
1	6			1	
A:	:			men.	

Gensväret.

1 1	1 2	2 1	2
Hör oss,	milde	Herre	Gud!

(Samma gensväret upprepas.)

(Gensväras.)

(Gensväras.)

(Gensväras.)

(Gensväras.)

3 3	3 2 2 1	2 0		2
Hör oss,	milde Herre	Gud!		
1 1	1 2	2 1	2 0	
Dig förs	barma	öfver	oss!	
1 1	1 2	2 1	2 0	
Dig förs	barma	öfver	oss!	
1 1	1 2	2 1	2 0	
Öf oss	fred och	saligs	het!	
0 3 2 1	2 0			
Hör nu vår	bön!			
0 3 2 1	2 0			
Förbarma	Dig!			
0 3 2 1	2 0			
Förbarma	Dig!			

en gång:

3 1	6 0	
Herre	Gud!	
0 2 2 1	1 0	
Förbarma	Dig!	
1 6	7 1	1
N.	.	men.

Prof af zifferskrift för sång i stämmor.

N:o 23.

G+2+3+6+7.

8*)	8 7	6 5	<u>1</u> <u>2</u>	<u>3</u>
5	6 5	4 3	6 7	8
3	3 3	1 1	<u>3</u> <u>5</u>	5
1	<u>6</u> <u>3</u>	<u>4</u> <u>8</u>	<u>6</u> <u>5</u>	<u>1</u>
D	Herre	Gud, o=	ände=	lig!
<u>1</u>	<u>3</u> <u>4</u>	<u>5</u> <u>3</u>	<u>4</u> <u>2</u>	<u>1</u>
8	8 8	<u>2</u> 8	6 7	8
3	5 6	5 5	4 4	3
1	1 <u>6</u>	<u>7</u> 1	2 <u>5</u>	<u>8</u>
Gif	oß nåd	till att	prisa	dig
<u>5</u>	<u>3</u> × <u>4</u>	<u>5</u> <u>6</u>	<u>5</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
<u>2</u>	<u>1</u> <u>2</u>	<u>2</u> <u>1</u>	7 6	7
5	5 6	5 3	2 2	2
<u>7</u>	1 1	<u>7</u> 1	2 <u>2</u>	<u>5</u>
Dch	fätta	all vår	tro der=	till,

5

*) Vid fyrstämmig sats måste tonledningen antingen uppflyttas en octav, eller ned måste de ziffret, som tillhöra basstämmans stundom så tvänne strek öfver sig, för att dermed utmärka djupaste octaven. Detta medel är här användt i Psalmen N:o 109.

<u>5</u>	<u>3</u> <u>1</u>	<u>2</u> <u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>3</u>
5	5 6	6 5	5 4	2
2	1 3	2 2	1 1	<u>7</u>
<u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>4</u> <u>4</u>	<u>3</u> <u>4</u>	<u>5</u>
Att	du är	ewigt	god och	mild,
	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	
	5	× 4 5	3	
	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	
	<u>3</u>	<u>2</u> <u>5</u>	<u>1</u>	
	God	och	mild.	

N:o 60.

G+2+3+6+4.

5	<u>1</u> ,*) <u>1</u>	<u>2</u> <u>2</u> <u>3</u>	<u>4</u> <u>2</u>	<u>1</u>
5	5, 8	8 7 8	6 7	8
3	3, 3	5 5 5	4 4	3
1	1, <u>6</u>	<u>5</u> <u>5</u> 1	2 <u>5</u>	1
En	Jungfru	födde ett	barn i	dag,
J	det hafwer	God ett	godt bes	dag
<u>3</u>	<u>2</u> <u>3</u> <u>2</u>	6 6 7	8	8 :
5	5 5 5	6 4 4	5 <u>6</u>	5 :
1	<u>7</u> <u>8</u> <u>7</u>	1 2 2	1	3 :
<u>1</u>	<u>5</u> <u>1</u> <u>5</u>	<u>4</u> <u>2</u> <u>5</u>	<u>3</u> <u>4</u>	<u>1</u> :
Det	vi skole	prisa och	ä	ra.
Och	bjuder oss	höra des	lä	ra.

*) Vid repetition göres af dessa nummer twenne, för orden, som äro tre hufwelfer.

<u>1</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>3</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
<u>8</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>8</u> <u>8</u>	<u>7</u>
<u>3</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>5</u> <u>1</u>	<u>2</u>
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>5</u>
Öch	ware		ej	det	barnet	födt:
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>3</u> <u>2</u>	<u>1</u>
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>8</u>	<u>7</u>	<u>5</u> <u>7</u>	<u>8</u>
<u>3</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>2</u>	<u>3</u> <u>5</u>	<u>3</u>
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>8</u> <u>5</u>	<u>8</u>
För:	tappadt		blefwe		då allt	fört:
<u>8</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>5</u> <u>6</u>	<u>5</u>
<u>6</u>	× <u>4</u>	<u>5</u>	<u>3</u> × <u>4</u>		<u>5</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u> <u>2</u>	<u>7</u>
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>2</u>	<u>3</u> <u>2</u>	<u>5</u>
Nu	frälsning		bjuds	åt	al:	la.
<u>5</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u> <u>2</u>	<u>1</u>
<u>5</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>6</u> <u>7</u>	<u>8</u>
<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u> <u>2</u>	<u>8</u>
<u>7</u>	<u>6</u>	<u>4</u>	<u>2</u> × <u>1</u>		<u>2</u> <u>5</u>	<u>8</u>
Pris	ware		dig,	o	Jesu	Christ:
<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u> <u>6</u>	<u>5</u>
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	× <u>4</u>	<u>5</u>	<u>3</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u> <u>2</u>	<u>7</u>
<u>1</u>	<u>5</u>	<u>7</u>	<u>2</u>	<u>5</u>	<u>6</u> <u>2</u>	<u>5</u>
Du	är	wärt	enda		hopp	för:
						wift:

5	6	5	6	7	8	8
5	4	3	4	4	5	5
1	1	1	1	4	3	3
$\frac{3}{3}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{8}{8}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{2}{2}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{4}{4}$
Wi	för	dit	för	med	fal	la.

No 109.

D+2-3-6-7.

1	1	5	8	8+7	8	8
$\frac{1}{3}$	$\frac{1}{6}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{2}{6}$	$\frac{2}{5}$	$\frac{3}{5}$
$\frac{1}{1}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{3}{3}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{3}{3}$
Påt	of	fröjdas,		gladlig	sjunga,	
$\frac{3}{5}$	$\frac{1}{5}$	7	8	7+6	5	5
5	5	2	5	3	$\frac{7}{7}$	$\frac{2}{2}$
$\frac{5}{1}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{5 \times 4}{2}$	$\frac{5}{5}$	$\frac{7}{5}$
Påt	of	nu	med	själ. och	tunga	
7	8	6	5	4	3	
$\frac{3}{5}$	$\frac{3}{5}$	4	3	3	3	
$\frac{5}{3}$	$\frac{5}{1}$	$\frac{6}{4}$	$\frac{7}{5}$	$\frac{8}{6}$	$\frac{7}{5}$	
Prisa		Gud	på	denna	dag,	
3	3	4	6	5	5	
$\frac{7}{5}$	$\frac{1}{5}$	2	2	3	2	
$\frac{5}{3}$	$\frac{5}{1}$	$\frac{7}{7}$	$\frac{6}{4}$	$\frac{7}{3}$	$\frac{8}{6}$	
För	vår	otväns		neder	lag.	
		$\frac{7}{7}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{3}{3}$	$\frac{6}{6}$	
						$\frac{+7}{5}$

7	5	8	+7	8	2	2	
2	3	3	4	4	2	5	
-7	7	6	6	5	7	7	
5	3	6	4	5	5	5	
Påt	op	loftwa	Herran,	Herran;	Herran;	Herran;	
3	1	+7	8	8+7	8	8	
5	5	2	3	2	2	3	1
1	5	5	5	6	5	5	3
1	3	5	3	4	5	1	1
Påt	op	fröjdas,	när	och	sjerran.		

N:o 115.

①+2+3+6+7.

1	3	4	5	2	3	4	5
8	8	8	8	7	8	8	8
3	5	6	5	5	5	6	3
1	1	6	3	5	8	4	8
Upp:	faren	är	vår	Herre	Christ;		
5	4	3	2	5	3	2	3
8	8	8	7	2	8	6	7
5	6	5	5	5	5	6	×5
3	4	8	5	7	8	4	3
Hal:	lelu	ja!	Hal:	lelu	ja!		

<u>3</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>
8	8	8	8	6	5	5	5
<u>6</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>3</u>
<u>6</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>8</u>
Full-	fordadt		är hans		verk för-		wist.
<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>
5	5	6	5	5	3	5	5
<u>2</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>
<u>7</u>	<u>8</u>	<u>4</u>	<u>1</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>1</u>
Hal-	Jesus		ja! Hal-		Jesus		ja!

215.

2+2+3+6+7.

<u>8</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>2</u>	<u>7</u>
3	5	4	4	5	6	5
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>
<u>1</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>2</u>	<u>3</u> × <u>4</u>		<u>5</u>
Jesus		allt	mitt	goda		är,
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>
3	5	5	5	6	5	5
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>7</u>
<u>6</u>	<u>5</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>8</u>	<u>5</u>
För mig		har	han	sig ut-		giftvit
<u>3</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>6</u>	<u>5</u>
5	5	5	6	5×4		5
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>7</u>
<u>1</u>	<u>5</u>	<u>3</u> × <u>4</u>		<u>5</u>	<u>2</u>	<u>5</u>
Honom		will	jag	blifwa		när:

6	7	1	1	2	2	3	3
3x5		6	6	4	6	6x5	
3	2	3	6	6	6	7	7
8	7	6	4	2	4	3	3
3	fin	bol	har	han	mig	stefwit	
2	2	5	1	4	3	2	
5	5	5	6	6	5	5	
7	7	1	1	1	1	7	
5	4	3	6	4	1	5	
Annat		allt	föt	gängligt		är;	
3	7	1	2	1	7	8	
5	5	3	6	5	5	5	
1	2	1	6	1	2	3	
1	5	6	4	3	5	1	
Jesum		will	jag	hafwa		fär.	

N:o 268.

6+2+3+6+7.

8	8	6	6	7	5	8	1
3	3	4	4	5	5	5	5
1	1	1	2	2	7	3	3
1	6	4	2	5	5	1	1
Hela		werlden		fröjdes		Herran	
Kommer		ifrån		orter		sjerran,	

<u>3</u>	<u>4</u>	<u>2</u>	<u>5</u>	<u>5</u> × <u>4</u>	<u>5</u>	:
<u>5</u>	<u>8</u>	<u>5</u>	<u>7</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	:
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	:
<u>1</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>5</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	:
Tidigt:		och af		hjerrens		
Som		stån i		Hans för		grund!
<u>5</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>
<u>8</u>	<u>8</u>	<u>8</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>8</u>	<u>7</u>
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>5</u>
<u>3</u>	<u>1</u>	<u>4</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>5</u>
Träder:		fram med		lust och		fröjd.
<u>3</u>	<u>1</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u>
<u>8</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>3</u>
<u>5</u>	<u>6</u>	<u>4</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>1</u>
<u>1</u>	<u>4</u>	<u>2</u>	<u>6</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>1</u>
Sjunger:		Gud i		himmels		höjd!

N:o 272.

G+2+3+6+7.

<u>5</u>	× <u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
<u>8</u>	<u>8</u>	<u>7</u>	<u>6</u>	<u>6</u>
<u>3</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>
<u>1</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>1</u>	<u>2</u>
Nu	täcker	Gud, all	folk!	
För	stora	ting, dem	han	

<u>3</u>	<u>4</u> <u>3</u>	<u>2</u> <u>3</u>	<u>2</u> <u>1</u> :
8	8 8	<u>2</u> <u>1</u>	8 7, 8 :
5	6 5	5 5	5 3 :
1	<u>4</u> 1	<u>7</u> 1	<u>5</u> 1 :
Med	hjärtans	fröjd och	gamman,
Gör	med oss	alle-	samma:
<u>2</u>	<u>2</u> <u>2</u>	<u>3</u> <u>3</u>	<u>2</u>
7	5 7	8 8	7
2	2 5	5 5	5
<u>5</u>	<u>7</u> <u>5</u>	<u>8</u> <u>1</u>	<u>5</u>
Den	af vårt	moders	lif,
<u>2</u>	<u>3</u> <u>5</u>	<u>5</u> × <u>4</u>	<u>5</u>
7	8 <u>2</u>	6 6	7
5	5 2	3 2	2
<u>5</u>	<u>8</u> <u>7</u>	<u>8</u> 2	<u>5</u>
Af	nåd och	stor miss-	kund,
<u>5</u>	<u>6</u> <u>5</u>	<u>4</u> <u>3</u>	<u>4</u>
8	8 8	6 8	8
3	4 3	4 5	6
1	<u>4</u> 1	2 1	<u>4</u>
Så	mycket	godt oss	gjort
<u>3</u>	<u>2</u> <u>3</u>	<u>2</u> <u>2</u>	<u>1</u>
8	7 8	8 7	8
5	5 5	6 5	3
1	<u>5</u> <u>1</u>	<u>4</u> <u>5</u>	<u>1</u>
Och	än gör	hvarje	stund.

N:o

No 443.

v. 4.

G+2+3+6+7.

<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>
8	8	7	8	8	8	8	7
5	1	2	5	6	5	5	5
1	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>8</u>	<u>5</u>	<u>5</u>
Herre!		hela		rifet		akta,	
Dina		englar		sänd att		wakta	
<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	:
<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	:
5	6	5	5	6	5	3	:
1	<u>6</u>	<u>7</u>	1	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>8</u>	:
Led wår		Konung		i ditt		ljus,	
Hans re-		gering		och hans		hus:	
<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	
7× <u>1</u>		<u>2</u>	<u>2</u>	2× <u>1</u>		<u>2</u>	
5	5	6	2	6	6	4	
<u>5</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>7</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	2	
War hans		tröst u-		ti all		sorg,	
<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	
6	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	6	
4	3	<u>4</u>	<u>4</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	
2	1	<u>4</u>	2	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>4</u>	
§ all		nöd hans		fasta		borg;	

<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>
8	8	7	8	8	8	8	7
5	<u>1</u>	2	<u>5</u>	6	<u>5</u>	5	<u>5</u>
1	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>8</u>	<u>5</u>	<u>5</u>
Styr hans		råd med		dinom		Ande,	
<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>1</u>
8	8	8	8	6	5	5	5
5	<u>6</u>	5	5	4	4	4	3
1	<u>6</u>	<u>3</u>	1	1	<u>7</u>	1	1
Styrk hans		makt till		watt'n och		lande.	

N:o 495.

$6+2+3+6+7.$

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	7	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>1</u>
5	7	6	×5	6	5	5	6
3	5	3	3	3	2	<u>1</u>	<u>1</u>
1	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>4</u>
Om	afto=		nen är		pust och		gråt,
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>
5	7×	<u>1</u>	<u>2</u>	7	6	<u>6</u>	×5
3	5	5	6×	5	3	<u>6</u>	<u>7</u>
1	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>4</u>	<u>3</u>
Då	wänner		skola		skifjas		år ;
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	7	6
3	6	5	5	5	3×	5	6
1	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>1</u>
<u>6</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>1</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>3</u>	<u>6</u>
Men	Gud en		bättre		morgon		ger,

<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>6</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>1</u>
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u>
<u>7</u>	<u>8</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>3</u>
<u>5</u>	<u>1</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>8</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>8</u>
Da	ingen		gråt	skall	ware		met.

2+2-3-6-7.

Pångsamt, med lilla rost.

<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>2</u>		
<u>5</u>	<u>8</u>	<u>7</u>	<u>0</u>				
<u>3</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>0</u>				
<u>1</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>0</u>				
D	Guds	Lamm,					
D	-	-	-				
<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>
+7	7	7	7	<u>1</u>	<u>2</u>	5+	7
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>2</u>
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>8</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>5</u>
Som borttager		werldens		synder!			
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	
<u>5</u>	<u>7</u>	<u>7</u>	<u>7</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	:
<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	:
<u>1</u>	<u>7</u>	<u>3</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>5</u>	<u>1</u>	
Fräls	of	milde		Herre		Gud!	
Söt	-	-	-	-	-	-	-

<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	0		
5	8	+7	0		
3	3	5	0		
1	<u>6</u>	<u>5</u>	0		
O Guds		Lamm,			
<u>2</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>2</u>
+7	7	<u>1</u>	<u>2</u>	5+7	
5	5	5	5	3	2
<u>5</u>	<u>5</u>	<u>8</u>	+7	<u>8</u>	<u>5</u>
Som borttager		werldens		synder!	
<u>1</u> ,	<u>1</u>	<u>3</u> ,	<u>2</u>	<u>1</u>	<u>8</u>
8,	5	5,	5	3	5
3,	3	1,	+7	1	3
1,	1+7	1,	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>1</u>
Gif öf din		rid och wäl-		signel-	se!

N:o 383.

Trestämmigt, för barn i Wärelskolan.

G+2+3+6+7.

Trefakt och tvåtakt omwärla.

v. 6. Enstämmigt, med hög röst:

3	1	5	3	2	1	<u>7</u>	<u>6</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>1</u>	2	1 :
Lyka ste	Ronungen!	Herren hans	wägar bes	res	de,	Styre hans	råd och hans	hjerita för	forgera	fres	de,	de!	

Trestämmigt, med stilla röst:

$\begin{array}{r} 5\ 5\ 5 \\ 3\ 3\ 2 \\ 1: 1-7 \\ \hline 5\ 6+7 \\ 5\ 5\ 5 \\ 5 \times 4\ 14 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 6, 0 \\ \times 1, 0 \\ 6, 0 \\ \hline 1\ 2\ 3 \\ 5\ 7\ 1 \\ 3\ 5\ 1 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 3\ 4\ 5 \\ \times 1\ 2\ 2 \\ 6\ 6-7 \\ \hline 2 \\ 1\ 7 \\ 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 5\ 4\ 3 \\ 2\ 2 \times 1 \\ 6\ 6\ 5 \\ \hline 2, 0 \\ 2, 0 \\ 4, 0 \\ \hline 1 \\ 1 \\ 3 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 12, 0 \\ 2, 0 \\ 4, 0 \\ \hline \\ \\ \\ \hline \\ \\ \\ \hline \end{array}$
Herrens värt	land,	Hägne med	faderslg	band,
Dö fan	fruktat of	les	de f	

Anm. Det upprätta strecket vid Eran (14) utmärker des återställning till ren quart.

N:o 443.

v. 4.

$9+2+3+5+7.$

$\begin{array}{r} 3\ 4 \\ 1\ 1 \\ 1\ 6 \\ \hline 3\ 4 \\ 1\ 1 \\ 1\ 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 5\ 5 \\ 7\ 1 \\ 5\ 3 \\ \hline 5\ 3 \\ 7\ 1 \\ 5\ 6 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 4\ 3 \\ 6\ 1 \\ 4\ 6 \\ \hline 2\ 2 \\ 1\ 7 \\ 4\ 5 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} 2\ 2 \\ 1\ 7 \\ \times 4\ 5 \\ \hline 1 \\ 1 \\ 3 \\ \hline \end{array}$	$\begin{array}{r} \\ \\ \\ \hline \\ \\ \\ \hline \end{array}$
Herre!	hela	rifet	alta,	
Dina	englar	sand att	massa	
Ed. vär	Konung	i ditt	hus,	
Hans re-	gering	och hans	hus:	

2 3	4 5	4 3	2
$\frac{7}{5}$ $\frac{7}{5}$	$\frac{6}{4}$ $\frac{2}{7}$	$2 \times \frac{1}{6}$ $\frac{5}{5}$	$\frac{2}{4}$
War hans	tröst u-	ti all	sorg,
4 5	6 6	5 5	4
$\frac{6}{4}$ $\frac{1}{3}$	$\frac{1}{4}$ $\frac{2}{4}$	$\frac{2}{4}$ $\frac{1}{3}$	$\frac{6}{4}$
3 all	nöd hans	fasta	borg;
3 4	5 5	4 3	2 2
1 1	7 1	6 1	1 7
1 6	5 3	4 6	$\times \frac{4}{5}$
Styr hans	råd med	dinom	Ande,
3 4	5 3	2 2	1 1
1 1	7 1	1 7	$\frac{5}{5}$ $\frac{5}{5}$
Styrk hans	makt till	watt'n och	lande.
1 6	5 6	6, 5 4	$\frac{4}{4}$ $\frac{3}{3}$
Styrk hans	makt till	watten och	lande.

Ungdomen tillsäges, att icke utan öfwerens-kommelse med Organisten sjunga denna harmoni under Gudstjenst i Kyrkan, der efter Choralboken helt andra accorder höras från Orgeln.

Denna vers föreslås till slutsång wid skolans examina. En wacker och ofskattbar sed wore den, att läraren hwarje afton, sedan bön är gjord och slutversen sjungen, efter en kort tystnad, gemensamt med hela skolans ungdom sade med hög röst:

Gud beware Konungen och Säderneslandet!

Man har gifwit ungdomen mycket, när man, i rätt sinne, gifwit den ett Sädernesland.

Plan för användandet af denna bok i Wexellskolan, jemte nödiga förberedelser dertill.

Samråd med Läraren.

Utgifvaren föresår att en timme af dagen, enligt gamla bruket, användes för öfning i sången, men fördelad på före- och eftermiddagen. En hel timme, utan afbrott, är för mycket; det tröttar. Om deremot fifta halstimmen af skoltiden före middagen, och den fifta efter middagen offras åt sången, så bevaras hägen och sinnets munterhet, som är första villkoret för alla framsteg i studier, arbetet slutas i glädje, och det föregående tråket — ett ondt, som alltid i någon mån åtföljer skolan, och som den bästa lärare icke kan helt och hållet från alla läroämnens öfning aflägsna — gömnes, och öfverstyres af Psalmens uppfriskande ande, som försonar sinnet för alla oförrätter det lidit och måst lida: Ungdomen går hem tacksam och förnöjd, ty skolans ofta svårmodiga och dystra bild har ljusnat.

Men en timme af dagen förünne man dock åt denna dyra Guds gåfwa, som öppnar människans mun för den Högsles lof, och förje icke tidens förlust. Den är icke i något afseende förspilld eller illa använd. Hvad som förloras i tid — om man vill räkna efter grundsatser af en så sträng sparsamhet — skall finnas rikligen ersatt af munterhet, häg och förmåga att lära. Der andra öfningar, mest för jordiskt nytta, upptaga fem hela timmar af dagen, må ej kyrkosången, för beredelse af skid och uppbyggelse i vår offentliga Gudstjenst, tillräknas en? Att icke medgifwa så mycket, är wäl att öfwerdrifwa nitet för det redbara, som likwäl endast af Gudaktigheten erhåller verklig redbarhet. Jorden och naturen, eller det så kallade nyttiga är till människans tjenst, icke människan till des tjenst. Att under solen är lika

fåfångligt, som förgångligt, och kan endast medelbartli-
gen och såsom tjänande menfligheten wid dess högre och
ewiga bestämmeelse erhålla redbarhet, det will säga, oför-
gänglig gagnetlighet. Om det icke betungade läraren,
kunde man wäl med fog begära ännu mer, åtminstone
att något mera tid användes, dagen före helgen, till öf-
ning af de psalmer, som då skola sjungas under Guds-
tjensten.

För sångöfningen i skolan behöfwas twenne tablör,
eller kanske rättare, en större, som upptill innehåller Ayr-
kotonarternas skalor, enligt det härwid fogade schema,
och nedanföre fem upprätt stående parallela linier, —
när flere behöfwas, kunna de med frita tillsättas. — hwil-
ka äro dragne så långt ifrån hwarandra, att fyra, öf-
wer hela skolrummet wäl synliga ziffror kunna emellan
dem inskrifwas, dock icke längre, än att twenne riktigt
uppsylla spalten. Öfningarne blifwa twåfaldiga, Sång
från taflan, och läsning från taflan.

Sång

Sång från taflan.

När en Psalm skall sjungas, upptecknas den af underwisare från boken, utan ord, hwilket fordrar så liten tid, att den ej förtjenar beräkning. För säkerhets skull bör uppteckningen collationeras. Under sången utpekar underwisaren hwarje ziffra, och så, att han med pekkäppen äfwen utmärker takten.

Förr än Psalmen sjunges, hwilket i början, och till dess melodien är fäst i minnet, bör ske med ziffror, ej med ord *), genomsjunges först skalan för den tonart, hwarur Psalmen går, och som dess företeckning utwisar; sedan samma skala tetrachorder, i den ordning, som här nedanföre med hwarje skala finnes utförd; derefter Psal-

*) Det wore mot ändamålet att sjunga orden, när meningen är att lära tonskriktens bokstav. Men här finnes ett skal af helig wigt. Man bör nemligen, så mycket möjligt, undwika att nyttja andaktsord wid blott mekaniska öfningar, helst deras swaghetstillstånd, innan färdighet är vunnen. Erfarenheten betygar, att de derunder profaneras. De blifwa wäl de samma i sig sjelfwa, men det swaga menniskosinnet förstämnes att akta dem ringa. Den rätta sången af en Psalm är ej fulländad blott med den yttre skickligheten, röstens behaglighet och säkerhet m. m. Detta är wäl kroppen, men själen och wäsendet är andens och sinnets upplystelse i verklig andakt och dyrkan. Man ser häraf, i förbigående sagt, att föresjungarens kall i församlingen ej är så lågt, som det af vår swaga tro och ordning och lika swaga förstånd finnes nedfatt, så wäl i anseende, som wilkor. Det är, rätt fattadt och skött, ett verkligt Presta-ämbete, och ett bland de ädlaste, närmast altaret. Att så är wittnar än i dag, för blinda ögon och tillstutna hjertan, den nu mera i alla kyrkor tomma plats, som kallas Choret. Dess äliggande är att vårda rökoffret, den heliga Psalmen, wälja, fostra och anföra choren, som alltid skulle finnas i hwarje kyrka, och som, i rätt christligt sinne förstådd och skött, ej kostade en penning; att anföra församlingen till den sång, det Amen och Zalleluja, som är dess genswar och pligt, och lära dess medlemmar, från deras späda år, sången och hwad sång med andakt will säga, samt låta dem af föresjungarens egen stämma höra och förnimma hwad Guds verkliga lof är och innebär. Dersöre intog sångaren i det heliga Templet en hög plats ibland Leviterna, och David och Salomo egnade åt deras ordning det ömaste af sin wård om allt Guds hus.

men sjelf med dess nummer. När sången af Psalmen uppnått färdighet och går obehindrad och ur minnet *), då, men icke förr, sjunges den med sina ord ur Psalmboken, hwilken öfning hädanester wärdas, endast som fromt nöje, förberedande sången till andakt och uppbyggelse wid den offentliga Gudstjensten. Den nu bekanta Psalmen kan och användas i bönestunden, för hwilket ändamål utgifwaren sökt, så ofta tillfälle varit, att upptaga de mest tjenliga vers. Att någon gång afbröta läsningen med affjungande af en eller annan wacker vers, är en högt nyttig sed, hwaraf författaren wid skriftebarns undervisning med synbar framgång begagnat sig **).

För att göra sången af tetrachorderna rätt fruktbar, kunna de upptecknas å en tafsla, såsom de i Psalmer af alla tonarter förekomma, och sjungas efter sången af skalan, såsom ofwansföre är sagt. Den wanliga skoltafslan, som innehåller skalorna, kan äfwen begagnas för denna öfning, om man börjar skalan å nyo wid 1, och går framåt, när tetrachorderna gå i högre octav, och wid 8 och går tillbaka, när tetrachorderna gå ned i en lägre.

Doriska Tonarten.

Psalmordkon nyttjas för att leda sången, och stämmas så lågt, att rösterna ej förnä mer än en ton under 1, eller $\overline{-7}$ i lägre octaven.

*) Det är omöjligt att sjunga med rätt andakt, förr än man kan sjunga ur minnet, eller åtminstone lika lågt, som ur minnet. Reflexion på sångens form och tonernas tecken förspriker uppmärksamheten och hindrar den att samla sig till orden och sångens inre föremål och anda.

***) Bestämba tillfällen kunna uppgifwas, då sången, på detta sätt använd, kan högt tjena skolan. Erfarne lärare weta att stunder förekomma, hwilka äro liksom beslutta till förargelse: Lärjungarnes öfningar mislyckas emot all föreställning, intet vill gå fram, allt går förwändt: Ungdomen kan icke en gång, hwad den kan, och allt synes, som det förenat sig till oflust och förtret. En lärare, som här endast med fränghet wille hjälpa oreban, handlade oflokt och förstode icke dess orsak. Han skulle förwärka det pnda. Man försöke att låta ungdomen sjunga några vers af en glad och lilla psalm, och nio gånger af tio skall det onda wara borta, ja, alltid, om saken fromt och med förstånd handteras.

De härunder tecknade tetrachorder läsas nedifrån uppåt i den första spalten, uppifrån nedåt i den andra, och åter nedifrån uppåt i den tredje, samt uppifrån nedåt i den fjerde.

	II.						
- 7	1	+ 2	- 8	- 3	+ 2	1	- 7
+ 6	- 7	1	+ 2	+ 2	1	- 7	+ 6
5	+ 6	- 7	8	8	- 7	+ 6	5
4	5	+ 6	- 7	- 7	+ 6	5	4
- 3	4	5	+ 6	+ 6	5	4	- 3
+ 2	- 3	4	5	5	4	- 3	+ 2
1	+ 2	- 3	4	4	- 3	+ 2	1
I.				- 3	+ 2	1	- 7
				- 7	1	+ 2	- 3
				III.			
							IV.

Skulle, sedan stämningen af Psalmodikon är afpassad efter tonomfånget af barnens röst, någon tetrachord gå för högt för deras späda, ännu utbildade stämma, så går man den tills vidare förbi, och sparar den till längre fram. Erfarne sånglärare tillåta att man öfwar barnarösten i de lägre tonerna så djupt den förmår, men att uppdrifwa den i höjden skall wata skadligt, och kunna förstöra den. Barnen lära ock deraf att strika, hwilket i all sång är högt förbudet.

Authentisk kallas den melodie, hwilkens sång till det mesta inskränker sig inom sin skalas första och åttonde ton; Plagalisk, eller i Sidoton till den förra, kallas den melodie, hwilkens tonomfång går ifrån underliggande femte tonen till femte tonen af sin skala.

Authentisk: 1 2 3 4 5 6 7 8

Plagalisk: 5 6 7 1 2 3 4 5

Denna tvåfald genougar alla tonarter.

Öfta öfversliger eller undersliger en Authentisk melodie sin skalas åttonde eller första ton, likså en plagalisk tonartens femte toner. De behålla dock sina namn

med rätta, enligt regeln: A potentiore parte fiat denominatio, af det öfvervägande hämtas benämningen.

Som läraren befinner melodien, Authentisk eller Plagalisk, så låter han sjunga des skalas tetrachorder.

Sör plagaliska psalmer af Doriska tonarten.

Strängen å Psalmodikon stämnes här högre, så att rösterna förmå femte tonen i lägre oktaven, dock så, att denna är deras djupaste ton.

	II.			
4 5+6-7	-7+6 5 4			
-3 4 5+6	+6 5 4-3			
+2-3 4 5	5 4-3+2			IV.
1+2-3 4	4-3+2 1	1+2-3 4	4-3+2 1	
I.	-3+2 1-7	-7 1+2-3		
	+2 1-7+6	+6-7 1+2		
	8-7+6 5	5+6-7 8		
		III.		

Srygiska Tonarten.

Stämningen så, att -6 är rösternas djupaste ton.

	II.			
-6-7 1-2	-2 1-7-6			
5-6-7 8	8-7-6 5			
4 5-6-7	-7-6 5 4			
-3 4 5-6	-6 5 4-3			
-2-3 4 5	5 4-3-2			IV.
1-2-3 4	4-3-2 1	1-2-3 4	4-3-2 1	
I.	-3-2 1-7	-7 1-2-3		
	-2 1-7-6	-6-7 1-2		
		III.		

Lydiska Tonarten.

Man förbigår. Vår Kyrtosång äger endast sjuenne Psalmer i denna tonart, N:o 29 Magalisk, och N:o 483 Authentisk. De äro lätt lärda. Alla öfrige Psalmer af denna tonart hafwa under tidernas lopp — af ikring eller inre nödvändighet — blifwit upptagne i den Mixolydiska eller Joniska tonarten.

Mixolydiska Tonarten.

Psalmofikon stämnes så högt att rösterna förnä lägre octavens sjerde ton, 4. Man går ej längre i höjden, än att rösterna icke behöfwa skrifa för att ange tonen.

	II.	
4 5+6-7	-7+6 5 4	
+3 4 5+6	+6 5 4+3	
+2+3 4 5	5 4+3+2	
1+2+3 4	4+3+2 1	
I.	+3+2 1-7	
	+2 1-7+6	
	1-7+6 5	5+6-7 8
	-7+6 5 4	4 5+6-7
		III.

I denna tonart äge vi blott en Authentisk melodie, N:o 44, hwilken i boken af mistag blifwit ansedd som Jonisk, men bland rättelserna finnes correct utförd. Alla öfriga Psalmer af Mixolydiska Tonarten äro plagaliska.

Neoliska Tonarten.

Psalmodykon stämnes så lågt, att röstern förmår åttonde tonen.

	II.			
5-6-7 8	8-7-6 5			
4 5-6-7	-7-6 5 4			
-3 4 5-6	-6 5 4-3			
+2-3 4 5	5 4-3+2			IV.
1+2-3 4	4-3+2 1	1+2-3 4	4-3+2 1	
I.	-3+2 1-7	-7 1+2-3		
		III.		

Söt plagaliska Melodier af Neoliska Tonarten.

Psalmodykon stämnes så högt att rösterna förmå femte tonen i lägre octaven, 5.

	II.			
+2-3 4 5	5 4-3+2			IV.
1+2-3 4	4-3+2 1	1+2-3 4	4-3+2 1	
I.	-3+2 1-7	-7 1+2-3		
	+2 1-7-6	-6-7 1+2		
	8-7-6 5	5-6-7 8		
		III.		

Joniska Tonarten.

Psalmodykon stämnes så, att skalans första ton, 1, blir rösternas djupaste ton. De tetrachorder utelämnas här, såsom öfverallt, hvilka rösterna ej förmå utan att strika.

		II.	
<u>1+2+3</u>	4	<u>4+3+2</u>	1
+7	<u>1+2+3</u>	<u>+3+2</u>	<u>1+7</u>
+6+7	<u>1+2</u>	<u>+2</u>	<u>1+7+6</u>
5+6+7	8	8+7+6	5
4	5+6+7	+7+6	5 4
+3	4 5+6	+6	5 4+3
+2+3	4 5	5	4+3+2
<u>1+2+3</u>	4	<u>4+3+2</u>	1
I.			

Sör plagaliska melodier af Joniska Tonarten.

Psalmodikon stämnes högre och så, att lägre octavens femte ton, 5, blir rösternas djupaste ton.

		II.			
+3	4 5+6	+6	5 4+3		
+2+3	4 5	5	4+3+2		
<u>1+2+3</u>	4	<u>4+3+2</u>	1		
I.		<u>+3+2</u>	<u>1+7</u>		
		<u>+2</u>	<u>1+7+6</u>	III.	
		<u>8+7+6</u>	5	<u>5+6+7</u>	8

Man förgäte ej att fästa lärjungarnes uppmärksamhet dermid, att alla dessa tetrachorder, som förefomma i många och olika ziffror, dock icke äro flere än fyra, i tonernas förhållande inbördes, inom tetrachorden. Dese ro: den Doriska, 1+2-3 4, med andra tonen stor, och tredje tonen liten; den Frygiska, 1-2-3 4, med både andra och tredje tonen liten; den Lydiska, 1+2+3×4,

med andra och tredje tonen stora, och den sjerde förhöjd; samt den Joniska, 1+2+3 4, med andra tonen stor och den tredje stor. Dessa tetrachorder finnas med begynnelse-bokstafwen af sina namn utmärkte å skoltastlan, såsom de i Kyrkotönernas skalor förekomma,

När lärjungarna, i ofwanskrifne ordning, en rund tid mekaniskt öfswat sången, till dess att tetrachorderna och deras läge i hwarje tonart äro örat och sinnet väl bekanta, hwartill kan ätgå måhända en termin eller mer, eller mindre; då göres början med sången af intervallerna, hwilkas noggranna kännedom ger sången sin fulla säkerhet och färdighet. De måste fattas, så väl af begreppet, som örat och tonsinnet, hwilka sedan i gemensamt råd regera rösten, såsom sitt instrument. Här till tjänar läsningen från tastlan, der intervallernas namn förklaras och deras karakterer och skiljemärken omständligt undersökas och bestämmas; äfvensom nedanstående förberedande sång af intervallerna, hwilken är utförd i första Kyrkotonen, och för hvars noggranna öfning till fullaste färdighet särskild tid wäljes och bestämmes. Man tillägger närmaste quint till hwar och en af Doriska Tonartens tetrachorder, hwarigenom man får pentachorder, eller följer af fem närbelägna toner, och sjunger dessa i nedanstående ordning.

Förberedande Sång af Intervallerna.

Första Kyrktonen.

Första Pentechorden, Dorisk.

Man sjunger den några gånger i ordning, upp och ned:

1+2-3 4 5|5 4-3+2 1|

Man examinerar den sjungande, ton för ton:

Anm. Undervisaren utropar intervallens namn, förr än den sjunges,

Lilla secunden: +2-3|-3+2|

Stora secunden: 1+2|-3 4|4 5|5 4|4-3|+2 1|

Små terzer: 1-3|+2 4|4+2|+3 1|

Stora terzen: -3 5|5-3|

Kena kvarten: 1 4|+2 5|5+2|4 1|

Kena kvinten: 1 5|5 1|

Andra Pentechorden, Frygisk.

+2-3 4 5+6|+6 5 4-3+2|

Lilla secunden: +2-3|-3+2|

Stora secunden: -3 4|4 5|5+6|+6 5|5 4|4-3|

Lilla terzen: +2 4|4+2|

Stora terzen: -3 5|4+6|+6 4|5-3|

Kena kvarten: +2 5|5+2|

Förhöjda kvarten. sjunges med tillägg af halftonen öfver och under:

$$-3+6-7|+6-3+2$$

Kena qvinten: $+2+6|+6+2$

Tredje Pentechorden, Lydisk.

$$-3\ 4\ 5+6-7|-7+6\ 5\ 4-3$$

Lilla secunden: $+6-7|-7+6$

Stora secunden: $-3\ 4|4\ 5|5+6|+6\ 5|5\ 4|4-3$

Lilla terzen: $5-7|-7\ 5$

Stora terzen: $-3\ 5|4+6|+6\ 4|5-3$

Kena kvarten: $4-7|-7\ 4$

Förhöjda kvarten: $-3+6-7|+6-3+2$

Kena qvinten: $-3-7|-7-3$

Sjerde Pentechorden, Jonisk.

$$4\ 5+6-7\ 8|8-7+6\ 5\ 4$$

Lilla secunden: $+6-7-|7+6$

Stora secunden: $4\ 5|5+6|-7\ 8|8-7|+6\ 5|5\ 4$

Små terzer: $5-7|+6\ 8|8+6|-7\ 5$

Stora terzen: $4+6|+6\ 4$

Kena kvarten: $4-7|5\ 8|8\ 5|-7\ 4$

Kena qvinten: $4\ 8|8\ 4$

Semte Pentechorden, Dorisk.

$$5+6-7\ \underline{1}+\underline{2}|\underline{1}+\underline{2}\ \underline{1}-7+6\ 5$$

Lilla secunden: $+6-7|-7+6$

Stora sec. $5+6|-7\ 8|\underline{1}+\underline{2}|\underline{1}+\underline{2}\ \underline{1}|8-7|+6\ 5$

Små terzer: $5-7|+6+1|+1+6|-7\ 5|$

Stora terzen: $-7+2|+2-7|$

Kena kvarten: $5\ 8|+6+2|+2+6|8\ 5|$

Kena kvinten: $5+2|+2\ 5|$

Sörminskade Pentechorden.

$+6-7\ 1+2-3|-3+2\ 1-7+6|$

Små secunder: $+6-7|+2-3|-3+2|-7+6|$

Stora secunden: $-7\ 8|1+2|+2\ 1|8-7|$

Små terzer: $+6\ 8|1-3|-3\ 1|8+6|$

Stor terz: $-7+2|+2-7|$

Kena kvarter: $+6+2|-7-3|-3-7|+2+6|$

Förminskade kvinten: $+6-3+2|-3+6-7|$

Underliggande Pentechorden, Jonisk.

$-7\ 1+2-3\ 4|4-3+2\ 1-7|$

Lilla secunden: $+2-3|-3+2|$

Stora secunden: $-7\ 8|1+2|-3\ 4|4-3|+2\ 1|8-7|$

Små terzer: $1-3|+2\ 4|4+2|-3\ 1|$

Stora terzen: $-7+2|+2-7|$

Kena kvarter: $-7-3|1\ 4|4\ 1|-3-7|$

Kena kvinten: $-7\ 4|4-7|$

Underwisaren utropar alltid med hög röst intervallens namn, förr än den sjunges, såsom här förefriswit är.

Denna öfning lemnas ej förr, än den blifwit bragt till säkerhet och högsta färdighet; Den bör ofta återtagas, lemnas och återtagas. Erat urfyller snart nog intervallerna, men rösten är icke dertfore öfwoad.

Det är öfverflödigt, att utföra denna öfning genom alla Tonarter, ty på tetrachordernas grund äro alla skalor en skala, endast med omkastad ordning af tetrachorderna. När lärjungen fattat i sitt öra dessa tonfall, har han fattat allt. Det öfriga är endast en annan ordning och andra namn af samma sak. Vill man bringa kunskapen om tonarternas intervaller till full reda och mognad, hwilket är en god och stor sak, så kan detta ske från taflan genom läsning allena, utan sång; Andra namn äro en annan sak.

Swad som gör begynnaren så swårt att träffa äfwen de enklaste intervaller, är det, att man i våra skolor grundar deras sång på skalan allena, och ej derjemte och isynnerhet på tetrachorderna med tillagd quint. Draf följer ej längre med sin fattning, än till quinten *) och sexten är redan främmande, och endast fattlig genom en annan ton, som förmedlar den. Man skall i sången af tetrachorderna finna ett litet under af lättnad för begynnaren. Genom dem får han, i hvarje tetrachords första ton, en nära belägen grund. Öfvari han fattar och lifsom begriper tonen, tillfredsställer sinnet och hwilar och förnöjer det, hwilket skalan allena icke kan gifwa honom, der han förgäfwes, enligt systemet, söker att hänföra alla toner till den första. Intervallernas oafbrutna sång genom hela skalan är, åtminstone för alla, som ej i örat och begreppet fattat accorderna, till det mesta, idel tonföljder utan sammanhang. Detta hafwa förträfflige sånglärare insett, och tillsatt toner för att söka toner. Naturens egen grund har en tvingande nödwändighet; Följ om dess anvisning, och vårt arbete skall lättas, och naturen sjelf, som annars står oss emot, skall uppträda oss till hielp.

Sedan nu intervallerna äro fattade och hunnit blifwa lifsom förtrolige med sinnet, tillägges, före sången af hvarje Psalm, efter sången af dess tonarts tetrachorder,

*) Det är derföre, som de obödlige Författare af våra älska Psalmer, hwilkas förträfflighet af nyare Författare blifwit nära trådd, men icke upphunnen, aldrig tillåta sångens gång i större steg, än sällan och högt quinten, med undantag af octaven, som är samma ton som primen.

som nu kan gå först, och af dennes skala, som må sjungas efter tetrachorderna *), äfwen sången af samma skalas särskilda intervaller.

Sörsta Kyrkotonen.

Tonartens Tetrachorder sjungas först, så skalan, sedan tonartens intervaller, i den ordning, som följer.
Underwisaren säger med hög röst:

Små secunder: (De sjungas med ledning af Psalmodikon.)

+2-3|+6-7|+2-3|-3+2|-7+6|-3+2|

Stora secunder: 1+2|-3 4|4 5|5+6|-7 8|1+2|

+2 1|8-7|+6 5|5 4|4-3|+2 1|1-7|7 8|+2 1|

Små terzer: 1-3|+2 4|5-7|+6 8|1-3|-3 1|

8+6|-7 5|4+2|-3 1|

St. terzer: -3 5|4+6|-7+2|+2-7|+6 4|5-3|

Rena kvarter: 1 4|+2 5|4-7|5 8|+6+2|-7-3|

-3-7|+2+6|8 5|-7 4|5+2|4 1|

-3-7|-7-3|4 1|

Förhöjda kvarten: -3+6-7|+6-3+2|

Förminskade qvinten: +6-3+2|-3+6-7|

Rena qvinter: 1 5|+2+6|-3-7|4 8|5+2|+2 5|

8 4|-7-3|+6+2|5 1|4-7|-7 4|5 1|

Psalmodikon stämmes alltid, som ofwan för hvarje tonart är sagt, wid schema af Tetrachorderna.

*) Skälet, hvarföre skalan nu bör sjungas efter tetrachorderna, är det, att ljudet af skalan måtte ligga i minnet för sången af intervallerna, i den ordning de i skalan förekomma.

Sör plagaliska melodier af första Kyrkotonen.

Skalan sjunges först i följande ordning.

$\bar{5}+\bar{6}-\bar{7}$ 1+2-3 4 5|5 4-3+2 1- $\bar{7}+\bar{6}$ 5 $\bar{8}$ |

Små secunder: $+\bar{6}-\bar{7}|+\bar{2}-\bar{3}|-\bar{3}+\bar{2}|-\bar{7}+\bar{6}|$

Stora secunder: $\bar{5}+\bar{6}|-\bar{7}$ $\bar{8}|1+2|-\bar{3}$ 4|4 5|5 4|
4-3|+2 1| $\bar{8}-\bar{7}|+\bar{6}$ 5|+2 1|

Små terzer: 1-3|+2 4|4+2|-3 1|1+ $\bar{6}|-\bar{7}$ 5|
 $\bar{5}-\bar{7}|+\bar{6}$ 1|

St. terzer: -3 5|4+ $\bar{6}|+\bar{6}$ 4|5-3|+2 $\bar{7}|-\bar{7}+2|1|$

Rena kvarter: 1 4|+2 5|4- $\bar{7}|-\bar{7}$ 4|5+2|4 1|
-3- $\bar{7}|+\bar{2}+\bar{6}|1$ 5|5 1|

Förhöjda kvarten: -3+ $\bar{6}-\bar{7}|+\bar{6}-\bar{3}+2|$

Förminskade kvinten: $+\bar{6}-\bar{3}+2|-\bar{3}+\bar{6}-\bar{7}|$

Rena kvinter: 1 5|+2+ $\bar{6}|-\bar{3}-\bar{7}|-\bar{7}-\bar{3}|+\bar{6}+2|$
5 1|4- $\bar{7}|+\bar{2}+\bar{5}|5+2|5$ 1|

Andra Kyrkotonen.

Små secund. 1-2|5- $\bar{6}|1-\bar{2}|-\bar{2}$ 1|-6 5|-2 1|

Stora secunder: -2-3|-3 4|4 5|-6-7|-7 8|
8-7|-7-6|5 4|4-3|-3-2|1- $\bar{7}|$
- $\bar{7}-\bar{6}|-\bar{6}-\bar{7}|7$ 1 \curvearrowright 1|

Små terzer: 1-3|4-6|5-7|-7- $\bar{2}|-\bar{2}-\bar{7}|-\bar{7}$ 5|
-6 4|-3 1|-2- $\bar{7}|1\curvearrowright$ 1|

Stora terzer: -2 4|-3 5|-6 8|8-6|5-3|4-2|
1- $\bar{6}|-\bar{6}$ 1|

Rena kvart. |1 4| -3 -6|4 -7|5 8| -6 -2| -2 -6|
 8 5| -7 4| -6 -3|4 1| -3 -7| -2 -6|
 -6 -2| -7 -3|4 1 1|

Förhöjda kvarten: -2 5 -6|5 -3 1|

Förm. qvinten: 5 -2 1| -2 5 -6|5 -2 1|

Rena qvinter: 1 5| -2 -6| -3 -7|4 8|8 4| -7 -3|
 -6 -2|5 1|4 -7| -3 -6| -6 -3|
 -7 4| -5 1 1|

Sjerde Kyrkotonen.

Märk: skalan sjunges först wid denna, som wid alla andra öfningar af detta slag.

Små secunder: -3 4| +6 -7| -7 +6|4 +3 -7 +6|
 +6 +7|1 1|

Stora secunder: 1 +2| +2 +3|4 5|5 +6| +6 5|5. 4|
 +3 +2| +2 1|8 -7| +6 5|5 4|4 5|
 5 +6| +7 8 8|

Små terzer: +2 4| +3 5|5 -7| -7 5|5 +3|4 +2|
 1 +6| -7 5|5 -7| +6 8|

Stora terzer: 1 +3|4 +6| +6 4| +3 1| +2 -7| +6 4|
 4 +6| -7 +2|1 1|

Rena kvarter: 1 4| +2 5| +3 +6|4 -7| -7 4| +6 +3|
 5 +2|4 1| +2 +6|1 5| -7 4|4 -7|
 5 8| +6 +2|1 1|

Förhöjda kvarten: -7 +3 4| +3 -7 +6|

Förminskade qvinten: +3 -7 +6| -7 +3 4|

Rena quinten: 1 5|+2+6|+6+2|5 1|4-7|+3+6|
+2 5|1 4|4 1|5+2|+6+3|-7 4|5 1|

Semte Kyrkotonen.

Authentiskt.

Små secunder: 1 1|+2-3|5-6|-6 5|-3+2|1|

Stora secunder: 1+2|-3 4|4 5|-6-7|-7 8|
1+2|+2 1|8-7-7-6|5 4|4-3|+2 1|

1-7|-7 1|1|

Små terzer: 1-3|+2 4|4-6|5-7|-7 5|-6 4|
4+2|-3 1|1|

Stora terzer: 1 1|-3 5|-6 8|-7+2|+2-7|
8-6|5-3|+2-7|-7+2|1 1|

Rena kvarter: 1 4|+2 5|-3-6|4-7|5 8|8 5|
-7 4|-6-3|5+2|4 1|-3-7|-7-3|1 4|1|

Förhöjda kvårten: -6+2-3|+2-6 5|

Förminskade quinten: +2-6 5|-6+2-3|

Rena quinter: 1 5|-3-7|4 8|8 4|-7-3|5 1|
4-7|-7 4|1 5|1|

Plagaliskt.

Skalan:

5-6-7 1+2-3 4 5|5 4-3+2 1-7-6 5 1|

Små secunder: 5-6|+2-3|5-6|-6 5|-3+2|
-6 5|1|

Stora secunder: -6-7|-7 8|1+2|-3 4|4 5|
5 4|4-3|+2 1|8-7|-7-6|

Små

Små terzer: $\bar{5}-\bar{7}|1-\bar{3}|+2\ 4|4-6|-6\ 4|4+2|$
 $-3\ 1|-\bar{7}\ \bar{5}|1|$

Stora terzer: $-\bar{6}\ \bar{8}|-\bar{7}+2|-\bar{3}\ 5|5-3|+2-\bar{7}|$
 $\bar{8}-\bar{6}|-\bar{6}\ \bar{8}|1|$

Krena kvarter: $\bar{5}\ \bar{8}|-\bar{7}-3|1\ 4|+2\ 5|-\bar{3}-6|$
 $-\bar{6}-3|5+2|4\ 1|-\bar{3}-\bar{7}|8\ 5|1|$

Förhöjda kvarten: $-\bar{6}+2-3|+2-\bar{6}\ \bar{5}|$

Förminskade qvinten: $+2-6\ 5|-\bar{6}+2-3|$

Krena qvinter: $1\ 5|5\ 1|4-\bar{7}|-\bar{3}-\bar{6}|+2\ \bar{5}|\bar{5}+2|$
 $-\bar{6}-3|-\bar{7}\ 4|1\ 5|1|$

Sjette Kyrkotonen.

Authentiskt.

Små secunder: $+3\ 4|+7\ 8|+3\ 4|4+3|8+7|4+3|$

Stora secunder: $1+2|+2+3|4\ 5|5+6|+6+7|1+2|$
 $+2+3|+3+2|+2\ 1|+7+6|+6\ 5|5\ 4|$
 $+3+2|+2\ 1|$

Små terzer: $+2\ 4|+3\ 5|+6\ 8|+7+2|+2\ 4|4+2|$
 $+2+7|8+6|5+3|4+2|1|$

Stora terzer: $1+3|4+6|5+7|1+3|+3\ 1|+7\ 5|$
 $+6\ 4|+3\ 1|$

Krena kvarter: $1\ 4|+2\ 5|+3+6|5\ 8|+6+2|+7+3|$
 $1\ 4|4\ 1|+3+7|+2+6|8\ 5|+6+3|5+2|4\ 1|$

Förhöjda kvarten: $4+7\ 8|+7\ 4+3|$

Förminskade qvinten: $+7\ 4+3|4+7\ 8|$

Rena qvinter: 1 5|+2+6|+3+7|4 8|5+2|+6+3|
+3+6|+2 5|8 4|+7+3|+6+2|5 1+2|

Plagaliskt. (S. F.)

Skalan: $\bar{5}+\bar{6}+\bar{7}$ 1+2+3 4 5|5 4+3+2 1+ $\bar{7}+\bar{6}$ $\bar{5}$ 1|

Små secunder: + $\bar{7}$ 1|+3 4|+7 8|8+7|4+3|1+ $\bar{7}$ |1|

Stora secunder: $\bar{5}+\bar{6}$ |+ $\bar{6}+\bar{7}$ |1+2|+2+3|4 5|5+6|
+6+7|+7+6|+6 5|5 4|+3+2|+2 1|
+ $\bar{7}+\bar{6}$ |+6 $\bar{5}$ |1|

Små terzer: +6 $\bar{8}$ |+ $\bar{7}+2$ |+2 4|+3 5|+6 8|8+6|
5+3|4+2|+2+ $\bar{7}$ |1+ $\bar{6}$ |1|

Stora terzer: $\bar{5}+\bar{7}$ |1+3|4+6|5+7|+7 5|+6 4|+3 1|
+ $\bar{7}$ $\bar{5}$ |1|

Rena kvarter: $\bar{5}$ $\bar{8}$ |+6+2|+ $\bar{7}+3$ |1 4|+2 5|+3+6|
5 8|8 5|+6+3|5+2|4 1|+3+ $\bar{7}$ |+2+6|8 $\bar{5}$ |1|

Förhöjda qvarten: 4+7 8|+7 4+3|

Förminskade qvinten: + $\bar{7}$ 4+3|4+ $\bar{7}$ $\bar{8}$ |

Rena qvinten: $\bar{5}+2$ |+ $\bar{6}+3$ |1 5|+2+6|+3+7|+7+3|
+6+2|5 1|+3+6|+2 $\bar{5}$ |1|

De intervaller, hvilka gå så högt att de tvinga rö-
sterna att skrifa, utelämnas här, såsom öfverallt.

Alla dessa öfningar kunna, liksom tetrachorderna, sjun-
gas från skoltastan, som innehåller skalorna *), blott
underwisaren lärt att följa detta schema wid utpekningen,

*) Man märke härvid noga att 1 och 8 wid öfvergångarne i
högre och lägre octav blifwa samma ton, och räknas på dem
blott ett och samma rum.

och då han börjar wid 8 och går ned till wensler i lägre octaven, utmärker detta med ett streck af pekkäppen öfwer zifferorna från höger till wensler, samt, då han börjar med 1 för att gå framåt i högre octaven, utmärker detta med ett streck af pekkäppen från wensler till höger under zifferorna, hwilka tecken ungdomen läres att förstå.

Öfningen af intervallerna får ej upphöra förr, än den, om detta inträffar, blir ungdomen widrig såsom öfwerflödig för redan wunnen färdighet. Det är genom fullkomlig kännedom af intervallerna i redigt begrepp och praktiskt färdighet, som man besitter förnuget att läsa de sjunga ur bok, såsom man läsa talar ur bok. Hwad den skatt är, som en ädel och så wäl undervisad lärjunge häruti äger genom hela lifwet, i tacksamhet för sin ungdoms lärare, till frid och nöjen för sig sjelf och andra, det kan icke med ord uttalas. Att kunna genom sången gifwa en röst åt sitt hjertas känslor och kärlek, och säga dess hemlighet till sig sjelf och inför sin Gud, är sällskap i öfwen, och en wän, der ingen wän finnes.

Ungdomen måste småningom börja att wänja sig umbära ledningen af Psalmodikon, för att sjelfständigt och på egen hand angifwa tonerna. Härwid röjer sig behofwet att bemärka äfwen intervallen mellan intervallerna i ofwanstående schema af tonarternas intervaller, eller affståndet tonerna emellan, ifrån den ena spalten till den andra. Dessa intervaller må derföre i sin tid uppsökas och benämnas. Intervallerna i Psalmernas melodier böra också nu bemärkas och uppnämnas, hwartill sättet finnes utfördt i slutet af andra afdelningen, under titeln: Läsning från taflan.

I en god sång måste hwarje ton vara centrum för den påföljande. Inträffar att den sjungande ej kan i örat och med rösten fatta och finna en påföljande ton från den hant redan sjunger, ehuru han wet intervallen eller dess affstånd, så ger detta tillkänna, att örat förlorat intervallen, genom förwillelse på ljudet af föregående tonföljder. Han förgäte nu dessa och tänke den ton han innehar och sjunger, såsom sjelfständig prim eller utgångspunkt för den påföljande, och han skall snart finna sig rebig och weta att säkert träffa tonen.

Det första och sista, enda och allt af sången från dess tonskrift, är icke mer än det, att säkert, rent och

med färdighet träffa intervallerna. Den som ernått denna lilla skicklighet är en tillräckligt god sångare för den offentliga Gudstjensten, om han sjunger med åtanke af det heliga. Detta kan icke läras mekaniskt; det är ett verk af hvar och ens egen fria vilja, men det ljufvaste, det fridsällaste af alla jordens nöjen. Konsten är icke stor för den som fattat hågen, hvilken måste väckas, om saken med förstånd och fridsambhet värdas; ty sången är af allt älskeligt det älskligaste: Den är människornas wällust, som ordet så härligt säger, och, anlagd för andakten, en fälla af frid och sinnesslugn, hvilken, i lefvernets alla werlande öden af glädje och sorg, aldrig upphör att för sina wänner utgiuta sitt uppfriskande hellsowatten — ja, som af fromhetens och broderkärlekens läppar, ännu i dödens stund förmår en röst af bugswälse.

Sörteckning å Psalmernas Melodier genom alla Tonarter.

Första Kyrkotonen.

N:o 17, 18, 25, 31, 33, 39, 51, 56, 59,
82, 99, 103, 118, 130, 133, 138, 149, 151,
152 a, 166, 167, 178, 180, 185, 190, 194,
202, *) 206, 216, 226, 229, 232, 237, 288,
333, 347, 369, 374, 390, 399, **) 402, 421,
424, 438, 440, 447, 478; Till sammans 47.

Andra Kyrkotonen.

N:o 11, 21, 26, 64, 92, 96 b, 100, 122,

*) En härlig och mysligt sång, full af helig ålderdom, enfalt och allvar.

**) Wacker och innerlig.

139*,) 173, 181, 182, 196, 255, 256, **) 263, ***)
305, 310, 327, 360, 379, 385, 391 b, 395, 414,
468; Tillsammans 26.

Tredje Kyrkotonen.

N:o 29 och 483.

Fjerde Kyrkotonen.

N:o 44, den enda Authentiska melodie af
denna tonart, 62, 132, 141, 142, 158, †) 159,
165 396; Tillsammans 9.

Det är i synnerhet denna tonart, som lättast före-
kommer oß främmande. Men den, som begäfwad med
någon djup sinnighet ger sig tid att utröna hwad dessa

*) Denna härliga psalm har blifwit liknad wid toner ur engla-
werlden af en afbruten sång, utströmmande till tiden genom en
midt under lofvet för några egonblif öppnad och derpå tillsluten
port. Des' alltid återkommande början utan början, och slut
utan slut förnimmes i sanning såsom talande om en ewighet
af majestät, för dödlighetens fattning utan begynnelse och ände;
och, ehuru till sin form lätt förklarlig, är den dock till sinnet
såsom en hemlighet, hwilken röjer sig, utan att man kan för-
stå den. Det trefallt Zelig, som här förekommer, är å de
höghelligaste ord, den högskändaste sång som wår kyrka känner.

**) En af de härligaste bland våra sånger, och sannolikt urs-
sprungen i Norden.

***) *Te Deum*, werelsång, improviserad af Ambrosius och Augu-
stinus wid den sednares dop, efter des' omwändelse från Ma-
nikeismen. När denna psalm sjunges i skolan, fördelas ung-
domen i twenne flockar, hwilka ställas i hwardera ändan af
rummet, och wärelwis swara hwarandra, såsom i boken är
utmärkt. Som antifoni borde psalmen äfwen sjungas under
Gudstjensten, hwarföre chorwereln borde i psalmboken beteck-
nas. Detta mästestyckes hela construction är alltigenom för
werelsången; men så stön den är, såsom sådan, så monoton
och tröttande blir den alltid såsom ensång.

†) En wacker sång, ehuru för tonartens utslutande karaktär
af styrka måhända mindre tjenlig wid nattwardens firande.
Dock kan ingen lag häruti föreskrifwas. "När wi komma från
nattwarden," säger Krysostomos, "äre wi som eldsprutande
Besjon mot wår själs fiender."

Åldriga ljud innebära, finner snart i dem lifsom en egenhetskraft af lugn allvarlighet, som man ur det moderna systemets tillgångar förgäfwes skulle bemöda sig att i samma art af styrka uttala.

Femte Kyrkotonen.

№:o 6, 10, 36, 41, $\overline{43}$, 47, 52, $\overline{58}$, *) 67, 70, 71, 73, 76, 78, 79, $\overline{83}$, $\overline{84}$, $\overline{87}$, $\overline{89}$, 95 b, 96 a, 100 b, 109, 119, 125, $\overline{128}$, 131, $\overline{137}$, $\overline{146}$, 152 a, 153, $\overline{154}$, 160, $\overline{162}$, 163, $\overline{170}$, $\overline{172}$, 174, 195, $\overline{203}$, **) 212, 222, 223, 231, 239, 241, 248, $\overline{260}$, 264, $\overline{277}$, 280, 298, 303, 314, 328, 354, 361, 376, $\overline{386}$, 387, $\overline{391}$, $\overline{415}$, 432, 434, 449, $\overline{450}$, $\overline{452}$, 457, $\overline{458}$, $\overline{463}$, 480, 481, 486, 487, 498; Tillsammans, 75.

Sjette Kyrkotonen.

№:o 1, 2, $\overline{3}$, 4, 5, $\overline{7}$, 8, $\overline{9}$, $\overline{12}$, $\overline{13}$, $\overline{14}$, $\overline{15}$, $\overline{19}$, 20, 22, 23, $\overline{28}$, 32, 35, 38, $\overline{40}$, $\overline{45}$, 49, 50, 53, $\overline{54}$, 55, $\overline{57}$, 59 b, 60, 61, 63, $\overline{65}$, $\overline{66}$, 68, 74, $\overline{75}$, 77, 81, $\overline{85}$, 86, 90, 95, 97, 101 a, b, $\overline{102}$, 104, 106, 107, 108, 110, 111, $\overline{112}$, $\overline{113}$, $\overline{114}$, 117 b, $\overline{124}$ ***) 126, 134, 135, 136, 139 b, 140, 144, $\overline{145}$, 153 b, 155, 164,

*) Af Ambrosius.

**) En sällsam melodie af åldrigt ursprung, som bland annat bewisar att forntiden känd wår moll så wäl som wi, utan att lösa dermed.

***) Luthers ryktbara kraftsång: Wår Gud är os en wäldig borg.

171, 186, 187, 191, 197, 198, 199, 200, 204,
 205, 209, 210, 211, 215, 225, 233, 235, 242,
 243, 252, 255 b, 259, 262, 266, 270, 275,
 282 a, b, 283, 291, 296, 300, 301, *) 304,
 319, 326, 335, 336, 339, 370, 371, 373, 377,
 378 a, b, 380, 381, 383, 392, 394, 498, 400,
 406, 407, 417, 418, 419, 420, 429, 433, 436,
 441, 446, 448, 453, 456, 469, 472, 489, 492,
 495, 497; Tillsammans 141.

Melodlernas antal är således jemt 300. En verkstola, der kursen är 2 a 3 år, kunna alla beqvämli- gen genomgå till fullaste färdighet.

På den grund, hwad de flesta angår, att de icke finnas i andra länders choralböcker, anser man nedanstän- de äldre melodier, 33 till antalet, icke utan skäl vara för- fattade, dels i Norden, dels i vårt eget fosterland, som i allt fall eger äran af deras bewarande. Flere deribland äro mästestycken, och alla af verkligt värde. De äro: No: 2, 7, 8, 11, 15, 23, 25, 29 Nordist, 52, 106, 114, 152 b, 170, 180, 199 Nordist, 256 Nordist 266, 277, 280, ett sorgens mästestycke, och i denna egenkap utan life 301, 305, 310, 315, 400, 406, 448, 456, 457, 469, 472, 487 Nordist, 498.

Mindre kända, men goda melodier bland de äldre, till stor del med Nya Psalmboken af vår kyrka upptag- na, äro med ett streck öfwer zifforna utmärkte. Utgif- waren hade welat så teckna äfwen flere bland de nyare af inhemskt författare, men har icke vågat förnärma den sanctionsrätt, som i heliga ting så ofta bör tillerkännas tiden. Han har ock fruktat att med en så oblyg utmär- kelse såra sångernas förtiente författare. Om det ock an- stode någon att gifwa den, hwilken rättsinnig man wille emottaga berömmelsen för frambringandet af något heligt?

*) En Rön, i dubbelt hänseende fosterländsk sång.

När sången af psalmerna från zifferskriften hunnit någon grad af färdighet, kan en särskilt dag i veckan bestämmas för hvarje kyrkoton, så att t. ex. Måndagen får den Första Kyrkotonen, Tisdagen den Andra, Onsdagen den Fjerde, Thursdagen den Femte, och Fredagen den Sjette Kyrkotonen, till hwilken de tvänne psalmerna af Tredje Kyrkotonen kunna fogas, hwarefter sångtiimen af Lördagen kan användas för de psalmer af alla Tonarter, hwilka Söndagen skola sjungas i Gudstjensten. Denna ordning kan ej länge widmakthållas för fataligheten af melodier i fjerde kyrkotonen, som likwäl för sin djupsynnighet och sällsamhet tål mera öfning, än de öfrige; men den är dock god för en tid. Den förnöjer ungdomen med anblicken af regel, och tjänar för urfillningen, det stora medlet för all redig och säker fattning*). När denna ordning icke längre med skäl kan uppehållas, må den ena dagen psalmerna af 1, 2 och 5:te kyrkotonen öfwas, hwilka äro 148 till antalet, och den andra dagen psalmerna af 3, 4 och 6:te kyrkotonen, hwilka äro 152. De förre, såsom alla med tredje tonen liten, närma sig till vår Moll, de sednare, med tredje tonen stor, till vår Dur.

Om wäckelse af sinnet för takt och dess öfning.

Man brukar räkna takten, teckna takten och slå takten. Swagheten, som icke fattar taktens inre sinne, utan blott dess yttre mechanism, brukar också, som nödhjelp, att stampa takten. Ett starkt, wäl träffadt och beslutsamt utfördt slag af den, som besitter förståndet, lyckas wanligen att återföra takten hos en hel orkester, när den är förlorad. De trenne förstnämnde sätt att utmärka takten äro alla nyttiga, och tjena att ingifwa sinnet för takt, och af takt göra wana, färdighet och natur. Det wore en god sak om en pendel

*) Att wäl åtskilja och wäl sammanfatta är lärarens mästarekap. Då har läraren lyckats fullkomligt, när han, der det låter sig göra, ur innerlig fattning af saken förmått uttala den så, att distinctionen gör sig sjelf hos lärjungen.

pendel med flyttbar skifwa upphängdes i skolrummet, hwilken wid sången af hwarje psalm sattes i gång, sedan rörelsen wore af Läraren beräknad efter melodien och ordens karaktär, och skifwans läge derefter afpassadt *). Det är icke allas gåfwa att strängt behålla takten, helst wid andras undervisning, då så mycket förspriker uppmärksamheten och stör sinnets för betraktelsen nödiga stillhet och hwila. I brist af detta hjälpmedel bör takten af läraren tecknas med handen, och i början högt räknas, hvarunder handen nedslås wid första tonen i takten, och upplystes wid den fista. I tretakt föres handen åt högra sidan wid mellantonen, och i fyrtakt åt wensler wid andra, och åt höger wid tredje tonen.

Det hörde en wiss tid till allmänna tanken om psalmen, att den skulle sjungas fritt, utan styrelse af bestämd takt, och måhända äro flere psalmer, än man tror, verkliga författade i detta sinne. Men onekligt är, att sången, i de flesta fall, vinner i styrka och uttryck, om takten wårdas, hwilket är lätt åstadkommit, om de, som anföra sången gifwa sig tålmod att söka och iakttaga taktens regel. Psalmer af eld och liflighet förlora allt för mycket af sin kraft, om ej takten skarpt uppfattas och wårdas. Hwad säga t. ex. psalmerna Ps: 2, 102, 124, 272 m. fl. utan någon hastighet i rörelsen och bestämdhet i takten? Deras härlighet är fördunklad, och den annars så talande rösten säger icke mer, hwad den så ifrigt wille säga.

Doç, der man icke kan finna takt, der bör man icke söka att intwinga den, utan låta naturen sjelf styra sången. Några psalmer äro verkliga af denna art, hwilket will skönias deraf, att takten, söka den huru man will, aldrig faller sig lika för tystnaden cadencerne emellan, som doç öfwerallt bör vara antingen lika eller fri, om församlingens andakt ej skall störas, och dess uppmärksamhet begäras för räknande af pauser, hwilket wore en uppenbar, om än stum profanation.

*) Båter läraren sig wårda om ungdomens marcher i skolan, så som här nedanföre säges, då bildar sig sinnet för sambällighet så mäktigt, att detta konstmedel utan saknad kan umbåras.

Taktfinnet slumrar och måste väckas. Härtill äro marcherna i en werelstola särdeles tjenlige. Dessa öfningar, som förekommit mången lösliga och endast som ett barnsligt aperi af militairen, äro dock af både sedlig och verklig wigt, särdeles för sängen. De förete anblicken af ordning och regel, äfwen i rörelse, och gifwa barn den första späda bekantskapen med rythmus, hwilken i lefwerne ofta kan tjena dem, och hwarmed fornäldern förnämligast werkade sina musikaliska kraftunder. Genom andra öfningar blir takt wana och färdighet, men genom denna natur. Det är bestyrkt af erfarenheten, att barn, utan sinne för takt, genom anförande till taktmåsig gång och för ändamålet beräknad dans förmått fatta och lära den.

Wid alla marcher inom skolan bör derföre taktens räkna af alla, med stadig röst, men utan stori och stoji. Härwid bör tillses att barnen stilla framgå, med hastig nedtrykning af foten, men utan att stampa af uppsåt, och med händerna på ryggen, att ingen annan rörelse än gången må tillåta sig deras sinnen, störa uppmärksamheten på taktens och förhindra dess fattning. Den hos många barn wid denna öfning uppstigande hettan bör dämpas med förbud, som ingifwa lydnad. Den förorsakar andtrutenhet och stör sinnets lugn och hwila, hwarigenom inre uppmärksamheten, som den afmåttade rörelsen skulle annars af sig sjelf ingifwa för taktens, alldeles förlores. Ofta är den och en wanart, som med skarp, fast huld bestraffning bör näpas, ty den härrör wanligen af begär att synas och utmärka sig, eller af öfwerdriftwen och wild lustifwer. Så skött och wärdad är marchen, i mer än ett hänseende, både ett fysiskt och moraliskt helsemedel.

För taktträningen under marchen bemärkes: att rythmen blir Jambisk, om man börjar räkningen med tu, och Trocheisk, om den börjas med ett. Detta bör grunda twenne slag af taktträning under skolungdomens marcher, hwilka på särstilla dagar, eller wid bestämda särstilla tillfällen böra användas, och under hela tåget iakttagas. Wid utmärkelsen af den jambiska rythmen wärdas tusnummern alltid såsom uppslag i taktens med stigande ac-

cent, och ett med fallande; i den trochaiska både ett och tunummern med fallande.

Zambiskt: tu!|ett; tu!|ett; tu!|ett; m. m.

Trochaiskt: |ett; tu;|ett; tu;|ett; tu; m. m.

§ Zambiska rytmerna har tunummern, utan tillökning af sitt tidmått en uppmärksamhet och wigt för sig, som undfaller i den trochaiska. Fötterna ombytas icke, blott accenten och försteget under uttalet af räkningorden. Dessa båda taktarter äro, med få undantag, de enda, som i våra psalmer förekomma.

Tretakten är dans och för march otjenlig. Likwäl kan den räknas och användas wid någon af skolans öfningar, t. ex. uttrykningen ur bänkarna wid formerandet af läscirklar. En sådan rörelse kunde ske under räkning af denna taktart. Att fötterna härwid werla nummer förwillar icke; ty tretakten fattas icke såsom marche, utan som dans.

Några ord i Zambiska, Trochaiska och Daktyliska versmåttet, uttalade under marchen, uttrycka rörelsens regel klarare, än räkningorden för taktdelarna.

T. ex. Zamben: Gif akt på takt, gif akt på takt!

Zämntakt: Trochen: Akt på takten, akt på takten!

Tretakten: Daktylen: Akten på takten, haf akten på takten, haf m. m.

För Zamben och Trochen kan man med winst för saken och till undwikande af tröttande enformighet omwerla uttalet af stafwelserna, så, att hwart steg wid ett tillfälle får twenne stafwelser, wid ett annat en stafwelse. § förra fallet kommer den korta stafwelsen mellan steget, och uttalas under det foten lyftes och framföres.

På detta sätt kan sinnet för takt och äfwen för rytmerna wäckas och öfwas, utan att någon tid borttages för skolans öfriga yrken. Är sinnet wäckt och wakert, så fattar det lätt oligheterna i rörelsens hastighet, och sången får styrelse inifrån, hwarwid behöfwet af yttre tecken för taktens utmärkelse småningom allt mer undfaller.

Ett ord om rösten och dess vård.

Den som vill förvärfa och bewara en ren och för andaktsfången wälljudande röst *) bör wänja den att komma såsom ur bröstet. De wanliga felena äro: att sjunga täppt, såsom ur näsan, och ihåligt, såsom ur gommen, eller med uppsylld mun. Han bör taga sig till vara för alla oordentliga finnesrörelser, i synnerhet deras öfvermått och utbrott med häftighet, helst dem, hwarwid synden låder. Brede och trätgirighet gifwa rösten en obehaglig och sträf skarphet; omåttlighet i mat och dryck, och i allmänhet all djurisk wällust orena rösten.

Ett wanligt fel hos skolungdom är, att skrifa, hwilket bör uppmärksamt afwänjas. Det härrör merendels af lusten att utmärka sig **) och höras, men stundom äfwen af en illa förstådd kärlek till sången sjelf, hwilken ett oerfaret barn will tvinga att göra sin werkan. Låter man barnen skiftewis vara åhörare och lär dem bemärka hwad ensemblen (det hela) will säga och dess skönhet, så är troligt, att hågen för detta obehagliga skrif förgår dem, i fall det har den sednare orsaken. Läraren sjelf bör stundom utanföre dörren af skolrummet åhöra sången, hwarwid han lättast märker hwad den felar. Sjämte det att skrifa, i synnerhet af gälla barnröster, är illa ljudande, är det desutom osundt både för kropp och själ, och har ofta förstört den skönaste röst. Wid sång af psalmer är det oheligt och en uppenbar förargelse. Men hög röst är

*) Att mycket, ganska mycket äfwen i detta fall låter förvärfa sig, derpå har jag i min ringa erfarenhet de märkligaste exempel. Jag hade för flere år sedan en ungdomswän, hwilken röst war så rå och wåldsam, att ingen blidad menniska kunde lida den. Händelsen gjorde, att han förälskade sig i några stycken af utmärkt ädel och försmältande kärsla, hwilka han ofta sjong, och — inom mindre än ett år, war hans röst melodiskt och len, utan att han derpå med afstigt arbetat!

**) Swarföre lägger man så mycket wigt på den yttre åran, och så liten på den inre? Swarföre jagar man så mycket de arma barnen att synas för sig sjelfwe och andra, men lär dem så litet huru de kunna synas och wara behaglige hos sin Gud? Åregirigheten är begynnelle och rot till alla plågor, all inre och yttre förödelse, en förhärjande brand af den eld, som aldrig säger, det är nog.

icke skrik. Detta skraller och stränar, gällt och genomträngande; hög röst är deremot ett mer eller mindre starkt, men rent och efter röstens förmåga afpassadt ljud.

Läsning från Taflan.

Denna öfning föregår och åtföljer sångöfningen. Den bör icke uppgifwas förr, än alla begrepp, hvilka en sänger sång förutsätter och kräfwet, äro hos ungdomen bragta till full reda och klarhet, så att de ligga till hands o. d. finnas utan all swårighet wid sången från zifferskriften. Detta winnes säkrast och stäkrast, i anseende till sakens bestaffenhet af blott form, genom frågor, enligt bruket i werelstolor. Här utföras några, och till en del de wigtigaste, såsom anledning för läraren. För honom blir icke swårt, när behof röjer sig, att föröka deras antal, sedan dessa äro genomgångna, äfwen om, före bekantskapen med denna uppsats, tonläran warit honom alldeles ofärd.

1. Swad är en skala? En följd af åtta närbelägna toner i två halwa och fem hela tonsteg, hwarwid den sista tonen alltid är densamma, som den första, men i en annan octav.

Anm. Detta förhållande må nu uppwisas i de sex kyrktonernas skalor, hwartill hörer den kunsfapen, att en half ton, å skoltastan, har rummet näst intill, eller andra rummet, och en hel ton tredje rummet, efter ett mellanrum, som är tomt, samt att halfstonernas läge är olika i olika skalor. En skala är ingenting annat, än tonartens schema. Den enkla föreskällningen derom fattar ett barn wid sången deraf.

2. Swarsöre blifwa tonstegen i skalan blott sju, då tonerna likwäl äro åtta? Dersöre att skalans första ton afgår, emedan till den icke stiges från någon föregående ton.

3. Hur många äro kyrktonarterna? Sex.

4. Hur kallas de? Första kyrktonarten Dorisk, den andra Frygisk, den tredje Lydisk, den sjerde Mixolydisk, den femte Aeolisk, den sjetta Ionisk.

5. Swarpå stiljer man lättast alla dessa tonarter ifrån hwarandra? På halfstonernas läge i deras skalor.

6. Svarest är halftönernas läge i Doriska tonarten? Emellan andra och tredje, samt sjette och sjunde tonen *).

7. Svarest är halftönernas läge i Srygiska tonarten? Emellan första och andra, samt femte och sjette tonen.

8. Svarest är halftönerarnas läge i Lydiska-tonarten? Emellan fjärde och femte, samt sjunde och åttonde tonen.

9. Svarest är halftönernas läge i Mixolydiska tonarten? Emellan tredje och fjärde, samt sjette och sjunde tonen.

10. Svarest är halftönernas läge i Aeoliska tonarten? Emellan andra och tredje, samt femte och sjette tonen.

11. Svarest är halftönernas läge i Joniska tonarten? Emellan tredje och fjärde, samt sjunde och åttonde tonen.

12. Finnas icke flere, än dessa sju tonarter? Man antar ännu twenne under namn af Dur och Moll **), men för sången af kyrkofsalternas melodier anse vi Dur, såsom Jonisk tonart, och Moll, som Aeolisk.

13. Swad betyder ziffern 1? Första tonen i tonartens skala. 14. Swad 2? Andra tonen. 15. Swad 3? Tredje tonen. 16. Swad 4? Fjärde tonen. 17. Swad 5? Femte tonen. 18. Swad 6? Sjette tonen. 19. Swad 7? Sjunde tonen. 20. Swad 8? Åttonde tonen.

21. Huru kan man i allmänhet och i hänseende till kyrkotönerarnas skalor indela dessa åtta toner? I twenne slag, oföränderlige, och föränderlige, hvilka hwardera äro fyra till antalet.

*) Det vill säga, att tredje tonen är en half-ton från den andra, och den andra från den tredje, den sjunde från den sjette, och den sjette från den sjunde. Vid alla dessa öfningar är af högsta wigt att swaren hämtas från tafsan eller uppvisas på tafsan. Utanläsning duger här till intet, ty den ger icke äfäblighet och begrepp.

***) Skillnaden emellan Moll och Dur, och deras motsvarande kyrkotönerarter den Aeoliska och Joniska, är den, att de fögre, äfwen i melodien, utwika i andra tonhöjder, en annan Moll och Dur, än den första och ursprungliga, hvilket kyrkotönerna icke tillåta sig. De förstnämde äro i kyrkofången icke anorlunda att anse, än som anomalier af de sistnämde, uppkomma med upptäkten af harmonien.

22. Swilka äro de syra oföränderlige? Första, fjerde, femte och åttönde-tonen, hwilka i alla sex tonarterna äro de samma, dock med ett undantag för fjerde-tonen allena, som i Lydiska tonarten är olika och en half ton högre.

23. Swilka äro de syra föränderlige? Andra, tredje, sjette och sjunde-tonen, hwilka äro olika i olika skalor.

24. Är hwar och en af dessa toner, under samma namn, af mer än ett slag? Ja, af twenne.

25. Huru utmärkas och åtskiljas dessa? Med binnamn af rena och öfwerstigande, små och stora.

26. Swilka toner kallas rena eller öfwerstigande? Den första, fjerde och femte.

27. Swilken är skillnaden emellan ren och öfwerstigande ton? Den öfwerstigande-tonen är en half ton högre *), än den rena, och den rena således en half ton lägre än den öfwerstigande.

28. Huru tecknas detta för ögat? Ren ton har intet tecken före sin nummer, men öfwerstigande ett snedt kors.

29. Huru kallas man detta kors? Gånge^{o)}, efter bruket i räkenkonsten.

30. Swarest förekomma första, fjerde och femte-tonen öfwerstigande? I skalorna förekommer endast fjerde-tonen öfwerstigande i Lydiska tonarten allena, men i psalmerna, särdeles af sjette kyrkotonen, förekommer ofta, så wäl den fjerde, som första och femte-tonen öfwerstigande.

Anm. Detta finnes med smärre siffror utmärkt på taflan, i dessa toners rum å den siffrerad, som innehåller skalan af sjette kyrkotonen.

*) Uppåt är fram på taflan åt höger, och nedåt tillbaka, åt wensler. Härpå sättes lärjungarnes uppmärksamhet, att de icke förwilla sig i föreställningen. Taflan är indelad i halfwa toner, en spalt för hwar half ton.

***) Om läraren finner denna benämning förwillande eller särande för smaken, kan en annan wälas. Förj. erinrar sig för närwarande ingen bättre. Kors är äfwen plusteknet; i annat fall wore detta ord tjenligare. I sjömansspråket är kryss benämningen på ett dylikt kors, hwaraf säkerligen ordet kryssa har sin härkomst.

31. Swilka toner kallas små och stora? Andra, tredje, sjette och sjunde tonen.

32. Swilken är skilnaden emellan liten och stor ton? Den stora tonen är en half ton högre, än den lilla, och den lilla således en half ton lägre, än den stora.

33. Huru tecknas detta för ögat? Att tonen är liten tecknas med ett streck före dess nummer, att den är stor med ett upprätt förs före densamma.

34. Huru kallas dessa tecken för Forthet i talet? Minus och plus, enligt bruket i räkenkonsten.

35. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Doriska tonarten? Andra och sjette tonen stora, tredje och sjunde tonen små.

36. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Frygiska tonarten? Alla små.

37. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Lydiska tonarten? Alla stora.

38. Swilken egenhet utmärker den Lydiska tonarten? Öfverfligande sjerde ton.

39. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Mixolydiska tonarten? Andra, tredje och sjette tonen stora, men den sjunde liten.

40. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Aeoliska tonarten? Andra tonen stor, men tredje, sjette och sjunde tonen små.

41. Af hwilken höjd äro de föränderliga tonerna i Joniska tonarten? Alla stora.

Anm. Allt detta finnes å taflan utmärkt till höger, der tonarternas företeckning är utförd.

Likfälliga anmärkningar kunna här göras, angående tonarterna, till hjelp för minnet genom begreppet.

Doriska, Frygiska och Joniska skalorna kunna delas i twenne, sjelfständigt betraktade, likljudande hälfter af fyra toner hwardera, inom hwilka tonförhållandet är detsamma. Ifrån och med den första tonen till och med den sjerde är, i dessa skalor, tonförhållandet detsamma, som ifrån och med den femte tonen till och med den åttonde.

Dessa trenne skalor äro egne och sjelfständige, de öfrige af dem sammansatte.

Lydiska

Lydiska skalans första hälft är wäl egen gentemot förhöjda fjerdte ton, men den sednare hälften är Ionisk. Mixolydiska skalans första hälft är Ionisk, den sednare Dorisk.

Neoliska skalans första hälft är Dorisk, den sednare Frygisk.

42. *) Swad betyder bokstafwen, som i bakett. Sines tecknad öfwer hwarje psalm? Psalmens tonhöjd, i hwilken den efter choralboken spelas på orgelverket.

43. Swad utmärker den, efter bokstafwen, öfwer hwarje psalm befintliga zifferteckning? Tonarten, hwarur psalmen går.

44. Swad innebär denna företeckning för sången? Att alla i psalmen förekommande toner äro stora eller små, enligt företeckningen, som utvisar tonarten.

45. Har detta inett undantag? Jo, men när sådant inträffar, finnes det i psalmen med särskilt tecken utmärkt.

46. Gäller ett sådant tecken till undantag för alla sedan i psalmen förekommande toner af samma nummer? Nej; det gäller endast i den takt det står.

47. Swad är en Tetrachord? En följd af fyra närbelägna toner.

48. Hur många äro Tetrachorderna? Fyra.

49. Hur kallas de? 1 Doriska Tetrachorden, 2 Frygiska Tetrachorden, 3 Lydiska Tetrachorden, 4 Ioniska Tetrachorden.

*) Här bemärkes, såsom exempel, de fyra första tonerna i skalorna af samma namn.

50. Hwilken är tonhöjden i Doriska Tetrachorden? Andra tonen stor, den tredje liten.

51. Hwilken är tonhöjden i Frygiska Tetrachorden? Både andra och tredje tonen liten.

52. Hwilken är tonhöjden i Lydiska Tetrachorden? Andra och tredje tonen stor, och den fjerdte öfverstigande.

*) De nu förekommande frågor, till och med den 46:te, kunna sparas till des läsningen af psalmerna begynnes, hwarom längre fram.

53. Swilken är tonhöjden i Joniska Tetrachorden? Andra och tredje tonen stor.

54. Finnas de fyra tetrachorderna i alla skalor? Ja, i alla skalor, men merändels wid olika tonhöjd i hwar och en.

55. Swad betyda bokstäfverna D, F, L, J öfwer skalornas tonnummer? De äro begynnelse-bokstäfverna af hwarje tetrachords namn, och utmärka tetrachorderna och deras läge i skalan. När man ifrån och med den öfwerkrifna tonnummern går fyra tonnummer fram åt höger, så erhåller man den tetrachord, som öfwerkriften utwisar.

56. Swilket är Tetrachordernas läge i Doriska skalan? Första tetrachorden Dorisk, andra tetrachorden Frygisk, tredje tetrachorden Lydisk, fjerde tetrachorden Jonisk, femte tetrachorden Dorisk, sjette tetrachorden Frygisk, sjunde tetrachorden Jonisk.

57. Uppnäm samma tetrachorder på en gång: Första och femte tetrachorden Dorisk, andra och sjette tetrachorden Frygisk, tredje tetrachorden Lydisk, fjerde och sjunde tetrachorden Jonisk.

58. Swilket är tetrachordernas läge i Frygiska skalan? Första och femte tetrachorden Frygisk, andra Lydisk, tredje och sjette Jonisk, fjerde och sjunde Dorisk.

59. Swilket är tetrachordernas läge i Lydiska skalan? Första tetrachorden Lydisk, andra och femte Jonisk, tredje och sjette Dorisk, fjerde och sjunde Frygisk.

60. Swilket är tetrachordernas läge i Mixolydiska skalan? Första och fjerde tetrachorden Jonisk, andra och femte Dorisk, tredje och sjette Frygisk, sjunde Lydisk.

61. Swilket är tetrachordernas läge i Aeoliska skalan? Första och fjerde tetrachorden Dorisk, andra och femte Frygisk, tredje och sjunde Jonisk, sjette Lydisk.

62. Swilket är tetrachordernas läge i Joniska skalan? Första och femte tetrachorden Jonisk, andra och sjette Dorisk, tredje och sjunde Frygisk, fjerde Lydisk.

63. Swad nytta har man af kannedomen om tetrachorderna? De gifwa tonsinnet hvilopunkter inom skalan; de förklara nöjaktigt sällsamheten af likljudande tonsföljder i melodier af olika skalor; de lätta inlärandet af psalmernas melodier, som, icke sällan, utan kannedom af tetrachorderna förefouna sinnet oförklarlige; ty tetrachor-

berna äro wänligen, närmare än skalan, grunden för tonfall och modulationer: med ett ord, de lätta, förklara, förforta och förenkla sångöfningen.

Anm. Detta kan ej en begynnare fatta, hwarjere denna fråga, om man så will, må förbigås. Framdeles, wid sången af psalmerna, förklarar det sig sjelf. Det är genom tetrachorbernas känedom, som alla tonarten förbrat sammansmälta till en enda, utan förvirring af någon, eller förblandning af den ena med den andra.

64. Hvad betyder ordet interwall? Mellanrymd.

65. I hwilket hänseende kallas tonerna interwaller? Interwall kallas hwarje ton med hänfigt till dess afstånd från en annan.

Anm. Skillnaden i betydelse emellan benämningen af ton och interwall är den, att tonerna räknas från tonartens första ton, men interwallen från hwilken ton, som helst. Dersöre kan, efter språkbruket, en ton anses som interwall, men icke en interwall, som ton, nemligen i ordningsbegreppet.

66. Huru räknar man detta afstånd? Icke efter tonstegen, utan efter tonerna sjelfwa, från och med den första, till och med den sista.

Anm. Dersöre är 2, eller andra touen i skalan, icke första interwallen, från 1 eller första tonen; utan den andra interwallen, 3 icke den andra utan den tredje interwallen o. s. w.

67. Huru många äro interwallerna? Allta.

Anm. I profana sången antagas flere. För sång af psalmen är deras känedom öfwerflödlig.

68. Huru benämnas de? Primen, den första, Secunden, den andra, Terzen, den tredje, Quarten, den fjärde, Quinten, den femte, Sexten, den sjette, Septiman, den sjuende, Octaven, den åttonde.

69. Äro interwallerna, liksom tonerna, under samma namn, flere och af olika tonhöjd? Ja.

70. Huru kallas de, som förekomma i kyrkosången? Rena och öfwerstigande, stora och små, samt en förminskad.

71. Uppräkna, med utmärkelse af olika tonhöjd, de wänligaste interwaller, som förekomma i vår kyrkosång? Rena primen, öfwerstigande primen; Lilla secunden, stora secunden; Lilla terzen, stora terzen; Rena quarten, öfwerstigande quarten; Förminskade quinten, rena quinten, öfwerstigande quinten; Lilla sexten, stora sexten; Lilla septiman, stora septiman; Rena octaven.

Ann. Vid öfningen af interwallerna är i sonnerhet af högsta wigt, att smaren distinet åskådas å rastan. Förminskade quinten finnes her till utmärkt, men fan af läraren ur någon skala uppvisas, k. ex. + 48 i Sydiska Skalan.

72. Swilket rum innehar en ren prim å skoltastan? Första rummet.

73. Swilket rum innehar en öfwerstigande prim? Rummet näst intill, eller andra rummet.

74. Swilket rum innehar en liten secund? Andra rummet.

75. Swilket rum innehar en stor secund? Tredje rummet, och har således ett mellanrum.

76. Swilket rum innehar en liten terz? Fjerde rummet, och har således två mellanrum.

77. Swilket rum innehar en stor terz? Femte rummet, och har således tre mellanrum.

78. Swilket rum innehar en ren quart? Sjätte rummet, och har således fyra mellanrum.

79. Swilket rum innehar en öfwerstigande quart? Sjunde rummet, och har således fem mellanrum.

80. Swilket rum innehar en förminskad quint? Sjunde rummet, och har således fem mellanrum.

81. När rummen äro desamma, hwad stikjer då en förminskad quint från en öfwerstigande quart? Förminskad quint är i räkningen af interwallernas nummer alltid en femte, och öfwerstigande quart en fjerde.

82. Swilket rum innehar en ren quint? Åttonde rummet, och har således sex mellanrum.

83. Swilken är orsaken till detta afstånd, å skoltastan, interwallerna emellan? Des indelning i halftöner.

84. Hwad är första tonen i hwar och en skala, betractad som interwall? En ren prim.

Ann. Såsom självständig utgångspunct och begynnelseton, till hvilken alla andra skalans toner hänföras.

85. Swilken interwall är andra tonen i Doriska Tonarten? En stor secund.

86. An tredje tonen? En liten terz.

87. Fjerde tonen? En ren quart.

88. Femte tonen? En ren quint.

89. Sjette tonen? En stor sext.

90. Sjunde tonen? En liten septima.

91. Swilken interwall är andra tonen i Frygiska Tonarten? En liten secund.

92. An tredje tonen? En

liten terz. 93. Sjerde tonen? Ren quart. 94. Femte tonen? Ren quint. 95. Sjette tonen? Liten sext. 96. Sjunde tonen? Liten septima.

97. Swilken interwall är andra tonen i Lydiska tonarten? Stor secund. 98. Tredje tonen? Stor terz. 99. Sjerde tonen? Öfversligande quart. 100. Femte tonen? Ren quint. 101. Sjette tonen? Stor sext. 102. Sjunde tonen? Stor septima.

103. Swilken interwall är andra tonen i Mixos Lydiska Tonarten? En stor secund. 104. Tredje tonen? Stor terz. 105. Sjerde tonen? Ren quart. 106. Femte tonen? Ren quint. 107. Sjette tonen? Stor sext. 108. Sjunde tonen? Liten septima.

109. Swilken interwall är andra tonen i Mesoliska Tonarten? Stor secund. 110. Tredje tonen? Liten terz. 111. Sjerde tonen? Ren quart. 112. Femte tonen? Ren quint. 113. Sjette tonen? Liten sext. 114. Sjunde tonen? Liten septima.

115. Swilken interwall är andra tonen i Joniska Tonarten? Stor secund. 116. Tredje tonen? Stor terz. 117. Sjerde tonen? Ren quart. 118. Femte tonen? Ren quint. 119. Sjette tonen? Stor sext. 120. Sjunde tonen? Stor septima.

Anm. Octaven är förbigången, emedan den i tonarternas stator aldrig kan vara annat än ren, och är samma ton, som den förestår; den förekommer icke heller i melodien af någon psalm annorlunda, än ren.

De öfriga interwallerna i Doriska Tonarten.

121. Swilket är tredje tonens afstånd från den andra i Doriska Tonarten? En liten secund.

122. Och den andra tonens afstånd från den tredje? En liten underscund.

123. Swilket är sjerde tonens afstånd från den andra i Dor. Ton.? Liten terz.

Anm. Genfrågan om afståndet nebat, (se 122 frågan) upprepas här icke. Undersökaren göra den sjelf, på fri hand, för hvarje interwall, hwarefter swaret på genfrågan alltid blir detsamma, som på frågan, med tillägg af ordet under till interwallens namn*). Man underlåte icke genfrågan. Förfats

*) På det att språket måtte öfverallt behålla correcthet för denna öfning är binamnet förhöjd utbytt emot öfvers.

lären kan icke nog warud för förtälsen att i öfving af tonlärans form tro sig kunna för sigigt. Interwallerna äro tonförårets declinationer och conjugationer.

124. Swilket är femte tonens afstånd från den andra i D. T.? Men quart.

125. Swilket är sjette tonens afstånd från den andra i D. T.? Men quint.

222m. Man kunnar wid quinten. En god psalm får icke öfwerfuga quinten. I några så, äfwen stöna melodier förekommer ett sextsprång och någon gång octaven; men dessa kunna särskilt läras. Wid sång af stämmor får man behof af sexters och octavens kännebdm i Basen, hwarest de icke äro fallspnte. De kunna läras, när och der det behöfwes. Begynnaren fattar och sjunger lätt sexten om han öfwas att söka den genom quart eller terz; octaven är samma ljud, som primen.

126. Swilket är fjerde tonens afstånd från den tredje i D. T.? Stor secund.

127. Swilket är femte tonens afstånd från den tredje i D. T.? Stor terz.

128. Swilket är sjette tonens afstånd från den tredje i D. T.? En öfwerfugande quart.

129. Swilket är sjunde tonens afstånd från den tredje i D. T.? Men quint.

130. Swilket är femte tonens afstånd från den fjerde i D. T.? Stor secund.

131. Swilket är sjette tonens afstånd från den fjerde i D. T.? Stor terz.

132. Swilket är sjunde tonens afstånd från den fjerde i D. T.? Men quart.

133. Swilket är åttonde tonens afstånd från den fjerde i D. T.? Men quint.

134. Swilket är sjette tonens afstånd från den femte i D. T.? Stor secund.

135. Swilket är sjunde tonens afstånd från den femte i D. T.? Liten terz.

136. Swilket är åttonde tonens afstånd från den femte i D. T.? Men quart.

137. Swilket är i D. T. andra tonens afstånd, i hög're octav, från den femte i lågre? Men quint.

stigande. Man kan icke säga förhöjd underquart, men väl öfwerstigande underquart.

Num. För att göra alla tonförhållanden åskådliga, som under eller öfverliga octaven, kan nedanstående tonnummer med frita ritas å taflan, jemte sina tecken, enligt tonarten, i spalter, såsom å skoltastan:

5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8, 1	2	3	4
5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8, 1	2	3	4

Man kan äfven nyttja skalan å skoltastan, om man, för behöfvet af högre octav, börjar wid 1 och föreställer sig denna tonnummer, såsom innehafwande samma rum som 8, samt, för behöfvet af lägre octav, börjar wid 8 och föreställer sig denna tonnummer såsom innehafwande samma rum, som 1. Underwisaren utmärker med ett streck af peklappen, öfver och under siffrorna, öfvergången i lägre och högre octav. Förhållandet är desamma alla octaver emellan.

138. Swilket är sjunde tonens afstånd från den sjette i D. T.? Liten sekund.

139. Swilket är åttonde tonens afstånd från den sjette i D. T.? Liten terz.

140. Swilket är i D. T. andra tonens afstånd, i högre octav, från den sjette i lägre? Den quart.

141. Swilket är i D. T. tredje tonens afstånd, i högre octav, från den sjette i lägre? En förminskad quint.

142. Swilket är åttonde tonens afstånd från den sjunde i D. T.? Stor secund.

143. Swilket är i D. T. andra tonens afstånd, i högre octav, från den sjunde i lägre? Stor terz.

144. Swilket är i D. T. tredje tonens afstånd, i högre octav, från den sjunde i lägre? Den quart.

145. Swilket är i D. T. fjerde tonens afstånd, i högre octav, från den sjunde i lägre? Den quint.

På detta sätt genomgås, i frågor och genfrågor, fyrfotonarternas öfriga skalar, hwilket är öfverflödigt att här utföra. Med denna öfning ware man ihärdig. Den är af alla den wigtigaste. Att åtskilja interwallerna och deras särskilda tonhöjd är lätt, om man blott erinrar sig de säkra tännetecken, som frågan 72 till och med 82 äro uppgifna, nemligen:

Liten secund har nästa rum;

Stor secund har ett mellanrum;

Liten terz har två mellanrum;

Stor terz har tre mellanrum;

Den quart har fyra mellanrum;

Sjoberstgående quartt har fem mellanrum, och är sjerdeziffra;
Förminskad quintt har fem mellanrum, och är femte ziffra;
Ren quintt har sex mellanrum.

Det är färdigheten i denna kunskap, kannedomen af interwallerna, som är den nödigaste och fruktbareste för sängen, som näst lättar den, och ger den grund och säkerhet. Det är härigenom, som man lifsom wet hvard sin sjunger, och, sedan örat och rösten blifwit med begreppet öfwade, lika lätt sjunger ur bok, som man läsande talar ur bok.

Sedan interwallerna äro fattade, göres deraf bruk för sängen af psalmen, som nu genomläses innan den sjunges *). Härvid skall lärningen se gagnet af den kunskap, som han med någon möda inhämtat; ty han finner den nu behöfwas, och de begrepp han deruti äger oupphörligt fordras och tjena honom under sängen. Den grund och säkerhet, som denna öfning för till förståndet, och detta sedan till örat, tonhöret och rösten, är af ett värde, hwilket icke för högt kan uppskattas.

Man väljer, till prof för verkställigheten, den första kortare psalm, som i boken förekommer, No 2.

Undervisaren säger: Uppnåmn sedan företeckningen de föränderliga tonerna af den tonart, hwari denna psalm går? Swaras: Alla stora.

I. Swilken åt då tonarten? Siette fyrkotonen, Jonist. Undervisaren frågar vidare, och lärjungarna swara:

II. 1 1? Enklang **). III. 1+6? Liten undertertz.
IV. +6+6? Enklang. V. +6+7? Stor secund. VI.
+7 5? Stor ur tertz. VII. 5 8? Ren quart. VIII.
8 1? Enkla

I. 1+3?

*) Man tröttna ej wid mångfalden af dessa små öfningar. De äro alla högst enkla och fordra wida mindre tid i verkställigheten, än det wid genomtänkandet förekommer en med tonläran obekant läsare. — Mången annan öfning, som förhafses i werelstolan, kan icke från en swagtänkt menighet utestänga saram för sjelfskohetens retelser; öfningen i fyrkotsängen förer rätt fram till ensald och fromhet.

**) Om melodimens början wore 3, eller 5, swarades: Tredje tonen, femte tonen o. s. w.

I. 1+3? Stor terz. II. +34? Liten secund. III. 4+2? Liten underterz. IV. +25? Ren quart. V. Enflang. VI. 5×4? Liten undersecund. VII. ×4 5? Liten secund.

Här förefomma twenne rader, som endast äro ett uppreparande af de redan geomningångna.

Semte Raden:

I. Enflang. II. 5+3? Liten underterz. III. +3+6? Ren quart. IV. +6 5? Stor undersecund. V. 5 4? Stor undersecund. VI. 4+3? Liten undersecund. VII. +3+2? Stor undersecund.

I. +2+3? Stor secund. II. +31? Stor underterz. III. 1 4? Ren quart. IV. 4+3? Liten undersecund. V. +2+2? Stor undersecund. VI. Enflang. VII. +2 1? Stor undersecund.

På detta sätt examineras hvarje psalm innan den sjunges, och bör detta ske förr än tetrachorderna, skalan och dess intervaller sjungas, på det att minnet af deras ljud icke sedan genom läsningen må förswagas och döfas. Alla dessa fyra förberedande öfningar äro afgjorda på några minuter, sedan någon grad af färdighet är vunnen.

Uppnämmandet af psalmernas intervaller bör icke förbigås förr, än lärlingarna af wana, som blifwit natur, genast se tonstegen, hvari melodierna gå. Uppgifwes det förr, så kommer ungdomen att sjunga blindt, utan begrepp om mekanismen af sin sång, wet ej att reda sig när en ny psalm förefommer, och är i beständig fara att glömma den en gång redan inlärd melodi, eller förblanda den med andra. Det är, utan hjelp af begreppet, fast omöjligt att lära psalmmelodier utantill, och med den säkerhet behålla de i minnet — hwilket dock måste ske, om sången skall stiga andagt *)

*) Se första noten till sidan 226 i denna uppsats. Andagt är omöjlig utan frihet, och kan således icke stiga till full styrka förr, än den, som sjunger kan sjunga ur minnet. Författaren tillstyrker därför, att man, äfwen sedan intervallerna äro till färdighet kända, dock låter psalmens nummer uppläsas, för att, genom begreppet, hjelpa minnet att fatta och behålla sången.

att ej. den ena skulle ofta confundera den andra, och berigenom sedan ofreda själswa Gudstjensten. Här wisar sig nu uppenbart, att tonskriftens noggranna kannedom för kyrkosången är en helig angelägenhet, hwilken, i denna vår swaghet, angår icke mindre än helgden af Guds eget namn och ära. Förnu wi icke sjunga med sinne af psalmens inre mening, så må wi åtminstone sjunga med rediga begrepp om dess form, säkert och rent. Det förra gör andagt, det sednare correcthet. I correctheten kungör sig sångens ande, och väcker andagten, hwaremot han, den förutan, wid ett strån utan sammanhang, förblir stum, och förgäfwes wäntas från himlen, till en i allmänhet ofrom menighet.

Om Sång i Stämmor.

Sedan interwallerna, så wäl genom sång, som läsning, äro öfwade till färdighet, — en ganska måttlig wärd, hwilket hwar och en, som med uppmärksamhet genomgått denna uppsats, lärer inse — är sången i stämmor, hwad swårigheten angår, en småsak, hwilken, med god wilske, gör sig stelf. I församlingar, som äga wexelskola, hwarest ofwannämde skicklighet blifwit ungdomen bibragt, och inom hwilkas område, i följd af läge och wana, de fleste qwarstanna, som i skolan blifwit underwisade, är den fyrstämriga sången redan möjlig inom 6 eller 8 år, när karlrösterna genomgått målrottet och bildat sig till Bas och Tenor, och kan sedan wära ärligen i wärdighet och kraft, genom öfningen och rösternas stigande talrikhet, intill en af socknens folk mängd ungefärligen bestämd gräns. I början och till dess saken kommit i gång, künde, å landet, de, som blifwit i skolan underwisade och sjunga i samfund, den blidare årstiden församla sig på Helgens morgon, en timme före Gudstjenstens början, för att en eller annan gång genomgå sina stämmor i gemensamhet med skolungdomen, som då tills widare, sänge på sin del de båda öfwerstämmorna. I stad lifså, eller måhända dagen förut, efter sjuringningen. Ansörare af sången kan icke saknas i en församling, hwarest wexelskolan upptagit sången.

De första åren torde man få bära någon olägenhet af brist på Basröster, eller kanske rättare hos Basröster, ty dessa utbildade sig i allmänhet icke fullständigt, förr än emot medelåldern. Denna svårighet kan likväl wid många psalmer sticligen afhjelpas derigenom, att Basen sjunger de djupaste intervallerna i högre octav. Flere psalmer låta sig sjungas fyrstämmit med tillgång af röster, som hinna det djupa A, och framför allt den af himmelsk mildhet och frid, i stilla andagt och kärleksförgörsmärande nattwardsfången: O Guds Lamm! hwilken oss, om rösterna behöfwa det, kan utan skada höjas en het ton, från a till b. Der orgelwert finnes, är ofwarsagde brist öfwerstyld dermed, att pedalen något förstärkes.

Jag har stundom hört djuptänkte och aftningswärde män frukta någon skada för andagten af sång i stämmor, och har sjelf i många år delat deras tänkesätt; men jag har upptäckt, att det blott war en irring af min oersfarenhet. Annat är en chör af körte, för tillfället hörde och beställde sångare, om än med goda röster, dock utan hierta för sången, i synnerhet under Gudstienst, och för hwilka sången blott är handwert och näringsfång; annat församlingens eget fria offer för sin Gud. En chör sjunger för att bli hörd af dem, för hwilka den sjunger, men församlingen sjunger för att sjunga. Denna skillnad är wäsentlig, och ger sången en helt olika stämpel, det förre af ostentation, det sednare af enkelhet. Om wi icke tro oss böra äfnyta att uppsätligt bedraga oss sjelfwe, så måste wi oss tillstå, att vår kyrkosång för närwärande har ingen andagt att blottställa eller förlora. Närhända är det just sången i stämmor, som kunde passa någon begynnelse dertill.

En annan tanke, som hade rotat sig till öfwertrygghet, uppfyllde mitt sinne i flere år. Alla stämmor, utom den egentliga melodien, psalmen måtte vara än så wäl författad, syntes mig dock icke vara hellsständiga melodier, utan snarast hwar och en af något sin stämma eget twång*). Huru, tänkte jag, kan med sådant förhållande,

*) En irring, uppkommen af den egentliga melodiens öfwerwälgande förtrolighet med sinnet och känslan.

en sång i stämmor blifwa en sång med andagt? Wäste icke tre fjerdedelar af de sjungande alltid förbli trälrar för den återstående fjerdedelen, och tjena, icke anden och sig sjelfwa, utan blott det finliga wäljudet? Jag ansåg, på denna grund, all sång i stämmor Gudstjensten oundärdig, och såsom något af heligheten förbudet, utom med wilkor af den högre contrapuncten, som i hwarje stämman kunde inlägga verklig melodie.

Det är onefligt, att en sådan sång wore så wät den wadraste, som mäktigaste, för andagten fruktbarast och Gudstjensten wärdigast. Erfarenheten har likwät upplyst mig, att förstämning sång i waulig harmonie är med andagten förenlig, och högt befordrar den, endast med wilkor, att de sjungande öfwat sina stämmor till den grad af färdighet, att sången af dem faller sig lika naturlig, som den af melobien. Efter någon, icke mödesam öfning sjunger jag lika getna hwilken som best af understämmorna, som melodien, å de psalmer, som jag högst älskar, och de förre med en egen art af uppbyggelse; hwilken förekommer sinnet såsom en aning om acedornas symboliska innehåll och betydelse. För anden äro tonerna af alla stämmor lika tjentliga verktyg, endast med wilkor af fromhet å wår sida. Till dess de psalmer, med hwilka det utan för mycket twång kunde låta sig göra, eller nya blifwit i den ofwannämde högre stilen utarbetade, må wi derföre, såsom mig synes, sjunga wåra psalmer i den harmonie, hwaruti wi redan äge dem. Den inre arten af en sådan sång skall snart röja sig i rörda hjertan och tårfulla ögon. Om och någon finlig tjukning hos den enfaldige, som icke känner konstens enkla och naturliga grund, skulle åtsjöja sången i stämmor, när satsen icke är på tjukning anlagd, så skadar detta intet. Der saken är god, gör tjukning för och af densamma intet ondt. Trons höga föremål begär wiserligen och förmår i allt och för allt sanning och öfwertygelse; men dess rika och wälgörande ande förmenar ingalunda det trötta människohjertat, mer än ölet och åbnan en förtjent och menlös hwita på Sabbatsdagen.

Wid utsigten till ett sådant skick och sådan ordning, hwilken, om den finge intaga den allmänna wiljan, icke kunde undgå att djupt träffa hjertat och beweka till from-

het och Gudsfruktan, förekommer mig Swea Folk, såsom ett litet Israel för sin Gud, tidigt uppgående i Hans hus att lära sig lofwet och sin Guds dyrkan, förnimma Hans seder, lagar och rätter, och öfwa sig att älska och bewarq dem. Mig tyckes, som säge jag våra fromme Förfäder, upplefwande i deras efterkommande, med tro och ärlighet af de gamla dagar, wandra ännu, som förr, i stilla och helig gemensamhet inför sitt folks Skapare och Fader. Ensalb, frid och ewig förtrostan trycka åter slämpeln af sin storhet på alla des företag och göra des lif till lycka, och des död till ära. Hwad kunde yttre fiender, om än så mäktige, emot ett sådant folk, hwars gränser, såsom des wälfärd bewakades af Herrans härar? *).

Den som icke wägar att anse föreställningar af denna art annorlunda, än såsom ett front swärmeri, uppmanas att öppna sin Bibel och påminna sig hwad Gud aldrig upphörde att göra för sitt Israel, så länge det ännu trodde Hans ord och ärade Hans Namn, med någon uppriktighet. Manne Juda i förebilden hade för sig ett mäktigare och trognare förbund, än Christenheten i wäsendet? Eller är det gamla Förbundet större, än det Nya, och löftet mer än uppfyllselsen? Eller har det högre, allt omfattande glädjebådet, hwilket så segerrikt intog alla fornwerldens samhällen, ingjöt sin ande i alla des former och lifwas af en så allmän menniskokärlek, någonsin från sin omsorg uteslutit naturen, samhällsskicket och folkens wälfärd? Christenheten har förgåtit sin Gud och sig sjelf, och känner icke mer, hwarken sin rätt eller sin förmåga genom tron och de werk, som Herren behaga.

Slutönskan och Förklaring.

Hwar och en, som för Himmelriket åt lärde, säger wår Frälsare, framstår gammalt och nytt ur sin Skattkammare. Matth. 13: 52. Sådant blir utseendet,

*) Swenska Folket är, mig weterligt, det enda, hwilket såsom folk har ett verkligt offer för Gud att uppvisa. Ett sådant war det trettioåriga kriget, hwilket för oss, såsom folk, grundar en ewig rätt emot alla våra fiender. Ware fredad och wälfärdnad våre store förfäders äminnelse!

och måste bli, af allt grundligt, som göres i och för densa, som wi kalle Herrans.

Författaren är wiß om riktigheten af sin öfvertrygelse och will, i sanningens namn och för allt hwad kyrkosången har heligt, bedja lärare i folkskolor, att icke nära fördomen emot äldre psalmmelodier, eller af de mot tidens wanor *) starkt contrasterand: ljudfallen i de gamla tonarterna låta affskräcka sig från deras närmare, ja närmaste bekantskap. Sådant wore den största skada, som, hwad sången angår, kunde tillfogas Guds kyrka och församling. Det skulle lägga grund till en trång, ensidig, yttlig och uteslutande smak hos menigheten, i hwilket allt profant skulle mer och mer finna öppen ingång, blott med wilkoret af yttre wälljud och sinlig behaglighet, men det för kyrkosången egentligen goda, heliga och helsofämsna blifwa för alltid misskändt och undanhållet. Meningen är ingalunda att neka våra Dur- och Mollpsalmer deras ofta stora och oskattbara värde, så mycket mindre, som sinnet och äfwen den yttre formen af dessa tonarter låter uppvisa sig från de älfka tider. De hafwa sin tid och sitt rum, ehuru den sakkunnige måste bemärka, att detta reban öfwer höfwan och det naturliga förhållandet blifwit utwidgadt; men de intaga icke kyrkosågens hela omkrets, och uppfylla blott några, men icke alla dess behof och fordringar. Ett wißt ljus, en wiß frimthet och öppenhet i lynnet utmärker dem ofta fördelaktigt, der sådant egenskap betydelsefullt och harmoniskt sluter sig till ämnet af psalmen. För glädje och sorg, för hiertlighet och frid äga de mångt uttryck, som de gamla icke hunnit upptaga, eller hwaraf häfden icke förwarat oss något vittnessbörd. För högheten deremot, och hemligheten, och i allmänhet för det heligaste af Religionskänslans innersta djup är deras stämna för späd. Deras tillbud, i detta fall, är att likna wid en Gudstjenst af barn, hwilken, genom yttre liflighet, som ålderdomens djup försmår, icke heller förmår, innerligen rör och förnöjer, men icke uppfyller hjertat.

*) Dessa kunna lätt af andra wanor mildras, och bringas till fördragsamhet för andra kyrkosågens arter, af icke mindre värde.

Blott som konststycken betraktade, kunde man i allmänhet likna de goda bland våra moderna psalmmelodier vid den tiusande bildningen af qwinlig skönhet; de gamla deremot vid den majestätliga anblicken af stormäkt och wälbildad mandom. De förre hinna äfwen ett majestät, men ett qwinligt, en mandom, men Amazons. Måhända äro de just därför swagheten närmare och älsfligare. "Swad ar tåckt"? frågar Ehrenswärd, och svarar: "Oredan", hwartill bör läggas, af ett wackert. Detta omböme är ej tabel, utan förklaring. Måhända att vårt moderna tonsystem, som nu för oss i formen är all reda, dock för kyrkosångens stora inre sinne är endast den täcka oredan af det gamla. Eller skulle wi i sungen wara de gamles mäslare, under det wi i gerningen förud så litet af det första allwaret?

Man ware sen att förkasta någon bland de ålbriga psalmmelodier, som härstamma från tider och församlingar af en frisk werldsförsakelse och blomstrande kristendom. Säkert är deras sinne stort och fördoldt, och fattas icke rätt, utan i återfödelsen och verklig erfarenhet af församling och brödraskap i Christo. I striden, och med bekännelsen för werlden af den i werlden Skändes Namn, uppgå andra känslor i själen, än de, som äro bekante för naturen och en wanlig fromhet. Swerleswor af de gainles heliga konst äro dyrbarheter, äfwen i deras obrutbarhet, hwilka böra bewaras från förgängelsen. Det är lätt möjligt — sådant är ingen sällsamhet i folkens kulturhistoria — att med en owäntad och dock i sig själf ganska obetydlig förändring i det allmänna tänkesättet, en helt annan fattning uppgår *), i hwilken alla eller många bland dessa förmenta osmakligheter, i hast och såsom af ett underwerk förwandlas till lika många himmelska skönheter. En annan synpunkt, en annan grund

*) Man påminne sig, såsom ett litet bewis, det widriga sinne, som orden from och hårlig hade i språket för icke många år sedan, och jemföre det med deras nu stadgade betydelse. Huru angeläget för reformationsnitet war det icke för några år tillbaka att modernisera våra gammalmodiga Tempel; men huru allmänt är nu de församlingars beröim, som offrat sin förmögenhet på dessa storwerk?

för betraktelsen — och allt är förändradt och ett annat. Sedan och vår nya Psalmbok bibehållit 200 nummer af den äldre, hvilken motsägelse kunde vara större, än den, att utestuta melodierna? Sådant låter sig icke ens verkställas utan fullkomlig oreda.

Under en tid af mer än tjugu år, som det varit mig förunnadt att då och då ungas med grundlige vetenskapsmän i musiken, har jag, med stigande aktning för konsten såsom vetenskap, anmärkt och bewarat i kär äminnelse den lyckliga sällsamheten, att de alla, ehuru i vissa delar af skarpt motsatta tänkesätt om teorien för fornpsalmens harmoniska behandling, dock utan undantag varit ense om att högt värdera den. Men allmänna inbillningen ställer oss, i musikaliskt hänseende, i samma belägenhet, som Phocion fordom befann sig i militärvärd, i en här af idel Generaler. Man förblandar wirtuosen och vetenskapsmannen, och tilltror den förre de egenstyper, som endast den sednare besitter och kan besitta. En uppkommer en skara af gällande auctoriteter, hwilkas hela känsla och tänkesätt införliswats sig med en motsats af kyrkosången, och denna, hwars sinne är andligt, blir bedömd efter samma grunder, som den werldsliga. Att den då icke blir mycket wärd, förlorar sin aktning och måste uthärda försök af reformer och omskapningar, sådant kan nu icke mer undwiskas. Det måste hända i de länder, hwarest profana musiken har en wäl öfwoad och fulltalig här till sin tjenst, men Tempelsången ingen, utom cantorn, organisten och en ofunnig församling.

Virtuosen är icke, såsom sådan, vetenskapsman, och behöfwer icke vara det, lika litet, som vetenskapsmannen behöfwer att vara wirtuos. De leswa gemensamt för konsten, men stära hwar sin lager, i samma förhållande, som skådespetaren och författaren. Och hwad äro i allmänhet wirtuosers compositioner? Till det onesta, idel tillfällighetslyden, satte för dem selswe att derigenom ådagalägga och härliggöra öfwermåttet af sin färdighet. Hwad konsten på detta författarskap lider, och den förstämning till tycke för galanteriet och lindanseriet, som det inger allmänheten, till betänklig sära för sedlighetens inre grund i folkets sinne och lynne, kan icke nog bellagas.

gas. Att, att äfwen fängens rife ägde en konung! Men saken är himmelsk, och Marfstatet får wäl icke wäntas, utan ifrån himmelen. Swarföre hyllas icke metenskapen, som skulle bereda des födelse och fostran i konstens eget Paradis!

Man betänke den wäsendeliga åtskillnaden i ändamål för kyrkosången och den profana. Den sednare begär endast att förnöja, och har uppfyllt all rättfärdighet när nöjet är obrottsligt, på sin höjd ädelt; den förre begär icke mindre än Guds werkliga lof och läkeedom af menniskosinnets fränheteter *). Äfwen den will bidra, med allt hwad den förmår, till den stora kuren af menniskans frigörelse från synden. Det förnöjande är icke för kyrkosången ändamål, utan medel, hwaraf den utväljer eller förtästar, efter som det tjänar för des afigt, hwilken för henne icke är skönheten, utan helsan. Det som wore ett mislljud i profana sången, är dertfore ofta ett wälljud i kyrkosången, och twertom. Det är denna, i egentlig betydelse, himmelswida åtskillnad **), som wanligen alldeles förgätes. När man träffat en för örat behaglig melodie, tror man saken färdig, men förstår icke profwa, icke ens att fråga, om den är för hjertat, i chrislig mening, fridgifsande och helsosam, och om så skulle befinnas, i hwilket sinne och under hwilka själens belägenheter den kunde wara det. När wi ur tonernas stjernans ertappat några sängångare, tro wi oss genast hafwa funnit en psalm. Att, nej! En sång, må wara än så lång-

*) Den allmänna seden är att bedömma psalmmelodier endast som konststycken, ehuru af ett eget slag, som tillhör kyrkosången; men detta är alldeles oriktigt. Ingen wet hwad som är i en psalmmelodie, förr än han i werklig andagtsöfning profwat den. Mången psalm förekommer platt wid claweret; men profwa honom i nöden, i sorgen och bedröfwelsen, och du skall finna den rik af ande. Meningen är icke med en psalm, att den skall sjungas för rostull, utan på fullt allwar, med den sjungandes uppoffring af sig sjelf, af hjerta, lif, karlek och lust åt sanningen, som är Kristus, det will säga konungen, åt hwilken Gud gifwit att wara menniskans och alla menniskors ende werklige och ewige Herre, helsa och salighet.

***) Man kunde kalla den ena himlen *Venus Urania*; den andra är *Jesus Zoëla*.

samt försuäktande och ljuf, den är icke dertföre kyrkosång. Den är det blott då, när den stillar sinnet för högre och rena betraktelser, slämmar det för andagten och upplysningen, ger lif åt den glädje, som är from, eller röst åt den sorg, som förbättrar hjertat. Tonerna äro ock ett språk, hwilket liksom ordens förvandlar sig efter det ämne, hwarom de tala, och ett öfswadt sinne hörer klart när de tala om Gud eller werlden. De säga sin mening lika rent och upprigtigt, som orden, aflägsnare för begreppet, men närmare för sinnet och känslan.

Genom sammansättning af bokstäfwer, hwilka hwar för sig säga till swagheten af vår fattning nästan intet, få wi ord af klar betydelse, och med flere ord en i sig sluten uppenbar mening af ett i sjelfwa ordbildningen danadt språk. Detta har werkstaden för sin inre, första och onedelbara fattning i hufwudet och förståndet. Genom ljudens ordnande i proportionela förhållanden uppkomma toner, och i flere toners samklang eller succession (följd på hwarandra) en röst af klart sinne, hwilken genom örat har werkstaden för sin inre, första och onedelbara fattning i hjerta, bröst och känsla, i sjelfwa lifwet och känslan af lifwet. Denna känsla bildar sig i konstens öfning till sinne för tonernas hemligaste betydelse, som här, liksom wid orden, kan wara både egentlig och symbolist, och sinnet mognar till en sinnets ande, som nu, i gemensamt råd med sin födelses grund i känslans och lifwets förnimmelse, alstrar äfwen för tonernas mångfald och omwering ett förstånd och ondöme, hwilket uttalar sig, genom tonerna sjelfwa, distinct och med klar urskillning. Nu äro tonerna ett verkligt språk, och wetskapsmannen är Filolog. Der han nu bildar sitt sinne och sin ande, der ernär han sin förnimmelstes fullkomning och mästerskap. Bildar han det för skönheten, så förnimmer han skönheten och besjunger henne; för heligheten, så förnimmar han helighet och prisar Gud. För skönheten äge wi ett verkligt Tempel i Operan; för heligheten ägde den första Christenheten ett sådant, som alla påföljande tider mer eller mindre saknat. Låt om icke förblända detta sednare med det förra eller medgifwa att det, som mindre är, uttränger det högre, som angår vår ewiga salighet! Operan blir dock aldrig kyrka, ty

den kan icke bita synden på fullt allwar. Låt henne då behålla sitt i frid och på sitt rum, men icke intränga der, hwarest det heliga Majestätet begär ordet. Skönhetsbilden kan wäl djupt nog tinsa och förndja, men icke mycket lugna, och litet eller intet rena och helga hjertat, wore den än himmelskt ädel, och från synden kan den ej frigöra oss. Den användes i Guds sak blott som en krydda för vår swaghet, på sanningens bittra spis.

Psalmen är ett mästerstycke af helig ensald. Den som inser hwilka swårigheter den segrande bär och genomgår måste häpna för dess makt och tillerkänna den ett högre upphof. Detta låter äfwen historiskt uppvisa sig. Det war fornålderns helige fäder, älske och prestes, som uppfunno den såsom andagts- och offersång af församlingen i det hela, i motsats emot bruket hos Hebreerna, enligt hwilket folket åhörde och sången fördes af deruti kunnige och öfwade Leviter. Psalmen är Wisshetens morgongåfwa till sin Christenhet på jridens och årans första dag. Fruktan och warsambhet! Det är alltid twetsamt, när fornypsalmen misshagar oss, om wi i djupet fattat dess sinne. Denna hellsöbrunn för vår bildnings öfwerdrift af förfining till wcllighet, är ännu af ingen på allwar drucken. Huru wille wi bedömma det wi icke pröfwat? Låtom oss dock försöka, i trots af vår fördom, att något litet utwidga vår synkrets. Det skall rift belöna sig. I stället att till grunden rifwa den heliga ålderdomens Tempel, och bygga ett nytt för efterkommande, hwilket wi ej förmoda att i wälsignelse utföra, låtom oss bese det gamla närmare, och noggrannare undersöka det. Måhända är ej allt så obrukbart, som det wid första ögonkastet förefom oss. Det war i skuggan af detta Tempel, som Herren besökte och wälsignade våre Fäder; Måhända bor och der för oss, och allena der, den smart på sjelfklofheten och småwettet af oss alla förlorade helsan och friden. Ställen eder på wägarna, är Guds eget ord, och sen eder om, och utfrågen på ålderdomens sjät den goda wägen, och beträden honom; och I skolen finna eder själs hwila. Jer. 6: 16, efter urskriften.

Min oförgripliga öfwertygelse är den, att ingen i vår tid förstår psalmen psykologiskt (efter det inre sin-

net) nog djupt för att reformera den, men att vi närme oss sanningen ju mer vi i rena begrepp förmå att med urfullning återgå, icke alltid till det gamla, men till det älska och ursprungliga. Så länge intet göres i Seminarierna för blifvande presters musikaliska bildning, vetenskapligt nemligen, för kunskap i alla delar af harmonien, hvilka angå kyrkosången, icke mekaniskt, till färdighet i något annat, än sången af psalmerna och mäs-san, äfwen i stämmor — så länge är icke att i naturlig ordning vänta något rätt förstånd om grunden för kyrkosången, hvilken lättast af den, som sjelf lägger kraftig hand wid prestaembetets verkliga utöfning kan i djupet upptäckas och uttalas. Härtill fordras, jemte lesvande och grundlig religionskunskap, flax och genomförd vetenskap om tonernas symbolik, ty desse, såsom sjelfwe ur naturen, kunna, likasom orden, endast symboliskt tala om Gudomen. Sporde vi, i denna mening, hvad tonerna säga, och förstode deras poesi och symbolik, hvilken är det språk, som den rätte konstnären förnimmer och talar, då skulle wi, med vilforet af verklig fromhet, snart förstå att bygga Israels Gud lofwet, ja, ett nytt, heligt och obödligt lof. För detta förstånd skulle, wid en god composition, paradisisbilder uppstå i vår föreställning, men wid mångt berömdt spel, som dock emot sanningen när- rer werldssinnet med jordiskt lust och jordiska begär — spökelsor ur natten, för hwilkas widrighet wi skulle träd- da tillbaka med afsky. Du sammanbo ofta begge i ett menlöst sinne, lika ofände och lika hyllade, så framt de icke i bönen och gudaktighetens verkliga öfning af en högre ande åtskiljas, som wet att freda människans hjerta, äfwen der hon ei sjelf förstår att begära det.

Författaren hade tänkt att sluta här, och bjuda sina läsare ett för kyrkosången ömmande färväl, men ett på- strömmande begär vill icke förlora anledningen och till- fället att säga några ord af den sak, hvilken har rätt till rumt allstädes och, enligt en helig utsago, sin tid äf- wen i otid.

Af samma orsak, som den högre kyrkosången är symbolisk, äro alla Bibliska och rent Theologiska uttryck för Dogmatiska sanningar äfwen symboliska, och kunna ei wara annat. Orden, såsom bildade i naturen, kunna

ei gripa och fasthålla Gudomen i wäsendet, men den fromme besitter med ordet (teknat) vittnesbörd och wäsendet, som han åtniuter, och hwarom Guds ande med teknat (ordet), såsom sitt verktyg, talar till hans sinne, hjerta och förstånd. Utan fromhet är Dogmatiken ewigt obegriplig. Ofromheten, om än så skarpsinnig*), fast-

*) En wis art af föregifwen Theologie har af ålder arbetat med skarpsinnigheten så utslutande, som henne och henne allena wore af Gud gifwet att weta hans rikes hemlighet; men det är twertom, (Matth. 11: 25) och måste så wara, att egenheten icke må insätta sig i det heliga och misbruka det. Med en skarp blick kan icke kreaturet se upp mot sin Skapare, utan endast med en ödmjuk och öfverlåten. Ordet Skarp ger tydligt tillkänna, att en sådan blick ser mot det onda, ej mot det goda. Skarpsinnigheten är offerknifwen i prestens hand, hwarmed han för slagoffret dödar djuret, det will säga den djuriska lustan, men icke hans öga. Detta är ensalden och ett rent hjerta. Luce 10: 21. Matth. 5: 8. En skarp blick ser endast sönderstärkande och urksiljande, och fattar intet annat än urksiljningen. Den ser egentligen intet, men urksiljer för ögat. Detta är en oskattbar sak der det behöwes; men hwilken urksiljning behöwes der, hwarest allt är ljuset, sanningen och lifwet, och den mest obetingade hängifwenhet, den snaraste ingång till uppenbarelsen? Det är med skarpsinnigheten, der den är öf till verklig tjenst, såsom med mikroskopet. Ju skarpare det är, desto klarare urksiljer det, men synfallet förminskas och i samma mon, och mikroskopet är icke ögat. I naturens förwirring behöfwer ett swagt öga förberedelsen af mycken distinction för att skönja något; men ett godt, det är, ett i Gud ensaldigt öga behöfwer den icke för att se allt. Om ditt öga är ensaldigt, så är hela din fropp ljus, säger vår Frälsare. För anatomien af den under fallets insegel tillutna naturen är skarpsinnigheten vår swaghet en god nödhjelp; för kändedomen af det lif, som man endast erfarande och genom lifwet sjelf kan fatta, är den till ingen direct brukbarhet. Skarpsinnigheten har det felet, att den är skarp, och i följd af sin natur icke kan wara from — ett stort fel i Theologien. Theologen hör noga se till huru han nyttjar en så farlig gåfwa. Wid bildandet af språkformen kan skarpsinnigheten tjena honom mycket, om han känner saken, och kan bruka verktyget, utan att af det beherrskas: Wid uppsökandet för bestraffningen af den fallna menniskonaturens förder öppne han detta öga med warsamhet och låte det tjena sig i fridens sinne; Wid frågor af hedre dogmatisk grund, som röra Gud, Treenigheten, Christum, Återlösningen, Nyfödelsen m. m. gripe han till Iron, Bönen, Ödmjukheten och Korsbördan, att han icke i blind owetenhet må, om än

var på ordet, som i sig, efter bokstafven och dess naturliga sinne, endast äro bilder, och stannar i oupplösliga motsägelser, eller, om den har mod der till, nog olyckligen stort, diktar, wetande eller owetande, ett inbilladt sammanhang och utgifwer sin människomening för Guds ord.

Åf förstnämnde förhållande har den Christna kyrkan aldrig gjort någon hemlighet. Oförtäckt har den af åder fallat formerna för uttalet af Dogmatiska sanningar Symbola, men fräkt aftning dertill, såsom för en byr och den dyraste Guds gåfwa, med hwars förlust man förlorar selskpa den frälsande sanningens af näden bestärda fattningsmedel, och wakat för de enfaldiges frid *).

emot sin vilje, wända det hwästa äggjernet mot Chelium sjelf, hans får och lamm i deras menlöshet under sin Herde. Skarpsinnigheten är en god dräng, men en dålig husbonde. En Theologie, som blott är skarpsinnig, är ett misbrukt af Guds Namn. Theologien måste wåra from; i annat fall har den förverkat all rätt till namnet. Wi wete mer än wi behöfwa, låtan oss dock en gång börja med tron och gerningen! Hwar före fortfars wi att speja Guds och sanningens rike såsom en fiendes land, liksom meningen kunde och borde wåra, att med wåld anfalla och eröfra det? Är icke Gud wår fader och wi hans barn? Den som tillåter sig tycka att han något wet, han wet ännu icke huru honom bör weta, säger Paulus. Icke blomstringen af allt förwett och all egen ära, utan försakelsen deraf är sak för Theologen. Låtan oss nedsliga att tjena menskligheten, ringheten och wåra bröder. Der wåntar oss Herren, och will gifwa oss sin Ande, för hwilken all wår kammarwisdom och wårt bokwett skall förwandlas till en matt fluggbild, emot det ljus och den frid, som är kännessen af Herdens namn och troheten för hans sak. Hela stänka oss. Är det icke, näst naturens rika wälgörenhet, af menighetens swett och möda, som wi alle lefwe? Det är billigt, att den fördrar någon återtjänst af wårt arbete. För wår egen ära och nöje äge wi ingen rätt att bestatta dem. Men för Guds, mensklighetens, wår och deras gemensamma sak.

Den som fattar sinnet af dessa ord, inser klart, att här icke äfwistas wisa personer, utan alla och mig sjelf. Det är Westerlandernas irgamlas hemlynd att göra lärdom af Christendomen, och det är denna olyckliga slukdom, som af ålder varit och är den äkta religiositetens döda och bane.

*) Där äfwas den första Christna kyrkan i dess renhet, och Guds verkliga hus, som tror i dess sinne, icke den sedan till papism försakade kyrkan, som misbrukat namnet, och för hwilken slaga herrstylnad och omättliga penningkärlet de heligaste san-

Äf hwilket skal skulle det wara Guds sak, mer än all annan förnekadt att till sin tjenst upptaga konstriktionen? Ingen har någonsin utan genom den förmått att i jordens tungomål concentriskt och kort teckna ett mysterium.

Ett exempel, äfwen för kyrkosången af hög wigt, kan upplysa detta. Hwar kunnig Theolog wet, att Tre-enighet är det Namn, som är alla Himlats dyrkan, och genom hwilket, i tiden redan, hwar ädel menniska fattar och utför allt det stora och goda, som jorden ser och af wördnad stundom såsom för Gud nedfaller. Det är dock för wäl bekant för att kunna dölias, att läroformen af Trinitetsdogmen varit, och för mången äfwen from och förståndig man ännu är — man måste ju säga det — ansförlig. Den ena sätas af ordet person, en annan af den påstådda treenheten, i synnerhet hos personer, som dock äro blott en Gud, icke tre, ehuru hwar person för sig betraktad, kallas Gud. Allt detta, om det skall för fel anses, är ett fel af språkets swaghet, icke af saken. Fattar man den*), så finner man läroformen wara den enda möjlige, och ett mästerstycke, och har i den en skatt för tiden, färare än lifwet och tusende lif i naturen; ty Guds Ande talar genom det heliga ordet i dens hierta, som i tron fattat och besitter det. Hemligheten, är icke hemlighet i sig, utan just det af Gudomen uppenbara, och kallas hemlighet endast med hänfikt till menniskan i fallets tillstånd. Om wi söke den, icke i orden, utan i saken, så skall den snart upptäcka sig, så mycket som behöfwes för trons frigörelse från all motsats af en swag fattning. Man upptage icke illa ett försök för friden af så dyrt mål!

ningens wittnen fallit offer. Denna åtskilnad måste ömt och djupt behjertas, att Christl för Gud och menkligheten offrade Församling ej måtte påördas Antichristl blodskulder. Det är ensidigt att ställa Rom allena för denna papism. Den har ofta funnits inom protestantismen lika blodig, fast bristen af werldslig makt förnekad den att der uppenbara sitt sinne i ytre mordgerningar af lika hög brottslighet.

*) Detta will säga att erfara Gud, hwilket är mycket, men icke skräckligt, som det förekommer oss, så länge wi äre bundne i synden. Det är i Christo lättare än wi tro. Joh. 14: 23, 26. I Gud leswe wi röras och hafwe warelsen. Ap. G. 17: 28.

Här bemärkes icke det bebrägeri, som anställningens
 frestas wid ordet person. Man föreställer sig, i en men-
 ningsbild, hwarefter hela läran, ifrån så låg synpunkt,
 måst förefalla oförklarlig. Meningen är icke person, i
 denna betydelse, utan personlighet. Har man bemärkt
 sig begrepp om hvad personlighet är, så försvinner
 denna svårighet. Men ingen ofrede den frommas enkelt-
 den i des hwila! Gud är underlig öfver allt vårt för-
 stånd. Se i Mos. B. 18.

En lika orsak till förwillelse inwerkas wid begrepp-
 ningen af treenheten. Man glömmar Gud, och sig sjelf,
 och tänker på siffrorna, eller efter dem. Ett är en enhet,
 och tre äro tre enheter; detta är en sanning, som icke
 nekas af den lära, hvilken säger oss, att Gud är den,
 som satt allt i mått, tal (antal) och wigt. Ordet tre-
 enhet om Gud är icke egentligt tal, utan en Hieroglyf,
 ett heligt symboliskt ord, eller, såsom wi på vårt moders
 språk bruka uttrycka det, en sinnebild. Man plägar ej
 förbrå en sådan des yttre oriulighet, ty man wet att
 sinnet deraf är ett inre. Den yttre motägelsen är en
 förtjenst hos en sinnebild, när det är af wigt att för-
 öggat och begreppet urskilja det yttre från det inre. Tre-
 enigheten sjelf ligger icke i ordet treenig, eller des bety-
 delse efter bokstafwen, utan i Gud, Huru will man då
 finna förståndet i ordet allena och forskningar deraf?
 Siffrorna äro ej treeniga, Gud är det.

Wi kunne icke fatta Gudomen, utan genout anden,
 i återfödelsen, wid inre erfarenhet af des till den fallna
 menstligheten i Christo wända barmhertighet; men wi
 äro sjelfwe Guds beläte och afbild, och en werflig treen-
 het, ehuru icke den helige Gudens. Såsom wedermäten
 deraf kunne wi hos oss sjelfwe bemärka, wilje, känsla,
 och tanke. Min wilje är personlighet, min känsla är
 personlighet, min tanke är personlighet. Der jag will, der
 will jag, der jag känner, der känner jag, der jag täp-
 fer, der tänker jag, således trepersonlig, och dock en.
 Här kan från en lägre reflexion göras det inkast, att
 detta icke bewisar någon treenhet i menniskan; ty man
 säger och säferligen riktigt; Jag ser, hör, går in. in.; men
 detta jag uttrycker icke menniskans egentliga och inre per-
 sonlighet.

sonlighet. Utan syn, hörsel och lemmarnas fria bruk m. m., kan en människa vara till sin ädlare och ewiga menstlighet wälbehållen; men så widt henne fattas wille, känsla och tanke af kraften, lifwet och sanningen, så widt lefwer hon ej som människa, utan är antelligen dödd. Annat är likwäl, att dessa besvärösdödar af hennes tillwärelse slundra, eller att människan icke bemärkt dem, eller för tillfället icke har medwotande deraf. Sådant kan öfta under förhördant wärn fattet, ja och med ett helgon. Ju innerligare och ifrigare man ser till Gud, desto mindre bemärker man sig sielf.

Måtte dessa få, men grundade ord utått att hos en falden återwinna och seäda det Trefalt Heligt, som i synnerhet sängen med utmärkt kärlek will tillägna sig. Wofwet kan icke gå med kraft, utan genom öfwerlygelse och tro.

Medborgare och Bröder!

Låt om oss icke twista längre i heliga ting: Det förkolnar kärleken, och drifwer Guds ande ifrån oss, ty det har endast wår egen ära till grund, näring och begynnelse. Göre wi sanningen, så finne wi den utan djupa forskningar och frågor. All strid om trosläran är endast en strid om ord; om saken kan icke stridas. Låt om oss åtminstone icke frambara wår twist inför allmänheten, på det att folkets bild måtte stå ren för uenniskor, och wälbehaglig för Faderödgat i höjden, att Herren icke bortwänder sitt ansigte ifrån oss. Swea folk! se der, hwarest solen för dig uppgår hwarje morgon, det alltid hotande molnet, och tänk, att Du behöfwer din Gud.

Den benägne läsaren behagade icke misskänna affigten med denna slutönskan och förklaring. Måtte de wara många, för hwilka den är öfwerflödigt! Utgifwarens swagt utförda affigt har warit den, att af sanningen befästa en öfwerlygelse hos lärare i folkskolor, hwilken, om möjligt, icke kunde omdrifwas, icke ens oroas af tidens allehanda lärdomswäder. Är något ord för en eller annan swärfattligt, om än för andra icke nog djupa,

